

A.793

2
39

18/12

7 10 11

OFFICIA

PROPRIA

SANCTORUM DIOECESIS OVETENSIS

JUXTA

ANTIQUUM EJUSDEM BREVIARIUM, APOSTOLICAS
SUMMORUM PONTIFICUM CONCESSIONES, ET NOVISSIMA
SAC. RIT. CONGREGATIONIS DECRETA :

QUIBUS ACCEDUNT

NONNULLA RECENTIORA QUÆ IN ALIQUIBUS BREVIARIIS DESIDERANTUR.

EX MANDATO

ILLMI. D. D. BENEDICTI SANZ ET FORÉS,

DEI ET S. SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA EPISCOPI OVETENSIS,

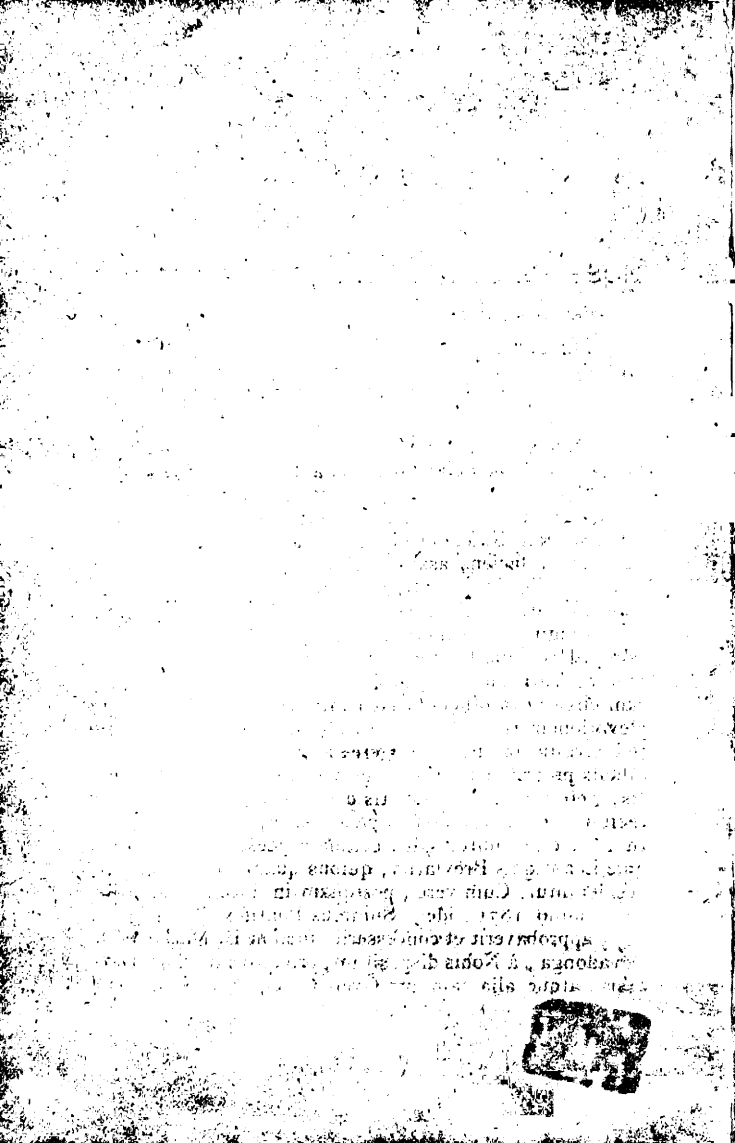
IN LUCEM EDITA.

MATRITI:

TYPIS ALEXANDRI GÓMEZ FUENTENEYRO.

MDCCCLXXXI.

NOS D. D. BENEDICTUS SANZ ET FORÉS,

DEI ET SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA EPISCOPUS
OVETENSIS, COMES DE NOREÑA, ETC. ETC.

Cum Smus. Dns. noster Pius Papa IX, humillibus precibus à Nobis oblatis benigne annuens, per Decreta 21 Julii 1870 nonnulla officia noviter in hac nostra Diœcesi recitari indulserit, nec non aliquas supresserit octavas, aliaque circa Kalendarium Diœcesanum statuerit, Nobis facultatem faciens assignandi in perpetuum sedes proprias officiis in perpetuum transferendis ob prædictas concessionem: cumque per alia ejusdem diei decreta ad preces viginti sex Rmorum. Archiepiscoporum et Episcoporum Hispaniæ Romæ commorantium et Concilio Œcumenico Vaticano assidentium, nonnulla etiam indulserit tam circa nova officia in Hispania recitanda, quam circa elevationem ritus aliquorum festorum, Nos necessarium judicavimus in unum colligere, atque typis mandare cum officiis propriis usque nunc in hac nostra Diœcesi recitatis, cætera quæ ex prædictis decretis in posterum debent recitari, nec non alia non pauca sive pro Hispania tantum, sive pro universali Ecclesia concessa seu præcepta, quæ in antiquis Breviariis, quibus quamplurimi utuntur, desiderantur. Cum vero, postquam in lucem prodiit ille codex anno 1871, idem Summus Pontifex die 26 Junii 1873 approbaverit et concesserit officium B. Mariæ V. de Covadonga, à Nobis dispositum, pro universo clero Diœcesis, atque alia tam pro Ovetensi Diœcesi, quam pro

tota Ecclesia à Smo. D. Nostro Leone Papa XIII indulta vel præcepta fuerint, novam editionem reformatam, et posterioribus auctam officiis, fieri decrevimus, in duas partes divisam ut commodior evadat; ex quibus prima continet officia Diœcesi Ovetensi concessa, etiamsi in Breviario inveniantur: secunda, officia noviter præcepta à Smis. Dominis Pio Papa IX, sanctæ recordationis, et Leone Papa XIII, nunc feliciter regnante, quem Deus diu sospitet. Quapropter, inhærendo mandatis Urbani Octavi in Bulla quæ incipit *Divinam Psalmodiam* Codicem hunc à Nobis diligenter perlectum et conformem officiis originalibus, antiquo hujus Diœcesis Breviario, et aliis Romæ impressis, inventum, approbamus et evulgandi licentiam damus, eidem adjiciendo Kalendarium pro divino officio in nostra Diœcesi ordinando, juxta rubricas et memorata decreta dispositum.

In quorum fidem, hosce subsignavimus, sigilloque nostro ac Secretarii nostri chirographo muniri fecimus. Oveti idibus Novembris anni millesimi octingentesimi octogesimi primi.

† BENEDICTUS, Episcopus Ovetensis

Loco ✠ Sigilli.

De mandato

Ilmi. ac Rmi. D. Episc.

DR. JOSEPH MESEGUER, *Canonicus Secretarius.*

KALENDARIUM

ad usum Almæ Ecclesiæ Cathedrális Basilicæ, et Diœcésis Oveténsis, juxta Breviárii Románi rúbricas, et Summórum Pontíficum, præcipue D. N. Papæ Pii IX. décréta, dispósitum ab Illmo. ac Rmo. D. D. Benedicto Sanz et Forés, Dei ac S. Sedis Apostólicæ grátia Epíscopo Oveténsi, cui a S. Rit. Congregatióne facta fuit facultas exequéndi translatiões necessárias propter concessiões ad ejúsdem preces indúltras.

Dio.

JANUARIUS.

- 1 Circumcisio D. N. J. C. dupl. 2. cl.
- 2 Oct. S. Steph. Protomart. dupl.
- 3 Oct. S. Joann. Ap. dupl.
- 4 Oct. SS. Innocent. dupl.
- 5 Vigil. Epiphan. semidupl. com. S. Telesph. P. et M.
- 6 Epiphan. Dñi. dup. 1. cl. cum oct. privil.
- 7 De infraoct. semidupl.
- 8 De infraoct. semidupl.
- 9 De infraoct. semidupl. Com. SS. Eulogii et Lucret.
Mm. *ex Decret. Ssmi. D. Pii. IX. 26 Junii 1850.*
- 10 De infraoct. semidupl.
- 11 De infraoct. semidupl. com. S. Hyginii P. et M.
- 12 De infraoct. semidupl.
- 13 Oct. Epiphan. dupl.
* Dom. 2. post Epiph. Fest. SSmi. Nomin. Jesu, dupl. 2. clas.
- 14 Hilarii Ep. C. et D. dupl. com. S. Felicis Pbri. et M.
- 15 Pauli 1. Eremitæ C. dupl. com. S. Mauri Abb.
- 16 Fulgentii Ep. C. et D. dupl. 2. cl. (H.) *ex Decret. Pii IX. 21 Julii 1870.*
- 17 Antonii Abb. dupl.
- 18 Cathedra S. Petri Romæ, dupl. maj. Comm. S. Priscæ V. et M.
- 19 Canuti Reg. et M. semidupl. Comm. SS. Marii et Soc. Mm.
- 20 Fabiani et Sebastiani. Mm. dupl.
- 21 Fructuosi et Soc. Mm. dupl. (H.)
- 22 Vincent. Lev. Mart. dupl. 2. cl. (H.) sine oct. *ex Decret. 21 Julii 1870.*
- 23 Ildephonsi Ep. C. et D. dupl. 2. cl. (H.) sine oct. *ex Decret. antea cit.* Comm. S. Emerentianæ. V. et M.
- 24 Descensio B. Mariæ Virg. dupl. 2. cl. (Diœc.)
- 25 Conversio S. Pauli Ap. dupl. maj.

Die.

- 26 Policarpi Ep. et M. dupl.
- 27 Joannis Crisost. E. C. et D. dupl.
- 28 Juliani Ep. et C. dupl. 2. cl. (H.) sine oct. *ex Decret. antea cit.* Comm. S. Agnetis II.
- 29 Valerii Ep. et C. dupl. (H.)
- 30 Martinæ V. et M. semidupl.
- 31 Petri Nolasci C. dupl.

FEBRUARIUS.

- 1 Ignatii Ep. et M. dupl.
- 2 Purificat B. M. V. dupl. 2. cl.
- 3 Blasii Ep. et M. dupl. (Diœc.) *ex Decret. Pii IX ad preces Illmi. D. Benedicti Sanz, 21 Julii 1870.*
- 4 Andreae Cors. Ep. et C. dupl.
- 5 Agathæ V. et M. dupl.
- 6 Titi Ep. et C. dupl. Comm. S. Dorotheæ V. et M.
- 7 Romualdi Abb. dupl.
- 8 Joannis de Mata dupl.
- 9 Eulogii et Lucretiæ Mm. dupl. (Diœc.) *ex Decret. 21 Julii 1870.*
- 10 Scholasticæ V. dupl.
- 11 Agnetis V. et M. dupl. (ex 21 Jan.)
- 12 Eulaliæ Barcin. V. et M. dupl. (H.)
- 13 Raymundi de Pennaf. C. dupl. (ex 23 Jan.)
- 14 B. Joann. Bapt. a Concep. C. dupl. Comm. S. Valentini Pbri. et M.
- 15 Timothei Ep. et M. dupl. (ex 24 Jan.) Comm. SS. Faustini etc. Mm.
- 16 Francisci Sales Ep. C. et D. dupl. (ex 29 Jan.)
- 17 Marcelli P. et M. semidupl. (ex 16 Jan.)
- 18 Anastasii M. sem. 22 Jan.) Comm. S. Simeon. E. et M.
- 19 Paulæ Viduæ. semidupl. (ex 26 Jan.)
- 20
- 21
- 22 Cathedræ S. Petri Antioch. dupl. maj.
- 23 Petri Dam. Ep. C. et D. dupl. Com. Vigil.
- 24 Mathiæ Ap. dupl. 2 cl.
- 25
- 26
- 27 Eliæ Proph. dupl. (Diœc.) *Ex indultu Apost. 6 April. 1771, ad preces Illmi. D. August. González Pisador.*
- 28

FESTA MOBILIA.

- * Fer. 3. post Dom. Septuag. Oration. D. N. J. C. in monte Oliveti, dupl. maj.
- * Fer. 3. Dom. Sexages. Commem. SS. Passion. D. N. J. C. dupl. maj.
- * Fer. 6. post Ciner. SS. Spineæ Coronæ D. N. J. C. dupl. maj.
- * Fer. 6. post Dom. 1. Quadrag. De Lancea et Clavis D. N. J. C. dupl. maj.
- * Fer. 6. post Dom. 2. Quadrag. Sacratiss. Sindonis D. N. J. C. dupl. maj.
- * Fer. 6. post Dom. 3. Quadrag. SS. Quinquag. Plagar. D. N. J. C. dupl. maj.
- * Fer. 6. post Dom. 4. Quadrag. Pretioss. Sanguinis D. N. J. C. dupl. maj.

(*Ex Decret. 21 Julii. 1870 ad preces Ilmi. D. Benedicti Sang.*)

MARTIUS.

Dio.

- 1 Angeli Custodis dupl. maj. (Diœc.)
- 2 Rudesindi Ep. et C. dupl. (H.) heri.
- 3 Hemeterii et Celedonii Mm. dupl. (H.)
- 4 Casimiri Reg. C. sem. Comm. S. Lucii P. et M.
- 5
- 6
- 7 Thomæ Aquin. C. et D. dupl. Comm. SS. Perpet. et Felicit Mm.
- 8 Juliani et Serrani Epp. et CC. dupl. (Diœc.)
- 9 Franciscæ Rom. Vid. dupl.
- 10 Quadraginta Martyr. semidupl.
- 11 Joannis de Deo C. dupl.
- 12 Gregorii P. C. et D. dupl.
- 13 Reliquiarum Ovetensium. dupl. 1. cl. (Diœc.)
- 14 Florentinæ Virg. dupl. (H.)
- 15 Raymundi de Fiter. Ab. dupl. (H.)
- 16 Leandri Ep. C. et D. dupl. 2 cl. (H. 13 huj.) *ex Decret. 21 Jul. 1870.*
- 17 Patritii Ep. et C. dupl.
- 18 Braulii Ep. et C. dupl. 2 cl. (H.) *ex Decret. cit.*
- 19 Joseph Sponsi B. M. V. Eccl. cathol. Patroni dupl. 1. cl. (*Ex Decret. Smi. D. Pii P. IX 8 Decemb. 1870.*)
- 20 Gabriel Archang. dupl. maj. ex 18 huj. (H.)
- 21 Benedicti Abb. dupl.
- 22
- 23

Die.

24
25 Annuntiatio B. M. V. dupl. 2 cl.
26

27
28

29

30

31

* Fer. 6 post. Dom. Passion. Festum Septem Dolorum
B. M. V. dupl. maj.

APRILIS.

1

2 Francisci a Paul C. dupl.

3

4 Isidori Ep. C. et D. dupl. 2. cl.

5

6 Vincentii Ferrer C. dupl.

6

Julianæ Cornel. dupl. (Diœc) *Ex Decret. 21 Jul. 1870 ad*
preces Ilmi. Dómini Sanz et Forés.

7

8

9

10

11 Leonis P. C. et D. dupl.

12

13 Hermenegildi Reg. M. dupl.

14

Petri Gonzalez C. dupl. maj. (H.) Com. SS. Tiburtii et

soc. Mm.

15

16

Turibii de Liébana. Ep. et C. dupl. (H.)

17

Maríæ Annæ a Jesu V. dupl. (H.) Com. S. Aniceti P. et M.

18

19

20

21 Anselmi Ep. C. et D. dupl.

22

Soteri et Caji PP. et Mm. semidupl.

23

Georgii M. semidupl.

24

Fidelis a Sigmaringa M. dupl.

25

Marci Evang. dupl. 2 cl.

26

Cleti et Marcellini PP. et Mm. semidupl.

27

Turibii de Mogrovejo Ep. et C. semidupl. (H.)

28

Pauli a Cruce C. dupl. Comm. S. Vitalis M.

29

Petri M. dupl.

30

Catharinæ Sen. V. dupl.

* Dom. 3 post Pasch. Patrocin. S. Joseph. dupl. 2 cl.

MAJUS.

Dio.

- 1 Philipi et Jacobi App. dupl. 2. cl.
 - 2 Athanasii Ep. C. et D. dupl.
 - 3 Inventio Smæ. Crucis. dupl. 2. cl. Comm. SS. Alexandri
etc. Mm. et Juvenal Ep. C.
 - 4 Festum Coronæ D. N. J. C. dupl. maj. (Diœc.)
 - 5 Conversio S. Augustini Ep. etc. dupl. (H.)
 - 6 Joannis ante Portam Latin. dupl. maj.
 - 7 Stanislai Ep. et M. dupl.
 - 8 Apparitio S. Michael. Arch. dupl. maj.
 - 9 Gregorii Nazianz. Ep. C. et D. dupl.
 - 10 Antonini Ep. et C. dupl. Comm. SS. Gordiani et Epi-
mach. Mm.
 - 11 Monicæ Vid. dupl. (4 huj.)
 - 12 Dominici Calceat. C. semidupl. (H.)
 - 13 Petri Regalati C. semidupl. (H.)
 - 14 Pii V. P. et C. dupl. (5 huj.) Comm. S. Bonif. M.
 - 15 Isidori Agricolæ C. dupl. (H.)
 - 16 Joannis Nepomuc. M. dupl. (H.)
 - 17 Paschalis Baylon C. dupl.
 - 18 Venantii M. dupl.
 - 19 Petri Celestini P. et C. dupl. Comm. S. Pudentianæ V.
 - 20 Bernardini Senensis semidupl.
 - 21 Torquati et Soc. Epp. et Mm. dupl. (Diœc.) *Ex Decret.*
21 Jul. 1870 *ad preces Ilmi. D. Sanz et Forés.*
 - 22 B. Ritæ de Casia Vid. dupl. (Diœc.) *Ex Decret. Pii VI* 28
Nov. 1789.
 - 23 Apparit. S. Jacobi Ap. dupl. (H.)
 - 24 Nerei et Achillei M. semidupl. (ex 12 huj.).
 - 25 Gregorii VII. P. et C. dupl. Comm. S. Urbani P. et M.
 - 26 Philipi Neri C. dupl. Comm. S. Eleutherii P. et M.
 - 27 Mariæ Magdal. de Pazzis V. semidupl. Comm. S. Joannis
P. et M.
 - 28 Ubaldi Ep. et C. semidupl. (ex 16 huj.)
 - 29
 - 30 Ferdinandi Reg. C. dupl. 1. cl. sine octav. *ex Decreto* 21
Julii 1870.
 - 31 (*Vel ea impedita festo superiori, vigilia, seu octava pri-
vil., die prima antecedente eo modo non impedita.*) Fest-
tum B. M. V. Reginae SS. omn. Matris Pulchræ Dilec-
tionis dupl. 2. cl. (Diœc.) *Ex Decreto Pii P. IX* 21 Jul.
1870 *ad preces* 26 *Archiep. et Episcopos. Hisp.*
- * Fer. 6 post. fest. Smi. Corp. Christi. — Sacratiss. Cordis
Jesu dupl. 2 cl.
Dom. 3 post Pentec. = Puriss. Cord. B. M. V. dupl. maj.

JUNIUS.

Die.

- 1 S. Angelæ Meric. V. dupl.
- 2 Comm. SS. Marcellini, Petri et Mm.
- 3
- 4 Francisci Caracc. C. dupl.
- 5 Bonifacii Ep. et M. dupl.
- 6 Norberti Ep. et C. dupl.
- 7
- 8
- 9 Comm. SS. Primi et Feliciani Mm.
- 10 Margaritæ Regin. Vid. semidupl.
- 11 Barnabæ Ap. dupl. maj.
- 12 Joannis a S. Fac. C. dupl. (H.)
- 13 Antonii de Pad. C. dupl.
- 14 Basilii Ep. C. et D. dupl.
- 15 Comm. SS. Viti, Modesti et Crescent. Mm.
- 16 Btæ. Mariæ Virg. de Guadal. dupl. maj. (H.)
- 17 Joann. Franc. Regis C. semidupl. (heri).
- 18 Ciriaci et Paulæ Mm. dupl. (H.)
- 19 Julianæ a Falconer. V. dupl, Comm. SS. Gervasii et Pro-
tasii Mm.
- 20 Comm. S. Silverii P. et M.
- 21 Aloysii Gonz. C. dupl.
- 22 Comm. S. Paulini Ep. et C.
- 23 Vigil. S. Joann.
- 24 Nativit. S. Joann. Bapt. dupl. 1. cl cum oct.
- 25 Gulielmi Abb. dupl.
- 26 Pelagii M. dupl. (Diœc.)
- 27 Joann. et Pauli Mm. dupl.
- 28 Leonis P. et C. semidupl. Comm. Vigiliæ.
- 29 Petri et Pauli App. dup. 1 cl. cum. oct.
- 30 Comm. S. Pauli Ap. dupl. maj.

JULIUS.

- * Dom. I. Pretioss. Sanguinis D. N. J. C. dupl. maj.
- 1 Octava S. Joann. Bapt. dupl.
- 2 Visitatio B. M. V. dupl. 2. cl. Comm. SS. Processi et Mar-
tiniani Mm.
- 3
- 4
- 5 Michaelis de Sanctis C. dupl.
- 6 Octav. SS. App. Petri et Pauli. dupl.
- 7 Firmini Ep. et M. dupl. (H.)
- 8 Elisabeth. Regin. Portug. Vid. dupl. 2. cl. sine octav. *ex*
Decret 21 Julii 1870.
- 9 SS. Cyrilli et Methodii Epp. et Cc. dupl.

Die.

- 10 SS. Septem Fratr. etc. Mart. semidupl.
- 11 Comm. S. Pii P et M.
- 12 Joann. Gualberti Abb. dupl. Comm. SS. Naboris et Fel-
cis Mm.
- 13 Anacleti P. et M. semidupl.
- 14 Bonaventuræ Ep C. et D. dupl.
- 15 Henrici Imperat. C. semidupl.
- 16 Commem. B M V. de Monte Carm. dupl. 2. cl. *ex De-*
cret. 21 Julii 1870.
- 17 Alexii C. semidupl.
- 18 Triumphi S. Crucis dupl. maj. (H. 16 huj.) Comm. SS.
Simphorosæ et Mm.
- 19 Justæ et Rufinæ. Vv. et Mm. dupl. (H.)
- 20 Liberatæ V. et M. dupl. 2. cl. (H.) Comm. S. Margaritæ
V et M.
- 21 Camilli de Lel. C. dupl. (18 huj.) Comm. S. Praxed. V.
- 22 Mariæ Magdalenæ dupl.
- 23 Apollinaris Ep. et M. dupl. Comm. S. Liborii E. et C.
- 24 Vincentii a Paul C. dupl. (ex 19 huj.) Comm. Vigil. et S.
Christinæ V. et M.
- 25 Jacobi Ap. Hisp. Patron. dupl. 2. cl. cum oct.
- 26 Annæ Matr. B. M. V. dupl. 2. cl.
- 27 Pantaleonis M. semidupl. (H.)
- 28 Nazarii, Celsi, Victoris semidupl. et oct.
- 29 Marthæ V. semidupl.
- 30 Hieronymi Æmiliani C. dupl. (ex 20 huj.)
- 31 Ignatii de Lojola C. dupl. 2. cl. *ex Decret. 21 Julii 1870.*

AUGUSTUS.

- 1 Octav. S. Jacobi Ap. dupl. (H.) Comm. SS. Machab. Mm.
- 2 Petri Oxom. Ep. et C. dupl. (H.) Comm. S. Stephani
P. et M.
- 3 Inventio S. Stephani Protomar. semidupl.
- 4 Dominici de Guzman C. dupl. 2. cl. *ex Decret. 21 Julii*
1870.
- 5 Dedicat. S. Mariæ ad Nives dupl. maj.
- 6 Transfigur. D. N. J. C. Titul. almæ Eccl. Ovet. dupl. 1. cl.
cum oct
- 7 Cajetani C. dupl. Comm. S. Donati Ep. et M.
- 8 Ciriaci, Largi et Smaragdi Mm. semidupl.
- 9 Justi et Pastoris Mm. dupl. 2. cl. Comm. Vigil. et S. Ro-
mani M.
- 10 Laurentii M. dupl. 2. cl. cum oct.
- 11 Philumenæ V. et M. dupl. (Diœc.) *ex Decret. 21 Julii*
1870. Comm. SS. Tiburt. et Sussan. Mm.
- 12 Claræ V. dupl.

Dia.

- 13 Octav. Transtigur. D. N. J. C. dupl. Comm. S. Hypolitⁱ etc. Mm.
- 14 Petri ad vincula dupl. maj. (ex 1 huj.) Comm. Vigil. et S. Eusebii C
- 15 Assumptio B. M. V. dupl. 1. cl. cum oct
- 16 Rochi C. dupl. (Diœc.) *ex Decret. 21 Julii 1870 ad preces Illmi. D. Sanz et Forés.*
- 17 Octav. S. Laurent. M. dupl.
Dom. post Assumpt. S. Joachim Patr. B. M. V. dupl. 2. clas.
- 18 Alphonsi Mariæ de Lig. Ep. C. et D. dupl. (ex 2 huj.) Comm. S. Agapit. M.
- 19 Hiacinthi Conf. dupl. (ex 16 huj.)
- 20 Bernardi Ab. C. et D. dupl.
- 21 Joann. Franc. Fremiot Vid. dupl.
- 22 Octav. Assumpt. B. M. V. dupl. Comm. SS. Timothei et Mm.
- 23 Philipi Benitii C. dupl. Comm. Vigil.
- 24 Bartolomæi Ap. dupl. 2. cl.
- 25 Ludovici Regis C. dupl.
- 26 Comm. S. Zephirini P. et M.
- 27 Josephi a Calasact. C. dupl. 2. cl. *ex Decret. 21 Jul. 1871.*
- 28 Augustini Ep. C. et D. dupl. Comm. S. Hermetis M
- 29 Decollatio S. Joannis Bapt. dupl. maj. Comm. S. Sabinae M.
- 30 Rosæ Limanæ V. dupl. Comm. SS. Felicis et Aducti Mm.
- 31 Raymundi Nonnat. C. dupl.

SEPTEMBER.

- 1 Teresiæ 2.º dupl. (H.) (ex 27. Aug.) Comm. S. Ægidii Ab. et SS. XII Fratr. Mm.
- 2 Antonini M. dupl. (H.)
- 3 Stephani Reg. C. semidupl.
- 4 Rosaliæ V. semidupl. (H.)
- 5 Commem. S. Juliani Ep. dupl. (H.)
- 6 Laurentii Justin. Ep. et C. semidupl.
- 7 Translat. S. Eulal. Emerit. Patr. Diœc. dupl. (cum oct. in civitate.)
- 8 Nativit. B. M. V. dupl. 2. cl. Comm. S. Adriani M.
- 9 B. Mariæ Virg. de Covadonga dupl. maj. com. S. Gorgonii M.
- 10 Nicolai Tolent. C. dupl.
Dom. infraoct. Nativ. Smi. Nom. Mariæ, dupl. maj.
- 11 Comm. SS. Prothi et Mm.
- 12 Vincentii Ab. et M. dupl. (Diœc.)
- 13

Die.

- 14 Exaltat. S. Crucis. dupl. 1. cl. cum octav.
- 15 Octav. Nativ. B. M. V. dupl. Comm. S. Nicomedis M.
Dom. 3. Septem Dolor. B. M. V. dupl. maj.
- 16 Cornelii et Cipriani Pont. et M. semidupl. Comm. SS.
Euphem. etc. Mm.
- 17 Impressio Stigmat. S. Franc. dupl.
- 18 Josephi a Cupert. C. dupl.
- 19 Januarii et Soc. Mm. dupl.
- 20 Eustachii et Soc. Mm. dupl. Comm. Vigil.
- 21 Matthæi Ap. et Ev. dupl. 2. cl. Comm. Octav. S. Crucis.
- 22 Thomæ a Villan. Ep. et C. dupl. Comm. SS. Mauritii et
Mm.
- 23 Lini P. et M. semidupl. Comm. S. Theclæ V. et Proto-
mart.
- 24 B. Mariæ Virg. de Mercede dupl. maj.
- 25 Mariæ a Cervell. V. dupl. maj.
- 26 Comm. SS. Cipriani et Justinæ Mm.
- 27 Cosmæ et Damian. Mm. semidupl.
- 28 B. Simonis de Roxas C. dupl. (H.)
- 29 Dedicat. S. Michael. Arch. dupl. 2. cl.
- 30 Hieronymi C. et D. dupl.

OCTOBER.

- * Dom. 1. Fest. Smi. Rosarii B. M. V. dupl. maj.
- 1 Angeli Custod. Regni dupl. 2. cl. sine oct. *ex Decret. 21*
Jul. 1870 Comm. S. Remigii Ep. C.
- 2 Wenceslai M. semidupl. (ex 28 Sept.)
- 3
- 4 Francisci Conf. dupl.
- 5 Froylani Ep. et C. dupl. (in Cathed. 2. cl. (H.) Comm. SS.
Placidi et Mm.
- 6 Brunonis C. dupl.
- 7 S. Marci P. et C. Comm. SS. Sergii et Mm.
- 8 Birgittæ Vid. dupl.
- 9 Dionysii, Rustici etc. Mm. semidupl.
- 10 Francisci a Borgia C. dupl. 2. cl.
- 11 Ludovici Bert. C. dupl. (H.)
- 12 Comm. B. M. V. de Columna dupl. 1. cl. cum oct.
- 13 Dedicatio Almæ Eccl. Cath. Ovet. dupl. 1. cl. cum oct. in
Civit.
- 14 Callixti P. et M. dupl.
- 15 Teresiæ V. dupl. 2. cl. *ex Decret. 21 Jul. 1870.*
- 16 Eduardi Reg. C. semidupl.
- 17 Heduvigis Vid. semidupl.
- 18 Lucæ Evang. dupl. 2. cl.
- 19 Octav. B. M. V. de Columna dupl.

Die.

- 20 Octav. Dedicat. Eccl. Cathed. dupl.—Extr. Civit. S. Joan.
Cantii C. dupl.
- 21 Maternit. B. M. V. dupl. maj. Comm. S. Hilarion. Ab. et
SS. Ursulæ et Soc. Mm. *ex Decret. 21 Julii ad preces
Illmi. D. Sanz et Forés.*
- 22 Salome Vid. dupl. maj. (H.)
- 23 Petri Paschas. Ep. et M. dupl. (H.)
- 24 Raphael Arch. dupl. maj. (H.)
- 25 Gavini et Soc. Mm. dupl. (H.) Comm. SS. Chrisanthi et
Dariæ Mm.
- 26 Servandi et Germani Mm. dupl. (H.) (ex 23 huj.) Comm.
S. Evaristi P. et M.
- 27 Fructi C. dupl. (H.) Comm. Vigil. (ex 25 huj.)
- 28 Simonis et Judæ App. dupl. 2. cl.
- 29 Narcisi Ep. et M. dupl. (H.)
- 30 Puritatis B. M. V. dupl. maj. *ex citato Decret. 21 Julii
1870.*
- 31 Petri Alcant. C. dupl. (ex 19 huj.)

NOVEMBER.

- 1 Omnium Sanctorum dupl. 1. cl. cum oct.
- 2 Comm. Omnium Fidel. Defunct. dupl.
- 3 Innumerab. Mart. Cæsaraug. dupl. (H.)
- 4 Caroli Ep. et C. dupl. Comm. SS. Vital. et Agric. Mm.
- 5 *In Civitate Joann. Cant. C. dupl. (ex 20 Oct.)*
- 6 B. Margaritæ Mariæ Alacoque V. dupl. *Ex indulto Smi.
D. N. Leonis P. XIII ad preces Illmi. D. Sanz et Forés
17 Augusti 1881.*
- 7 Infraoct.
- 8 Octav. SS. Omnium dupl. Comm. SS. Quat. Coronat.
Mm.
* Dom. 2. Patrocinii B. M. V. dupl. 2. cl. *ex Decret. 21
Jul. 1870.*
- 9 Dedicat. Basilic. Salvatoris dupl. Comm. S. Theodori M.
- 10 Andreæ Avellini C. dupl. Comm. SS. Triphon. etc. Mm.
- 11 Martini Ep. et C. dupl. Comm. S. Mennæ M.
- 12 Martini P. et M. semidupl.
- 13 Didaci C. semidupl.
- 14
- 15 Eugenii Ep. Tolet. M. dupl.
- 16 Gertrudis V. dupl.
- 17 Aciscli et Victoriæ Mm. dupl. (H.)
- 18 Dedicat. Basilicar. SS. Petri et Pauli dupl.
- 19 Elisabeth. Vid. dupl. Comm. S. Pontiani P. et M.
- 20 Felicis de Valois C. dupl.
- 21 Præsentat. B. M. V. dupl. maj.

Die.

- 22 Cæciliæ V. et M. dupl.
- 23 Clementis P. et M. dupl. Comm. S. Felicitat. M.
- 24 Joann. a Cruce C. dupl. Comm. S. Chrisogon. M.
- 25 Catharinæ V. et M. dupl.
- 26 Desponsatio B. M. V. dupl. maj. Comm. S. Petri Ep.
et M.
- 27 Gregorii Thaumaturgi Ep. et C. semidupl. (17 huj.)
- 28
- 29 Vigilia. Comm. S. Saturnini M.
- 30 Andreæ Ap. dupl. 2. cl.

DECEMBER.

- 1
- 2 Bibianæ V. et M. semidupl.
- 3 Francisci Xaverii C. dupl.
- 4 Barbaræ V. et M. dupl. (H.)
- 5 Petri Chrisolog. Ep. C. et D. dupl. (heri) Comm. S. Sabæ
Ab.
- 6 Nicolai Ep. et C. dupl.
- 7 Ambrosii Ep. C. et D. dupl.
- 8 Immacul. Concept. B. M. V. dupl. 1. cl. cum octav.
- 9 Leocadiæ V. et M. dupl. (H.)
- 10 Eulaliæ Emerit V. et M. Patron. Diœc. dupl. 1. cl. cum
octav. *ex Decretis* 31 Aug. 1669 et 27 Febr. 1692.
- 11 Damasi P. et C. dupl.
- 12 Translat. Almæ Dom. Lauret. dupl. maj. (H.)
- 13 Lucie V. et M. dupl.
- 14
- 15 Octav. Immac. Concep. dupl.
- 16 Eusebii Ep. et C. semidupl. (Terminat. Oct. S. Eul.)
- 17
- 18 Expectatio Partus B. M. V. dupl. maj. (H.)
- 19
- 20 Dominici Silens. C. dupl. Comm. Vigil.
- 21 Thomæ Apost. dupl. 2. cl.
- 22
- 23 B. Nicolai Fact. C. dupl. (H.)
- 24 Vigilia Nativit. Domini.
- 25 Nativitas Domini N. J. C. dupl. 1. cl. cum oct.
- 26 Stephani Protomart. dupl. 2. cl. cum oct.
- 27 Joann. Ap. Ev. dupl. 2. cl. cum oct.
- 28 SS. Innocentium Mm. dupl. 2. cl. cum oct.
- 29 Thomæ Cantuar. Ep. et M. dupl.
- 30 Translatio S. Jacobi Ap. dupl. maj. (H.)
- 31 Silvestri P. et C. dupl.

ABSOLUTIONES

ET BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVENI LECTIONUM.

IN I. NOCTURNO.

Absolutio.

Exaudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis: qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Benedictiones.

1.ª Benedictióne perpétua benedicat nos Pater æternus.

R. Amen.

2.ª Unigénitus Dei Fílius nos benedicere et adjuvare dignétur.

3.ª Spíritus Sancti grátia illuminet sensus et corda nostra.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio.

Ipsius pietas et misericórdia nos áduvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto, vivit et regnat in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Benedictiones.

4.ª Deus Pater Omnipotens sit nobis propítius et clemens.

R. Amen.

5.ª Christus perpétuæ de nobis gáudia vitæ.

6.ª Ignem sui amóris accendat Deus in córdibus nostris.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absolvat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

Benedictiones.

7.ª Evangelica lectio sit nobis salus et protéctio.

R. Amen.

8.ª Divínium auxílium maneant semper nobíscum.

9.ª Ad societátem civium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

In officio de Sancto 8 benedictio erit:

Cujus festum cólimus, ipse, vel ipsa, intercédant pro nobis ad Dóminum.

Quando sunt plures, dicitur: Quórum, vel quarum, festum cólimus, ipsi, vel ipsæ, intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si officium fit de B. Maria Virg.

Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si ix. lectio est de alio Evangelio cum Homilia, ix. benedictio erit:

Per evangélica dicta deleantur nostra delicta.

OFFICIA PROPRIA
SANCTORUM OVETENSIS ECCLESIAE,
ET DIOECESIS.

PARS HIEMALIS.

FESTA DECEMBRIS.

DIE X.

In festo S. Eulaliæ Emeritensis Virg. et Martyris patronæ Diœcesis.

Duplex 1. class. cum oct.

AD VESPERAS.

Ant. Beáta Eulália, fide plena, spe intrépida, charitáte flagrans ad martyrium spónte festinábat.

Psalm. 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuorum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtútis tuæ in splendoribus sanctorum : * ex útero ante luciferum genui te.

Jurávit Dóminus et non poenitébit eum : * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióni-

bus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrén-te in via bi-bet : * proptérea exaltávit caput.

Glória Patri...

Ant. Beáta Eulália fide plena, spe intrépida, charitáte flagrans ad martyrium spónte festinábat.

Ant. Crudélibus laceráta verbéribus, fortióri ánimo Prætóris sævitiam, et Cæsaris vanam religiónem increpábat.

Psalm. 112.

Laudáte, púeri, Dóminus : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásus, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

¿ Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cœlo et in terra ?

Súscitans à terra íno-

pem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri...

Ant. Crudélibus lacerata verbéribus, fortióri ánimo Prætóris sævitiam, et Cæsaris vanam religionem increpábat.

Ant. Tanquam aurum in fornáce probáta, laudes Dómino decántans, incólumis exívit à flammis.

Psalm. 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini ibimus.

Stántes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : *

testimónium Israël ad
confiténdum nómini Dó-
mini.

Quia illic sedérunt se-
des in iudicio, * sedes
super domum David.

Rogáte quæ ad pa-
cem sunt Jerúsalem :
* et abundántia diligénti-
bus te.

Fiat pax in virtúte tua:
* et abundántia in túrri-
bus tuis.

Propter fratres meos,
et próximos meos, * lo-
quëbar pacem de te.

Propter domum Dó-
mini Dei nostri, * quæ-
sivi bona tibi.

Glória Patri...

Ant. Tanquam au-
rum in fornáce probata,
laudes Dómino decán-
tans, incólumis exívit à
flammis.

Ant. Benedíco te, Pa-
ter Dómini mei Jesu
Christi, quia per Filium
tuum, nec vérbera, nec
ignis, nec calx, nec
plumbum nocuére cór-
pori meo.

Psalm. 126.

Nisi Dóminus ædificá-
verit domum, * in va-

num laboravérunt qui
ædificant eam.

Nisi Dóminus custo-
dierit civitátem, * frus-
trà vígilat qui custódit
eam.

Vanum est vobis ante
lucem súrgerere : * súr-
gite
postquam sederítis, qui
manducátis panem do-
lórís.

Cum déderit diléctis
suis somnum : * Ecce
hæréditas Dómini, filii,
merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu
poténtis : * ita filii excus-
sórum.

Beátus vir qui implé-
vit desidérium suum ex
ipsis : * non confundétur
cum loquétur inimicis
suis in porta.

Glória Patri...

Ant. Benedíco te, Pa-
ter Dómini mei Jesu
Christi, quia per Filium
tuum, nec vérbera, nec
ignis, nec calx, nec
plumbum nocuére cór-
pori meo.

Ant. Qua Spíritus
Sanctus spécie apparére
non dedignátur, Eulá-
liæ spíritus ad coelé-

stem pátriam evolávit.
Psalm. 147.

Lauda, Jerúsalem, Dó-
lminum: * lauda Deum
tuum, Sion.

Quóniam confortávit
seras portarum tuarum:
* benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos
pacem: * et ádipe fru-
ménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium
suum terræ: * velóci-
ter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut
lanam: * nébulam sicut
cínereum spargit.

Mittit crystállum
suam sicut buccéllas: *
ante faciém frigoris ejus
quis sustinébit?

Emíttet verbum suum,
et liquefaciet ea: * flabit
spíritus ejus, et fluent
aquæ.

Qui annúntiat verbum
suum Jacob: * justítias,
et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni
natióni: * et judícia sua
non manifestávit eis.

Glória Patri...

Ant. Qua Spíritus
Sanctus spécie apparére
non dedignáur, Eulaliæ

spíritus ad cœléstem pá-
triam evolávit.

Cap. 1. ad Cor. 10 d.

Fratres, qui gloriátur,
In Dómino gloriétur;
non enim qui se ipsum
commendat, ille probá-
tus est; sed quem Deus
comméndat.

Hymnus.

Virginis láudes cánimus
pudicæ,
Mille quæ sertis redimíta
frontem,

Dúplices palmas méruit
reférre

Sáanguine partas.

Tecta festina egréditur
patérna,

Nec timet noctem, pavet
aut tenébras;

Prævia sed luce áperit
rubéta

Cœlicus ordo.

Intrat et passu Eméritam
velóci,

Júdicis durum stetit ad
tribúnal,

Arguens cæcas veneráre
gentes

Númina vana.

Dúlcibus verbis, studiis-
que tentat

Prætor emollíre ánimum
puéllæ,

Offerat saltem pia thura
divis,

Cæsari placens.

Illa fallâces rénuît lo-
quâelas :

Nulla promissa allîciunt,
inîquis

Pérnegat sensus ; velut
alta rupes

Flúctibus obstat.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,

Et tibi compar utriúsque
Virtus

Spiritus semper, Deus
unus omni

Témporis ævo. Amen.

ψ. Spécie tua, et pul-
chrítudine tua.

℞. Inténde, prospere
procede, et regna.

Ad Magnificat. Antiph.

Beáta Eulália úngulis
férreis usque ad ossa di-
laniáta, læto ore notas
númerans, dicébat :
Nunc, Christe Jesu, in
meo córpore his notis
fórtiùs inscriberis. Delé-
ctat me hos ápices lége-
re, qui tua trophæa, no-
menque tuum sánguinis
púrpura scripta loquún-
tur.

Canticum B. M. V.

Lucæ 1. e.

Magnificat * ánima mea
Dóminum :

Et exultávit spíritus
meus * in Deo salutári
meo.

Quia respéxit humili-
tátem ancillæ suæ : *
ecce enim ex hoc beá-
tam me dicent omnes
generatiónes.

Quia fecit mihi magna
qui potens est : * et san-
ctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à
progénie in progénies *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brá-
chio suo : * dispérsit su-
pérbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de
sede : * et exaltávit hú-
miles.

Esuriéntes implévit
bonis : * et dívites dimí-
sit inánes.

Suscépit Israël púerum
suum, * recordátus mi-
sericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad
patres nostros, * Abra-
ham, et sémini ejus in
sæcula.

Glória Patri...

Ant. Beáta Eulália úngulis férreis usque ad ossa dilaniáta, læto ore notas númerans, dicébat: Nunc, Christe Jesu, in meo córpore his notis fortiùs inscriberis. Deléctat me hos ápices légere, qui tua trophæa, nomenque tuum sánguinis púrpura scripta loquúntur.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui infirma mundi éligis, ut fortia, quæque confúndas: da nobis in festivitáte sanctæ vírginis, et mártiris tuæ Euláliæ cóngrua devotióne gaudere: ut et poténtiam tuam in ejus passióne laudémus, et promissum nobis percipiámus auxílium. Per Dóminum nostrum.

Fit commem. Dom. seu feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Noctem quiétam, et finem perfectum concédát nobis

Dóminus omnipotens.
R. Amen.

Lectio br. 1. Pet. 5. e.

Fratres, sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens circuit, quærens quem devoret: cui resistite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram. Pater noster. Dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beato Joánni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideò precor beátam Mariám semper virginem, beátum Michaélem Archánge-

lum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet.

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam.

R. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres et vos fratres, dicatur tibi, pater et te, pater.

Facta Confessione à Choro Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam æternam.

. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissionem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

R. Amen.

Et facta Absolutióne dicitur **ŷ**.

Convértite nos, Deus salutáris noster. Et avérte iram tuam à nobis. **ŷ**. Deus in adiutorium meum intende. **ŷ**. Dómine, ad adiuvándum me festina. Glória Patri. Sicut erat.

Ant. Miserére.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudivit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Filii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quoniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt

Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicati sunt.

In pace in idípsum * dormíam et requiescam ;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituisti me.

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me áurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem ; et in domum refúgii, * ut saluum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protec-tióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et á verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pen-nis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis à timóre noctúrno.

A sagitta volánte in die, à negótio perambu-lánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, et decem míllia à dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et

retributió nem peccató-
rum vidébis.

Quóniam tu es, Dómi-
ne, spes mea: * Altíssi-
mum posuísti refúgium
tuum.

Non accédet ad te
malum: * et flagellum
non appropinquábit ta-
bernáculo tuo.

Quóniam ángelis suis
mandávit de te: * ut
custódiant te in ómnibus
viis tuis.

In mánibus portábunt
te: * ne fortè offéndas ad
lápide m pedem tuum.

Super áspidem, et ba-
silíscum ambulábis: * et
conculcábis leónem et
dracónem.

Quóniam in me spe-
rávit, liberábo eum: *
prótegám eum, quón-
iam cognóvit nomen
meum.

Clamávit ad me, et
ego exáudiam eum: *
cum ipso sum in tribula-
tióne: erípiam eum et
glorificábo eum.

Longitúdine diérum
replébo eum: * et os-
téndam illi salutáre
meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedicite
Dóminum, * omnes
servi Dómini:

Qui statis in domo Dó-
mini, * in átriis domus
Dei nostri.

In nóctibus extóllite
manus vestras in sancta,
* et benedicite Dómi-
num.

Benedícat te Dóminus
ex Sion, * qui fecit cœ-
lum et terram.

Añs. Miserére mihi,
Dómine, et exáudi ora-
tió nem meam.

Hymnus.

Te lucis ante términum
rerum Créator pósci-
mus;

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.
Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantás-
mata;

Hostémque nostrum
cómprime,

Ne polluántur córpora.

Jesu, tibi sit glória,

Qui natus es de virgine,

Cum Patre, et almo spí-
ritu,

In sempiterna sæcula.

Amen.

Cap. *Jerem. 14. b.*

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocatum est super nos, ne derelinquas nos, Dómine Deus noster. *℟.* Deo grátias.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * commendo spíritum meum. In manus tuas. *℣.* Redemísti nos, Dómine Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus tuas. *℣.* Custódi nos Dómine, ut pupíllam óculi. *℟.* Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis.

Lucae 2. e.

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secundum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante faciém ómnium populórum.

Lumen ad revelatió-nem géntium, * et glóriam plebis tuæ, Israël. Glória Patri et Filio.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilánte, custódi nos dormiéntes : ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

℣. Dóminus vobíscum. *℟.* Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Vísita, quæsumus, Dómine, habitatió-nem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custó-diant : et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum. *℟.* Et cum spíritu tuo. *℣.* Benedicá-mus Dómino. *℟.* Deo grátias. Benedictio. Benedícat, et custódiat nos omní-potens et miséricors Dóminus, Pater, et Filius, et Spíritus sanctus.

℟. Amen.

Et non dicitur, Fidélium ánimæ. Sed immediate dicitur. Antiph. de tēpore.

AD MATUTINUM.

Invitatórium. Regem
Vírginum Dóminum. *

Venite, adorémus.

Psalmus 94.

Venite, exultémus Dó-
mino, jubilémus Deo
salutári nostro : præoc-
cupémus fáciem ejus in
confessiône, et in psalmis
jubilémus ei.

Regem Vírginum Dó-
minum, veníte, adoré-
mus.

Quóniàm Deus mag-
nus Dóminus, et Rex
magnus super omnes
deos : quóniàm non re-
péllet Dóminus plebem
suam, quia in manu ejus
sunt omnes fines terræ,
et altitúdines móntium
ipse cónspicit.

Veníte, adorémus.

Quóniàm ipsius est
mare, et ipse fecit illud,
et áridam fundavérunt
manus ejus : veníte ado-
rémus, et procidámus
ante Deum : plorémus
coram Dómino, qui fécit
nos, quia ipse est Dó-
minus Deus noster : nos
autem populus ejus, et

oves pascuæ ejus.

Regem Vírginum D ó-
minum, veníte adoré-
mus.

Hódie si vocem ejus
audieritis, nolite obdurá-
re corda vestra, sicut in
exacerbatióne secúndum
diem tentatiónis in de-
sérto: ubi tentavérunt me
patres vestri, probavé-
runt, et vidérunt ópera
mea.

Venite, adorémus.

Quadraginta annis
próximus fui generatióni
huic, et dixi : Semper hi
errant corde: ipsi vero
non cognovérunt vias
meas, quibus jurávi in
ira mea, si introíbunt
in réquiem meam.

Regem Vírginum Dómi-
num. Veníte, adorémus.

Glória Patri, et Fílio
et Spirítui Sancto: Sicut
erat in princípio, et nunc,
et semper, et in sæcula
sæculórum, Amen.

Veníte, adorémus.

Regem Vírginum Dómi-
num, veníte, adorémus.

Hymnus.

Infrémit Prætor rabié-
que frendet :

Vérbera intentat, mó-
veant ut puéllam :
Cuncta frustrà ; fórtior et
resistit

Ipsa tyránno.

Ungulæ carnes lániant
cruéntæ ;

Virgo sed plagas núme-
rans hiúlcas ,

Gáudet. et Christi céle-
brat triúmphos

Voce sonóra.

Præstat inscriptos ápices
notáre

Púrpura tinctos, quibus
exarántur

Nóminis magni alma tui
trophæa ,

Máxime Christe.

Inquit : at Prætor fúriis
prehénsus

Bálneat fervénte óleo
mamíllas :

Calce, tum rivis férvidis
aquárum

Córpus adúrit.

Attamen calce, ex liqui-
dove plumbo

Nulla nec parva Eulá-
liam favilla

Lædit, expérta ómnia
temperáta

Virgo decóra.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,

Et tibi compar utriúsque
Virtus

Spíritus semper, Deus
unus omni.

Témporis ævo.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. 1. Beáta Eulá-
lia Deo timoráta, mente
et córpore casta, ac reli-
gióne pudica, docebátur
à Donáto Presbytero.

Psalm. 8.

Dómine Dóminus nos-
ter, * quàm admirábi-
le est nomen tuum in
univérsa terra !

Quóniam eleváta est
magnificéntia tua, * su-
per cœlos.

Ex ore infántium et
lacténtium perfecísti lau-
dem propter inimícos
tuos, * ut déstruas ini-
micum et ultórem.

Quóniam vidébo cœ-
los tuos ópera digitórum
tuórum : * lunam et stel-
las, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd
memor es ejus ? * aut fi-
lius hóminis, quóniam
visitas eum ?

Minuísti eum paulo
minus ab Angelis, glória

et honóre coronásti eum:
* et constituísti eum super
ópera mánuum tuá-
rum.

Omnia subjecísti sub
pédibus ejus, * oves et
boves univérsas: insuper
et pécora campi.

Vólucres cœli, et pis-
ces maris, * qui perám-
bulant sémitas maris.

Dómine Dóminus nos-
ter, * quàm admirábile
est nomen tuum in uni-
vérsa terra!

Gloria Patri...

Ant. Beáta Eulália
Deo timoráta, mente, et
córpoce casta, ac Reli-
gióne pudica, docebátur
à Donáto Presbytero.

Ant. Ab infántia ru-
diméntis Christi confité-
ri docebátur.

Psalm. 18.

Cœli enarrant glóriam
Dei, * et ópera má-
nuum ejus annúntiat fir-
maméntum.

Dies diei erúctat ver-
bum, * et nox nocti índi-
cat scientiam.

Non sunt loquélæ, ne-
que sermónes, * quo-

rum non audiántur voces
eórum.

In omnem terram exi-
vit sonus eórum: * et in
fines orbis terræ verba
eorum.

In sole pósuit taber-
náculum suum: * et ipse
tanquam sponsus proce-
dens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad
currendam viam, * à
summo cœlo egressio
ejus:

Et occúrsus ejus us-
que ad summum ejus:
* nec est qui se abscón-
dat à calóre ejus.

Lex Dómini immacu-
lata convertens ánimas:
* testimónium Dómini
fidéle, sapiéntiam præ-
stans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ,
lætificántes corda: *
præcéptum Dómini líci-
dum; illúminans óculos.

Timor Dómini san-
ctus, pérmanens in sæcu-
lum sæculi: * judicia Dó-
mini vera, justificáta in
semetípsa.

Desiderabilia super
aurum et lápidem pretió-
sum multum: * et dul-

cióra super me et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intelligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjútor meus, * et redemptor meus.

Añs. Ab infantia rudimentis Christi confitéri docebátur.

Añs. Annos adolescentiæ pene ingressa, fidem, quam sancta devotione concéperat, ánimo fortióre servabat.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrárum, et univér-si, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super

flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino : * et misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtutum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Annos adolescentiæ pene ingressa, fidem, quam sancta de-

votiōne concéperat, áni-
 ¶. mo fortiōre servábat.

. Specie tua, et pulchri-
 túdine tua. ¶. Intende,
 prósperè procéde et
 regna.

De Epístola prima Beáti
 Pauli Apóstoli ad Corin-
 thios.

Lectio i.

Cap. 7. c.

De virgínibus præcé-
 ptum Dómini non há-
 beo: consílium autem
 do, tamquam misericór-
 diam consecútus à Dó-
 mino, ut sim fidelis. Exis-
 timo ergo hoc bonum
 esse propter instántem
 necessitátem, quoniam
 bonum est hómini sic
 esse. Alligátus es uxóri?
 noli quærere solutiōnem.
 Solútus es ab uxore? noli
 quærere uxórem. Si au-
 tem accéperis uxórem
 non peccásti. Et si nup-
 sérit virgo non peccavít.
 Tribulationem tamen
 carnis habébunt hujus-
 modi. Ego autem vobis
 parco. Hoc itaque dico,
 fratres: Tempus breve
 est: reliquum est, ut et

qui habent uxores, tan-
 quam non habéntes sint:
 et qui flent, tamquam non
 flentes: et qui gaudent,
 tamquam non gaudentes:
 et qui emunt, tamquam
 non possidentes: et qui
 utúntur hoc mundo,
 tamquam non utántur:
 prætérit enim figúra hu-
 jus mundi.

¶. Diem festum sa-
 crátæ vírginis Eulaliæ
 celebrémus: quáliter
 passa sit ad memóriam
 revocémus: tertio déci-
 mo ætátis anno, mortem
 superándo, vitam invé-
 nit. * Quia solum vitæ
 diléxit auctórem. ¶. In-
 fántia quidem computa-
 bátur in annis; sed erat
 senéctus mentis immén-
 sa. Quia solum.

Lectio ii.

Volo autem vox sine sol-
 llicitúdine esse. Qui
 sine uxóre est, sollicitus
 est quæ Dómini sunt,
 quomodo pláceat Deo.
 Qui autem cum uxóre
 est, sollicitus est, quæ
 sunt mundi, quomodo
 pláceat uxóri, et divísus

est. Et mulier innúpta, et virgo cógitat, quæ Dómini sunt, ut sit sancta corpore, et spiritu. Quæ autem nupta est, cógitat, quæ sunt mundi, quomodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico: non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honés- tum est, et quod facultá- tem præbeat sine impe- diménto Dóminum obse- crándi.

¶ Ab ipsa infántia Christi fidem edócta, non solum exácte ritus christiános servabat, ve- rum dari sibi occasióne expetébat, qua per mar- tyrium ad cœlum posset evoláre. * Quia fidem, quam sancta devotióne concéperat, ánimo for- tióre servábat. †. Hæc est Virgo sapiéns, et una de número prudéntum. Quia fidem.

Lectio iii.

Si quis autem turpem se vidéri existimat su- per vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opór-

tet fieri: quod vult fa- ciat: non peccat, si nu- bat. Nam, qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, po- testátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre virginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírgi- nem suam, bene facit: et qui non jungit, melius facit. Mulier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dor- mierit vir ejus, liberáta est: cui vult nubat: tan- tum in Dómino. Beátior autem erit si sit perman- sérít, secúndum meum consílium: puto autem, quod et ego Spíritum Dei habeam.

Euláliam patérna cura ob metum persecutió- nis in villa tenébat ab- scondítam, thoro dicá- tam, et váriis crepúndiis, ut custódiam deliníret, oblátis, quæ omnia re- pulérat * Quia Chisto spónso suo se totam de- vovérat. †. Hæc est, quæ nescívit thorum in

delicto, habébit frúctum
in respectióne animárum
sanctárum. Quia Chri-
sto. Glória Patri. Quia
Christo.

IN II NOCTURNO.

Añã. Virgo magnáni-
ma nocte consúrgens,
læta progrédiens, ardén-
ti desidério ad marty-
rium properábat.

Psalm. 44.

Eructávit cor meum
Verbum bonum : * di-
co ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus
scribæ, * velóciter scri-
béntis.

Speciósus forma præ
filiis hóminum, diffúsa
est grátia in lábiis tuis :
* proptéreà benedixit te
Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo
super femur tuum, * po-
tentíssime.

Spécie tua, et pulchri-
túdine tua * intén-
de, próspere procéde, et
regna.

Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et jus-

títiam : * et dedúcet te
mirabíliter délixtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ,
pópuli sub te cadent, *
in corda inimicórum
regis.

Sedes tua, Deus, in
sæculum sæculi : * virga
directiónis virga regni
tui.

Dilexisti justítiam, et
odísti iniquitátem : *
proptéreà unxit te Deus,
Deus tuus, óleo lætítiæ
præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et
cásia à vestiméntis tuis
à dómibus ebúrneis : *
ex quibus delectavérunt
te filiæ regum in honóre
tuo.

Astitit regína à dextris
tuis in vestitu deaurato :
* circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et
inclína áurem tuam : *
et oblivíscere pópulum
tuum, et domum pa-
tris tui..

Et concupíscet rex de-
córem tuum : * quóniam
ipse est Dóminus Deus
tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in muné-
ribus * vultum tuum de-

precabúntur : omnes dí-
vites plebis.

Omnis glória ejus filiæ
regis ab intus : * in fim-
briis áureis circumamí-
cta varietátibus.

Adducéntur regi vírgi-
nes post eam : * próximæ
ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, et
exultatióne : * adducén-
tur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati
sunt tibi filii : * constí-
tues eos principes super
omnem terram.

Mémores erunt nómi-
nis tui * in omni genera-
tióne et generatiónem.

Proptéreà pópuli con-
fitebúntur tibi in ætér-
num, * et in sæculum
sæculi.

Añā. Virgo magnáni-
ma nocte consúrgens,
læta progrédiens, ardén-
ti desidério ad marty-
rium properábat.

Añā. Nocte viam se-
cúta virgo, lúcem hábuit
pro duce, et diem mé-
ruit.

Psalm. 45.

Deus noster refúgium,
et virtus : * adjútor

in tribulatió nibus, quæ
invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébi-
mus dum turbábitur ter-
ra : * et transferéntur
montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ
sunt aquæ eorum : * con-
turbáti sunt montes in
fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus læti-
ficat civitátem Dei : *
sanctificávit tabernácu-
lum suum Altíssimus.

Deus in medio ejus,
non commovébitur : *
adjuvábít eam Deus ma-
nè dilúculò.

Conturbátæ sunt gen-
tes, et inclináta sunt reg-
na : * dedit vocem suam,
mota es terra.

Dóminus virtútum no-
biscum : * suscéptor
noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera
Dómini, quæ pósuit pro-
dígia super terram : * áu-
ferens bella usque ad fi-
nem terræ.

Arcum cónteret, et
confrínget arma : * et
scuta combúret igni :

Vacate, et vidéte quó-
niam ego sum Deus : *

exaltábor in géntibus , et tremor apprehéndit eos.
exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor nobíster Deus Jacob.

Aña. Nocte viam secúta virgo , lucem habuit pro duce , et diem meruit.

Aña. Convirgináli sua Juliæ comitánti dixit : Notum sit tibi Dómina soror , quia etsi novíssima vado , prior patiar.

Psalm. 47.

Magnus Dóminus , et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri , in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion , * látera Aquilónis , civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur , * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt , conturbáti sunt , commóti sunt : *

Ibi dolóres ut parturiéntis , * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Síc ut audívimus , sic vídimus in civitáte Dómini virtútum , in civitáte Dei nostri : * Deus fundavit eam in ætérnum.

Suscépi-mus , Deus , misericórdiam tuam , * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum , Deus , sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est délixtera tua.

Lætétur mons Sion , et exúltent filiæ Judæ , * propter judícia tua , Dómine.

Circúmdate Sion , et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus , * et distribuíte domos ejus , ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus , Deus noster in ætérnum , et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Añā. Convirgināli suā
Juliaē comitānti dixit :
Notum sit tibi Dómina
soror , quia etsi novissi-
ma vado , prior patiar.

ψ. Adjuvābit eam
Deus vultu suo.

℞. Deus in médio
ejus non commovēbitur.

Lectio iv.

Eulália , virgo Libérii
nóbilis Emeritēsis ci-
vis filia , à presbytero
Donáto fidem Christi
edócta , patérna cura ob
metum persecutiónis sub
Maximiáno imperatóre
in loco , qui dicebátur
Forcejána , et paréntis
posséssio erat , in finibus
Provinciæ Béticæ , prope
Eméritam milliário tri-
gésimo custodiebátur
cum Felice confessóre ,
et Júlia vírgine , aliisque
Deum timéntibus. Adeò
síquidem ejus viri boni
præcéptis Eulália sitién-
ter adhæsit , ut non
christiános solum exácte
ritus serváret , verum
dari sibi occasiõem ex-
péteret , qua per marty-
rium posset ad cœlum

evoláre. Audiens autem,
Daciánum multos chris-
tianórum torméntis affi-
cere ob Christi nomen,
egressa domo nocte pé-
dibus per ínvia pergens,
unà cum Júlia sibi con-
virgináli , (quæ etiam
eódem die martyrium
passa est) in civitátem
devénit.

℞. Audiens Eulália
sævítiam tyránni et Chri-
stianórum cruciátus , la-
tíbula perósa , noctu sep-
ta cláustra que , fugax ápe-
rit , et íter ingréditur per
ínvia , et vépribus obsita
loca : * Angélico tamen
comitáta choro , et luce
cœlitus demíssa. ψ. Hæc
est virgo sápiens , quam
Dóminus vigilántem in-
vénit : lucérna pédibus
meis verbum tuum , et
lumen sémitis meis. An-
gélico támen.

Lectio v.

Civitátem autem ingrés-
sa , ad tribúnal Cál-
phurniáni , quem Legá-
tum in urbe Emériita Da-
ciánus reliquerat accé-
dens , increpáre cœpit
illius sævitiam , et insá-

niam : quòd Deum verum colèntes suppliciiis vexáret, et dæmonum simulácra cólere fáceret. Quam Præses áudiens, primum verbis demulcére aggréditur, ne in ténera ætáte (tértium decimum enim annum agébat) vitam pérdere vellet. Adhortabátur etiam, ut diis incénsum adoléreret. Quod beáta virgo rénuens, fústibus cæditur, et úngulis ab utròque látere, usque ad ossa dilaniátur. In quo tormento virgo læto ore notas númerans, in hæc verba prorúpit : Scribe ris ecce mihi Dómine : quam juvat hos ápices légere, qui tua, Christe, trophæa notant, noménque tuum elíciti ságuinis púrpura lóquitur.

¶. Beáta Eulália lætíssimè et constánter festinábat ad martyrium : * Quasi ad épulas invitata : et agónem suum Dómino précibus commendábat. ¶. Nobilibus orta natálibus ab ignóbili gáudens trahebátur ad mar-

tyrium. Quasi ad épulas.

Lectio vi.

Ad hæc insániens Præses jussit eam collo tenus in vivam calcem immérgeri, aqua super infúsa, ipsámque vírginem liquefacto plumbo perfundi. Verum cum nec ardor ille Euláliæ nocéret, novíssime in equúleo exténditur ardéntibus fácibus, lampadibúsque látera ejus aduruntur, quarum flammam in caput, et fáciem involitantem virgo apértoto ore hausit. Unde progrédiens colúmba candidíssima, in cœlum, spectántibus cunctis, evolávit quarto Idus Decémbris. Lictóribus autem fugiéntibus, sancto corpore in equúleo relicto, magna nivis cópia descendit, quæ forum, corpúsque virgíneum vice líntei cándidi tegébat. Inde clam à cristiánis ablátum sepultúræ tráditum est, et in Hispaniárum devastatióne à Saracénis in Oveténsem Ecclésiám translátum

est : ubi magna cum veneratione colitur. Eámque Urbánus Octávus Póntifex Máximus in Patrónam perpétuam dicti Episcopátus Oveténsis concessit anno Incarnationis Dómini millésimo sexcentésimo trigésimo nono.

℞. Ad passióem ducta Eulália tyránno dixit : ¿Quid perséqueris christiános, et níteris in vanum pérdere vírginem Dei ? * Dóminus me docet in veritáte sua : ideò non sedúces adolescéntiam meam. †. Ego anórurum suum trédecim, putásne ætátem meam tuo posse terróre turbári ? Dóminus me docet. Glória Patri. Dóminus me docet.

IN III NOCTURNO.

Añña. Dóminus docet me in veritáte sua : ideò non sedúces adolescéntiam meam.

Psalm. 95.

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terribilis et super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in conspectu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ gentium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur à fácie ejus univérsta terra : * dicite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem

terræ qui non commovébitur : * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit iudicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Añ. 1. Dóminus docet me in veritáte sua : ideo non sedúces adolécéntiam meam.

2. Terrenæ vitæ blandiméntis non deléctor, álteram beátam spero vitam.

Psalm. 96.

Dóminus regnávít, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et iudícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt sùlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt à fácie Dómini : * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et viderunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptilia : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes ángeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter iudícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino : * et confitémini

memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Terrenæ vitæ blandiméntis non delector : álteram beátam spero vitam.

Aña. Hábeo sponsum dívitem, immortálem, qui te, tuósque perdet.

Psalm. 97.

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvávít sibi dextera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericordiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes témini terræ, * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte et exultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi : * in tubis

ductilibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Régis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicávit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. Hábeo sponsum dívitem, immortálem, qui te, tuósque perdet.

Ÿ. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℞. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Lectio S. Evangélii secúndum Matthæum.

Cap. 25.

Lectio vii.

In illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipíentes lâmpades suas exiérunt óbviâ sponso, et sponsæ. Et réliqua.

Homilia S. Gregorii
Papæ.

Homil. 12. in Evang.

Sæpe vos, fratres charissimi, admoneo, prava opera fugere, mundi hujus inquinamenta devitare; sed hodierna sancti Evangelii lectione compellor dicere, ut et bona quæ agitis, cum magna cautela teneatis: ne per hoc, quod à vobis rectum geritur, favor aut gratia humana requiratur: ne appetitus laudis subrepat, et quod foris ostenditur, intus à mercède vacuetur. Ecce enim Redemptoris voce decem virgines, et omnes dicuntur virgines, et tamen intra beatitudinis januam non omnes sunt receptæ: quia earum quædam dum de virginitate sua gloriam foris expetunt, in vasis suis oleum habere non luérunt.

¶ Diversis tormentorum generibus mactata, pendens in equuleo super his omnibus gloriabatur Eulalia, commé-

morans se ipsam in quibus se ab infántia præparáverat. * Omnibus se audientibus exhortans dicebat. †. Credi oportet unum, et verum Deum Patrem cœlestem, et Jesum Christum Filium ejus Omnipotentem cum Spiritu Sancto adorandum, qui est benedictus in sæcula. Omnibus.

Lectio viii.

Sed prius quærendum nobis est, quid sit regnum cœlorum, aut cur decem virginibus comparatur: quæ etiam virgines prudentes, et fatuæ dicantur. Dum enim cœlorum regnum constat, quia reproborum nullus ingreditur, etiam fatuis virginibus, cur simile esse perhibetur? Sed sciendum nobis est, quod sæpe in sacro eloquio regnum cœlorum præsentis temporis Ecclesia dicitur. De quo alio in loco Dominus dicit: Mittet Filius hominis Angelos suos, et colligent de regno ejus omnia scan-

dala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scándala póterunt, quæ colligántur.

R. Ardéntibus facibus, lampadibúsque ejus látera aduréntibus, eárum flammam in caput, et faciem involitántem ore apérto hausit virgo. * Ex quo pródiens colúmba candidíssima, spectántibus cunctis in cœlum evolávit. V. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Ex quo. Glória Patri. Ex quo.

Lectio ix.

In quinque autem cörperis sénsibus unusquisque subsistit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo colligitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiatur. In qua quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admísti sunt, rectè símilis

virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque plerique continétes, qui ab appetitu se exteriori custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant: æterna præmia expetunt, pro labóribus suis recipere laudes humanas nólunt. Hi nimirum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cótegent. Et sunt plerique, qui corpus per abstinentiam affligunt, sed de ipsa sua abstinentia humanos favóres expetunt.

Hymnus SS. Ambrossi et Augustini.

Te Deum laudámus :
te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem
omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli :
tibi cœli, et univérse potestátes ;

Tibi Chérubim et Séraphim,
incessábili voce proclámant

Sanctus, Sanctus,

Sanctus, Dóminus Deus
Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra
majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus Aposto-
lórur chorus.

Te Prophetárum lau-
dábilis númerus.

Te Martyrum candi-
dátus laudat exércitus.

Te per orbem terrá-
rum, sancta confitétur
Ecclésia.

Patrem imménsæ ma-
jestátis.

Venerándum tuum ve-
rum, et únicum Filium.

Sanctum quoquè Pa-
ráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ Christe.

Tu Patris sempitérnus
es Filius.

Tu ad liberándum sus-
ceptúrus hominem, non
horruísti Virginis úte-
rum.

Tu, devícto mortis
acúleo, aperuísti credén-
tibus regna cœlórur.

Tu ad dexteram Dei
sedes in glória Patris.

Judex créderis esse
ventúrus.

Te ergo, quæsumus,
tuis fámulis súbveni,

quos pretióso ságuine
redemísti.

Ætérna fac cum san-
ctis tuis in glória nu-
merári.

Salvum fac pópulum
tuum, Dómine, et béne-
dic hæreditáti tuæ.

Et rege eos : et extólle
illos usque in ætérnum.

Per singulos dies, be-
nedicimus te.

Et laudámus nomen
tuum in sæculum, et in
sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die
isto ~~sine~~ peccáto nos cus-
todíre.

Miserére nostri, Dó-
mine : miserére nostri.

Fiat misericórdia tua,
Dómine, super nos,
quemádmódum sperávi-
mus in te.

In te, Dómine, sperá-
vi, non confúndar in
ætérnum.

AD LAUDES.✠.

Deus, in adjutórium
meum inténde.℞. Dó-
mine ad adjuvándum me
festína. Glória Patri, et
Filio, et Spíritui Sancto.
Sicut erat in princípío,

et nunc, et semper, et in
sæcula sæculórum.
Amen. Alleluja.

Ant. Beáta Eulália,
fide plena, spe intrépi-
da, charitáte flagrans ad
martyrium spónte festi-
nábat.

Psalm. 92.

Dóminus regnávít, de-
córem indútus est :
* indútus est Dóminus
fortitúdinem, et præcin-
xit se.

Etenim firmávit orbem
terræ, * qui non commo-
vebitur.

Paráta sedes tua ex
tunc : * à sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina,
Dómine : * elevavérunt
flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina
fluctus suos, * à vócbus
aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes
maris, * mirábilis in altis
Dóminus.

Testimónia tua credi-
bília facta sunt nimis : *
domum tuam decet san-
ctitúdo, Dómine, in lon-
gítudinem diérum.

Ant. Beáta Eulália,
fide plena, spe intrépi-

da, charitáte flagrans ad
martyrium spónte festi-
nábat.

Ant. Crudélibus la-
ceráta verbéribus, for-
tióri ánimo Prætóris sæ-
vítiam, et Cæsaris va-
nam religiónem incre-
pábat.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis ter-
ra : * servíte Dómino
in lætítia.

Introíte in conspéctu
ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dó-
minus ipse est Deus : *
ipse fecit nos, et non ipsi
nos :

Pópulus ejus, et oves
páscuæ ejus : * introíte
portas ejus in confessió-
ne, átria ejus in hymnis :
confitémini illi.

Laudáte nomen ejus :
quóniam suávis est Dó-
minus, in ætérnum mi-
sericórdia ejus, * et us-
que in generatióem et
generatióem véritas
ejus.

Ant. Crudélibus la-
ceráta verbéribus, for-
tióri ánimo Prætóris sæ-
vítiam, et Cæsaris va-

nam religiõnem increpabat.

Ant. Tamquam aurum in fornace probata, laudes Dõmino decantans, incolumis exivit à flammis.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitivit in te ánima mea, * quàm multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, et in via, et inaquosa : * sic in sancto apparui tibi, ut vidérem virtutem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam melior est misericordia tua super vitas : * lábia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguedine repleátur ánima mea : * et lábiis exultationis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te : * quia fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultábo,

adhæsit ánima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánima meam, introibunt in inferiora terra : * tradentur in manus gládii, partes vûlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquentium iniqua.

Hic non dicitur. Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedicat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in omnibus géntibus salutare tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dirigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : confiteántur tibi

pópuli omnes : * terra
dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus,
Deus noster, benedicat
nos Deus : * et métuant
eum omnes fines terræ.

Ant. Tamquam au-
rum in fornáce probáta,
laudes Dómino decán-
tans, incólumis exívit à
flammis.

Ant. Benedíco te, Pa-
ter Dómini mei Jesu
Christi, quia per Filium
tuum, nec vérbera, nec
ignis, nec calx, nec plum-
bum nocuére córpori
meo.

**Canticum trium puero-
rum.**

Dan. 3. e.

Benedícite ómnia ópera
Dómini Dómino : *
laudáte et superexaltáte
eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dó-
mini Dómino : * benedí-
cite coeli Dómino.

Benedícite aquæ om-
nes, quæ super cœlos
sunt, Dómino : * bene-
dicite omnes virtútes Dó-
mini Dómino.

Benedícite sol, et luna

Dómino : * benedicite
stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis im-
ber, et ros Dómino : * be-
nedícite omnes spíritus
Dei Dómino.

Benedícite ignis, et
æstus Dómino : * bene-
dicite frigus et æstus Dó-
mino.

Benedícite rores, et
pruina Dómino : * bene-
dicite gelu, et frigus Dó-
mino.

Benedícite glácies, et
nives Dómino : * benedí-
cite noctes, et dies Dó-
mino.

Benedícite lux, et te-
nebræ Dómino : * bene-
dicite fúlgora, et nubes
Dómino.

Benedicat terra Dómi-
num : * laudet, et super-
exáltet eum in sæcula.

Benedícite montes, et
colles Dómino : * benedí-
cite univérſa germinán-
tia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dño:
* benedicite mária, et
flúmina Dómino.

Benedícite cete, et
ómnia, quæ movéntur
in aquis, Dómino : * be-

nedícite omnes vólucres
cœli Dómino.

Benedícite omnes bés-
tiæ et pécora Dómino :
* benedicite filii hómi-
num Dómino.

Benedicat Israël Dó-
minum : * laudet et su-
perexáltet eum in sæcula.

Benedicite sacerdótes
Dómini Dómino : * bene-
dicite servi Dómini Dó-
mino.

Benedícite spíritus , et
ánimæ justórum Dómi-
no : * benedicite sancti.
et húmiles corde Dó-
mino.

Benedícite Ananía,
Azaría, Misaël Dómino :
* laudáte et superexaltáte
eum in sæcula.

Benedicámus Patrem
et Filium cum Sancto
Spíritu : * laudémus et
superexaltémus eum in
sæcula.

Benedictus es Dómine
in firmaménto cœli , *
et laudábilis , et glorió-
sus , et superexaltátus in
sæcula.

Ant. Benedíco te, Pa-
ter Dómini mei Jesu Chri-
sti, quia per Filium tuum,

nec vérbera , nec ignis,
nec calx , nec plumbum
nocuére cörperi meo.

Ant. Qua Spíritus
Sanctus spécie apparére
non dedignátur , Eulaliæ
spíritus ad cœléstem pá-
triam evolávit.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de
cœlis : * laudáte eum
in excélsis.

Laudáte eum omnes
ángeli ejus : * laudáte
eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et
luna : * laudáte eum om-
nes stellæ , et lumen.

Laudáte eum cœli cœ-
lórum : * et aquæ omnes,
quæ super cœlos sunt,
laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit , et fac-
ta sunt : * ipse mandávit,
et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum,
et in sæculum sæculi : *
præcéptum pósuit , et
non præteríbit.

Laudáte Dóminum de
terra , * dracones , et
omnes abyssi.

Ignis , grando , nix,
glácies , spíritus procellá-

rum : * quæ faciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructifera, et omnes cedri.

Béstiaë, et univérſa pécora : * serpéntes, et volúcrés pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféſſio ejus super cœlum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filiis Israhël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in Ecclésia sanctórum.

Lætétur Israhël in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltávit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindictam in natióibus : * increpatiões in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis júdiciuſ conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminuſ in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúnduſ multitudinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tym-

pano, et choro : * laudá-
te eum in chordis, et ór-
gano.

Laudáte eum in cym-
balis benesonántibus :
laudáte eum in cymbalis
jubilationís : * omnis spí-
ritus laudet Dóminum.

Glória Patri, et Fílio.

Ant. Qua Spiritus
Sanctus specie apparére
non dedignáur, Euláliæ
spíritus ad cœlestem pá-
triam evolávit.

Capitul. 1. *Cor. 10. d.*

Fratres, qui gloriátur,
in Dómino gloriétur :
non enim qui se ipsum
comméndat, ille probá-
tus est, sed quem Deus
commendat.

Hymnus.

Lámpades postrémò
Virgini ligátæ
Applicat, quæ ignem ca-
put occupántem
Transfert in pectus,
hiánteque ore

Hausit aperto.

Spíritus formam récipit
columbæ,

Quæ volans cœlum pé-
netrat corúscum

Cóntremitt líctor fúgiens,
relicto

Córpore solo.

Membra tan sævè lacerá-
ta nuda,

Cóntegit cœlum nive de-
cidente :

Donat hæc pura Attáli-
cos amíctus

Artubus almis.

Virgo, quæ es firma
Eméritæ columna,

Astures fortes foveas be-
nigna :

Qui tibi semper réferant
Patronæ

Omnia fausta.

Audias quod nos férimus
lubéntèr

Súpplices votum : récipe
et secúnda

Témpora indúlge, ut tibi
personémus

Cármina sancta.

Sit decus Patri, genitæ-
que proli,

Et tibi cómpar utriúsque
Virtus

Spíritus semper, Deus
unus omni

Témporis ævo. Amen.

¶. Diffusa est grátia
in lábiis tuis.

¶. Proptérea benedi-
xit te Deus in ætérnum.

AD BENEDICTUS.

Ant. Beáta Eulália, dum lampádibus ardéntibus urerétur, Prætóri dixit: Assum est jam corpus meum, jube sale conspérge, ne cœlesti Spónso insípidum præpares holocáustum.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g.

Benedictus Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptionem plebis suæ:

Et eréxit cornu salutis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimicis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testamenti sui sancti.

Jusjurándum, quòd jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de

manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justitia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatórum eórum:

Per viscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndo pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Filio.

Ant. Beáta Eulália, dum lampádibus ardéntibus urerétur, Prætóri dixit: Assum est jam corpus meum, jube sale conspérge, ne cœlesti Spónso insípidum præpares holocáustum.

Oratio.

Omnípotens sempiterne Deus, qui infirma

mundi eligis ut fortia
quæque confundas : da
nobis in festivitâte san-
ctæ virginis et mârtyris
tuæ Eulaliæ cóngrua de-
votiône gaudere : ut et
poténtiam tuam in ejus
passiône laudémus, et
promissum nobis perci-
piámus auxílium. Per
Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave Ma-
ría. Credo. ✠. Deus in
adjutórium...

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súp-
plices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet à nocéntibus.
Linguam refrænans tém-
peret,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitâtes háuríat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus, cibique párcitas.
Ut cum dies abscés-
serit,
Noctémque sors redú-
xerit,

Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Jesu, tibi sit glória
Qui nátus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spí-
ritu

In sempitérna sæcula.

Amen.

Ant. Beáta Eulália.

Psam . 53.

Deus, in nómine tuo sal-
vum me fac : * et in
virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratió-
nem meam : * áuribus
pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insur-
rexérunt advérsus me,
et fortes quæsiérunt aní-
mam meam : * et non
proposuérunt Deum ante
conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjú-
vat me : * et Dóminus
suscéptor est ánimæ
meæ.

Avérte mala inimícis
meis : * et in veritâte tua
dispérde illos.

Voluntáriè sacrificábo
tibi, * et confitébor nó-
mini tuo, Dómine : quó-
niàm bonum est.

Quóniam ex omni tri-

bulatióne eripuísti me : *
et super inimícos meos
despéxit óculus meus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via:
qui ámbulant in lege
Dómini.

Beáti, qui scrutántur
testimónia ejus : * in toto
corde exquirunt eum.

Non enim qui operán-
tur iniquitátem, * in viis
ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandá-
ta tua custodiri nímis.

Utinam dirigántur viæ
meæ, * ad custodiéndas
justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar,
* cum perspéxero in óm-
nibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in di-
rectiόne cordis : * in eo
quòd didici judícia justi-
tiæ tuæ.

Justificatiónes tuas
custódiam : * non me de-
relinquas usquequáque.

In quo córrigit adoles-
céntior viam suam ? * in
custodiéndo sermónes
tuos.

In toto corde meo ex-
quisívi te : * ne repéllas
me à mandátis tuis.

In corde meo abscóndi
elóquia tua : * ut non
peccem tibi.

Benedictus es, Dómi-
ne : * doce me justifica-
tiónes tuas.

In lábiis meis, * pro-
nuntiávi ómnia judícia
oris tui.

In via testimoniórum
tuórum delectátus sum, *
sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exer-
cébor : * et considerábo
vias tuas.

In justificatióibus tuis
meditábor : non oblivís-
car sermónes tuos.

Retribue servo tuo, vi-
vífica me : * et custó-
diam sermónes tuos.

Revéla óculos meos :
* et considerábo mirabí-
lia de lege tua.

Incola ego sum in ter-
ra : * non abscóndas à
me mandáta tua.

Concupívit ánima mea
desideráre justificatiónes
tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos :
* maledicti qui declínant
à mandátis tuis.

Aufer à me oppró-

brium, et contéptum :
* quia testimónia tua ex-
quisivi.

Etenim sedérunt prin-
cipes, et advérsùm me
loquebántur : * servus
autem tuus exercebátur
in justificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua
meditatio mea est : * et
consilium meum justifi-
cations tuæ.

Adhæsit paviménto
ánima mea : * vivifica
me secúndum verbum
tuum.

Vias meas enuntiávi,
et exaudisti me : * doce
me justificatióes tuas.

Viam justificatiónum
tuárum ínstrue me : * et
exercébor in mirabilibus
tuis.

Dormitávit ánima mea
præ tedio : * confirma me
in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámo-
ve à me : * et de lege tua
miserére mei.

Viam veritátis elégi : *
iudicia tua non sum
oblitus.

Adhæsi testimóniis
tuis, Dómine : * noli me
confúndere.

Viam mandatórum
tuórum cucúrri, * cum
dilatásti cor meum.

Ant. Beáta Eulália
fide plena, spe intrépi-
da, charitáte flagrans ad
martyriùm spónte festi-
nábat.

Capitul. 1. *Tim.* 1. d.

Regi seculórum immor-
táli et invisíbili, soli
Deo honor et glória in
sæcula sæculórum.

Amen.

ñ. Deo grátias.

ñ. br. Christe Fili Dei
vivi, * miserére nobis.
et repetitur, Christe Fili
Dei vivi, miserére nobis.

ŷ. Qui natus es de Ma-
ría Virgine. **ŷ.** Miserére
nobis. · Glória Patri,
et Filio, et Spirítui San-
cto. **ŷ.** Christe Fili Dei
vivi, miserére nobis.

ŷ. Exúrge, Christe, ad-
juvanos. **ñ.** Et libera nos
propter nomen tuum.

ŷ. Dóminus vobís-
cum. **ñ.** Et cum spíri-
tu tuo.

Orémus.

Oratio.

Dómine Deus omnípo-
tens, qui ad princi-

pium hujus diēi nos pervenire fecisti : tua nos hodiē salva virtute : ut in hac die ad nullum declinēmus peccātum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationes et opera. Per Dōminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spīritus Sancti, Deus, per omnia sæcula sæculorum.

R. Amen.

V. Dōminus vobiscum. **R.** Et cum spīritu tuo. **V.** Benedicāmus Dōmīno. **R.** Deo Grācias.

V. Prætiōsa in conspectu Dōmini. **R.** Mors sanctōrum ejus.

Et absolutē sine Oremus.

Oratio.

Sancta Maria, et omnes Sancti intercēdant pro nobis ad Dōminum : ut nos mereāmur ab eo adjuvāri et salvāri, qui vivit et regnat in sæcula sæculōrum. **R.** Amen.

V. Deus, in adjutō-

rium meum intēde.

Dōmine, ad adjuvāndum me festina.

Et dicitur ter : ultimò

additur,

Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster.

secretò. V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos à malo. **V.** Rēspice in servos tuos, Dōmine, et in ópera tua, et dirige filios eórum.

R. Et sit splendor Dōmini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige.

V. Glória Patri.

R. Sicut erat.

Oremus.

Oratio.

Dirigere et sanctificāre, Régere et gubernāre dignāre, Dōmine Deus, Rex cœli et terræ, hodiē corda et cōrpora nostra, sensus, sermōnes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatōrum tuórum : ut hīc et in æternum, te auxiliān-

te, salvi et liberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sæculasæculórum.

R. Amen.

V. Jube domne benedicere.

Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnipotens.

R. Amen.

Lectio br.

Dómine Deus meus, exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cœlum et terram. **V.** Benedicite. **R.** Deus. **Benedictio.**

Dóminus nos benedicat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdú-

cat ætérnam : et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiêscant in pace.

R. Amen.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,

Unum Patri cum Filio,
Dignáre promptus ingeri
Nostro refúsus pectori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor

Confessióem pèrsonent,
Flamméscat igne cháritas,

Accéndat ardor próximos.

Jesu, tibi sit glória,
Qui nátus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spíritu

In sempitérna sæcula.

Amen.

Ant. Crudélibus lacerata verbéribus.

Psalmus.

Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum : * et ex-

quíram eam sémper.

Da mihi intelléctum,
et scrutábor legem tuam :
* et custódiam illam in
toto corde meo.

Déduc me in sémitam
mandatórum tuórum : *
quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in
testimónia tua : * et non
in avaritiam.

Avérte óculos meos
ne vídeant vanitátem : *
in via tua vivífica me.

Státue servo tuo eló-
quium tuum, * in timóre
tuo.

Amputa oppróbrium
meum, quod suspicátus
sum : * quia judícia tua
jucúnda.

Ecce concupívi man-
dáta tua : * in æquitáte
tua vivífica me.

Et véniat super me
misericórdia tua, Dómi-
ne : * salutáre tuum se-
cúndum elóquium tuum.

Et respondébo expro-
brántibus mihi verbum :
* quia sperávi in sermó-
nibus tuis.

Et ne áuferas de ore
meo verbum veritátis us-
quequáque : * quia in ju-

diciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem
tuam semper : * in sæcu-
lum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in lati-
túdine : * quia mandáta
tua exquisívi.

Et loquébar in testi-
móniis tuis in conspéctu
regum : * et non confun-
débar.

Et meditábar in man-
dátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas
ad mandáta tua, quæ di-
léxi : * et exercébar in
justificatióibus tuis.

Memor esto verbi tui
servo tuo, * in quo
mihi spem dedisti.

Hæc me consoláta est
in humilitáte mea : *
quia elóquium tuum vi-
vificávit me.

Supérbi iniquè agébat
usquequáque : * à lege
autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum
tuórum à sæculo, Dómi-
ne : * et consolátus sum.

Deféctio ténuít me, *
pro peccatóribus derelin-
quéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant

justificatiões tuæ, * in loco peregrinatiōnis meæ.

Memor fui nocte nōminis tui, Dōmine : * et custodivī legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatiões tuas exquisivi.

Pōrtio mea, Dōmine, * dixi custodire legem tuam.

Deprecātus sum faciē tuam in toto corde meo : * miserere mei secūndū elóquium tuum.

Cogitāvī vias meas : * et convērti pedes meos in testimōnia tua.

Parātus sum, et non sum turbātus : * ut custodiam mandāta tua.

Funes peccatōrum circumplēxi sunt me : * et legem tuam non sum oblītus.

Média nocte surgēbam ad confitēdum tibi, * super iudicia justificatiōnis tuæ.

Pārticeps ego sum omnium timentium te : * et custodiēntium mandāta tua.

Misericórdia tua, Dó-

mine, plena est terra : * justificatiões tuas doce me.

Bonitatem fecisti cum servo tuo, Dōmine, * secūndū verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et sciēntiam doce me : * quia mandātis tuis credidi.

Priúsquam humiliārer ego deliqui : * propterea elóquium tuum custodivi.

Bonus es tu : * et in bonitate tua doce me justificatiões tuas.

Multiplicāta est super me iniquitas superbōrum : * ego autem in toto corde meo scrutābor mandāta tua.

Coagulātum est sicut lac cor eōrum : * ego verò legem tuam meditātus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me : * ut discam justificatiões tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super mīllia auri, et argēti.

Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt

me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua super-sperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas júdicia tua: * et in veritate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * scúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miserationes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur superbi, quia injústè iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandatis tuis.

Convertántur mihi tíméntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatióibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Crudélibus laceráta verbéribus, fortióri ánimo Prætoris sævitiam, et Cæsaris va-

nam religiónem increpábat.

Capitul. 1. Cor. 10. d.

Fratres, qui gloriátur, in Dómino gloriétur: non enim qui se ipsum comméndat, ille probátus est, sed quem Deus commendat.

¶. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

¶. Inténde, prósperè procéde et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua.

¶. Adjuvábít eam Deus vultu suo **¶.** Deus in médio ejus non com-movébitur.

Oratio ut in Laud.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vi-
ces,
Splendóre manè illúmi-
nas,
Et ignibus merídiem.
Extingue flammás lítium.
Aufer calórem nóxium,

Confer salutem corpore,
rum,

Veramque pacem cordium.

Jesu, tibi sit gloria

Qui natus es de Virgine,

Cum Patre et almo Spiritu

In sempiterna sæcula.

Amen.

Ant. Tamquam aurum.

Psalmus.

Defecit in salutare tuum
anima mea : * et in
verbum tuum superspe-
ravi.

Defecerunt oculi mei
in eloquium tuum, * di-
centes : Quando conso-
laberis me ?

Quia factus sum sicut
uter in pruina : * justi-
ficationes tuas non sum
oblitus.

Quot sunt dies servi-
tui : * quando facies de
persequentibus me judi-
cium ?

Narraverunt mihi in-
iqui fabulationes : * sed
non ut lex tua.

Omnia mandata tua
veritas : * iniquè perse-
cuti sunt me, adjuva me.

Paulo minus consum-
maverunt me in terra : *
ego autem non dereli-
qui mandata tua.

Secundum misericor-
diam tuam vivifica me :
* et custodiam testimo-
nia oris tui.

In æternum, Domine,
* verbum tuum perma-
net in cœlo.

In generationem et ge-
nerationem veritas tua :
* fundasti terram, et per-
manet.

Ordinatione tua perse-
verat dies : * quoniam
omnia serviunt tibi.

Nisi quod lex tua me-
ditatio mea est : * tunc
fortè perissem in humi-
litate mea.

In æternum, non obli-
viscar justificationes
tuas : * quia in ipsis vivi-
ficasti me.

Tuus sum ego, salvum
me fac : * quoniam justi-
ficationes tuas exquisivi.

Me expectaverunt pec-
catōres ut perderent me :
* testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis
vidi finem : * latum
mandatum tuum nimis.

Quomodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docétes me intelléxi : * quia testimónia tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandata tua quæsi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos : * ut custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo !

A mandátis tuis intelléxi : * propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodire judicia justitiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequaque, Dómine : *

vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine : * et judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.

Posuerunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditate acquisivi testimónia tua in ætérnum : * quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributióem.

Iníquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adjutor, et susceptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me maligni : * et scrutabor mandata Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditabor

in justificatióibus tuis
semper.

Sprevisti omnes disce-
dentes à judiciis tuis : *
quia injústa cogitatio
eórum.

Prævaricantes reputá-
vi omnes peccatóres ter-
ræ : * ideò diléxi testimó-
nia tua.

Confíge timóre tuo
carnes meas : * à judiciis
enim tuis timui.

Feci iudicium et justí-
tiam : * non tradas me
calumniántibus me.

Súscipe servum tuum
in bonum : * non calum-
niéntur me superbi.

Oculi mei defecerunt
in salutáre tuum : * et in
elóquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo se-
cúndum misericórdiam
tuam : * et justificatióes
tuas doce me.

Servus tuus sum ego :
* da míhi intelléctum , ut
sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dó-
mine : * dissipavérunt le-
gem tuam.

Ideò diléxi mandáta
tua , * super aurum et to-
pázion.

Propterea ad ómnia
mandáta tua dirigébar :
* omnem viam iníquam
ódio hábui.

Ant. Tanquam au-
rum in fornáce probáta,
laudes Dómino decán-
tans , incólumis exívit à
flammis.

Capitul. 2. Cor. 11.

Emulor enim vos Dei
æmulatione. Despon-
di enim vos uni viro vir-
ginem castam exhibére
Christo.

r. br. Adjuvabit eam
* Deus vultu suo. Adju-
vabit.

v. Deus in medio
ejus non commovébitur.
Deus. Glória Patri. Ad-
juvabit eam.

r. Elégit eam Deus,
et prælégit eam.

v. In tabernáculo
suo habitáre facit eam.

Oratio ut in Laud.

AD NONAM.

Pater noster, Ave Ma-
ría. Deus in adiutorium.

Hymnus.

Rerum Deum tenax vi-
gor ,

Immótus in te pérma-
nens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérmi-
nans.

Largire lumen vésperē,
Quo vita nusquam dé-
cidat,

Sed præmium mortis
sacræ

Perénis instet glória.

Jesu, tibi sit glória
Qui nátus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spí-
ritu

In sempitérna sæcula.

Amen.

Ant. Qua Spíritus
Sanctus.

Psalmus.

Mirabilia testimónia
tua: * ideò scrutáta
est ea ánima mea.

Declarátio sermónum
tuórum illúminat: * et
intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et
attráxi spiritum: * quia
mandáta tua desiderá-
bam.

Aspice in me, et mise-
rére mei, * secúndum
judicium diligéntium no-
men tuum.

Gressus meos dirige

secúndum elóquium
tuum: * et non dominé-
tur mei omnis injustítia.

Rédime me à calúm-
niis hóminum: * ut cus-
tódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina
super servum tuum: *
et doce me justificatió-
nes tuas.

Exitus aquárum dedu-
xérunt óculi mei: * quia
non custodiérunt legem
tuam.

Justus es Dómine: *
et rectum judícium
tuum.

Mandásti justítiam tes-
timónia tua: * et veritá-
tem tuam nimis.

Tabéscere me fecit ze-
lus meus: * quia obliti
sunt verba tua inimicí
mei.

Ignítum elóquium
tuum veheménter * et
servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum
ego, et contéptus: *
justificatiónes tuas non
sum oblítus.

Justítia tua, justítia in
ætérnum: * et lex tua
véritas.

Tribulátio, et angús-

tia invenérunt me : mandáta tua meditatio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum : * intelléc-tum da mihi, et vivam.

Clamavi in toto corde meo, exáudi me Dómine : * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac : * ut custódiam mandáta tua.

Præveni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine : * et secúndum iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti : * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu, Dómine : * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis : * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me : * quia legem tuam non sum oblitus.

Júdica iudícium meum, et rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus : * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericordiæ tuæ multæ Dómine : * secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me : * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandata tua diléxi Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia iudícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis : * et à ver-

bis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum Dómine : * et mandáta tua diléxi.

Custodivit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea

hymnum, * cùm docueris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : et judicia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit : * quære servum tuum quia mandáta tua non sum oblitus.

Ant. Qua Spíritus Sanctus spécie apparére non dedignátur, Euláliæ spíritus ad cœléstem pátriam evolávit.

Capitul. *Eccles. 51. 6.*

Dómine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, et in

témpore superbórum sine adiutorio.

℞. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffusa est grátia in lábiis tuis.

℞. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio ut infra.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, præter sequentia.

℣. Diffusa est grátia in lábiis tuis.

℞. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat.

Añã. Ad conspéctum columbæ prodeúntis ab ore beátæ Eulaliæ, pávidi fúgiunt lictóres, relicto corpúsculo nudo, quod nix è cœlo súbitò demissa, vice lintéoli candidissimi opérui.

℣. Diffusa est grátia in lábiis tuis.

℞. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: da nobis in festivitáte Sanctæ Virginis, et Mártýris tuæ Eulaliæ cóngrua devotióne gaudere: ut et poténtiam tuam in ejus passióne laudénus, et promíssum nobis percipiámus auxilium. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ tantum, aut de Dominica, si concurrat.

DIE XVI.

Officium fit de S. Eul. (nisi sebio Ep. et M. 3.º. Ad- occurrat Dom. 3.º. Adventus) cum com. oct. S. Eulaliæ quæ terminatur post Nonam hujus diei.

FESTA JANUARI.

DIE IX.

De infraoct. Epiphan.
cum commem. in utris-
que Vesp. et Laud.
SS. Eulogii et Lucretiæ
Mártyr.

Oratio.

Deus, qui nos concé-
dis Sanctórum Már-
tyrum tuórum Eulógii et
Lucrétiæ natalitia cólere;
da nobis in æténa bea-
títudine de eórum socie-
táte gaudére. Per Dómi-
num.

DIE XXIV.

In festo

Descensiónis Beátæ Ma-
riæ Virginis.

DUPLEX II CLASSIS.

In 1. Vesp. Aña. de
Laud. Psalmi ut in festo
S. Eulaliæ, pag. 1.
Cap. *Eccli. XXIV. b.*

Ab initio et ante sæcula
creáta sum, et usque
ad futúrum sæculum non
désinam, et in habitatió-
ne sancta coram ipso
ministrávi.

Hymnus.

Ave, maris stella,
Dei Mater alma
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse ma-
trem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis;
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.

Amen.

†. Dignáre me lau-

dare te, Virgo sacrata.

R. Da mihi virtutem
contra hostes tuos.

Ad Magnificat.

Añæ. Sancta Maria,
succurre miseris, juva
pusillánimes, réfove flé-
biles, ora pro pópulo,
intervéni pro clero, in-
tercéde pro devoto femí-
neo sexu: sentiant om-
nes tuum juvámén qui-
cúmque célebrant tuam
sanctam Descensiónem.

Oratio.

Deus, qui salutis ætér-
næ Beátæ Mariæ vir-
ginitate fecúnda, humá-
no géneri præmia præ-
stitisti: tribue quæsumus,
ut ipsam pro nobis inter-
cédere sentiámus, per
quam merúimus Auctó-
rem vitæ suscipere Dó-
minum nostrum Jesum-
Christum Fílium tuum:
qui tecum vivit.

**Deinde fit commemo-
ratio S. Ildephonsi tan-
tum.**

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Sancta
Maria, Dei génitrix Vir-
go: * intercède pro no-

bis. **Psalmus.** Venite
exultémus, p. 11. **Hym-
nus.** Quem terra. **Añæ.**
et Psalmi Nocturnorum,
ut in festis B. M. V.

IN I NOCTURNO.

V. Spécie tua, et
pulchritúdine tua.

R. Inténde, prospé-
rè procéde, et regna.

De Parábolis Salomónis.

c. 8. b. et g.

Lectio i.

Ego sapiéntia hábito in
consílio, et eruditís
intérsu cogitatiónibus.
Timor Dómini odit ma-
lum: arrogántiam, et
superbiam, et viam pra-
vam, et os bilingue de-
téstor. Meum est consí-
lium, et æquitas, mea
est prudéntia, mea est
fortitúdo. Per me reges
regnant, et legum con-
ditóres justa decérnunt.
Per me principes impe-
rant, et poténtes decér-
nunt justítiam. Ego dili-
géntes me diligo: et qui
manè vigílant ad me, in-
véniunt me.

R. Sancta, et im-
maculata virgíntas, qui-
bus te laudibus éfferam

nescio: * Quia quem cœli cāpere non pōterant, tuo gremio contulisti.

✠ Benedīcta tu in muliēribus, et benedīctus fructus ventris tui. Quia quem.

Lectio ii.

Mecum sunt divitiæ, et glória, opes superbæ, et justitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et gemina mea argento electo. In viis justitiæ ambulabo, in medio semitarum judicii ut ditem diligētes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concēpta eram: necdum fontes aquarum eruperant, necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego paruriēbar.

✠ Congratulāmini mihi omnes qui diligitis Dōminum, quia cum

essem pārvula placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hōinem. ✠ Beātam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis visceribus.

Lectio iii.

Beātus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem à Domino: qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapiētia edificavit sibi domum, excidit columnas septem. Imolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas ut vocarent ad arcem, et ad moenia civitatis. Si quis est pārvulus veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis.

℞. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti creatórem mundi : * Genuísti, qui te fecit, et in ætérnum pórmanes virgo. ✠. Ave María, gratia plena, Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

IN II NOCTURNO.

✠. Adjuvábít eam Deus vultu suo.

℞. Deus in medio ejus non commovébitur. *Ex Cixila Archiep. Toletano in vita S. Ildephonsi.*

Lectio iv.

Cum Beátus Ildephonsus Toletanæ Ecclésiæ Archiepiscopus heréticos quosdam, perpétuam Dei Matris virginitatem labefactare conantes, vi veritatis convictos ex univérſa Hispania depulisset ; tanta fuit sacratissimæ Virginis in servum suum Ildephonsum benígnitas, ut hoc ejus stúdiuſ miráculo illustri comprobáverit. Incarnatiónis enim Filii ejus festo die, qui décimo quinto Kalendas

Januárii per univérſam Hispaniam ex décimi Concilii Toletani decréto celebrátur, nocte intempestá descendit de cœlo Sanctíssima Virgo virginum, et Angelórum comitáta choris : et in cáthedra unde Ildephonsus ad pópulum fácere verba consuéverat, divina quadam, et omnem captum excedénſe forma, ac sole splendidior consédit, universo templo suavísima ineffábilis odóris fragrántia, et cœlestis lúminis magnitúdine compléto.

℞. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypressus in monte Sion : quasi mirrha electa : * Dedi suavitatem odóris. ✠. Et sicut cinnamómum, et bálsamum aromatizans. Dedi suavitatem.

Lectio v.

Quò Ildephonsus ad noctúrnas preces de more véniens, comítibus pertérritis, et pavóre delápsis, ipse rei novitáte initio perculsus, sed

deinde spe erectus, et devotæ mentis humilitate securus, gaudio simul ac reverentia tremens, humi sese ante pedes Virginis supplex abiecit: quem sic affata Virgo est: prospera in occursum, serve Dei, accipe munusculum de manu mea, quod de thesauris Filii mei tibi attuli. Et simul hæc dicens, vestem Ildephonso induit cœlesti opificio contextam. Et Virgo quidem, his dictis, rediit in cœlum. Ildephonsus verò et mirifica visione Deo plenus, et pretioso dono, fuit deinceps cunctis ordinibus, ac gentibus venerandus. Quo quidem dono in solemnioribus Beatae Mariæ sacris interdum est usus.

R. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formosa tanquam Jerusalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. **V.** Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et

lilia convallium. Viderunt eam.

Lectio vi.

Exstat hoc ipso in templo lapis, in quo vetusta majorum traditione, ac veneratione constat, Mariam descendentem constitisse. Atque, ut hujus tanti beneficii memoriam nulla unquam injuria temporum, aut oblivio deleret, annua celebritas ad eam rem vigésimo quarto Januarii instituta est, qui dies est à morte Ildephonsi, ejusque natali proximus; ut ex mútua utriusque festivitatis conjunctione dies splendidior esset. Vestis verò qua Ildephonsus à beata Dei genitrice Maria donatus est, in vastatione Hispaniarum à Saracenis in Sancti Salvatoris Ovetensem Ecclesiam à fidelibus cum aliis sanctorum reliquiis delata est.

R. Ornata monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiæ Sion, beatissimam prædicavé-

runt dicentes : * unguentum effusum nomen tuum. *ψ*. Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Glória Patri. Unguentum.

IN III NOCTURNO.

ψ. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

R. In tabernáculo suo habitare facit eam.

Lectio vii.

Lectio S. Evangélii secundum Lucam. C. 2.

In illo tempore : pastores loquebantur ad invicem. Transeamus usque Bethlehem, et videamus hoc verbum, quod factum est, quod Dominus ostendit nobis. Et venerunt festinantes. Et reliqua.

Homília S. Ildephonsi Archiepiscopi Toletani. *Lib. 1. de Virginitate Beatæ Mariæ.*

c. 6. b.

Vaticinantium ad hoc summa porrecta est, ut de Spiritu Sancto et María semper Virgine fieret hoc Verbum caro :

fieret Deus homo : fieret humanum, quod erat divinum, non diminutione Deitatis, non interitione æternitatis, non commutatione incommutabilis veritatis; sed assumptione carnis, sed participatione hominis, sed societate humanitatis : sicque in unione personæ idem sit Verbum, qui caro; idem sit homo, qui Deus; idem sit in quo divinitas, et in quo humanitas est.

R. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude dignissima : * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. *ψ*. Ora pro populo, intervéní pro clero, intercède pro devoto femíneo sexu : sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem. Quia ex te.

Lectio viii.

Ac per hoc juxta Jeremiam : ipse unus Christus sit Deus, qui invénit omnem viam prudentiæ, qui et cum ho-

mínibus conversátus est homo. Juxta Psalmistam, ipse sit homo in Sion natus, qui fundavit eam Deus. Deus excelsus juxta Isaíam, qui dicit: Quiéscite ab hómine, cujus spíritus in náribus ejus, quia excelsus reputátus est. Ipse sit homo in cujus humanitátis aspiratióibus divinitátis ejus spíritus est: qui sit et Deus, qui est reputátus excelsus.

R. Beátam me dicent omnes generatióes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Et misericórdia ejus á progénie in progénies tímentibus eum. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

Juxta David, ipse sit Dóminus Deus, ad quem lóquitur Dóminus Deus: ipse sit homo, qui sedet á dextris Dei. Juxta Isaíam, ipse sit homo, qui párvulus natus est nobis; qui sit et Deus,

qui filius Dei datus est nobis. Juxta Psalmistam, ipse sit Deus, cui dicitur: Sedes tua Deus in sæculum sæculi; qui sit et homo qui per exsultatiónis óleum Sancto Spíritu dicitur unctus.

Te Deum laudámus, etc.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Añã 1. O admirábile commercium, Créator géneris humáni 'animátum corpus sumens de Vírgine nasci dignátus est: et procédens homo sine sémine largítus est nobis suam Deitátem. Psalm. Dóminus regnávit cum reliquis, pág. 28.

2. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus, Deus noster.

3. Rubum, quem viderat Moyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudá-

bilem Virginitatem : Dei
Génitrix intercède pro
nobis.

4. Germinávit Radix
Jesse, orta est stella ex
Jacob : Virgo péperit
Salvatórem : te laudá-
mus Deus noster.

5. Ecce Mariá gé-
nuit nobis Salvatórem,
quem Joáñnes vídens ex-
clamávit dicens : Ecce
Agnus Dei, ecce qui tol-
lit peccata mundi, Alle-
luja.

*Capitul. Ab initio ut
in fest. B. M. V.*

Hymnus.

O gloriosa virginum
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva trístis
ábstulit,

Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuā,
Et áula lucis fúlgida :
Vitā datam per Vírgi-
nem,

Gentes redémtæ, pláu-
dite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui nátus es de Vírgine,

Cum Patre, et almo Spi-
ritu

In sempitérna sæcula.

Amen.

¶ Diffúsa est gratia
in lábiis tuis. R. Prop-
terea benedíxit te Deus
in ætérnum.

AD BENEDICTUS

Añā Mirábile mysterium
declarátur hódie, inno-
vántur natúra, Deus
homo factus est: id quod
fuit permánsit, et quod
non erat assúmpsit non
commixtióem passus
neque divisióem.

Oratio.

Deus qui salútis, ut
in Vésperis.

Ad horas. Cap. et R. R.
brev. ut in festis Beátæ
Mariæ Virginis per an-
num.

In secundis Vésperis,
omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Añā.
Magnum hæreditátis
mysterium : templum
Dei factus est úterus nes-
ciéntis virum : non est
pollútus ex ea carnem
assúmens : omnes gentes
vénient dicéntes : Glória
tibi, Dómine.

Si hoc festum transfer-
tur post Purificationem
B. M. V., ómnia dicun-
tur ut supra, præter
Antiphonas ad Vesperas,
Laudes, et horas, quæ
erunt sequéntia.

Añã 1. Dum esset Rex
in accúbitu suo, nardus
mea dedit odórem sua-
vitátis.

2. Læva ejus sub cá-
pite meo, et délixtera

illius amplexábitur me.

3. Nigra sum, sed
formósa, filiæ Jerúsa-
lem: ídeò diléxit me
Rex, et introdúxit me in
cubículum suum.

4. Jam hyems tráns-
iit, imber ábiit et recés-
sit: surge, amíca mea,
et veni.

5. Speciósa facta es,
et suávis in delíciis tuis,
sancta Dei Génitrix.

FESTA FEBRUARII.

DIE III.

In festo S. Blasii Episc.
et Martyris.

Duplex.

Omnia de cñi. un. Mart.
præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Bla-
sium, Mártyrem
tuum atque Pontíficem,
in suis perferendis sup-
pliciis, et in aliórum de-
pellendis infirmitátibus
admirábilem effecisti:
concède propítius; ut
illíus in fide constántiam
imitémur, et in perículis

patrocínia sentiámus.
Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Scrip. occ.

IN II NOCTURNO.

Lectio iv.

Blasius Cappadox, nó-
bili génere Sebaste in
Cappadócia ortus, ex
médico Epíscopus creá-
tus est, ut córporum cu-
ratióni animárum cura
succéderet. Huic mún-
eri cum sédulam ac piam
óperam naváret, dira
tempéstas in Christiános
à Licínio tyranno excitá-
ta fuit. Blasius, divíno

instinctu, Christi consilio et exemplo, in montem Argæum se recepit, ac sese in speluncam abdidit, in qua rerum divinarum contemplationi vacans, ab ipsis feris, nativæ feritatis oblitus, quotidianum victum accepit et multis obséquiiis cultus est.

. Honestum.

Lectio v.

Ibi tamdiu latuit donec ab Agricolai præsidis militibus casu deprehensus, inde abstractus, et ad præsidem ductus, illius jussu, in vincula conjectus est. Sed victus ipse, multos, quos sanctimonie fama acciverat, à diversorum morborum vinculis liberavit. In his puer fuit, qui, desperata à medicis salute, transversa spina faucibus inhærente, animam agēbat. Illustris sane tum corporum, tum animarum medicus, non humana, sed divina arte, non paratis à natura remediis, sed Christi gra-

tia comparatis, ægros pristinae salutis restituit, omni fere miraculorum genere conspicuus. Nam Christi super aquas ambulantis et Eliæ Sareph-tanæ viduæ annonam multiplicantis miracula novavit.

℞. Desiderium.

Lectio vi.

Atracissimis tormentis crudelissimi præsidis jussu cruciatus fuit: duris verbéribus cæsus, tortus in equulæo, pectinibus ferreis dilaniatus, candenti lorica indutus, aliisque exquisitissimis suppliciis affectus est. Sed ejus fides probari quidem potuit, non tamen vinci. Dilaceratus corpore, infractus animus restitit. Tandem victo tyranno, capite plexus, illustre fidei testimonium Ecclesiæ reliquit tertio nonas Februarii, anno Christi trecentéssimo décimo sexto.

℞. Stola jucunditatis.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 10.*

In illo témpore : Dixit
Iesus discípulis suis :
cùm persequéntur vos
in civitáte ista, fúgite in
aliám. Et réliqua.

Homil. S. Athanasii Ep.
In apologia de fuga sua,
ante medium.

In lege præcéptum erat,
ut constitueréntur civi-
tates refugiórum, ut qui
quomodocúmque ad ne-
cem quæreréntur servá-
ri possent. In consum-
matione porro sæculó-
rum cum advenisset
illud ipsum Verbum Pa-
tris, quòd Moysi, ántea
locútum fúerat, rursus
hoc præcéptum dedit :
cùm vos, inquires,
persecúti fúerint in civi-
táte ista, fúgite in aliám.
Paulóque post súbjicit :
cùm vidéritis illam
abominationem desola-
tionis, quæ dicta est per
Daniélem Prophétam,
consisténtem in loco
sancto (qui légit, intelli-

gat), tunc qui in Judæa
sunt, fugiant ad montes,
et qui in tecto est, non
descéndat tóllere áliquíd
de domo sua, et qui in
agro est, non revertátur
tóllere túnica[m] suam.

¶. Coróna.

Lectio viii.

Hæc cum scírent san-
cti, ejúsmodi tenué-
runt suæ conversatiónis
institútum : quæ enim
tunc præcépit Dóminus,
eadem quoque ante su-
um in carne advéntum
locútus est in sanctis,
et hoc institútum hómí-
nes ad perfectiόνem du-
cit. Nam quod Deus jus-
serit, id omníno facién-
dum est. Ideoque et ip-
sum Verbum, propter
nos homo factum, non
indígnum putávit, cùm
quærerétur, quemadmó-
dum et nos, abscóndere
se, et cùm persecutió-
nem paterétur, fúgere,
et insídias declináre :
cùm áutem à se defíní-
tum tempus ipse addu-
xisset in quo corporáliter
pro ómnibus pati volé-

bat, ultro seipsum tradidit insidiántibus.

¶. Hic est.

Lectio ix.

At vero sancti hómines, cum hanc quoque formam à Salvatóre didicissent (ab ipso enim et antea et semper omnes docebantur) advérsus persecutóres ut legitímè certarent, fugiebant, et ab illis quæsi se abscondébant. Cùm enim præstitúti sibi à divina providéntia témporis finem ignorarent, nolébant insidiántibus se témèrè trádere, sed contra quum scirent quòd scriptum est, in mánibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre et vivificáre, pótiùs in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis, in péllibus caprínis, egentes, angustiáti, in solitudínibus errántes, et in spelúncis, et cavérnis terræ laténtes, quoad vel definitum mortis tempus veníret, vel qui tempus ipsum definiérat Deus,

cum eis loquerétur, et insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet utcumque illi placuisset.

DIE IX.

In festo SS. Eulogii et
Lucretiæ Martyrum.

Duplex.

Omnia de communi plurimorum Martyrum, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos concédis Sanctórum Martyrum tuórum Eulógii, et Lucrétiae natalítia cólere: da nobis in æténa beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrentes.

IN II NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Breviario antiquo
Ovetensi.

In diébus illis erat quidam vir in urbe Cordubénsi, nómine Eulógius, Christi Sacerdos et fámulus, litteris, ad San-

ctæ legis documentis admodum imbûtus, qui diébus ac nóctibus vigiliis, orationibus, et jejuniis in Ecclesiis Christo Dómino serviébat, utpotè miles perfectissimus. Huic inerant erga sacræ fidei cultóres, ad Christi páuperes viscera pietátis exímia. Pascébat enim egénos, consolabatur tribulátos, visitábat infirmos, et vinctos in cárcere pro Christi nómine refóvébat. Eulógius étiam Hæréticis, et Judæis, ad Gentilibus prædicans, quamplúrimos, errore depósito, ad fidem cathólicam convertébat. Erat in eo tanta ánimæ et cóporis abstinentia, ut in diébus adventus Dómini, ac per totum quadragésimæ tempus ab Ecclesia non discéderet, ubi nullum cópori stramentum præbébat, præter Psalterium, quod cápiti suo (in quo meditabatur) supponeret.

¶ Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti

sunt iter, serviétes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impedimento. ¶ Quóniam percussit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

Eulógius igitur ad perfectionis cúmulum ascéndere cúpiens, salutátis paréntibus cum ceteris christiánis Cordubæ degéntibus, Romam adire dispósuit, et aggréssus iter, Evangélium prædicádo Pampilónam usque pervénit. Ubi, qui áderant fidéles lóngius ire dissuadébant, loca desérta, et gentem Saracenórum fidélibus inféstam opponétes, quo à peregrinatóne, quam cœperat, retraxérunt. Cùm ergò Córdubam rediisset, puélla quædam nóbilis Lucrétia nómine, sancto viro occúrrit, et se ad pedes ejus advólvens, Christiá-

nam ab eo fieri petiit; et postquam eam baptizavit, in domo cuiusdam sanctæ mulieris occultavit.

R. Verbera carnificum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut hæredes fierent in domo Domini. **V.** Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

Lectio vi.

Cùm à propriis parentibus Lucretia virgo beata in oratione posita inveniretur, domum et omnem ejus substantiam deprædari jussérunt, ac domum denique combuserunt: et cùm ad Ecclesiam S. Zoyli venissent, sanctum virum Eulogium in oratione jacentem viderunt, quem diu verbèribus cæsum semivivum reliquerunt, ac denique in carcerem jussu regis missus, cum noleret à fide christiana discedere, capite plexus est. Beata verò Lucretia,

cùm nec pollicitationibus matris, nec diversis ornamentis et divitiis à rege sibi oblatis, viam veritatis deserere vellet, ab spiculatore capite plexa in cælum migravit. Quorum utriusque corpora tunc à christianis sublata, procedente tempore, Ovètum sunt translata, ubi in Ecclesia Sancti Salvatoris à fidelibus magna cum veneratione coluntur.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos, et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum, et pax est electis Dei. **V.** Qui confidunt in illum intelligent veritatem, et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam donum. Glória Patri. Quoniam.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Ambrosii E. in Evang. : Descendens Jesus de monte, **de comm. plur. Mart. 2. loco.**

DIE XXVII.

In festo
S. Eliæ Prophetæ.
Duplex.

AD VESPERAS.

Aña 1. Zelo zelátus
sum pro Dómino Deo
exercítuum : quia dere-
linquérunt pactum tuum
filii Israël.

Psalmus. Dixit Dómi-
nus cum reliq. de Dom.
et loco ultimi Lauda, Je-
rúsalem Dóminum. Sab.

2. Usquequò claudi-
cátis in duas partes ? Si
Dóminus est Deus , se-
químini eum.

3. Si homo Deí sum,
descéndat ignis de cœlo,
et devóret te , et quin-
quaginta tuos.

4. Non ego turbávi
Israël , sed tu , et domus
patris tui , qui dereliquís-
ti mandata Dómini.

5. Occidísti insuper ,
et possedísti : Ecce ego
indúcam super te ma-
lum , et démetam pos-
teriora tua.

Capitul. *Eccl. 48.*

Surréxit Eliás Prophéta
quasi ignis , et verbum
ipsíus quasi fácula ardé-
bat. Qui indúxit in pó-
pulos famem , et irritán-
tes illum invidia sua
páuci facti sunt.

Hymnus.

Nunc juvat celsi prope-
râre ad alta
Monte Carméli juga , et
ore pleno

Vatis Eliæ méritos re-
ferre

Láudis honóres.

Dum fames terras pré-
meret , ministro

Utitur corvo : víduæ fa-
rínam

Súfficit solers , oleóque
manat

Hydria píngui.

Hic , Deo fuis precibus ,
redúctum

Finibus mortis púerum
parénti

Reddit , orándo valet ex-
petítam

Réddere lucem.

Claudit et nubes , aperít-
que verbo ;

Imperat post tres prope-
ránter annos

Décidant Cœlo, sitiéns-
que tellus

Háuriat imbres.

Sit Patri summo, geni-
tæque Proli,

Et tibi compar utriúsque
Sancte

Spiritus, laus, impé-
rium, potestas,

Tempus in omne.

Amen.

γ. Verbo Dómini
continuit cœlum.

δ. Et dejécit de cœlo
ignem ter.

Ad Magnificat.

Ant. Ecce ego mit-
tam vobis Eliam Pro-
phétam, ántequam vé-
niat dies Dómini mag-
nus, et horribilis, et
convértet cor patrum ad
filios, et cor filiórum ad
patres eórum.

Oratio.

Praesta, quæsumus om-
nipotens Deus, ut qui
Beátum Eliam Prophé-
tam tuum ígneo curru
mirábiliter elevátum ese
crédimus, eódem inter-
veniente ad coeléstia su-
blevémur, et Sanctórum
tuórum consórtio gau-
deámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Regem Prophetárum
Dóminum : * Venite,
adoremus.

Psalm. Veníte, exul-
témus, etc. pág. 11.

Hymnus.

Nunc juvat celsi, etc.
ut supra ad Vesperas.

IN I NOCTURNO.

Añ. Factum est au-
tem, ut ægrotáret fílius
mulieris matrisfamílias,
et erat languor fortíssi-
mus.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non
Babiit in consílio impió-
rum, et in via peccató-
rum non stétit, * et in
cáthedra pestiléntiæ non
sedit :

Sed in lege Dómini vo-
lúntas ejus, * et in lege
ejus meditábitur die ac
nocte.

Et erit tamquam lig-
num, quod plantátum
est secus decúrsus aquá-
rum, * quod fructum
suum dabit in témpore
suo :

Et fólium ejus non dé-
fluet : * et ómnia quæ-
cúmque faciet prosperá-
buntur.

Non sic ímpii , non
sic : * sed tamquam pul-
vis , quem prójicit ven-
tus à fácie terræ.

Ideo non resúrgent
ímpii in judício : * neque
peccatóres in concílio
justórum.

Quóniam novit Dómi-
nus viam justórum : * et
iter impiórum períbit.

Añā. Factum est au-
tem , ut ægrotáret filius
mulieris matrisfamílias,
et erat lánguor fortissi-
mus.

Añā. Dixit múlter ad
Eliam : Quid mihi , et
tibi , vir Dei ? Ingréssus
es ad me , ut rememora-
réntur iniquitátes meæ,
et interfíceres filium
meum ?

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gen-
tes , * et pópuli medi-
táti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt
in unum * advérsus Dó-

minum , et advérsus
Christum ejus.

Dirumpámus víncula
eórum : * et projiciámus
à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis,
irridébit eos : * et Dómi-
nus subsánnabit eos.

Tunc loquétur ad eos
in ira sua , * et in furóre
suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum Rex ab eo super
Sion montem sanctum
ejus , * prædicans præ-
céptum ejus.

Dóminus dixit ad me :
* Filius meus es tu , ego
hodiè génui te.

Póstula à me , et dabo
tibi Gentes hereditátem
tuam , * et possesiónem
tuam términos terræ.

Reges eos in virga fér-
rea , * et tamquam vas
figuli confrínges eos.

Et nunc , reges , intelli-
gite : * erudímini qui ju-
dicátis terram.

Servíte Dómino in ti-
móre : * et exultáte ei
cum tremóre.

Apprehéndite disci-
plinam , nequándo ira-
scátur Dóminus , * et

pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Aña. Dixit mûlier ad Eliám: Quid mihi, et tibi, vir Dei? Ingréssus es ad me ut rememorarentur iniquitátes meæ, et interficeres filium meum?

Aña. Ait Eliás ad víduam: Da mihi filium tuum. Et clamávit ad Dóminum, et revíxit puer.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépít me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, saluum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversátes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrívísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Aña. Ait Eliás ad víduam: Da mihi filium tuum. Et clamávit ad Dóminum, et revíxit puer.

†. Verbo Dómini continuit cœlum.

℞. Et dejécit de cœlo ignem ter.

Lectio i.

De libro tértio Regum.

Cap. 17.

Dixit Eliás Thesbites, de habitatóribus Gálaad ad Achab: Vivit Dóminus Deus Israël in cujus conspéctu sto, si erit annis his ros, et pluvia, nisi juxta oris mei verba. Et factum est verbum Dómini ad eum, dicens: Recéde hinc, et

vade contra Oriéntem, et abscondere in torrén-te Carith, qui est contra Jordanem, et ibi de torrén-te bibes: corvisque præcépi, ut pascant te ibi. Abiit ergo, et fecit juxta verbum Dómini. Cúmque abiisset, sedit in torrén-te Carith, qui est contra Jordánem. Corvi quoque deferébant ei panem, et carnes manè; simíliter panem, et carnes vésperi, et bibébat de torrén-te. Post dies autem siccátus est torrens: non enim plúerat super terram. Factus est ergo sermo Dómini ad eum, dicens: Surge, et vade in Saréphta Sidoniórum, et manébis ibi: præcépi enim ibi mulieri víduæ, ut pascat te.

Recéde hinc, et vade contra Oriéntem, dixit Dóminus ad Eliám: Qui ábiit, et fecit juxta verbum Dómini.

Abscóndere in torrén-te Carith, et ibi de torrén-te bibes; corvisque præcépi, ut pascant te ibi. Qui ábiit.

Lectio ii.

Surréxit, et ábiit in Saréphta. Cúmque venisset ad portam civitátis, appáruit ei mulier vídua cólligens ligna, et vocávit eam, dixitque ei: Da mihi páululum aquæ in vase, ut bibam. Cúmque illa pérgeret, ut afférret, clamávit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, óbsecro, et buccéllam panis in manu tua. Quæ respóndit: Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, nisi quantum pugillus cápere potest farinæ in hydria, et páululum ólei in lécytho; en cólligo duo ligna, ut ingrédiam, et fáciam illud mihi, et filiomeo, ut comedámus, et moriámur. Ad quam Eliás ait: Noli timére, sed vade, et fac sicut dixisti: verúm tamen mihi primúm fac de ipsa farínula subcinerícium panem párvulum, et affer ad me: tibi autem et filio tuo facies pósteà. Hæc autem dicit Dóminus Deus Israél: Hydria fa-

rinæ non deficiet, nec lécythus ólei minuétur usque ad diem, in qua Dóminus datúrus est plúviam super fáciem terræ. Quæ ábiit, et fecit juxta verbum Eliæ: et comédit ipse, et illa, et domus ejus: et ex illa die hydria farínæ non defécit, et lécythus ólei non est imminútus, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat in manu Eliæ.

℞. Abiit múlter, et fecit juxta verbum Prophétæ: * Et comedit ipse, et illa, et domus ejus.

†. Ex illa die hydria farínæ non defécit, et lécythus ólei non est imminútus juxta verbum Eliæ: * Et comédit.

Lectio iii.

Factum est autem post hæc, ægrotávit filius mulieris matrisfamilias, et erat lánguor fortissimus, ita ut non remaneret in eo hálitus. Dixit ergo ad Eliam: quid mihi et tibi, vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememoraréntur iniquitá-

tes meæ, et interfíceres filium meum? Et ait ad eam Eliás: Da mihi filium tuum. Tulítque eum de sinu ejus, et portávit in cœnáculum, ubi ipse manébat, et pósuit super léctulum suum. Et clamávit ad Dóminum, et dixit: Dómine Deus meus, étiam ne víduam, apud quam ego utcúmque susténtor, afflixisti, ut interfíceres filium ejus? Et expándit se, atque mensus est super púerum tribus vicibus, et clamávit ad Dóminum, et ait: Dómine Deus meus, revertátur, óbsecro, ánima púeri hujus in víscera ejus. Et exaudivit Dóminus vocem Eliæ: et revérta est ánima púeri intra eum, et revíxit.

℞. Reversa est ánima púeri intra eum, et revíxit, et trádidit matri suæ, et ait illi: * En vivit filius tuus.

†. Tulit Eliás púerum, et depósuit eum in inferiórem domum, dicens; En vivit,

Glória Patri, etc. En vivit.

IN II NOCTURNO.

Añã. Factum verbum Dómini ad Eliam, dicens: Vade, et ostende te Achab, ut dem plúviam super faciem terræ.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióne meam.

Filii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris in cubilibus vestris compúngimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super

nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituisti me.

Añã. Factum est verbum Dómini ad Eliam, dicens: Vade, et ostende te Achab, ut dem plúviam super faciẽm terræ.

Añã. Ait Elias ad Achab: Ascẽde, cómede, et bibe, quia sonus multæ plúviæ est.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus percipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde vocí oratióis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitabit iuxta te malignus : * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem : * perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus : * Ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in justitia tua : * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant, * iudica illos, Deus.

Décidant à cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te, Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Añã. Ait Eliás ad Achab : Ascende, cõmede, et bibe quia sonus multæ pluviæ est.

Añã. Manus Domini facta est super Eliam, accintisque lumbis currebat ante Achab, donec veniret in Jézrael.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra !

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super coelos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quóniam vidébo cœ-
los tuos ópera digitórum
tuórum : * lunam et stel-
las, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus ? * aut fi-
lius hóminis, quóniam
visitas eum ?

Minuísti eum paulò
minùs ab Angelis ; glória
et honóre coronásti eum :
* et constituísti eum su-
per ópera mánuum tuá-
rum.

Omnia subjecísti sub
pédibus ejus, * oves et
boves univérsas, insuper
et pécora campi.

Vólucres cœli, et pis-
ces maris, * qui perám-
bulant sémitas maris.

Dómine Dóminus nos-
ter, * quàm admirábile
est nomen tuum in uni-
vérsa terra !

Añia. Manus Dómini
facta est super Eliám,
accíntisque lumbis cur-
rébat ante Achab, donec
veníret in Jézrael.

†. Tu ungis Reges
ad pœnitentiam.

†. Et Prophétas fa-
cis successóres post te.

Lectio iv.

Ex Libro Sancti Epiphá-
nii Epíscopi.

De Vitis Prophetárum.

Elías Prophéta ex Thes-
bis erat, è continén-
te Arabum, de Tribu
Aaron Levíta. Morabá-
tur autem in Gálaad :
quóniam Thesbis erant
ædes sacerdótibus con-
secráæt, ac destinátæ.
Quem cùm eniterétur
parens ejus, ejúsmodi
Sabac patri visio appá-
ruit. Viri níveum quem-
dam præseferéntes hábi-
tum, pusiónem salutá-
bant, matrísque ubéri-
bus in ignem evellébant,
quin et flammam ignis
cibi loco ministrábant.
Proféctus est itaque in
Jerúsalem génitor, visá-
que ad sacerdótes rétu-
lit. Respóndit autem illi
chrematismus, hoc est
oráculum, sive respón-
sor : Cave manifestum
facias : erit quippe lu-
men filii hujus domicí-
lium, sermóque ejus de-
monstrátio, ac senténtia
brevis et judicábit Israël

cùm igne, tùm romphæa. Hic est ille Eliás, qui ter ignem è cœlo dedúxit, quique imbrem sua lingua gestávit, mórtuos item suscitávit, et in cœlum dénique nimbo, seu túrbine ignis assúptus est.

℞. Ait Abdías ad Eliám : cùm recéssero à te, Spíritus Dómini asportábit te in locum, quem ego ignóro, et tu dicis : * Dic Dómino tuo: Adest Eliás.

℣. Dixit Eliás: Vivit Dóminus exercítuum, ante cujus vultum sto, quia hódie apparébo ei. Dic Dómino.

Ex Libro Sancti Isidóri Epíscopi.

De vita, et morte Sanctorum.

Lectio v.

Eliás, qui interpretátur Dóminus Deus, Thesbítas, sacérdos magnus, atque Prophéta, habitátor solitúdinis, fide plenus, devotiône summus, in labóribus fortis, industria solers, excellénti ingénio præditus, in

exercitatiône disciplínæ instructus, sancta meditatione assíduus, metúque mortis intrépídus : verberávit tyránnos, sacrilegos interfécit, multisque signis virtútum effulsit. Triénio siccitate clausit ímbribus cœlum. Orávit rursùm, et cœlum dedit plúvias. Mórtuum mulieris filium suscitávit. Cujus virtúte hydria farínæ non defécit, et vas olei perpétuo fonte manávit. Cujus verbo super sacrificium ignis de cœlo venit. Duos quinquagenários cum militibus cœlesti igne combússit. Jordánem tránsiens, tactu melótis abrupit águas.

℞. Cùm venísset Eliás ad portam civitátis, apparuit ei múlter. vídua, cólligens ligna, et vocávit eam, dixitque ei : * Da mihi páululum áquæ in vase, ut bibam.

℣. Cùmque illa pèrgeret, ut afférret, clamávit post tergum ejus dicens : Affer mihi, óbsecro, et bucéllam panis

in manu tua. Da mihi.

Lectio vi.

Post hæc ígneo curru in
cœlum raptus ascén-
dit, ventúrus, juxta Ma-
lachíam Prophétam, in
fine mundi, præcessúrus
Christum, annuntiátu-
rus últimum ejus advén-
tum cum magnis virtu-
tibus, prodigiisque sig-
nórum: ita ut bellum
gerat Antichristus advér-
sus eum, et Henoch, qui
cúm eo ventúrus est, et
occidet eos. Cadávera
verò eórum tribus dié-
bus, et sex horis in pla-
téis insepúlta jacébunt.
Dehinc suscitáti à Dómi-
no regnum Antichristi
plaga magna percútient.
Post hæc véniet Dómi-
nus, et interfíciet Anti-
christum gládio oris sui;
et eos, qui adoravérunt
eum, et regnábít Dómi-
nus cum ómnibus San-
ctis suis in ætérnum.

R. Expándit se, at-
que mensus est Elías su-
per púerum tribus víci-
bus, et clamávit ad Dó-

minum: * Et exaudivit
Dóminus vocem Elíæ.

V. Dómine Deus
meus revertátur, óbse-
cro, ánima púeri hujus
in víscera ejus. Et exau-
divit. Glória Patri, etc.
Et exaudivit.

IN III NOCTURNO.

Añá. Dixit Elías Pro-
phétis Baal: Eligite vo-
bis bovem unum, et in-
vocáte nómina deórum
vestrórum: qui clamá-
bant, et non erat, qui
respondéret eis.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit
in tabernáculo tuo? *
aut quis requiescet in
monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine
mácula, * et operátur
justítiam:

Qui lóquitur veritátem
in corde suo, * qui non
egit dolum in lingua sua;

Nec fecit próxímo suo
malum, * et oppróbrium
non accépit advérsus
 próximos suos:

Ad níhilum dedúctus
est in conspéctu ejus

malignus : * timéntes autem Dóminum glorificat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Añá. Dixit Elias prophétis Baal : Eligite vobis bovem unum, et invocate nómina deorum vestrórum : qui clamábant, et non erat, qui respondéret eis.

Añá. Cùm jam tempus esset, ut offerrétur holocáustum, accédens Eliás orávit ad Dóminum.

Psalmus 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quoniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in

cápíte ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te : * et tribuísti ei longitudínem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in seculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultús tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum à filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala ; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Añá. Cùm jam tempus esset ut offerretur holocáustum, accédens Elías orávit ad Dóminum.

Añá. Oránte Elía cecidit ignis Dómini, et vorávit holocáustum, et ligna, et lápides, púlverem quoque, et aquam, quæ erat in aquæductu lambens.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univér-si, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit

in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem á Dómino : * et misericórdiam á Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum : * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et pótens : Dóminus pótens in prælio.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Añá. Orante Elía cecidit ignis Dómini, et vorávit holocáustum, et ligna, et lápides, púlverem quoque, et aquam, quæ erat in aquæductu lambens.

ŷ. Beáti sunt, qui te vidérunt.

℞. Et in amicítia tua decoráti sunt.

Lectio vii.

Lectio Sancti Evangélii
secundùm Matthæum.

Cap. 17.

In illo témpore : Assumpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seórsum, et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homília Sancti Joánnis
Chrysóstomi.

*Homil. 57. in Matth.
paulo post princip.*

Cujus áutem rei grátia Móysen, et Eliam produxit? Multas quidem dicere quis causas posset. Primùm quóniam et turbæ, álíi Eliam, álíi Jeremíam, álíi priscórum Prophetárum unum opinabántur : ídcircò Móysen, et Eliam cæterórum Prophetárum vértices producit, ut quam magnum sit inter servos, et Dóminum discrímen óculis cérnerent, utque rectè laudátum créderent Petrum : qui Filium Dei eum conféssus est. Deinde quóniam assidue qua-

si transgressórem legis Judæi accusábant, et blasphemáre putábant, quasi glóriam Patris nihil ad eum pertinéntem vindicáret. Dicébant enim : Hic non est à Deo, quia Sábathum non servat : et rursùs : De bono ópere non lapidámus te, sed cùm sis homo, Deum te facis : ut ipsa re monstrarétur, quia ex invidia hæc criminabántur, quia neutri horum criminum subjicerétur, nec legis prævaricátor esset, nec aliénam glóriam sibi acquireret, equálem se Patri faciendo, eos produxit in médium, quorum altéruter in altérutra istárum rerum præfúlsit. Móysi enim legem dedit; quare non fuisset passus Móyses conculcári legem, ut Judæi credebant; nec prævaricatórem ejus, et legum latóris hostem, lator ipse unquam coluisset. Elias áutem pro glória Dei zelávit; quare non adstitisset ei, qui æquálem se Patri dicébat, si non es-

set, nec paruisset illi, qui sibi, quod non habebat, vindicaret.

R. Ait Elías nuntiis Regis Samariæ: numquid non est Deus in Israël, ut eatis ad Beélzebub? Quamobrem hæc dicit Dominus: * De lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris.

ψ. Reversî nuntii ad Ochoziam dixerunt: Vir occurrit nobis dicens: Ite et revertimini ad Regem, et dicetis ei. De lectulo.

Lectio viii.

Ad hæc omnia illud etiam possumus dicere, ut tam mortis, quam vitæ habere potestatem liquidò, ac verè crederetur; utque supernorum, et infernorum Dominus ostenderetur; idcirco Moysen jam mortuum, et Eliam, qui nondum id passus est, in medium produxit. Quartam verò causam Evangelista quoque ipse tetigit. Quænam

igitur illa est? Ut Crucis gloriâ ostendat, et tam Petrum, quam reliquos, qui passionem formidabant, consolaretur, et ad sublimius erigeret. Non enim tacébant, inquit, sed loquebantur de gloria, quam completurus erat in Jerusalem, de cruce videlicet, ac passionē: sic enim ipsam semper appellabat.

R. Factum est, dum tolleret Dominus Eliam per turbinem in cœlum, * Elisæus clamabat dicens: Pater mi, pater mi, currus Israël, et auriga ejus.

ψ. Cùmque pergerent, et incedentes sermocinarētur: ecce currus igneus, et equi ignei divisērunt utrumque, et ascendit Elías per turbinem in cœlum. Elisæus. Glória Patri, etc. Elisæus.

Si hoc festum venerit in Quadragesima, nona lectio legitur de Homilia Feriæ tunc currentis; alio tempore legitur sequens.

Lectio ix.

Accedit ad hæc ómnia virtus quoque virórum singuláris, atque præcipua, quam máximè à discipulis flagitábat. Nam quóniam dixit: Si quis vult veníre post me, tollat crucem suam, et sequátur me: hac de causa eos, qui cénties pro Dei præceptórum custódia, et pópuli, qui sibi créditos fúerat, mortem suscepissent, in médium producit, quorum utérque cùm ánimam perdiderit, invénit eam. Atque sanè magna libertáte advérsus tyránnos locúti sunt; alter advérsus Ægyptum, alter advérsus Achab: et quod magnum est pro ingrátis homínibus, et inobediéntibus, à quibus in atrócia perícula compúlsi sunt: quia etsi priváti, ac absque potestáte fúerant, propósitum tamen habúerunt ab idolórum cultu pópulum erípere: quorum alter tardus lingua, et voce ténuis, alter étiam álquo modo rusti-

cior, et utérque sæculárium divitiárum ápprimè contéptor. Nam neque Móyses quidquam possidébat, nec Eliás præter Melótem álquid habébat: præsertim cum véteris essent Testaménti, nec tanta gratia signórum pollérent.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Añá. Eliás, dum zelat zelum legis, recéptus est in cœlum.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis, ut in Dominica.

Añá. Factum est áutem, cum leváre vellet Dóminus Eliam per túrbínem in cœlum, ibant Eliás, et Elisæus de Gálgalis. Jubiláte.

Añá. Tulit Eliás pallium suum, et percússit aquas, et divisæ sunt, et transiérunt ambo per siccum. Deus, Deus meus etc.

Añá. Cum Eliás, et Elisæus pérgerent, et incedéntes sermocina-

réntur, ecce currus ígneus, et equi ígnei divisérunt utrúmque. Benedicite ómnia ópera.

Aña. Ascéndit Elías per túrbinem in cœlum: Elisæus autem vidébat, et clamábat: Pater mi, currus Israël, et auríga ejus. Laudáte Dóminum de cœlis.

Capítulum. *Eccl.* 48.

Surréxit Elías Prophéta
Quasi ignis, et verbum ipsíus quasi fácula ardébat, qui indúxit in pópulos famen, et irritántes illum invídia sua pauci facti sunt.

Himnus.

Te magne rerum conditor

Mens nostra gliscit láudibus.

In hoc Tésbite máximo,
Quem díligis extóllere.

Hic namque sacri nóminis

Tui zelátor próvocat

Vates Baal nequíssimos,

Victósque jure intérficit.

Illo precánte víctimas

Absúmit ignis cœlitus:

Hi perstrepéntes ácritur

Sunt ómnibus ludíbrío.

Tum Jezabélis ímpiae
Vitans furórem noxium,
Sub junípero dórmíens
Adesse cernít Angelum.
Panem sibi qui próferens
Lymphámque, jussit
pérgere

Cibo replétum strénuè
Ad montis Horeb vérticem.

Hoc in cibo jejúnium
Tulit quadragenárium:
Hac ví dapes sunt præditæ,

Quas dextra Dei pórrigit,
Omnis tibi sit glória
Verbum, Pater, Paráclite,

Inseparáta Trínitas,
Quæ condidisti ómnia.
Amen.

†. Elías in túrbine
tectus est.

℞. Et in Elisæo complétus est Spíritus ejus.

Ad Benedictus.

Aña. Elías homo erat similis nobis, passíbilis, et oratióne orávit, ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit, et cœlum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum,

Oratio.

Præsta quæsumus, omnipotens Deus, ut qui Beatum Eliam Prophetam tuum igneo curru mirabiliter elevatum esse credimus, eodem interveniente ad cœlestia sublevemur, et Sanctorum tuorum consortio gaudeamus. Per Dñum.

AD TERTIAM.

Añã. Factum est autem...

Capitulum.

Surréxit Eliás etc. de Laud.

ñ. br. Verbo Dómini: * continuit cœlum. Verbo.

ψ. Et dejecit de cœlo ignem ter. Continuit. Glória Patri, etc. Verbo.

ψ. Tu ungis Reges ad pœnitentiam.

ñ. Et Prophétas facis successores post te.

AD SEXTAM.

Añã. Tulit Eliás...

Capitul. *Eccl. 48.*

Verbo Dómini continuit cœlum, et dejecit ignem ter: sic amplificatus

est Eliás in mirabilibus suis.

ñ. br. Tu ungis Reges * ad pœnitentiam. Tu.

ψ. Et Prophétas facis successores post te. Ad. Glória Patri, etc. Tu.

Beati sunt, qui te viderunt.

ñ. In amicitia tua decorati sunt.

AD NONAM.

Añã. Ascendit Eliás...

Capitul. *Eccl. 48.*

Tu sustulisti mortuum ab inferis, de sorte mortis in verbo Dómini Dei. Qui scriptus es in judiciis temporum lenire iracundiam Dómini.

ñ. br. Beati sunt, * Qui te viderunt. Beati.

ψ. Et in amicitia tua decorati sunt. Qui te. Glória Patri, etc. Beati.

ψ. Eliás in turbine tectus est.

ñ. Et in Elisæo completus est spiritus ejus.

In secundis Vesperis omnia ut in primis præter sequentia.

Ÿ. Beáti sunt, qui te vidérunt.

Ŧ. Et in amicitia tua decoráti sunt.

Ad Magnificat.

Añā. Tulit Elías pal-
lium suum, et percússit
aquas Jordánis, quæ di-
vissæ sunt in utramque
partem, et transiérunt
ipse et Elisæus per sic-
cum: et ascéndit Elías
per túrbinem in cœlum.

OFFICIA MOBILIA.

Feria 3 post Dom. Sep-
tuages.

De oratione D. N. J. C.
in monte Oliveti..

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Añā. Venit Jesus.
cum reliquis de laudibus.

Ps. Dixit Dóminus...
cum rel de Dominica, et
loco ult. Ps.

Láudate
Dóminum.

Capitul. *Matt. 26*

Venit Jesus ad discipu-
los suos, et invénit
eos dormiéntes, et dicit
Petro: Sic non potuístis

una hora vigiláre me-
cum? Vigiláte, et oráte,
ut non intrétis in tenta-
tiónem.

Hymnus.

Aspice ut Verbum Pa-
tris à supérnis
Sédibus, clemens et amó-
re flágrans
Pérdisis culpa génitis
medéri

Pergit Adámi.
Flébilem mundi míse-
rans ruínam,
Et volens nostros repa-
ráre casus

Orat, et prona véniam
precátur

Fronte Magíster.
Flúctuat secum tot acér-
ba volvens:

Hunc ait supplex, cáli-
cem dolóris,

Mi Pater, transfer; tua
sed volúntas,

Non mea fiat.

Cum premat tristis pavor
ima cordis,

Déficit lánguens Dómi-
nus; per artus

Sánguinis sudor fluit,
atque guttis

Terra madéscit.

At celer summo véniens
Olympo

Angelus Jesum récreat
jacéntem,
Córpori vires rédeunt,
novóque

Róbre surgit.

Laus, honor Patri, geni-
tæque Proli,

Cui datum nomen super
omne nomen,

Et Paracléto decus at-
que virtus

Omne per ævum.

Amen.

ÿ. Tristis est ánima
mea.

R. Usque ad mor-
tem.

Ad Magnificat.

Añ. Pósis genibus
orábat dicens : Pater, si
vis, transfer cálicem is-
tum à me : verúmtamen
non mea volúntas sed
tua fiat.

Oratio.

Dómine Jesu Christe,
qui in horto, verbo et
exémpló nos oráre do-
cuísti ad tentatiónum
perícula superánda: con-
céde propítius; ut nos
oratióni semper inténti,
ejus copiósum fructum
cónsequi mereámur. Qui
vivis et regnas...

AD MATUTINUM.

Invitator. Christum
Jesum in monte Olivá-
rum orántem : * Veníte
adorémus.

Ps. Veníte. Hymnus
ut suprà in Vesperis.

IN I NOCTURNO.

Añ. Ante oratiónem
præpara ánimam tuam,
et noli esse quasi homo,
qui tentat Deum.

Psalmus 10.

E xaudi, Dómine, justí-
tiam meam : * inténde
deprecatióem meam.

Auribus pércipe ora-
tióem meam, * non in
lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium
meum pródeat : * óculi
tui videant æquitates.

Probásti cor meum, et
visitásti nocte : * igne me
examinásti, et non est
invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os
meum ópera hóminum : *
propter verba labiórur
tuórum ego custodívi
vias duras.

Pérfice gressus meos
in sémitis tuis : * ut non
moveántur vestigia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: * inclina aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericordias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resisténtibus dexterae tuae custódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * à fácie impiórum, qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eorum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátilus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge, Dómine, praeveni eum, et suppláнта eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, à paucis de

terra dívide eos in vitam eórum: de absconditis tuis adimplétus est venter eorum.

Saturáti sunt filii: * et dimisérunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in justitia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cùm apparuerit glória tua.

Ana. Ante oratióem præpara ánimam tuam, et noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Ana. Non impediáris oráre semper, et ne vereáris usque ad mortem justificári.

Psalmus 27.

Ad te, Dómine, clamábo; Deus meus, ne síleas à me: * nequándo táceas à me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecationis meæ dum oro ad te: * dum extóлло manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próxímo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tribue illis: * redde retributióem eórum ipsis.

Quóniam non intellexerunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus: * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dóminus adjutor meus, et protector meus: in ipso sperávit cor meum, et adjutus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Déminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

• Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et benedic hæreditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos

usque in ætérnum.

Añá. Non impediáris oráre semper, et ne vereáris usque ad mortem justificáři.

Añá. Omnia quæcúmque petierítis in oratióne credétes, accipiétis.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratióem meam: * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me: * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine; * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatió-
nem meam : * quia hu-
miliátus sum nimis.

Líbera me à perse-
quéntibus me : * quia
confortáti sunt super me.

Educ de custódia áni-
mam meam ad confitén-
dum nómini tuo : * me
expéctant iusti , donec
retribuas mihi.

Áñā. Omnia quæ-
cúmque petieritis in ora-
tióne credéntes , accipié-
tis.

Ÿ. Tristis est ánima
mea.

Ŕ. Usque ad mor-
tem.

Lectio i.

De libro Tobiaë.

Cap. 12.

Bona est orátio cum
jejúnio, et eleemósy-
na magis quàm thesau-
ros auri recóndere : quo-
niam eleemósyna à mor-
te liberat , et ipsa est,
quæ purgat peccáta, et
facit inveníre misericór-
diam et vitam ætérnam.
Qui autem faciunt pec-
cátum et iniquitátem,
hostes sunt ánimæ suæ.
Manifésto ergo vobis ve-

ritátē et non abscón-
dam à vobis occúltum
sermónem. Quando ora-
bas cum lácrymis, et se-
peliébas mórtuos, et de-
relinquébas prándium
tuum, et mortuos abs-
condébas per diem in do-
mo tua, et nocte sepelié-
bas eos, ego obtulí ora-
tióne tuam Dómino. Et
quia accéptus eras Deo,
necesse fuit, ut tentátio
probáret te.

Ŕ. In ómnibus grá-
tias ágite : * Sine inter-
missiōe oráte.

Ÿ. Hæc est enim vo-
lúntas Dei in Christo
Jesu in ómnibus vobis. *
Sine intermissiōe...

Lectio ii.

De Epístola beáti Jacobi
Apóstoli. Cap. 5.

Oráte pro ínvicem, ut
salvémini : multum
enim valet deprecátiō
iusti assídua. Elías homo
erat símilis nobis passi-
bilis : et oratióne orá-
vit, ut non plúeret su-
per terram, et non plúit
annos tres et menses
sex. Et rursùm orávit :
et cœlum dedit plú-

viam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erraverit à veritate, et converterit quis eum, scire debet, quoniam qui converti fecerit peccatorem ab errore viæ suæ, salvabit animam ejus à morte, et operiet multitudinem peccatorum.

℞. Cùm stábitis ad orándum, * Dimittite si quid habétis advérsus aliquem.

℣. Ut et Pater vester, qui in cœlis est, dimittat vobis peccata vestra. * Dimittite...

Lectio iii.

De Epístola beati Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Cap. 5.

Christus non semetipsum clarificavit, ut Póntifex fieret: sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmódum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum ór-dinem Melchisedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicationés-

que ad eum, qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre vá-lido et lácrimis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cùm esset Fílius Dei, didicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam: et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi, causa salutis ætérnæ, appellátus à Deo póntifex juxtà ór-dinem Melchisedech.

℞. Exaudivit Dóminus deprecationem meam: * Dóminus orationem meam suscepit.

℣. Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine. * Dóminus... Glória Patri... * Dóminus...

IN II NOCTURNO.

Aññ. Cùm orátis, non éritis sicut hypócritæ, qui amant in synagógis et in ángulis plateárum stantes oráre, ut videántur ab homínibus.

Psalmus 42.

Júdice me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: *

ab hómine iníquo et doloso éruē me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulísti ? et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus ?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea ? et quare contúrbas me ?

Spéra in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Añā. Cùm orátis, non éritis sicut hypócritæ, qui amant in synagógis et in ángulis plateárum stantes oráre, ut videántur ab homínibus.

Añā. Tu autem, cùm oráveris, intra in cubiculum tuum, et clauso ós-

tio, ora Patrem tuum in abscondito.

Psalmus 63.

Exaudi, Deus, oratió-
Nem meam, cùm deprecor ; * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me à conventu malignántium : * à multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermonem néquam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Qui vidébit eos ?

Scrutati sunt iniquitates : * defecerunt scrutántes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos : *

et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino , et sperábit in eo , * et laudabúntur omnes recti corde.

Añã. Tu autem, cùm oráveris, intra in cubiculum tuum , et cláuso óstio , ora Patrem tuum in abscondito.

Añã. Factum est autem in illis diébus , éxiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes , * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino , * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotió- nem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, *

super manum dēxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum et éxitum tuum : * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Añã. Factum est autem in illis diébus , éxiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei.

* Pater mi, si possibile est.

R. Tránseat à me cálix iste.

Lectio iv.

Ex tractátu S. Cypriani Epíscopi et Mártiris.

De oratióne Dominica.

Nec verbis tantùm, sed et factis, Dóminus oráre nos dócuit, ipse orans fréquenter , et déprecans ; et quid fácere nos oportéret, exempli sui contestatióne demónstrans , sicut scriptum est : Ipse autem fuit

secédens in solitúdinem, et adórans. Et iterùm: Exívit in montem oráre, et fuit pernóctans in oratióne Dei. Quod si ille orábat, qui sine peccáto erat, quantò magis peccatóres opórtet oráre? Et si ille per totam noctem júgiter vígilans contínuis précibus orábat, quantò nos magis in frequentánda oratióne debémus nocte vígilare? Orábat autem Dóminus, et rogabat non pro se (quid enim pro se innocens precarétur?) sed pro delictis nostris, sicut et ipse declárat, cùm dicit ad Petrum: Ecce Sátanas expetívit, ut vos vexáret quómodo tríticum: ego autem rogávi pro te, ne deficiat fides tua. Et póstmodum pro ómnibus Patrem deprecátur dicens: Non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui creditúri sunt per verbum ipsórum in me, ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.

℞. Simon, Simon, ecce Sátanas expetívit vos, ut cribráret sicut tríticum: * Ego autem rogávi pro te, ut non deficiat fides tua.

Ÿ. Et tu aliquándò convérsus, confirma fratres tuos. * Ego autem.

Lectio v.

Ex commentáriis S. Anselmi Epíscopi.

In Epíst. ad Hebræos cap. 5.

Sicut verus Póntifex obtulit preces: nam in evangélio sæpè légitur orásse, et máximè apud Lucam, qui Sacerdótis in eo descripsit persónam. Sed et quidquid ipse egit in carne, preces et supplicatiónes fuérunt pro homínibus. Tota vita sua Patrem orávit de resurrectione carnis suæ, ac de nostra salúte, et instánte jam passióne, obtulit supplicatiónes, id est, humíllimas et instantíssimas oratiónes cum summa devotióne cordis, et affectiόne, quando factus in agoniá prolíxius orábat, et fac-

tus est sudor ejus, sicut guttæ sâguinis decurrêntis in terram. Et has precessupplicatiônesque obtulit, id est, obviam tulit Patri per exauditiônem sibi obviâti. Obtulit eas ad eum, qui posset illum à morte salvum fâcere, id est, resuscitâre; ad eum, quem scîvit esse sufficiêntem ut salvâret eum, id est, immortâlem et impassibilem fâceret eripiêdo à morte, ut nec ânima remanêret in infêrno, nec caro putrêsceret in sepulchro.

¶. Orâti o humiliântis se nubes penetrâbit : * Et donec propînquet, non consolâbitur.

†. Et non discêdet, donec Altîssimus aspi-
ciat. * Et donec.

Lectio vi.

Et obtulit has cûm clamôre vâldo, id est, cum intentiône piæ devotiônis vehementîssima et efficacîssima, ut quando prolîxiùs orâbat, et etiam cum lâcrymis; quia in illa prolîxa oratiône credêndus est lâcrymas effu-

disse, cûm et guttæ sâguinis pro sudore decurrerent ab ejus corpore, et exauditus est, quia quod quæsierat, accêpit in resurrectiône. Exauditus est, id est, extra nûmerum aliôrum ômnium auditus est, quôniam super omnem creatûram, post labôris sui militiam, à Patre sublimâtus est, et hoc pro sui reverêntia, id est, secûndûm hoc, quod ipse, sicut Dei Filius, dignus est reverêntia et veneratiône; vel pro sua reverêntia in Deum, id est, propter quod ipse super ônia Patrem revêritus est, et honorâvit. Sive pro sua reverêntia, id est, sicut sua religio mêruit. Sâguinis quoque ejus effûsio potest intêlligi clâmor vâldus, in quo exauditus est pro reverêntia ejûsdem passiônis. Reverêntia est, quod sine peccâto passus est sola charitâte.

¶. Fiant aures tuæ auscultântes, et ôculi tui apêrti, * Ut âudias oratiô-

nem servi tui. *ŷ.* Quam ego oro coram te hódie nocte ac die. * Ut audias... Glória... * Ut...

IN III NOCTURNO.
Añá. Tribulatio et angústia invenérunt me, mandáta tua meditatio mea est.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt advérsum me.

Multi dicunt animæ meæ: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscëptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes

mihi sine causa; * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Añá. Tribulatio et angústia invenérunt me, mandáta tua meditatio mea est.

Añá. Sustinui qui simul contristarétur, et non fuit; et qui consolaretur, et non invéni.

Psalmus 12.

Usquequò, Dómine, obliviscéris me in finem? * Usquequò avértis faciém tuam à me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tribulant me, exultábunt, si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino , qui bona tribuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Añá. Sustínui qui simul contristarétur , et non fuit ; et qui consolaretur , et non invéni.

Añá. Adhæsit pavimento ánima mea , vivifica me secundum verbum tuum.

Psalmus 87.

Dómine Deus salutis meæ : * in die clamávi et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório , inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris , quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu

inferióri : * in tenebrósis , et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longè fecísti notos meos à me : * posuérunt me abominatióinem sibi.

Tráditus sum , et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te , Dómine , tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt , et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit.áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam , * et veritátem tuam in perditiónem ?

Numquid cognoscén-tur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te , Dómine , clamávi : * et manè orátio mea præveniet te.

Ut quid , Dómine , repéllis oratióem meam : * avértis faciém tuam à me ?

Pauper sum ego, et in labóribus à juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongasti à me amicum et próximum, * et notos meos à miséria.

Añā. Adhæsit pavimento ánima mea, vivifica me secúndum verbum tuum.

ŷ. Vigiláte, et oráte.

R. Ut non intrétis in tentatióem.

Lectio vii.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Cap. 22.

In illo témpore : Egrés-
sus Jesus, ibat secúndum consuetúdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discipuli. Et reliqua.

Homilia Sti. Ambrosii
Episc.

*Lib. 10 Comment. in
Lucam. Cap. 22.*

Transfer à me cálicem istum ; quasi homo mortem recusans, quasi Deus senténtiam suam servans. Opórtet enim mori nos sæculo, ut resurgámus Deo, ut juxta divínam senténtiam lex maledictiόνis resoluta in terræ limum natúræ fine solvátur. Quod autem ait : Non mea volúntas, sed tua fiat ; suam ad hóminem rétulit, Patris ad divinitátem. Volúntas enim hóminis temporális, volúntas divinitátis, æterna. Non ália volúntas Patris, ália Fílii. Una enim volúntas, ubi una divinitas. Disce tamen Deo esse subjéctus, ut non quod ipse vis éligas, sed quod Deo scias esse placitúrum.

R. Véni in altitudinem maris, * Et tempestas demérsit me.

ŷ. Salvum me fac, Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ani-

mam meam. * Et tempestas...

Bened. Divinum auxilium.

Lectio viii.

Deinde verborum ipsorum proprietatem consideremus. Tristis est, inquit, anima mea. Et alibi: Nunc anima mea turbata est valde. Non ergo suscipiens, sed suscepta turbatur. Anima enim obnoxia passionibus, divinitas libera. Denique spiritus promptus, caro autem infirma. Tristis autem est non ipse, sed anima. Non est tristis sapientia, non divina substantia, sed anima. Suscepit enim animam meam, suscepit corpus meum. Non me fellebat, ut aliud esset, et aliud videretur. Tristis videbatur, et tristis erat, non pro sua passione, sed pro nostra dispersione.

ñ. Intret in conspectu tuo oratio mea. * Inclina aurem tuam ad precem meam. **ÿ.** Quia repleta est malis anima

mea, et vita mea inférno appropinquavit. * Inclina... Glória... * Inclina...

Lectio ix.

Dénique ait: Percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis. Tristis erat, quia nos parvulos relinquebat. Cæterum quam constanter se morti obtulerit, consequentia declarant: quandoquidem quaerentibus occurrat, turbatos confirmavit, trepidos provocavit, proditorem osculi dignatione suscepit. Nec illud distat à vero, si tristis erat pro persecutoribus suis, quos sciébat immanis sacrilegii pœnas daturos. Et ideo dixit: Transfer hunc cálicem à me. Non quia Deus, Dei Filius, mortem timebat; sed quia nec malos pro se perire volebat.

Te Deum.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Añña I. Vénit Jesus cum discipulis suis in villam quæ dicitur Gethsé-

mani, et dixit illis : Sedete hic, donec vadam illuc, et orem.

Ps. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 28.

2. Et assumpto Petro et duobus filiis Zebedæi, cepit contristari, et moestus esse.

3. Tunc ait illis : Tristis est anima mea usque ad mortem ; sustinete hic, et vigilate mecum.

4. Et progressus pusillum, procidit in faciem suam, orans, et dicens : Pater mi, si possibile est, transeat à me calix iste.

5. Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Capitulum. *Matt. 26.*

Venit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro : Sic non potuistis una hora vigilare mecum ? Vigilare, et orare, ut non intratis in tentationem.

Hymnus.

Venit è coelo Mediátor
alto,

Quem sacri dudum cecinere vates :

Parce mœrori, lacrymisque amaris,
Filia Sion.

Attulit mortem vetus hortus ; unde
Culpa prodivit, novus iste vitam

Hortus en affer, ubi nocte Jesus

Permanet orans.
Vindicem placat Genitoris iram,

Réprimit forti jacienda dextra

Fulmina : occurrit sceleri expiando
Spontè Redemptor.

Sic teret duos láqueos avérni,

Et diu clausam reserabit aulam,

Nos ad æterni révocans beati

Gaudia regni.
Laus, honor Patri, gentisque proli,

Cui datum nomen super omne nomen,

Et Paraclêto decus atque virtus,

Omne per ævum.
Amen.

ψ. Doce nos orare.

R. Sic ergo vos orá-
bitis.

AD BENEDICTUS.

Añá. Factus in ago-
nía, prolíxius orábat. Et
factus est sudor ejus, si-
cut guttæ sánguinis de-
curréntis in terram.

Oratio.

Dómine Jesu Christe,
qui in horto verbo et
exémpló nos oráre do-
cuísti ad tentatiónum pe-
rícula superánda: con-
céde propítius; ut nos,
oratióni semper inténti,
ejus copiósum fructum
cónsequi mereámur. Qui
vivis et regnas...

AD TERTIAM.

Añá. Et assumpto...
Cap. Venit Jesus... ut
ad Laud.

R. br. Tristis est *
ánima mea. Tristis... Us-
que ad mortem. V. Ani-
ma.... Glória Patri....
Tristis est... V. Pater
mi, si possíbile est.
R. Tránseat à me calix
iste.

AD SEXTAM.

Añá. Tunc ait illis.

Capitulum. *Luc. 21.*

Vigiláte itaque omni
témptore orántes, ut
digni habeámini fúgere
ista ómnia quæ futúra
sunt, et stare ante Fí-
lium hóminis.

R. br. Pater mi, * Si
possíbile est. * Pater...

V. Tránseat à me calix
iste. * Si possíbile... Glo-
ria Patri... Pater mi.

V. Vigiláte, et oráte.

R. Ut non intrétis in ten-
tatiónum.

AD NONAM.

Añá. Pater mi.

Capitulum. *Matt. 5.*

O ráte pro persecuénti-
bus et calumniántibus
vos, ut sitis filii Patris
vestri, qui in cœlis est.

R. br. Vigiláte, * Et
oráte. Vigiláte... V. Ut

non intrétis in tentatió-
nem. * Et oráte. Gloria

Patri... Vigiláte. V. Fac-
tus est sudor ejus. R. Si-
cut guttæ sánguinis.

In 2 Vesp. omnia ut
in 1; et loco ult. Psal-

mus 115. Credidi... ut
infra

ψ. Factus est sudor
ejus. R. Sicut guttæ sân-
guinis.

Ad Magnificat.

Añã. Ecce appropin-
quávit hora, et Filius
hóminis tradétur in ma-
nus peccatórum.

Feria 3 post Dom. Sexag.

Commem. passionis

D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Añã. Cálicem salutá-
ris accípiam, et nomen
Dómini invocábo.

Psalmus 115.

Credidi, propter quod
locútus sum : * ego au-
tem humiliátus sum ni-
mis.

Ego dixi in excessu
meo : * Omnis homo
mendax.

Quid retribuam Dómi-
no, * pro ómnibus quæ
retribuit mihi ?

Cálicem salutáris accí-
piam : * et nomen Dómi-
ni invocábo.

Vota mea Dómino réd-
dam coram omni pópulo
ejus : * pretiósã in cons-
péctu Dómini mors san-
ctórum ejus.

O Dómine, quia ego
servus tuus : * ego servus
tuus, et filius ancillæ
tuæ.

Dirupísti víncula mea :
* tibi sacrificábo hóstiam
laudis, et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus : * in átriis
domus Dómini, in mé-
dio tui Jerúsalem.

Añã. Cálicem salutá-
ris accípiam, et nomen
Dómini invocábo.

Añã. Cum his qui
odérunt pacem, eram
pacíficus : dum loquébar
illis, impugnábant me
gratis.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cūm tri-
bulárer clamávi : * et
exaudivit me.

Dómine, libera áni-
mam meam à lábiis iní-
quis, * et à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut
quid apponátur tibi *

ad linguam dolósam ?
Sagíttæ poténtis acú-
tæ , * cum carbónibus
desolatóriis.

Heu mihi , quia inco-
latus meus prolongátus
est : habitávi cum habi-
tántibus Cedar : * mul-
túm íncola fuit ánima
mea.

Cum his qui odérunt
pacem , eram pacíficus :
* cùm loquébar illis , im-
pugnábant me gratis.

Añã. Cum his qui
odérunt pacem , eram
pacíficus : dum loquébar
illis , impugnábant me
gratis.

Añã. Ab homínibus
iníquis libera me , Dó-
mine.

Psalmus 139.

Eripe me , Dómine , ab
hómine malo : * à viro
iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt ini-
quitátes in corde : * tota
die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas
sicut serpéntis : * vené-
num áspidum sub lábiis
eórum.

Custódi me , Dómine ,
de manu peccatóris : * et

ab homínibus iníquis éri-
pe me.

Qui cogitavérunt sup-
plantáre gressus meos : *
abscondérunt supérbi lá-
queum mihi.

Et funes extendérunt
in láqueum : * juxta iter
scándalum posuérunt
mihi.

Dixi Dómino , Deus
meus es tu : * exáudi ,
Dómine , vocem depre-
caciónis meæ.

Dómine , Dómine , vir-
tus salútis meæ : * obum-
brásti super caput meum
in die belli.

Ne tradas me , Dómi-
ne , à desidério meo pec-
catóri : * cogitavérunt
contra me , ne derelin-
quas me , ne fortè exal-
téntur.

Caput circúitus eo-
rum : * labor labiórum
ipsórum opériet eos.

Cadent super eos car-
bones , in ignem dejícies
eos : in misériis non sub-
sistent.

Vir linguósus non di-
rigétur in terra : * virum
injústum mala cápient in
intéritu.

Cognóvi quia fáciet
Dóminus iudícium ino-
pis : * et vindictam páu-
perum.

Verúmtamen justí con-
fitebúntur nómini tuo : *
et habitábunt recti cum
vultu tuo.

Aña. Ab homínibus
iníquis libera me, Dó-
mine.

Aña. Custódi me à
láqueo, quem statuérunt
mihi, et à scándalis ope-
rántium iniquitátem.

Psalmus 140.

Dómine, clamávi ad te,
Dexáudi me : * inténde
voci meæ, cùm clamá-
vero ad te.

Dirigátur oratio mea
sicut incénsum in cons-
péctu tuo : * elevátio má-
nuum mearum sacrifici-
cium vespertinum.

Pone, Dómine, custó-
diam ori meo : * et ós-
tium circumstántiæ lá-
biis meis.

Non declínes cor
meum, in verba malítiæ,
* ad excusándas excusa-
tiones in peccátis.

Cum homínibus ope-
rántibus iniquitátem : *

et non comunicábo
cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in
misericórdia, et increpá-
bit me : * óleum autem
peccatóris non impínguet
caput meum.

Quóniam adhuc et
orátio mea in benepláci-
tis eórum : * absórti sunt
juncti petræ júdices eó-
rum.

Audient verba mea,
quóniam potuérunt : * si-
cut crassitudo terræ
erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa
nostra secùs inférnum : *
quia ad te, Dómine, Dó-
mine, óculi mei : in te
sperávi, non áuferas áni-
mam meam.

Custódi me à láqueo,
quem statuérunt mihi :
et à scándalis operán-
tium iniquitátem.

Cadent in retiáculo
ejus peccátóres : * singu-
láriter sum ego, donec
tránseam.

Aña. Custódi me à
láqueo, quem statuérunt
mihi, et à scándalis ope-
rántium iniquitátem.

Aña. Considerábam

ad dexteram, et vidēbam, et non erat, qui cognósceret me.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspectu ejus oratióem meam, * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum: * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidēbam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióem meam: * humiliátus sunt nimis.

Líbera me à persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justí, donec retríbuas mihi.

Aña. Considerábam ad dexteram, et vidēbam, et non erat, qui cognósceret me.

Capitul. *Philip. 2.*

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis: quod et in Christo Jesu, qui, cùm in forma Dei esset, non rapínam arbitratus est esse se æquálem Deo; sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

Hymnus.

Mœréntes óculi spárgite lácrymas,
Et luctu résonent íntimá córdium;
Illátas réfero Númini ab ímpiis
Pœnas, et fera vúlnera.
Accínta, heu! gládiis turba satéllitum

Arréptum Dóminum fús-
 tibus impetit ;
 Nunc cædit cólaphis,
 nunc quatit hórridis
 Divinum caput íctibus.
 Haud finis scéleri : trá-
 ditur improbo
 Christus carnífici ; nec
 mora, bárbarus
 In Regem Súperum non
 timet impio
 Ausu vértere dexteram.
 Audíte, o pópuli, Nu-
 men amábile,
 Manánte ex húmeris ún-
 dique sángine,
 Lictóris rábidi sústinet
 ímpetum,
 Et vocem premit inno-
 cens.
 Quis non illácrymet !
 Jam nova cóndidit
 Torménta indómitæ gen-
 tis iniquitas ;
 Infigit cérebro, proh do-
 lor ! éfferis
 Sertum vépribus áspe-
 rum.
 Heu crímen ! tráhitur fú-
 nibus improbis
 Funésti Dóminus suppli-
 cii ad lócum ;
 Illic oppétiit fúnere, spí-
 ritum
 Patri restítuens suo.

Passo pro míseris tam
 fera vúlnera,
 In terris résonet débita
 gloria ;
 Sacrumque assíduè no-
 men in æthera
 Humánum genus éfferat.
 Amen.

y. Oblátus est, quia
 ipse vóluit. r̃. Et livóre
 ejus sanati sumus.

Ad Magnificat.

Ant. O vos omnes,
 qui transítis per viam,
 atténdite, et vidéte, si
 est dolor sicut dolor
 meus.

Oratio.

Omnípotens sempitér-
 ne Deus, qui humano
 géneri, ad imitándum
 humilitátis exemplum,
 Salvatórem nostrum car-
 nem súmere, et crucem
 subire fecisti: concéde
 propítius ; ut sicut so-
 lémnem commemoratió-
 nem Passiónis ejus cele-
 brámus, ita et patiéntiæ
 ipsíus habére documén-
 ta, et resurrectiónis con-
 sórtia mereámur. Per
 eundem Dóminum...

Ad Complet. et per
 Horas, in fin. hym. dic.

Sit laus Patri: ac Pa-
ráclito,
Natóque Patris único,
Nostræ dedit, qui pró-
digus,
Prétium salútis sángu-
inem. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Chris-
tum Regem crucifixum: *
Veníte, adorémus.

Ps. Veníte...
Hymnus.

Aspice, infami Deus
ipse ligno
Pendet, effuso mádidus
cruóre;
Aspice, immitti manus
alma clavo
Fínditur altè.

Hunc, velut pravi scéle-
ris ministrum,
Inter indignos médium
latrónes
Cerne: crudélis fuit ista
gentis

Dira volúntas.
Pallet, heu! vultus; ca-
put ecce lassum
Fléctitur: cláuisis óculis,
Redémptor
Spíritum sacro, méritis
onústum,
Fundit ab ore.

O cor, æs durum súpe-
ras, geméndo
Ni scelus tergas: tua
culpa Christum
Stípiiti affixit; tua culpa
morti
Súbdidit atræ.

Sit Deo ætérnum decus
omne in ævum
Qui pius nostri géneris
Redémptor,
Críminis labem míseris
nocéntem
Sáanguine tersit. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Añá. Astitérunt reges
terræ, et príncipes con-
venérunt in unum advér-
sus Dóminum, et advér-
sus Christum ejus.
Psalmus 2.

Quare fremuérunt gen-
tes, * et pópuli medi-
táti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt
in unum * advérsus Dó-
minum, et advérsus
Christum ejus.

Dirumpámus víncula
eórum, * et projiciámus
à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis,
irridébit eos, * et Dómi-
nus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et támquàm vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exultáte eicum tremóre.

Apprehéndite disciplínám, nequándo irascátur Dóminus, et pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Añá. Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et

advérsus Christum ejus.
Añá. Multiplicáti sunt, qui tríbulant me; multi insúrgunt advérsus me.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi ; * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum, * et exurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus, *

et super pópulum tuum
benedictio tua.

Añã. Multiplicáti
sunt, qui tríbulant me;
multi insúrgunt advér-
sùm me.

Añã. Divisérunt sibi
vestimenta mea, et su-
per vestem meam misé-
runt sortem.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, rés-
pice in me : quare me
dereliquísti? * longè à
salúte mea verba delictó-
rum meórum.

Deus meus, clamábo
per diem, et non exáu-
dies : * et nocte, et non
ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto
hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt pa-
tres nostri : * speravé-
runt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et
salvi facti sunt : * in te
speravérunt, et non sunt
confúsi.

Ego autem sum ver-
mis, et non homo : *
oppróbríum hóminum,
et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me,
derisérunt me : * locúti

sunt lábiis, et movérunt
caput.

Sperávit in Dómino,
erípiat eum : * salvum
fáciat eum, quóniam vult
eum.

Quóniam tu es, qui ex-
traxísti me de ventre : *
spes mea ab ubéribus
matris meæ. In te pro-
jéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ,
Deus meus es tu, * ne
discésseris à me.

Quóniam tribulátio
próxima est, * quóniam
non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me
vítuli multi : * tauri pin-
gues obsedérunt me.

Aperuérunt super me
os suum, * sicut leo rá-
piens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus
sum : * et dispérsa sunt
ómnia ossa mea.

Factum est cor meum
támquàm cera liqués-
cens * in médio ventris
mei.

Aruit támquàm testa
virtus mea, et lingua mea
adhæsit fáucibus meis : *
et in púlverem mortis de-
duxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt, et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxilium tuum à me : * ad defensionem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et à cónibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum fratribus meis : * in medio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum sémen Jacob, glori-ficáte eum.

Timeat eum omne sémen Israël : * quóniam

non sprexit, neque des-péxit deprecationem páuperis :

Nec avértit fáciem suam à me : * et cùm clamárem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Édent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requirunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus, * univérse familiæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et sémen meum serviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generatio ventúra, et annuntiábunt cœli justitiam ejus pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Añā. Diviserunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Ÿ. Oblátus est, quia ipse voluit.

Ŗ. Et livóre ejus sanáti sumus.

Lectio i.

De epístola B. Pauli Apóstoli ad Romános.

Cap. 5 et 6.

Comméndat charitátem suam Deus in nobis : quóniam, cùm adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est : multò igitur magis nunc justificáti in sángxine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Si enim cùm inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii ejus, multò magis reconciliáti salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem, sed et gloriámur in Deo per Dó-

minum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatióem accépimus. Si enim unius delicto mors regnavit per unum : multò magis abundantiam grátiae, et donatiónis, et justitia accipientes, in vita regnábunt per Jesum Christum.

Ŗ. Vinea mea electa, ego te plantávi, dicit Dóminus, et tu facta es mihi nimis amára : * Quia parásti crucem Salvatóri tuo. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. * Quia parásti...

Lectio ii.

Igitur sicut per unius delictum, in omnes hómines in condemnatióem, sic et per unius justitiam, in omnes hómines in justificatióem vitæ. Sicut enim per inobediéntiam unius hóminis, peccatóres constitúti sunt multi : ita et per unius obediéntiam, justí constituéntur multi. Lex autem subintrávit ut

abundáret delíctum: ubi autem abundávit delíctum, superabundávit grátia; ut sicut regnávit peccatum in mortem, ita et grátia regnet per justitiam in vitam æternam, per Jesum Chistum Dominum nostrum.

R. Ego edúxi te de Ægypto, demérso Pharaóne in mare Rubrum, et ante te præivi in columna nubis; * Et tu me tradidisti princípibus sacerdotum, et me duxisti ad prætóríum Piláti. **ÿ.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. * Et tu me tradidisti.

Lectio iii.

Quid ergo dicémus? Permanébimus in peccáto, ut grátia abúndet? Absit: qui enim mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis, quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizáti sumus? Consepúlti enim sumus cum illo per Baptísmum in mortem: ut quómodo

Christus surrêxit à mórtuis per gloriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus: si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul et resurrectionis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccati, et ultra non serviámus peccato. Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul etiam vivémus cum Christo.

R. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis; * Et tu me flagellátum tradidisti. * Qui, támquàm agnus, coram tondénte se, obmútui, et non apérui os meum. **ÿ.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. * Et tu me... Gloria Patri... * Qui támquàm agnus...

IN II. NOCTURNO.

Añá. Inimíci mei dixerunt mala mihi: quan-

do moriétur, et períbit nomen ejus?

Psalmus 40.

Beatus qui intélligit super egénium et páuperem: * in die mala liberábit eum Dominus.

Dominus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dominus opem íerat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego díxi: Domine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur forás, * et loquebátur in idípsum.

Advérsùm me susurrábant omnes inimíci mei:

* advérsùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iniquum constituérunt advérsùm me: * numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem, Domine, miserére mei, et resúscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluisti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dominus Deus Israël à sæculo, et usque in sæculum, * fiat, fiat.

Añã. Inimici mei dixerunt mala mihi: quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Añã. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo sal-
vum me fac; * et in
virtute tua júdica me.

Deus, exáudi oratió-
nem meam: * áuribus
pércepe verba oris mei.

Quóniam aliéni insur-
rexérunt advérsùm me,
et fortes quæsiérunt áni-
mam meam: * et non pro-
posuérunt Deum ante
conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádj-
vat me; * et Dóminus sus-
ceptor est animæ meæ.

Avérte mala inimícis
meis; * et in veritáte tua
dispérde illos.

Voluntáriè sacrificábo
tibi, * et confitébor nómi-
ni tuo, Domine, quóniam
bonum est.

Quóniam ex omni tri-
bulatióne eripuísti me: *
et super inimícos meos
despéxit óculus meus.

Añña. Aliéni insur-
rexérunt in me, et for-
tes quæsiérunt ánimam
meam

Añña. Conculcavérunt
me inimíci mei tota die,
advérsùm me omnes cogi-
tatiónes eórum in malum.

Psalmus 55.

Miserére mei, Deus,
quóniam conculcávit
me homo; * tota die im-
pugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me
inimíci mei tota die: *
quoniam multi bellántes
advérsùm me.

Ab altitúdine diéi ti-
mébo: * ego verò in te
sperábo.

In Deo laudábo sermó-
nes meos, in Deo sperá-
vi: * non timébo quid fá-
ciat mihi caro.

Tota die verba mea
execrabántur, * advérsùm
me omnes cogitatiónes
eórum in malum.

Inhabitábunt, et ab-
scóndent, * ipsi calcá-
neum meum observá-
bunt.

Sicut sustinuérunt áni-
mam meam, pro nihilo
salvos fácies illos: * in ira
pópulos confrínges.

Deus, vitam meam an-
nuntiávi tibi: * posuísti
lácrymas meas in cons-
péctu tuo.

Sicut et in promissióne
tua: * tunc converténtur
inimíci mei retrórsùm.

In quacumque die invocávero te: * ecce cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Domino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coràm Deo in lúmine vivéntium.

Añā. Conculcavérunt me inimíci mei tota die, advérsùm me omnes cogitatiónes eorum in malum.

†. Proprio Filio suo non pepércit Deus. R. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Lectio iv.

Sermo Sancti Augustini
Episc.

Serm. 41 Domin. in Palmis de Passiōe Domini.

Admonet nos, fratres charíssimi, ad solemnitátem Dominicæ Passiōis dies ipse, in quo

eam nec muta eleménta tacuérunt. Célebret eam lux fidei linguis hóminum, quam conclamavérunt etiam siléntia tenebrárum. Dominus noster in statéra crucis prétium nostræ salútis appendit, et unâ morte univérsum mundum, sicut ómnium cónditor, ita ómnium reparátor absólvit. Indubitánte enim credámus, quod totum mundum redémit, qui plus dedit, quàm totus mundus valéret. Méritum enim redéemptæ mercédis dignitas insignis prétéii supergréssa est. Inter redéemptum, et rediméntem dispensátió fuit, compensátió non fuit. Qui ergo non habébat peccata própria, dignè delévit aliéna. Solus hic pia víctima pro ómnibus cécidit, ut omnes leváret; et quia débitum solus non hábuit, recte fœnus misericórdiæ pro debitóribus erogávit.

R. Ego propter te Chananæórum reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále; * Et tu dedísti cá-

piti meo spineam corónam, et percussisti arúndine caput meum. *ψ.* Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. * Et tu...

Lectio v.

Perpénde inter hæc, qui talem pro nobis dedit pecúniā, qualem à nobis sit exactúrus usúram. In hac itaque die fides prophéticæ annuntiatiónis impléta est, ita dicéntis : Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus; faciem meam non avérti à foeditáte sputórum. Suscépit mala nostra, ut tribúeret bona sua. Hinc intelligámus, quantùm hóminem diligere dignátus sit ante culpam, quem sic diligit post ruínam. Agnósce homo, quantùm váleas, et quantùm débeas: et dum tantam redemptionis tuæ perspicias dignitátem, ipse tibi indícito peccándi pudórem. Ecce pro ímpio pietas flagellátur, pro stulto sapiéntia illúditur, pro mendáce véritas necátur, damnátur justitia

pro inícuo, misericórdia afficitur pro crudéli, pro misero replétur sincéritas acéto, inebriátur felle dulcédo, addícitur innocentia pro reo, móritur vita pro mórtuo.

R. Ego duxi te per désertum quadragínta annis, et manna cibávi te; * Et tu me cæcidísti álapis et flagéllis. *ψ.* Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. * Et tu me...

Lectio vi.

Expávit scélus hóminum natúra rerum, et quem creatúra rebéllis non agnóscit, eum mundi Dóminum trémens terra testátur, et cœli Regem sol fúgiens confitétur. Chlámyde coccinea indúitur, quia sanguíne Mártyrum suórum Ecclésiæ corpus ornátur. Coróna spinea cápiti ejus impónitur, quia púnctio peccatórum nostrórum, quorum remissióne Redemptóris gloria strúitur, áridis tríbulis comparátur. Studeámus nunc è diverso, ut membrórum

vita cápitis sit corona. Quod vero sitire se in cruce pósitus dicit, fidem incredúlæ gentis concupiscit, sed è contrà acétum malitiæ pórrigunt, quia vinum sapiéntiæ, quod à Deo accéperant, peccando corrúperant. Velum templi scinditur, quia Synagóga honóre nudátur, observátio antiqua dissólvitur, Ecclesiæ únitás præmonstratur. Monuménta aperiúntur, quia mortis jura, jure superántur.

℞. Ego exaltávi te magna virtúte: * Et tu me suspendisti in patibulo crucis, * In qua expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. √. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. * Et tu me... Gloria Patri... * In qua...

IN III. NOCTURNO.

Añá. Filii hóminum dentes eórum arma et sagittæ, et língua eórum gládus acútus.

Psalmus 56.

Miserére mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo: * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Filii hóminum dentes eórum arma et sagittæ: * et língua eorum gládus acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus: * et in omnem terram gloria tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam foveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor

meum: * cantábo, et psallum dicam.

Exúrge, glória mea, exúrge, psaltérium et cithara; * exúrgam dilúculò.

Confitébor tibi in populis, Domine: * et psallum dicam tibi in gentibus:

Quóniam magnificata est usque ad cœlos, misericórdia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus: * et super omnem terram gloria tua.

Aña. Filii hóminum dentes eórum arma et sagittæ, et lingua eórum gladius acútus.

Aña. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Psalmus 63.

Exaudi, Deus, orationem meam cum deprecor: * à timóre inimici éripe ánimam meam.

Protexísti me à conventu malignántium * à multitúdine operántium iniquitátem,

Quia exacuerunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitates: defecerunt scrutántes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmatæ sunt contra eos lingue eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña. Intendérunt arcum rem amáram, ut sa-

gittent in occúltis immaculátum.

Añã. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 87.

Dómine Deus salutis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quórum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longè fecísti notos meos à me : posuérunt

me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perdiçãoe?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabilia tua : * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et manè orátio mea præveniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratióem meam : * avértis faciém tuam à me?

Pauper sum ego, et in labóribus à juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti à me amicum, et próximum: * notos meos à miséria.

Añā. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mórtuos liber.

✠. Factus est obediens usque ad mortem. **R.** Mortem autem crucis.

Lectio vii.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Cap. 19.

In illo témpore: Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sitio. Et reliqua. Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 84 in cap. 19 Joan.

Sciens Jesus ómnia consummáta, ait: Sitio: etiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem adstántium pravitátem intéllege; nam licet inúmeros habeámus inimicos, qui nos gravissimè persecúti sint, cùm

tamen intérimi eos vidémus, fléctimur misericórdia. Hi verò nihil móti, magis efferántur et irrident, acetúmque in spóngia pórrigunt, ut bibat támquàm reus. Nam propter hoc hyssópum ádditur, quo gustáto, mórtuus est. Vides quàm non perturbátè, et quàm poténter omnia transigéntem? Quod et prósequens osténdit: cùm enim ómnia consummáta essent, inclináto cápíte, quod affíxum non erat, trádidit spíritum, hoc est, expirávit.

R. Ego te potávi aqua salútis de petra. * Et tu me potásti felle et acéto. ✠. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. * Et tu...

Bened. Divínium auxílium.

Lectio viii.

Atqui non post inclinátum caput expirátur; sed post expirationem caput inclinátur. Hic autem contra áccidit, per

quod osténdit Evangelista, eum esse omnium Dóminum. Judæi autem camélum devorántes, et cúlícem excolántes, tantum nefas ausi, de die consultant: Quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura. Vides quanti sit véritas? Per ea, quæ illi faciunt, prophetia implétur: ália enim ex hoc manifestáta est. Venérunt ergo mílites, et aliórum fregérunt crura, non Christi; sed ad Judæórum gratiam conciliándam, latus ejus lancea aperuérunt, et mórtuo adhuc insúltant. Opéssimam voluntátem, ac scelestissimam!

℞. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatóri tuo, * Qui redémit mundum in ságuine suo. ψ. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. * Et tu aperuisti... Glória... * Qui...

Lectio ix.

Noli tamen perturbári, dilectissime; quæ enim malo illi ánimo patrárunt, veritáti consentiébant. Prophetia hinc impléta est, inquires: Vidébunt in quem transfixérunt. Neque hoc tantum, sed non creditúris fuit fidei arguméntum, ut Thomæ, et qui cum eo erant. Ad hæc, et arcánium mystérium consummátum est: exívit enim sanguis et aqua. Non casu, et simpliciter hi fontes scaturiérunt, sed quóniam ex ambóbus Ecclésia constitúta est. Sciunt hoc initiáti: per aquam enim regeneráti, ságuine et carne nutriti sunt. Hinc mystéria ortum habent, ut quóties ad admirándum cálicem accédis, tamquam ab ipso látere háuriens, accédas.

Te Deum...

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã I. Fui flagellátus tota die, et castigá-

tio mea in matutinis.

Ps. Dóminus regnávít... cum reliquis de Dóm. pág. 28.

2. Véní ad montem myrrhæ et ad collem thuris : tamquam agnus ad occisiónem ductus, obmutui, et non apérui os meum.

3. Fodérunt manus meas et pedes meos : dinumeravérunt ómnia ossa mea.

4. Consolántem me quæsi, et non invéni : dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

5. Cùm accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est; et inclináto cápite, emísit spíritum.

Capitul. *Philip. 2.*

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cùm in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo; sed semetípsum exinánívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et há-

bitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

Hymnus.

Sævo dolórum túrbine
Jactátur, atris óbrutus
Pœnis, acérba sústinens
Redémptor affixus cruci.

Pedes, manusque horribili

Clavi cruéntant vúlnerem;
Cor, vultus, artus, péc-tora

Sacro redúndant sán-guine.

Flet, orat, et clamans
obit :

Cor Matris ictum cón-cidit :

Heu Mater ! Heu Fili !
dolor

Ingráta frangat péc-tora.

Montes, sepulchra,
sáxaque

Scindúntur : arva, flú-mina,

Rupes, et æquor cóntremunt,

Templique velum scín-ditur.

Sol, luna, cœlum, sí-dera

Plangunt, et orbis in-
gemit :

O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ, plán-
gite.

Adstáte mœréntes
cruci,

Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.

Tu charitátis víctima,
Ut nostra tollas cri-
mina,

Nobis salúbri pérficis
Adoptiónem sánguine.

Nostra ergo pax, et
gáudium

Sis vita, Jesu, et præ-
mium;

Sis ductor, et lux in via,
Merces, coróna in Pátria.

Amen.

✠. Ipse vulnerátus
est propter iniquitátes
nostras. R. Et attrítus est
propter scélera nostra.

Ad Benedictus.

Añã. Ad Jesum au-
tem cùm venissent, ut
vidérunt eum jam mór-
tuum, non fregérunt ejus
crura; sed unus mílitum
láncea latus ejus apérui-
t, et continuò exívit san-
guis, et aqua.

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui humáno gé-
neri, ad imitándum hu-
militátis exémpulum, Sal-
vatórem nostrum car-
nem súmerere, et crucem
subíre fecisti: concéde
propítius; ut, sicut so-
lémnem commemoratió-
nem Passiónis ejus cele-
brámus, ita et patiéntiæ
ipsíus habére documén-
ta, et resurrectionis con-
sórdia mereámur. Per
eundem Dóminum nos-
trum...

Ad Primam in R. br.
dicitur ✠. Qui pro nobis
pati dignátus es.

Ad absol. dic. capit.
Nonœ.

AD TERTIAM.

Añã. Veni ad mon-
tem myrrhæ.

Capitulum.

Fratres: ut supra.

R. br. Oblátus est *
Quia ipse vóluit. Oblá-
tus... ✠. Et livóre ejus
sanáti sumus. * Quia ipse
voluit. Glória... Oblátus
est...

Ÿ. Próprio Fílio suo non pepércit Deus.

℞. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

AD SEXTAM.

Aña. Fodérunt manus meas.

Capitul. *Zach. 13, 6.*

Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuarum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

℞. br. Próprio Fílio suo * Non pepércit Deus. Próprio Fílio... Ÿ. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum. * Non pepércit Deus. Glória... Próprio Fílio...

Ÿ. Factus est obédiens usque ad mortem.

℞. Mortem autem crucis.

AD NONAM.

Aña. Cùm accepisset Jesus.

Capitul. *Isai. 53, 1.*

Generaciónem ejus quis enarrábit? Quia abs-

cissus est de terra vivéntium, propter scelus pópuli mei percússi eum.

℞. br. Factus est obédiens * Usque ad mórtē. Factus est...

Ÿ. Mortem autem crucis. * Usque ad mortem. Glória... Factus est...

Ÿ. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℞. Et attritus est propter scélera nostra.

In 2 Vesp. omnia ut in 1, præter seq.

Ÿ. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℞. Et attritus est propter scélera nostra.

Ad Magnificat.

Aña. Depónens Jóseph corpus Jesu, invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto exciso. Fuit planctus magnus in illa die; mulieres autem sedéntes contra sepúlchrum dolébant, sicut doleri solet in morte primogéniti.

Feria 6 post Cineres.
De SS. Spinea Coronæ
D. N. J. C.
Duplex majus.

AD VESPERAS.

Añā. Dilectus meus
cándidus... cum reliq.
de laud.

Ps. Dixit Dóminus...
cum reliq. de Dominica,
et loco ultimi Psalmus
Laudáte Dóminum om-
nes gentes.

Capitul. *Cant. 3.*

Egredimini, et vidéte,
filiae Sion, regem Sa-
lomónem in diadémate,
quo coronávit illum ma-
ter sua.

Hymnus.

Exíte, Sion filiae,
Regis pudicæ vírgines,
Christi coronam cérnite,
Quam mater ipsa téxuit.

Horret, revúlsis críni-
bus,
Spiniscruentátum caput,
Et vultus ille decolor
Mortem propínquam rés-
picit.

Quæ terra sulcis ínvia,
Dumis rigens et séntibus,
Lugúbre munus prótulit?

Quæ sæva méssuit ma-
nus?

Christi rubéscens sán-
guine

Acúleos mutat rosis,
Palmámque vincens
frúctibus,
Spina est triúmphis áp-
tior.

Culpis satæ mortálium
Te, Christe, spinæ vúl-
nerant,

Evélle nostras, córdibus
Tuasque nostris ínserere.

Virtus, honor, laus,
gloria,

Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

Y. Plecténtes Corón-
nam de spinis.

R. Posuérunt super
caput ejus.

Ad Magnificat.

Añā. Egredimini, et
vidéte, filiae Sion, regem
Salomónem in diadéma-
te, quo coronávit eum
mater sua, parans cru-
cem Salvatóri suo.

Oratio.

Præsta, quæsumus,
omnípotens Deus, ut
qui, in memóriam Pas-

siónis Dómini nostri Jesu Christi Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso gloria et honóre coronári mereámur in cœlis. Qui tecum...

Postea fit com. feriae.

AD MATUTINUM.

Invitator. Christum Regem spinis coronátum : * Veníte adorémus,

Ps. Veníte...

Hymnus Exíte... ut supra.

IN I NOCTURNO.

Añã. Erit tamquam lignum, quod plantátum est secùs decúrsus aquárum, et fructum suum dabit in témpore suo.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit : * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum

est secùs decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non defluet : * et omnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ípii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum peribit.

Añã. Erit tamquam lignum, quod plantátum est secùs decúrsus aquárum, et fructum suum dabit in témpore suo.

Añã. Convenérunt in unum advérsùs Dóminum et advérsùs Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes : * et pópli meditati sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsùs Dó-

minum; et advêrsus Christum ejus.

Dirumpâmus vîncula eorum: et projiciâmus à nobis jugum ipsorum.

Qui hâbitat in cœlis, irridêbit eos: * et Dôminus subsannâbit eos.

Tunc loquêtur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbâbit eos.

Ego autem constitûtus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dôminus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodiè gènuî te.

Póstula á me, et dabo tibi Gentes hæreditâtem tuam: * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrînges eos.

Et nunc, reges, intelligite: * erudimini, qui judicâtis terram.

Servîte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascâtur Dôminus, * et pe-

reâtis de via justa.

Cùm exârserit in brevi ira ejus, * beâti omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Convenérunt in unum advêrsus Dóminum, et advêrsus Christum ejus.

Añã. In tribulatióne dilatásti mihi.

Psalmus 4.

Cùm invocârem, exaudivit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, et exaudi orationem meam.

Filii hóminum, usquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitâtem, et quæritis mendácium?

Et scitôte, quóniam mirificávit Dôminus sanctum suum: * Dôminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccâre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiescam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aññ. In tribulatióne dilatásti mihi.

Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Lectio i.

De Isaia Prophéta.

Cap. 53.

Quis crédidit auditui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum et novíssimum virórum, virum dolórum, et scién-

tem infirmitátem, et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum.

Verè languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit; et nos putávimus eum quasi leprósum, et percúsum à Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scélera nostra; disciplina pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

Maledicta terra in ópere hóminis: * Spínas et tribulos germinávit Christo. Quia comédit Adam de ligno, ex quo præcéperat Deus, ne coméderet. * Spínas..

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves Errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrúm. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apérui os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus

coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia et de iudicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum.

¶ Apparuit Móysi Dóminus in flamma ignis de medio rubi: * Et videbat quod rubus arderet, et non combureretur, ¶. Dixit ergo Móyses: Vadam, et videbo visionem hanc magnam. * Et videbat...

Lectio iii.

Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dóminus voluit contèrere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Dómini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit, et saturabitur: in sciéntia sua justificabit ipse justus ser-

vus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit.

¶. Ecce ignis et ligna: Deus providébit sibi * Victimam holocáusti.

¶. Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum ariétem inter vepres hærentem. * Victimam... Glória... * Victimam.

IN II NOCTURNO.

Añña. Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus percipe, Dómine: * intellige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, et videbo: * quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxtà te malignus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui

operántur iniquitátem : *
perdes omnes, qui lo-
quúntur mendácium.

Virum sánguinem et
dolósum abominábitur
Dóminus : * ego autem
in multítudine misericor-
diæ tuæ.

Introibo in domum
tuam ; * adorábo ad tem-
plum sanctum tuum in
timóre tuo.

Dómine, déduc me in
justítia tua : * propter ini-
micos meos dirige in
conspectu tuo viam
meam.

Quóniam non est in
ore eórum véritas : * cor
eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est
guttur eórum, linguis
suis dolósè agébant : *
júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatióni-
bus suis, secúndum
multítudinem impietá-
tum eórum expélle eos,
* quóniam irritavérunt
te, Dómine.

Et læténtur omnes,
qui sperant in te, * in
æténum exultábunt : et
habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te

omnes, qui diligunt no-
men tuum, * quóniam tu
benedíces justo.

Dómine, ut scuto bo-
næ voluntátis tuæ * coro-
násti nos.

Añã. Dómine, ut scu-
to bonæ voluntátis tuæ *
coronásti eum.

Añã. Minuísti eum
paulò minús ab ángelis,
glória et honóre coronás-
ti eum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus nos-
ter, * quàm admirábile
est nomen tuum in uni-
vérsa terra !

Quóniam eleváta est
magnificéntia tua * super
cœlos.

Ex ore infántium et
lacténtium perfecísti lau-
dem propter inimicos
tuos : * ut déstruas ini-
micum et ultórem.

Quóniam vidébo cœ-
los tuos, ópera digitórum
tuórum : * lunam et stel-
las, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd
memor es ejus ? * aut fi-
lius hóminis, quóniam
vísitas eum ?

Minuísti eum paulò

minùs ab ángelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves et boves univérsas, insuper et pécora campi:

Vólucres cœli et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nómen tuum in univérsa terra!

Añã. Minuísti eum paulò minùs ab ángelis, glória et honóre coronásti eum.

Añã. Peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, ut sagittent justum.

Psalmus 10.

In Dómino confido: Quómodò dicitis animæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas

in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respiciunt: * pálpabræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium: * qui autem diligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procelárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Añã. Peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, ut sagittent justum.

✠. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

✠. Corónam de lápide pretiósó.

Lectio iv.

Sermo Sti. Bernardi
Abbátis.

Serm. 2 in Epiph. Dñi.

Egredimini filiæ Sion :
vobis dicimus filiæ
Sion , animæ sæculâres,
debiles, delicatæ filiæ, et
non filii , in quibus nihil
est fortitudinis, nihil est
virilis animi. Egredimini
de sensu carnis ad intel-
lectum mentis, de servi-
tute carnalis concupis-
cenciæ ad libertatem spi-
ritualis intelligentiæ. E-
gredimini de terra ves-
tra, et de cognatione
vestra: et de domo pa-
tris vestri, et videte re-
gem Salomónem in dia-
démate, quo coronávit
eum mater sua, in coró-
na paupertatis, in coró-
na miseriæ: siquidem
coronátus est et á nover-
ca sua corona spinea, co-
rona miseriæ, coronán-
dus á familia sua coróna
justitiæ, quando exhibunt
ángeli, et tollent de reg-
no ejus ómnia scándala,
quando véniet ad judi-
cium cum senióribus pó-
puli sui, cùm pugnabit

pro eo orbis terrarum
advérsus insensátos. Co-
ronat eum et Pater coro-
na glóriæ, sicut ait Psal-
mista: Glória et honóre
coronásti eum, Dómine.
Videte eum, filiæ Sion,
in diadémate, quo coro-
návít eum mater sua.

℞. Cùm apparuerit
Princeps pastórum, quo
percússo dispérsæ sunt
oves gregis, * Perci-
piétis immarcescibilem
glóriæ corónam.✠. Cùm
fécerit grande convi-
vium, ut osténdat divi-
tias glóriæ regni sui. *
Percipiétis...

Lectio v.

Serm. 42 in Cantica.

Ego, fratres, ab ineún-
te mea conversiône,
pro acérvo meritórum,
quæ mihi deesse scié-
bam, mihi fasciculum
colléctum ex ómnibus
anxietatibus et amaritu-
dinibus Dómini mei col-
ligâre, et inter úbera mea
collocâre curávi. Memó-
riam abundantiæ suavi-
tatis horum eructábo
quoad víxero: in ætér-
num non obliviscar mise-

rationes istas, quia in ipsis vivificatus sum. Mihi hic salutaris fasciculus servatus est; nemo tollet eum à me, inter úbera mea commorabitur. Hæc meditári dixi sapiéntiam; in his justitiæ mihi perfectiónem constitui, in his plenitudinem sciéntiæ, in his divítias salutis, in his cópias meritórum. Ex his mihi intérdum potus salutáris amaritúdinis, ex his rursùm suávis únctio consolatiónis. Hæc me érigunt in advérsis, in prósperis réprimunt, et inter læta tristiaque vitæ præsentis via regia incedénti, tutum præbent utrobique ducátum, hinc inde mala imminéntia propulsádo. Hæc mihi concíliant mundi Júdicem, dum tremendum potestátibus, mitem humilémque figúrant, dum non solùm placábilem, sed et imitábilem repræsentant eum, qui inaccessibleis est principátibus, terríbilis apud reges terræ.

R. Accépit regnum decóris, * Et diadéma speciéi. ꝥ. Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. * Fít...

Lectio vi.

Hæc propterea mihi in ore frequenter, sicut vos scitis: hæc in corde semper, sicut Deus scit: hæc stylo meo admodum familiária, sicut appáret; hæc mea sublimior intérim philosophía, scire Jesum, et hunc crucifixum. Non requíro, sicut sponsa, ubi cubet in meridie, quem lætus amplector mea inter úbera commorántem. Non requíro, ubi pascat in meridie, quem intuéor Salvatórem in cruce. Illud sublimius, istud suávis: panis illud, hoc lac: hoc víscera réficit parvulórum, hoc replet úbera matrum, et ideo inter úbera mea commorábitur. Hunc et vos, dilectíssimi, tam dilectum fasciculum colligite vobis, hunc medúllis inséríte cordis, hoc muníte

áditum pectoris, ut et vobis inter úbera commorétur. Si enim ante óculos habueritis quem portátis, pro certo vidéntes angústias Dómini, levius vestras portábitis, ipso auxiliánte Ecclesiæ Sponso, qui est super ómnia Deus benedictus in sécula. Amen.

R. Arcam de lignis Setim deaurábis auro mundíssimo intùs et foris; * Facièsque supra, corónam áuream per circuitum. V. Pones in arca testificatióem, quam dabo tibi. * Facièsque... Gloria Patri... * Facièsque...

IN III NOCTURNO.

Añã. Ingréssus sine mácula, et operátus justítiam, coronátus est in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo, * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem

in corde suo, * qui non égit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum : * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspéctu ejus malignus : * tíméntes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

Añã. Ingréssus sine mácula, et operátus justítiam, coronátus est in monte sancto tuo.

Añã. Super caput ejus corónam de lápide pretiósó posuisti, Dómine.

Psalmus 20.

Dómine, in virtúte tua D lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti

eum in benedictionibus dulcédinis : * posuisti in cápite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam pétiit à te : et tribuisti ei longitudinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutári tuo : * gloriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in témpore vultus tui : Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : * et semen eorum à filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala, * cogita-

vérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eorum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábitur, et psallémus virtútes tuas.

Añã. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti, Dómine.

Añã. Advérsus eos qui tribulant me, impinguásti in óleo caput meum.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuræ ibi me collocávit.

Super aquam refectionis educávit me : * animam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in medio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculo

tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians, quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem dierum.

Añá. Advérsus eos qui tríbulant me, impinguásti in óleo caput meum.

Coróna áurea super caput ejus.

℞. Exprésa signo sanctitátis.

Lectio vii.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Cap. 19.

In illo témpore: Apprehéndit Pilatus Jesum, et flagellávit; et milites plecténtes Corónam de spínis, imposuérunt cáputi ejus. Et réliqua.

Homília Sti. Bernardi Abbátis.

Ex Serm. 50 de diversis.

Vidéte, filíæ Sion, regem Salomónem. Non dicit Ecclesiástem aut Idídám. Nam et his nóminibus appellátus est rex ille: et significat Jesum Christum nostrum verum Salomónem, qui est Sálomon, id est, pacíficus in exílio: Ecclesiástes, id est, concionátor in judício: Idída, id est, diléctus Dómini in regno, ubique rex. In exílio mansuétus, in judício justus, in regno gloriósus. In exílio amábilis, in judicio terribilis, in regno admirábilis. In diadémate, quo coronávit eum mater sua. Est autem hæc coroná misericórdiæ, et in hac imitábilis. Coronávit eum et novérca sua coroná miseríæ, et in hac contemptibilis: Synagógam loquor, quæ se ei non matrem exhibuit, sed novércam.

℞. Fácies altáre ad adoléndum thymiáma de

lignis Setim, * Facièsque ei coronam auréolam per gyrum. *Ÿ.* Ponésque altare contra velum coram propitiatorio. * Facièsque...

Lectio viii.

Coronabit eum familia sua coronam justitiæ et in hac terribilis: coronat eum Pater suus coronam gloriæ, et in hac desiderabilis. Videant ergo eum peccatores in coronam miseriæ, id est, spinea, et compungantur; videant eum filiæ Sion, animæ affectuosæ, in coronam misericordiæ, et imitentur. Vidébunt eum impii in coronam justitiæ, et peribunt; vidébunt eum sancti in coronam gloriæ, et perpetuáliter gaudebunt. Coronantur quidem et alii imitatores ipsius, sed hoc ex industria adjuti per grátiam. Solus iste à matre coronatus est, quia solus cum ordinatis affectiónibus, tamquam sponsus è thálamo processit ex útero matris.

R. Christus sciens dolórem et infirmitatem

spinis coronatus: * Ipse est, qui coronat vos in misericordia et miserationibus. *Ÿ.* Vulneratus propter iniquitates nostras, attritus propter scélera nostra, cujus livóre sanati sumus. * Ipse... Gloria... * Ipse...

Lectio ix. dicitur de Homilia feriæ.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Aña 1. Diléctus meus candidus et rubicundus, comæ cápitis ejus sicut púrpura regis vincta canálibus.

Psalm. Dóminus regnavit cum reliquis, p. 28.

2. Requiévit super eum spíritus timóris Dómini: coronam sapiéntiæ et exultatiónis decorávit illum.

3. Induit eum Dóminus vestiméntis salutis et induménto justitiæ, quasi sponsum decorávit eum coronam.

4. Fascículus myrrhæ dilectus meus mihi inter úbera mea comorábitur.

5. Rex æternæ gloriæ
pro nobis coronatus, be-
nedicet coronæ anni be-
nignitatis suæ.

Capitul. *Cant. 3.*

Egredimini, et videte,
filiae Sion, regem Sa-
lomónem in diadémate,
quo coronávit illum ma-
ter sua.

Hymnus.

Regis figuris pingitur
Christi Coróna nóbilis;
Impléxa spinis víctima,
Ardénsque testátur ru-
bus.

Arcam coroná cínxe-
rat,
Mensæque sacrum círcu-
lum,
Arámque thure fúmi-
dam,

Coróna nectit ámbiens.

Christi dolórum cons-
cia,

Salve, Coróna gloriæ,
Gemmis et auro púl-
chrior,

Vincens coronas síde-
rum.

Virtus, honor, laus
gloria,

Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,

In sæculór um sæcula.

Amen.

Ÿ. Eris coroná glo-
riæ in manu Dómini

R. Et diadéma regni
in manu Dei tui.

Ad Benedictus.

Añã. Exívit Jesus por-
tans spineam Corónam
et purpúreum vestimén-
tum.

Oratio.

Præsta, quæsumus,
omnípotens Deus, ut
qui, in memóriam pas-
sionis Dómini nostri Jesu
Christi, coronám ejus
spineam venerámur in
terris, ab ipso gloria et
honóre coronári mereá-
mur in cœlis. Qui te-
cum...

Et fit commemor. feriæ.

AD TERTIAM.

Añã. Requiévit super
eum.

Capitulum.

Egredimini... ut su-
prà.

R. br. Eris coroná
glóriæ. In manu Dómi-
ni. Eris... Ÿ. Et diadé-
ma regni in manu Dei

tui. * In manu... Gloria Patri... Eris...

℣. Gloria et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM.

Añã. Induit eum.

Capitul. *Apoc. 6.*

Vidi, et ecce equus albus, et qui sedébat super illum habébat arcum, et data est ei corónã, et exívit vincens, ut vínceret.

℟. br. Gloria et honóre * Coronásti eum, Dómine. Gloria et honóre... ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. * Coronásti... Gloria Patri... Gloria et honóre...

℣. Tuam Corónam adorámus, Dómine.

℟. Tuam gloriósam recólimus passióem.

AD NONAM.

Añã. Rex æternæ gloriæ.

Capitul. *Isaiæ 28.*

In die illa erit Dóminus Iexercítuum corónã gloriæ, et sertum exultatiónis residuo pópuli sui.

℟. br. Tuam Corónam * Adorámus, Dómine. Tuam Corónam... ℣. Tuam gloriósam recólimus passióem. * Adorámus... Gloria Patri... Tuam Corónam...

℣. Plecténtes Corónam de spínis ℟. Posuerunt super caput ejus.

In 2. Vesp. omnia ut in 1.

Ad Magnificat.

Añã. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes : Ave, Rex Judæórum : et expuéntes in eum, accepérunt arrúndinem, et percutiébant caput ejus.

Posteà fit com. feriæ.

~~~~~
Fer. 6 post Dom. i Quad.

De Lancea et Clavis

D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Añã. Unus mílitum.. cum reliquis de laud.

Ps. Dixit Dóminus... cum reliquis de Dom. et ult. loco Psalm. Laudá- te Dóminum omnes gen- tes...

Capitul. *Joan. 4. c. 5.*
Charíssimi : quis est qui vincit mundum, nisi qui credit, quóniam Je- sus est Fílius Deí? Hic est, qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus, non in aqua solúm, sed in aqua et ságuine.

-Hymnus.

Quænam lingua tibi, ò Láncea, débitas Grates pro mérito est apta repéndere?

Christi vivíficum nam- que áperis latus,
 Unde Ecclesia náscitur.

Hæc est Heva viri de látere éxiens,
 Olli membra gravis dum sopor óccupat;

Hanc quippe alter Adam, corde scaténtibus
 Unda et ságuine, pró- creat.

O Clavi ! æqua manet vos quoque grátia,
 Christi quando sacris ár- tubus ínsiti

Delétum Dómini sánguine figitis

Mortis chirógraphum cruci.

Te, Jesu, súperi láu- dibus éfferant,

Qui clavórum áditus, signaque Lánceæ

In cœlo rétines, vivus ubi ímperas,

Cum Patre atque Pará- clito. Amen.

℞. Fodérunt manus meas et pedes meos.

℞. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ad Magnificat.

Añã. Délens quod ad- vérsus nos erat chirógra- phum decreti, quod erat contrárium nobis, et ip- sum tulit de medio, affi- gens illud cruci.

Oratio.

Deus, qui in assúptæ carnis infirmitáte Cla- vis affigi, et Láncea vul- nerári pro mundi salúte voluisti : concéde propí- tius; ut qui eorúmdem Clavórum et Lánceæ sô- lémnia venerámur in ter- ris, de glorióso victóriæ tuæ triumpho gratulé- mur in cœlis. Qui vivis

et regnas cum Deo Patre...

Et fit com. fer.

Ad Complet. et per horas diei in fine hymnor. dic.

Clavis foráto et Láncea,

Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre et almo Spíritu,

Nunc et per omne sæculum. Amen.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum Láncea et Clavis vulneratum. * Veníte adorémus.

Psalm. Veníte...

Hymnus.

Salvéte, Clavi et Láncea,

Squalóre nuper óbsita,
Quæ mersa Christi corpore,

Almo rubétis sáanguine.

Vos ad scelus judáica

Elégerat perfidia :

Sed in mínistra grátiae

Vos vertit è cœlo Deus.

Nam quot sacrátis ártibus

Sculpsístis olim vúlnera,

E tot reclúsis fóntibus

Dona éffluunt cœléstia.

Clavis foráto et Láncea,

Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre et almo Spíritu,

Nunc et per omne sæculum.

Amen.

Si omissus sit hymnus ad Vesperas, dicatur ad Matutinum, et hymnus Matutini conjungatur cum hymno ad Laudes.

IN I. NOCTURNO.

Añá. Ad Jesum autem cum venissent, non fregérunt ejus crura, sed unus militum Láncea latus ejus apérui.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiae non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum

suum dabit in tēpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciat , prosperabúntur.

Non sic ímpii , non sic : * sed tamquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum , * et iter impiórum peribit.

Añá. Ad Jesum autem cùm venissent , non fregérunt ejus crura , sed unus mílitum Láncea latus ejus aperuit.

Añá. Exívit sánguís et aqua : et qui vidit , testimónium perhibuit , et verum est testimónium ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes : * et pópuli meditati sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ , et príncipes convenérunt

in unum * advérsùm Dóminum , et advérsùm Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis , irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus , * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu , ego hódie génui te.

Póstula à me , et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam : * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea , * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc , reges , intelligite : * erudimini , qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exultáte eí cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam , nequándo irascá-

tur Dóminus, * et pereá-
tis de via justa.

Cùm exárserit in bre-
vi ira ejus, * beáti omnes,
qui confidunt in eo.

Añã. Exívit sánguís
et aqua; et qui vidit.
testimónium perhibuit,
et vérum est testimó-
nium ejus.

Añã. Alia Scriptúra
dicit: Vidébunt in quem
transfixérunt.

Psalmus 3.

Dómine, quid multipli-
cáti sunt qui tríbulant
me? * multi insúrgunt
advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ
meæ: * Non est salus
ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine,
suscéptor meus es; * glo-
ria mea, et exaltans ca-
put meum.

Voce mea ad Dómi-
num clamávi: * et exau-
divit me de monte san-
cto suo.

Ego dormívi, et sop-
rátus sum: * et exurréxi,
quia Dóminus suscepit
me.

Non timébo millia pó-
puli circumdántis me: *

exúrge, Dómine, salvum
me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussís-
ti omnes adversátes
mihi sine causa: * dentes
peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et
super pópulum tuum be-
nedíctio tua.

Añã. Alia Scriptúra
dicit: Vidébunt in quem
transfixérunt.

¶. Quem tu percussís-
ti, persecúti sunt. ¶. Et
super dolórem vúlnerum
meórum addidérunt.

Lectio i.

De Zacharia Propheta.

Cap. 12.

Hæc dicit Dóminus:
Effúdam super do-
mum Dávid, et super
habitátóres Jerúsalem
spíritum gratiæ et pre-
cum: et aspicient ad me,
quem confixérunt: et
plangent eum planctu
quasi super unigénitum,
et dolébunt super eum,
ut doléri solet in morte
primogéniti. In die illa
magnus erit planctus in
Jerúsalem, sicut plan-
ctus Adadrémmon in
campo Magéddon. Et

planget terra : familiæ et familiæ seorsum : familiæ domus Dávid seorsum, et mulieres eorum seorsum : familiæ domus Náthan seorsum, et mulieres eorum seorsum : familiæ domus Levi seorsum, et mulieres eorum seorsum : familiæ Sémei seorsum, et mulieres eorum seorsum. Omnes familiæ reliquæ, familiæ et familiæ seorsum, et mulieres eorum seorsum.

¶ Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregérunt ejus crura, * Sed unus militum Láncea latus ejus aperuit. ¶ Et qui vidit, testimonium perhibuit; et verum est testimonium ejus. * Sed unus...

Lectio ii.

Cap. 13.

In die illa erit fons patens domui Dávid et habitantibus Jerúsalem in ablutionem peccatoris et menstruatæ. Et erit in die illa, dicit Dómi-

nus exercituum : Dispēdam nómīna idolorum de terra, et non memorabuntur ultra; et pseudo-prophētas et spīritum immūndum auferam de terra. Et erit, cum prophetáverit quispiam ultra, dicent ei pater ejus et mater ejus, qui genuerunt eum : Non vives; quia mendácium locutus es in nómīne Dómini. Et configent eum pater ejus et mater ejus, genitōres ejus, cum prophetáverit. Et erit : In die illa confundentur prophētae, unusquisque ex visione sua cum prophetáverit : nec operiēntur pállio saccino, ut mentiāntur : sed dicet : Non sum prophēta; homo agrícōla ego sum : quóniam Adam exēmplum meum ab adolescētia mea.

¶ Unus militum Láncea latus ejus aperuit. * Et continuò exivit sanguis et aqua. ¶ In die illa erit fons patens domui Dávid et habitantibus Jerúsalem. * Et continuò...

Lectio iii.

Et dicétur ei : quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet : His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítuum : percute pastórem, et dispergéntur oves : et convertám manum meam ad párvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dóminus : partes duæ in ea dispergéntur, et deficient : et tertia pars relinquétur in ea. Et ducam tertiam partem per ignem, et uram eos, sicut úritur argéntum, et probábo eos, sicut probátur aurum. Ipse vocabit nomen meum, et ego exáudiam eum. Dicam : Pópulus meus es; et ipse dicet : Dóminus Deus meus.

¶. In die illa erit fons páuens dómui Dávid et habitántibus Jerúsalem, * In ablutióne peccatóris et menstruátæ. ¶. Hic

est qui venit per aquam et sánguinem Jesus Christus. * In ablutióne... Gloria... * In ablutióne...

IN II. NOCTURNO.

Añá. Aspicient ad me, quem confixerunt; et plangent eum planctu quasi super unigénitum.

Psalmus 4.

Cùm invocárem, exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióne meam. Filii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cùm clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum * dórmiam, et requiétcam :

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Añã. Aspicient ad me, quem confixerunt; et plangent eum planctu quasi super unigénitum.

Añã. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum ?

Psalmus 5.

Verba mea áuribus percípe, Dómine : * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ : * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta

te malignus : * neque permanébunt iniusti ante óculos tuos.

Odisti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúde misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatióibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes,

qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?

Aña. His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nómen tuum in univérsta terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super coelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti láudem propter inimicos tuos, * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fi-

lius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minùs ab Angelis, gloria et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: insuper et pécora campi:

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nómen tuum in univérsta terra!

Aña. His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

†. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. **R.** Attritus est propter scélera nostra.

Lectio iv.

Sermo Innocéntii Papæ Sexti.

In Decreto de festo Lanceæ et Clavorum Dómini.

In Redemptóris nostri Dómini Jesu Christi sacratíssima Passióne sic

nos gloriári oportet , ut ipsíus Passionis cuncta mystéria dinumeránte et mérita , singulis étiam ejus salutáribus instruméntis gloriémur. Inter quæ illud célebriter memorándum est , quod ipse Salvátor , emisso in cruce jam spíritu , sustinuit perforári Láncea latus suum , ut , inde sánguine et aquæ profluéntibus undis , formarétur única et immaculáta ac virgo sancta mater Ecclésia sponsa sua. O beatíssima ipsíus sacri láteris apertúra , unde nobis tot et tanta divínæ pietátis dona fluxérunt ! O felix Láncea , quæ tot bona nobis efficere , et ad tanti triúmphi gloriám meruit superándi !

℞. Hic est , qui venit per aquam et ságuinem , Jesus Christus , * Non in aqua solùm sed in aqua et sanguine.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in terra : spíritus , aqua et sanguis , et hi tres unum sunt. * Non in aqua...

Lectio v.

Hæc , latus ipsum aperiendo , sacratíssimas jánuas nobis regni cœlestis aperuit. Hæc , vulnerando jam mórtuum vulnera nostra sanávit , vitamque nobis réddidit et salutem. Hæc , innóxium transfigéndo , illíus ságuine culpas nostras abstersit : et demùm ejusdem sacratíssimis undis irrigáta , cæcitatís nostræ ténebras sústulit , et nos ipsíus divínæ pietátis flúviis mundávit. Illi etiam dulces Clavi , (quibus ipse Salvátor eidem cruci fuit affixus , quique non solùm immaculáto respérgi ságuine , et molem ferre tanti pónderis meruérunt , sed et nos étiam per ipsórum salutíferas plagas dulcédinem tantam ipsíus divínæ charitátis accépimus , ut manus nostræ à peccáti solútæ néxibus pedésque nostri à mortis láqueis fúerint liberáti) sunt devotíssimè recoléndi.

℞. Quóniam circum-

dedérunt me canes multi, concilium malignantium obsédit me. * Foderunt manus meas et pedes meos. Dicetur ei: quid sunt plagæ istæ in médio manuum tuarum: * Foderunt...

Lectio vi.

Quid enim vulnere et plagis huiusmodi sanctius? Quid eis salubrius, ex quibus salus nostra processit, et in quibus assidue se possunt curare animæ devotorum? Licet igitur Lancea et Clavi prædicti, aliæque ipsius Passiōnis salutaria instrumenta, sint à cunctis fidelibus Christi ubilibet veneranda, et de ipsa etiam Passiōne in eadem Ecclēsia solēnnia annis singulis officia celebrantur et fiant; dignum tamen et convēniens reputamus, si de ipsius Passiōnis specialibus instrumentis, et præsertim in partibus, in quibus instrumenta ipsa dicantur haberi, solēnne ac speciale festum celebré-

tur et fiat. Nosque illos fideles Christi, qui aliqua ex instrumentis ipsius habere se gaudent, in eorum devotiōne divinis officiis atque munéribus specialiter foveamus.

Dicetur ei: quid sunt plagæ istæ in médio manuum tuarum? et dicet: * His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, non credam. * His plagatus... Gloria... * His plagatus...

IN III. NOCTURNO.

Añā. Foderunt manus meas et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes gloriam ejus, * in omnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dó-

minus et laudábilis nimis:
* terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino gloriam et honórem: * afférte Dómino gloriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur à fácie ejus univérſa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveáthur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie

Dómini, quia vénit: * quóniam vénit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Fodérunt manus meas et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Aña. Nisi vídero in mánibus ejus fíxúram clavórum, et mittam dígitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et caligo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini: * à facie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt coeli
justitiam ejus : * et vidé-
runt omnes pópuli glo-
riam ejus.

Confundántur omnes,
qui adórant sculptilia : *
et qui gloriántur in simu-
lâcris suis.

Adoráte eum , omnes
Angeli ejus : * audivit, et
lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiae
Judæ , * propter judicia
tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus
Altíssimus super omnem
terram : * nimis exaltá-
tus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dómi-
num, odite malum : *
custódit Dóminus áni-
mas sanctórum suórum,
de manu peccatóris libe-
rábit eos.

Lux orta est justo, *
et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dó-
mino : * et confitémini
memóriæ sanctificatiónis
ejus.

Añã. Nisi vídero in
mánibus ejus fixúram
clavórum , et mittam dí-
gitum meum in locum
clavórum , et mittam

manum meam in latus
ejus , non credam.

Añã. Infer dígitum
tuum húc , et vide ma-
nus meas , et alfer ma-
num tuam , et mitte in
latus meum.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánti-
cum novum : * quia
mirabilia fecit.

Salvávít sibi délixtera
ejus , * et bráchium san-
ctum ejus.

Notum fecit Dóminus
salutáre suum : * in cons-
péctu géntium revelávit
justitiam suam.

Recordátus est miseri-
córdiæ suæ , * et veritátis
suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes tér-
mini terræ * salutáre Dei
nostri.

Jubiláte Deo omnis
terra : * cantáte et exul-
táte , et psállite.

Psállite Dómino in cí-
thara , in cíthara et voce
psalmi : * in tubis ducti-
libus et voce tubæ cór-
neæ.

Jubiláte in conspéctu
regis Dómini : * moveá-
tur mare et plenitúdo

ejus ; orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu : simul montes exultabunt à conspectu Domini : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, et populos in æquitate.

Añā. Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

ŷ. Disciplina pacis nostræ super eum.

R. Et livore ejus sanati sumus.

Lectio vii.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Cap. 19.

In illo tempore : Sciens Iesus, quia omnia consummata sunt, ut consummarètur Scriptura, dixit : Sitio. Et reliqua. Homilia Sti. Augustini

Episc.

Tract. 120 in Joann.

Unus militum Lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis

et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret : Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud ; sed, aperuit : ut illud quodammodo vitæ ostium panderetur, unde Sacramenta Ecclesiæ manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille sanguis qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutaris temperat poculum ; hæc et lavacrum præstat et potum. Hoc prænuntiabat, quod Noe in latere arcæ ostium facere jussus est, qua intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus præfigurabatur Ecclesia.

Facta sunt hæc, ut Scriptura impleretur ; os non comminuétis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit : * Vidébunt in quem transfixerunt.

ŷ. Effundam super domum Dávid, et super habitatores Jerúsalem spiritum gratiæ et precum. * Vidébunt...

Bened. Divinum auxili-
lium.

Lectio viii.

Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita matereque vivorum: magnum quippe signavit bonum ante magnum praevaricationis malum. Hic secundus Adam, inclinato capite, in cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quae de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius? Facta sunt enim haec, inquit, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt.

Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiae et precum: * Et aspicient ad me, quem confixerunt. Et plangent eum

planctu quasi super unigenitum. * Et aspicient... Gloria... * Et aspicient...

Lectio ix. dicitur de
Homilia feriae currentis.

Te Deum...

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Añā 1. Unus militum Lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Ps. Dominus regnavit... cum reliquis, p. 28.

2. Foderunt manus meas et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea.

3. Tres sunt, qui testimonium dant in terra, spiritus, aqua, et sanguis; et hi tres unum sunt.

4. Quid turbati estis, et cogitationes ascendunt in corda vestra? Videte manus meas et pedes meos, quia ego ipse sum.

5. Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Capitulum.

Charissimi: quis est qui
vincit mundum, nisi
qui credit, quóniam Je-
sus est Fílius Dei? Hic
est, qui venit per aquam
et ságuinem, Jesus
Christus, non in aqua
solùm, sed in aqua et
ságuine.

Hymnus.

Tinctam ergo Christi
ságuine
Convértite in me cúspi-
dem,

Ferite cor, pedes, ma-
nus,

Pœnam à nocente sú-
mite.

At, quæso, culpis dé-
bitas

Quas jure plagas figitis,
Cruóre divíno illitæ

Fiant medéla spíritus.

Sit gressus ad malum
impotens,

Manus nocére désinant,
Omnisque corde é saúcio
Profánus ardor éxeat.

Clavis foráto et Lán-
cea,

Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre et almo Spí-
ritu

Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

Ÿ. Fodérunt manus
meas et pedes meos.

ñ. Dinumeravérunt
ómnia ossa mea.

Ad Benedictus.

Añã. Inglórius erit
inter viros aspéctus ejus,
et forma ejus inter filios
hóminum. Iste aspérget
gentes multas.

Oratio.

Deus, qui in assúptæ
carnis infirmitáte Cla-
vis affigi, et Láncea vul-
nerári pro mundi salúte
voluisti: concede propi-
tius; ut qui eorúmdem
Clavórum et Lánceæ so-
lémnia venerámur in ter-
ris, de glorióso victóriæ
tuæ triúmpho gratulé-
mur in cœlis. Qui vivis..

Et fit com. ter.

AD PRIMAM.

Añã. Unus militum.

In ñ. br. Ÿ. Qui vul-
nerátus es pro nobis.

AD TERTIAM.

Añã. Fodérunt.

Capit. Charissimi...ut
suprà.

ñ. br. Foderunt manus meas. * Et pedes meos. Foderunt...

ŷ. Dinumeraverunt omnia ossa mea. * Et pedes meos. Gloria Patri... Foderunt...

ŷ. Quem tu percussisti, persecuti sunt.

ñ. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

AD SEXTAM.

Aña. Tres sunt.

Cap. 1 Petri 2, 21.

Fratres : Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus. Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

ñ. br. Quem tu percussisti, * Persecuti sunt. Quem tu... ŷ. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. * Persecuti sunt. Gloria Patri... Quem tu...

ŷ. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. ñ. Attritus est propter scelera nostra.

AD NONAM.

Aña. Infer.

Capitulum. v. 24.

Qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum, ut peccatis mortui, justitiæ vivamus : cujus livore sanati estis.

ñ. br. Ipse vulneratus est * Propter iniquitates nostras. Ipse...

ŷ. Attritus est propter scelera nostra. * Propter... Gloria Patri... Ipse...

ŷ. Disciplina pacis nostræ super eum.

ñ. Cujus livore sanati sumus.

In 2 Vesp. omn. ut in 1, et loco ult. Psalmus Credidi... pag. 98.

Ad Magnificat.

Aña. Verè languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit : et nos putavimus eum quasi lepròsum, et percussum à Deo, et humiliatum.

Et tit com. fer.

Feria 6 post Dom. 2
Quad.

De Sacratiss. Sindone
D. N. J. C.
Duplex majus.

AD VESPERAS.

Aña. Jóseph nóbilis
decúrio... cum reliq. ut
infr. ad laud.

Psalm. Dixit Dómi-
nus... cum rel. de Dom.
et ult. loco Psalm. Lau-
dáte Dóminum omnes
gentes...

Capitul. *Isaiæ 63.*

Quis est iste, qui venit
de Edom, tinctis vés-
tibus de Bosra? Iste for-
mósus in stóla sua, grá-
diens in multitúdine for-
titúdinis suæ. Ego qui
lóquor justítiam, et pro-
pugnátor sum ad salvan-
dum.

Hymnus.

Gloriam sacræ celebré-
mus omnes
Síndonis; lætis recolá-
mus hymnis,
Et piis votis monuménta
nostræ

Certa salútis.

Quæ refert semper ve-
neranda Síndon,

Sáanguine impréssis de-
coráta signis,

Dum cruce ex alta tulit
involútum

Corpus Jesu.

Reddit hæc sævos ánimo
dolóres,

Quos tulit, casum mise-
rátus Adæ,

Christus humáni géneris
Redemptor,

Morte perémpta.

Sáucium ferro latus, at-
que palmas

Et pedes clavis, laceráta
flagris.

Membra, et infixam cá-
piti corónam

Monstrat imágo.

Quis pius siccis ócu-
lis, et absque

Intimi cordis gémitu, no-
táta

Vivaque indignæ simu-
lácra mortis

Cérnere possit?

Nostra cùm solùm ti-
bi, Christe, culpa

Causa tantórum fúerit
malórum,

Nostra debétur tibi vita;
vitam

Dédimus ipsam.

Sit tibi, Fili, decus
atque virtus,

Qui tuo mundum rédi-
mis cruóre,

Quique cum summo Ge-
nitóre, et almo

Flámine regnas. Amen.

†. Tuam Sindonem
venerámur, Dómine.

℞. Tuam recólimus
passiónem.

Ad Magnificat.

Añá. Jóseph, vir bo-
nus et justus, accéssit
ad Pilátum, et pétiiit cor-
pus Jesu; quo accépto,
invólvit illud in Síndone
munda.

Oratio.

D^eus, qui nobis in san-
cta Síndone, qua Cor-
pus tuum sacratissimum
è cruce depósitum à Jó-
seph involútum fuit, pas-
sionis tuæ vestigia reli-
quisti: concéde propí-
tius; ut per mortem et
sepultúram tuam ad re-
surrectionis gloriam per-
ducámur. Qui vivis et
regnas...

Et fit com. fer.

AD MATUTINUM.

Invitator. Christum
Dóminum, qui passionis
suæ memóriam in sacra

Síndone rénovat, * Ve-
níte, adorémus.

Psalm. Veníte.

Hymnus.

M^ystérium mirábile
Hac luce nobis pán-
ditur,

Verus Dei cùm Fílius
Mortem cruéntam sús-
tinet.

Causam tuéndo sér-
vuli,

Reique formam véstiens,
Pro servo herus suspén-
ditur,

Pro sonte justus plécti-
tur.

Necis manent insígnia
Impréssa sacra in Sín-
done,

Quæ post triúmphum
nóbilem

Corpus cruéntum invól-
verat.

Sunt mortis hæc, et
tártari,

Mundique victi insígnia;
Trophæa sunt hæc ín-
clyta

Ductóris invictíssimi.

Debémus ergo hanc
gratiam

Nostræ salútis vindici,
Ut dæmonis contra dolos
Hac militémus téssera.

Vitæ vetústæ mórtui
Surgámus in vitam no-
vam,

Christum secúti; per
crucem

Christi fruémur gloria.

Præsta, Pater piissi-
me,

Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

IN I NOCTURNO.

Añã. Rubrum est in-
dumentum tuum, et ves-
timénta tua sicut calcán-
tium in torculári.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exau-
divit me Deus justitiæ
meæ: * in tribulatióne di-
latásti mihi.

Miserére mei, * et
exáudi oratióem meam.

Filii hóminum, usque-
quò gravi corde? * ut
quid diligitis vanitátem,
et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam
mirificávit Dóminus san-
ctum suum: * Dóminus
exáudiet me, cum cla-
mávero ad eum.

Irascimini, et nolíte
peccáre: * quædícitis in

córdibus vestris, in cu-
bilibus vestris compun-
gimini.

Sacrificáte sacrificium
justitiæ, et speráte in
Dómino. * Multi dicunt:
Quis osténdit nobis
bona?

Signátum est super
nos lumen vultus tui,
Dómine: * dedísti lætí-
tiam in corde meo.

A fructu fruménti, vi-
ni, et ólei sui * multipli-
cátí sunt.

In pace in idípsum *
dórmiam, et requiès-
cam.

Quóniam tu, Dómine,
singuláriter in spe * con-
stituísti me.

Añã Rubrum est indu-
mentum tuum, et vesti-
ménta tua sicut calcán-
tium in torculári.

Añã. Aspersus est
sánguis super vestimén-
ta mea; ómnia indu-
ménta mea inquinávi.

Psalmus 15.

Consérva me, Dómine,
Quóniam sperávi in te:
* dixi Dómino: Deus
meus es tu, quóniam bo-

nórum meórum non
eges.

Sanctis, qui sunt in
terra ejus, * mirificávit
omnes voluntátes meas
in eis.

Multiplicátæ sunt in-
firmitátes eórum : * pos-
teà acceleravérunt.

Non congregábo con-
ventícula eórum de san-
guinibus : * nec memor
ero nóminum eórum per
lábia mea.

Dóminus pars hæredi-
tátis meæ et cálicis mei :
* tu es, qui restitues hæ-
reditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi
in præcláris : * étenim
hæreditas mea præclára
est mihi.

Benedicam Dóminum,
qui tribuit mihi intelléc-
tum : * însuper et usque
ad noctem increpuérunt
me renes mei.

Providébam Dómi-
num in conspéctu meo
semper : * quóniam à
dextris est mihi, ne com-
móvear.

Propter hoc lætátum
est cor meum, et exul-
távit lingua mea : * însu-

per et caro mea requiés-
cet in spe.

Quóniam non derelin-
ques ánimam meam in
inférno : * nec dabis san-
ctum tuum vidére cor-
ruptionem.

Notas mihi fecisti vias
vitæ ; adimplébis me læ-
títia cum vultu tuo : *
delectátiones in délixtera
tua usque in finem.

Aña. Aspérsus est
sanguis super vestimén-
ta mea ; ómnia indumén-
ta mea inquinávi.

Aña. Divisérunt sibi
vestiménta mea, et su-
per vestem meam misé-
runt sortem.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit
in tabernáculo tuo ? *
aut quis requiészet in
monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine
mácula, * et operátur
justítiam :

Qui lóquitur veritátem
in corde suo, * qui non
egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo
malum : * et oppróbrium
non accépit advérsus
próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * tímētes autē Dóminum glórficat.

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniā suā non dedit ad usúram, et múnēra super innocētem non accēpit.

Qui facit hęc, * non movēbitur in aeternum.

Añā. Divisérunt sibi vestimēta mea, et super vestem meā misérunt sortem.

Ÿ. Tuā Sín donem venerámur, Dómine.

R. Tuā recólimus passiōnem.

Lectio i.

De Isaia Propheta.

Cap. 53.

Quis crédidit auditui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascēdet sicut virgúltum coram eo, et sicut rádix de terra sitiēti. Non est spēcies ei neque décor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum et novíssimum virórum, vi-

rum dolórum, et sciēntem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus, et despéctus; unde nec reputávimus eum. Verē languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit; et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum à Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attritus est propter scélera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

R. Ecce vídimus eum non habéntem spēciem neque decórem; aspéctus in eo non est: Hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet; ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras. * Cujus livóre sanáti sumus. **Ÿ.** Verē languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. * Cujus...

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viā suā decli-

návit : et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse voluit, et non apéruit os suum : sicut ovis ad occisióem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de iudicio sublátus est : generatióem ejus quis enarrábit ? Quia abscísus est de terra vivéntium : propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultura, et dívitem pro morte sua : eò quòd iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

℞. Quid sunt plagæ istæ in medio mánuum tuárum ? * Et dicet : His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me. ✠ Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohærentem mihi. * Et dicet...

Lectio iii.

Et Dóminus voluit cónfiteri eum in infirmitate ; si posúerit pro pec-

cáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit, et saturábitur : in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimus et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est : et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℞. Tuam Sîndonem venerámur, Dómine, tuam gloriósam recólimus passióem : * Misere-re nobis, qui passus es pro nobis. ✠. Salva præsentem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam. * Misere-re... Glória Patri... * Misere-re...

IN II NOCTURNO.

Aññ. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus ; unde nec reputávimus eum.

Psalmus 23.

Dómini est terra et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stábit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde : * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * et misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jácob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dóminus fortis et pótens : Dóminus pótens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevá-

mini, portæ æternáles : * et introíbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dóminus virtútum, ipse est Rex gloriæ.

Aña. Quasi abscón-ditus vultus ejus, et des-péctus ; unde nec reputávimus eum.

Aña. Omnes vidéntes me, derisérunt me, locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea et salus mea : * quem timébo ?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo ?

Dum apprópíant super me nocéntes : * ut édant carnes meas.

Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consistant advérsùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat advérsùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram : * ut inhábitem in domo Dómi-

ni ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculosui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolávi in tabernáculo ejus hostiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, quâ clamávi ad te : * miserere mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me : * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne derelínquas me, neque despicias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus

et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iniquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viriliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Añá. Omnes vidéntes me, derisérunt me. locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Añá. Trádidit in mortem ánimam suam, et ipse peccáta multórum túlit.

Psalmus 29.

Exaltábo te, Dómine, Quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxisti ab inférno ánimam meam; * salvásti me à descendentibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : * et confitémini memoríæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatione ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutinum lætítia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitisti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam à me : * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sânguine meo, * dùm descendo in corruptionem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ana. Trádidit in mortem ánimam suam, et ipse peccáta multórum tulít.

¶. Adorámus te, Christe, et benedicimus tibi. *R.* Quia per crucem tuam redemísti mundum.

Lectio iv.

Sermo Sti. Ambrósii
Epíscopi.

In Luc. c. 23.

Quid sibi vult, quod non Apóstoli, sed Jóseph et Nicodémus, ut Joánnes dicit, Christum sepéliunt? Unus justus et constans, alter qui erat magíster in Israël. Talis enim Christi est sepultúra, quæ justitiam magisteriúmque hábeat. Obstrúitur ígitur tergiversándi locus, et doméstico Judæi testimó-

nio revincuntur. Nam si Apóstoli sepelissent, dicerent utique non sepúltum, quem raptum esse dixerunt. Justus autem Christi corpus óperit Sindone, innocens ungit unguénto. Namque hæc non otiosè distincta reperimus; quia justitia vestit Ecclesiám, innocentia grátiam subministrat.

℞. O admirábilis Sindon! * In qua involútus est thesáurus noster, redemptio captivórum.

℣. Gáudet totus mundus, qui redemptus est ságuine Dómini sui. * In qua...

Lectio v.

Vesti ergo et tu Dómini corpus gloria sua, ut et ipse sis justus. Et si mórtuum credis, óperitamen divinitátis propriæ plenitudine. Unge illud myrrha et áloë, ut bonus odor Christi sis. Bonum linteum misit Jóseph ille vir justus; et fortásse illud, quod Petrus vidit è cœlo ad se esse demíssum, in quo

erant génera quadrúpedum, et ferárum, et vólucrum ad similitúdinem gentilium figuráta. Mystico igitur unguénto illo pístico consepelítur Ecclesiá, quæ diversitátem populórum fidei suæ communióne sociávit.

℞. Tulérunt túnica Jóseph fratres ejus, et in ságuine hœdi, quem occiderant, tinxérunt, mitténtes qui ferrent ad patrem, et dicerent: * Hanc invénimus; vide, num túnica filii tui sit, an non. ℣. Quam cùm agnovisset pater, ait: Túnica filii mei est, fera péssima devorávit eum. * Hanc invénimus...

Lectio vi.

Hunc Jóseph justum Lucas dixit, Matthæus divitem: et méritò dives hoc loco dicitur, ubi corpus súscipit Christi; suscipiendo enim divitem, nescívit fidei paupertátem. Dives est ergo qui justus est. Justus igitur Sindone invólvit; Israelita vero, et diversos miscet virtútum odóres,

et álcoës mittit quasi libras centum, hoc es perfectæ fidei quantitatem. Et ligavérunt corpus Jesu, juxtà consuetudinem speciálem Judæórum, non útique nodis perfidiæ sed fidei ligatúris; et posuérunt in horto, cui frequenter Ecclésia comparátur, quæ diversórum habet poma meritórum, florésque virtutum.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exéplum, ut sequámini vestígia ejus. * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus. ✠. Qui, cùm maledicerétur, non maledicébat; cùm paterétur, non comminabátur. * Qui peccátum... Gloria... * Qui peccátum...

IN III NOCTURNO.

Añs. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac; * et

in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratió-nem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexerunt advérsùm me, et fortes quæsiéruut ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * et Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimicis meis; * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi: * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatione eripuísti me: * et super inimicos meos despéxit óculus meus.

Añs. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Añs. Convertísti planctum meum in gáudium mihi; conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus : *
in Israël magnum no-
men ejus.

Et factus est in pace
locus ejus, * et habitatio
ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias
árcuum, * scútum, glá-
dium et bellum.

Illúminans tu mirabili-
ter à móntibus ætérnis :
* turbáti sunt omnes insi-
piéntes corde.

Dormiérunt somnum
suum, * et nihil invené-
runt omnes viri divitiá-
rum in mánibus suis.

Ab increpatione tua,
Deus Jácob, * dormita-
vérunt, qui ascendérunt
equos.

Tu terríbilis es, et
quis resistet tibi ? * ex
tunc ira tua.

De cælo auditum fe-
cisti judicium : * terra
trémuit, et quíevit.

Cùm exúrgeret in judi-
cium Deus, * ut salvos
fáceret omnes mansuétos
terræ.

Quóniam cogitatio hó-
minis confitébitur tibi : *
et reliquæ cogitationis

diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dó-
mino Deo vestro : * om-
nes, qui in circúitu ejus
affértis múnera.

Terríbili et ei, qui au-
fert spíritum princípum ;
* terríbili apud reges
terræ.

Añã. Convertísti
planctum meum in gáu-
dium mihi ; conscidisti
saccum meum, et cir-
cumedidisti me lætitiá.

Añã. Factus sum si-
cut homo sine adjutório,
inter mórtuos liber.

Psalmus 87.

Dómine Deus salutis
meæ, * in die clamá-
vi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo
oratio mea : * inclína au-
rem tuam ad precem
meam :

Quia repléta est malis
ánima mea : * et vita mea
inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum
descendéntibus in la-
cum : * factus sum sicut
homo sine adjutório, in-
ter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dor-
miéntes in sepúlchris.

quorum non es memor
amplius, * et ipsi de ma-
nu tuâ repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu
inferiôri : * in tenebrosis,
et in umbra mortis.

Super me confirmatus
est furor tuus : * et omnes
fructus tuos induxisti su-
per me.

Longè fecisti notos
meos à me : * posuerunt
me abominationem sibi.

Traditus sum, et non
egrediebar : * oculi mei
languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Dómi-
ne, tota die : * expandi
ad te manus meas.

Numquid mórtuis fá-
cies mirabilia, * aut mé-
dici suscitábunt, et con-
fitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áli-
quis in sepúlchro miseri-
córdiam tuam, * et veri-
tatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscén-
tur in ténebris mirabilia
tua, * et justitia tua in
terra obliviónis ?

Et ego ad te, Dómine,
clamavi : * et manè orá-
tio mea præveniet te.

Ut quid, Dómine, re-

pellis orationem meam,
* avértis faciém tuam á
me ?

Pauper sum ego, et in
labóribus à juventute
mea : * exaltatus autem,
humiliatus sum, et con-
turbatus.

In me transiérunt iræ
tuæ, * et terróres tui con-
turbavérunt me.

Circumdedérunt me
sicut aqua tota die : *
circumdedérunt me si-
mul.

Elongásti à me amí-
cum et próximum : * et
notos meos à miséria.

Añs. Factus sum si-
cut homo sine adjutório,
inter mórtuos liber.

ÿ. Omnis terra adó-
ret te, et psallat tibi.

ñ. Psalmum dicat
nómini tuo, Dómine.

Lectio vii.

Lectio sancti Evangélii
secundum Marcum.

Cap. 15.

In illo témpore : Cùm
jam serò factum esset,
quia erat Parascéve,
quod est ante sábbatum,
venit Jóseph ab Arima-
thæa nóbilis decúrio, qui

et ipse erat expéctans regnum Dei. Et reliqua. Homilia V. Bedæ Presbyteri.

In Evang. Marc.

Parascève græcè, latine præparatio dicitur, quo nómine Judæi, qui inter græcos morabántur, sextam sábbati appellábant, eò quòd in illa, ea quæ requièi sábbati necessária essent, præparáre solérent, juxtà hoc, quod de manna quondam præceptum est: Sexta autem die colligétis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatúra perfecta; séptima autem Cónditor ab ópere suo requiévít, unde et hanc, sábbatum, hoc est, requiem, voluit appellári: rectè Salvátor eadem sexta die crucifixus humanæ restauratiónis implévit arcánium; ideóque cum accepisset acétum, dixit: Consummátum est, hoc est, sextæ dièi, quod pro mundi refectione suscépi, jam totum est opus ex-

plétum. Sábbato autem in sepúlchro requiészens, resurrectionis, quæ octáva die ventúra erat, expectábant evéntum.

R. Mercátus est Jóseph Síndonem mundam, ut invólveret in ea corpus Dómini; * Venit ergo, et tulit corpus ejus. **ŷ.** Rogávit Pilátum Jóseph ab Arimathæa, ut tólleret corpus Jesu. * Venit ergo...

Bened. Divinum auxili-
lium.

Lectio viii.

Venit, inquit, Jóseph ab Arimathæa, nóbilis decúrio, qui et ipse erat expéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Magnæ quidem Jóseph iste dignitátis ad sæculum, sed majóris apud Deum mériti fuisse laudátur. Talem namque exístere decébat eum, qui corpus Dómini sepeliret, qui et per justitiam meritórum tali ministério dignus esset, et per nobilitátem poténtiæ sæculáris facultátem pos-

set obtinere ministrandi; non enim quilibet ignotus, aut mediocris ad Præsidentem accedere, et crucifixi corpus poterat impetrare.

R. Hæc est Sîdon dignissima. * In qua salûtis auctor de cruce depositus involvi dignatus est. V. Ut nos consepul-ti cum eo, veteris hominis exuviis depositis, innocentiae Sîdone tege-rémur. * In qua... Glo-ria... * In qua...

Lectio ix. erit de Hom. fer,

Te Deum...

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añia 1. Józeph, nobilis decurio, vir bonus et justus, et ipse dives, erat expectans regnum Dei.

Ps. Dominus regnavit... cum reliquis, p. 28.

2. Hic audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu.

3. Cum cognovisset Pilatus à Centurione, quod jam mortuus esset,

donavit corpus Jesu.

4. Józeph autem mercatus Sindonem, et depónens eum, involvit Sîdone.

5. Pósuit eum in monuménto, in quo nondum quisquam pósitus fuerat.

Capitul. *Isaiæ 63.*

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitúdine fortitudinis suæ. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Hymnus.

Jesu, dulcis amor meus, Jac si præsens sis, accedo:

Te compléctor cum af-féctu

Tuorum memor vulne-rum.

O quam nudum hic te cerno,

Vulneratum et disten-tum,

Inquinatum, involutum In hoc sacrato tégmine!

Salve, caput cruentatum

Spínis, cujus dulcis vultus

Immutávit suum florem,
Quem cœli tremit cúria.

Salve, latus Salvatóris,

Salve, mitis apertúra,
Super rosam rubicúnda,
Medéla salutífera.

Manus sanctæ, vos avéte,

Diris clavis perforátæ;
Ne repéllas me, Salvátor,

De tuis sanctis pédibus.
Amen.

ŷ. Dóminus regnávit,
decórem induit.

ñ. Induit Dóminus
fortitúdinem, et præcínxit
se virtúte.

Ad Benedictus.

Aña. Jóseph, nóbilis
decúrio, expéctans et
ipse regnum Dei, mer-
cátus est Sindonem, et
depónens corpus Jesu,
invólvit illud in Sindone.

Oratio.

Deus, qui nobis in san-
cta Sindone, qua cor-
pus tuum sacratissimum
è cruce depósitum à Jó-
seph involútum fuit, pas-
sionis tuæ vestigia reli-

quisti : concede propí-
tius ; ut per mortem et
sepultúram tuam ad re-
surrectiónis gloriam per-
ducámur. Qui vivis et
regnas...

Et fit com. fer.

AD TERTIAM.

Aña. Hic audácter.

Capitulum.

Quis est iste... ut su-
prá.

Ŗ. br. Tuam Síndo-
nem * Venerámur, Dó-
mine. Tuam Síndonem..

ŷ. Tuam recólimus
passiónem. * Venerá-
mur, Dómine. Gloria
Patri... Tuam Síndo-
nem...

ŷ. Adorámus te,
Christe, et benedicimus
tibi.

ñ. Quia per mortem
tuam redemisti mun-
dum.

AD SEXTAM.

Aña. Cúm cognovís-
set.

Capitul. *Isai. 63.*

Quare ergo rubrum est
induméntum tuum, et
vestiménta tua sicut cal-

cántium in torculári?
Tórcular calcávi solus,
et de géntibus non est vir
mecum.

℞. br. Adorámus te,
Christe, * Et benedici-
mus tibi. Adorámus...

℣. Quia per mortem
tuam redemisti mun-
dum. * Et benedícimus
tibi. Gloria Patri... Ado-
rámus...

℣. Omnis terra adó-
ret te, et psallat tibi.

℞. Psalmum dicat
nómini tuo, Dómine.

AD NONAM.

Aña. Posuit eum.

Capitul. *Isai. 63.*

Circumspéxi, et non
erat auxiliátor; quæsi-
vi, et non fuit qui adju-
váret: et salvávit mihi
bráchium meum, et in-
dignatio mea ipsa auxi-
liáta est mihi.

℞. br. Omnis terra
adóret te, * Et psallat
tibi. Omnis... ℣. Psalm-
um dicat nómini tuo,
Dómine. * Et psallat tibi.
Gloria... Omnis terra...

℣. Dóminus regná-
vit, decórem induit.

℞. Induit Dóminus
fortitúdinem, et præcín-
xit se virtúte.

In 2 Vesp. Aña. Jó-
seph nóbilis... cum rel.
de laud.

Ps. Dixit Dóminus,
cum rel. de Dom., et
loco ult.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * voce mea
ad Dóminum deprecá-
tus sum:

Efúndo in conspéctu
ejus oratióem meam, *
et tribulatióem meam
ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me
spíritum meum, * et tu
cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambu-
lábam, * abscondérunt
láqueum mihi.

Considerábam ad délix-
teram, et vidébam: * et
non erat qui cognósceret
me.

Périit fuga à me, * et
non est qui requírat áni-
mam meam.

Clamávi ad te, Dómi-
ne, * dixi: Tu es spes
mea, pórtio mea in ter-
ra vivéntium.

Inténde ad deprecaciónem meam: quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persecuéntibus me: quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómine tuo: me expéctant justí, donec retríbuas mihi.

Capitul., hymn. et y. ut in 1. Vesp.

Ad Magnificat.

Aña. Homo quidam dives ab Arimathæa, nómine Jóseph, accépto córpore Jesu, invólvit illud in Síndone munda.

Oratio ut supra.

Et fit com. fer.

Feria 6 post Dom. 3.

Quad.

De sacris quinque vulnéribus D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Aña. Verè languóres, cum rel. de laud.

Ps. Crédidi... cum reliquis ut in Com. Passionis, pag. 98.

Capitul. *Isaíæ. 53.*

Christus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attritus est propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus.

Hymnus.

Pange, lingua, gloriósi Láuream certáminis, Et super crucis trophæo Dic triúmphum nóbilem: Quáliter Redémptor orbis

Immolátus vicerit.

De paréntis protoplásti

Fraude Factor cóndolens,

Quando pomi noxiális

In necem morsu ruit:

Ipsé lignum tunc notávit,

Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salutis

Ordo depopóscerat:

Multifórmis proditóris

Ars ut artem fálleret:

Et medélam ferret inde,

Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri

Plenitúdo témporis,

Missus est ab arce Patris

Natus, orbis cónditor;

Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit Infans inter arcta
Cónditus præsepia :
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat :
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fascia.

Sempitérna sit beatæ
Trinitáti gloria ,
Æqua Patri Filióque ,
Par decus Paráclito :
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

Videbunt in quem
transfixérunt. Et do-
lébunt super eum, ut in
morte primogéniti.

Ad Magnificat.

Añã. Dum in cruce
pendéret unigénitus Dei
Fílius, et ab ómnibus
subsannaréture, Mater
ejus Virgo María ipsum
verum Deum et homi-
nem cóndolens venera-
bátur.

Oratio.

Deus, qui unigéniti Fílii
tui passióne, et per quin-
que Vúlnera ejus, sán-
guinis effusióne, humá-
nam naturam, peccáto
pérditam, reparásti : tri-

bue nobis, quæsumus;
ut qui ab eo suscep-
ta Vúlnera venerámur in
terris, ejusdem pretiosís-
simi Sanguinis fructum
cónsequi mereámur in
cœlis. Per eundem...

Et sit com. ter.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum in
cruce confixum, quinque
plagis vulnerátum, * Ve-
níte, adorémus.

Psal'm. Veníte...

Hymnus. Pange lin-
gua... ut suprà.

IN I NOCTURNO.

Añã. Quis est, qui
venit de Edom, tinctis
véstibus de Bosra ?

Psalmus 10.

In Dómino confido :
quómodò dicitis animæ
meæ : * Trásmigra in
montem sicut passer ?

Quóniam ecce pecca-
tóres intendérunt arcum,
paravérunt sagittas suas
in pháretra, * ut sagit-
tent in obscúro rectos
corde.

Quóniam, quæ perfe-
císti, destruxérunt : *
justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respiciunt; * pálpabræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium; * qui autem diligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et súlphur, et spíritus procelárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justitias diléxit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Aña. Quis est, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra?

Aña. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcántium in torculári?

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justitiam:

Qui lóquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glórficat.

Qui jurat próximo suo; et non decipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non moyébitur in ætérnum.

Aña. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcántium in torculari?

Aña. Tórcular calcávi solus, et de géntibus non fuit vir mecum.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in mon-

tem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde: * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Dómino, * et misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciẽm Dei Jácob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dóminus fortis et pótens: Dóminus pótens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dóminus virtutum, ipse est Rex gloriæ.

Añã. Tórcular calcávi solus, et de géntibus non fuit vir mecum.

Ÿ. Foderunt manus meas et pedes meos.

R. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Lectio i.

De Isaia prophéta.

Cap. 53.

Quis credidit auditui nostro? et bráchium Dómini, cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum et novíssimum virórum, virum dolórum et sciéntem infirmitátem: et quasi absconditus vultus ejus, et despéctus; unde nec reputávimus eum. Verè languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum et percússum à Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attritus est propter scélera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℞. Gratificávit nos Deus, in dilécto Filio suo : * In quo habémus redemptionem per sanguinem ejus in remissionem peccatorum.

℣. Ecce venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Filium suum in terras. * In quo...

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit : et posuit Dóminus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, et non apéruit os suum : sicut ovis ad occisionem ducétur, et quasi agnus coram tondente se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de judicio sublátus est : generationem ejus quis enarrábit ? Quia abscissus est de terra viventium : propter scelus populi mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultura, et divitem pro morte sua, eò quòd iniquitatem non fécerit, neque dolus fúerit in ore

ejus. Et Dóminus voluit contérere eum in infirmitate.

℞. Nos, qui aliquando erámus longè, facti sumus propè per sanguinem Jesu Christi. * Ipse est pax nostra, qui fecit útraque unum.

℣. A Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris. * Ipse...

Lectio iii. c. 63.

Quís est iste, qui venit de Edom, tinctis vés-tibus de Bosra ? Iste formósus in stóla sua : grádiens in multitudíne fortitúdinis suæ. Ego qui lóquor justitiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári ? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum : calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea : et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et omnia indumenta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in

corde meo, annus redemptionis meae venit. Circumspéxi, et non erat auxiliátor; quæsivi, et non fuit qui adjuvâret.

℞. In primogénito ex mortuis complácuit omnem plenitúdinem divinitátis inhabitâre, et per eum reconciliári ómnia in ipsum: * Pacíficans per ságuinem crucis ejus, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt.

℣. Ipse est caput corporis Ecclesiæ, in ómnibus primátum ténens. * Pacíficans... Gloria Patri... * Pacíficans...

IN II. NOCTURNO.

Añã. Foderunt manus meas et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Psalmus 21,

Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longè à salute mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes videntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meae: in te prójéctus sum ex útero.

De ventre matris meae Deus meus es tu: * ne discésseris à me:

Quóniam tribulatio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdederunt me vítuli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum támquàm cera liquescens * in médio ventris mei.

Aruit támquàm testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdederunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt, et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxilium tuum à me : * ad defensionem meam cóspice.

Erue à frámeà, Deus, ánimam meam : et de

manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum sēmen Jácob, glori ficáte eum.

Tímeat eum omne sēmen Israēl : * quóniam non sprevit, neque depéxit deprecationem páuperis :

Nec avértit faciē suam à me : * et cū clamárem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclēsia magna : * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunť eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum * univērsi fines terræ.

Et adorábunt in cons-

péctu ejus * univérſæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt , et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes , qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et sémen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventura : * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo , qui nascétur , quem fecit Dóminus.

Ana. Foderunt manus meas et pedes meos , dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ana. A plantâ pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra , psalmum dicite nómini ejus : * date glóriam láudi ejus.

Dicite Deo , quàm terribília sunt ópera tua ,

Dómine ! * in multítudine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te , et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte , et vidéte opera Dei : * terríbilis in consíliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam , in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum , óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant , non exalténtur in semetípsis.

Benedícite , gentes , Deum nostrum : * et auditam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotió-nem pedes meos.

Quóniam probásti nos , Deus : * igne nos examinásti , sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum , posuísti tribulatiónes in dorso nostro : *

imposuísti homines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et edu-xísti nos in refrigerium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta offeram tibi cum incenso arietum : * offeram tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Propterea exaudivit Deus, * et atténdit voci deprecationis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratió-nem meam et misericór-diam suam à me.

Aña. A planta pedis

usque ad vérticem non est in eo sánitas.

Aña. Vulnus, et livor, et plaga túmens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scútum gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíli-ter à móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insi-pientes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jácob, dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resistet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecis-ti judícium : * terra tré-muit, et quiévit.

Cùm exúrgeret in iudiciu Deu, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio, hóminis confitébitur tibi : * et reliquiæ cogitationis diem festu agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili, et ei, qui aufer spíritum príncipum : * terríbili apud reges terræ.

Ana. Vulnu, et livor, et plaga túmens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

Y. Verè languóres nostros ipse tulit. **R.** Et dolóres nostros ipse portávit.

Lectio iv.

De sermóne Sti. Bernárdi Abbatis.

Lib. de Pass. Dñi. c. 41.

Captus est Jesus, post plúrimas illusiónes tam Judæórum, quàm géntium : post sánguinis plures effusiónes, clavis

immitibus mánibus simul, et pédibus perforátur, et configitur ligno crucis Salvátor noster mitissimus Jesus. Intuere, et respice rosam passionis sanguineæ, quomodo rubet in indiciu ardentíssimæ charitátis. Conténdunt pássio et charitas : ista, ut plus árdeat ; illa, ut plus rubeat.

R. Per mortem destrúxit Jesus eum, qui mortis habébat impériu : * Ut liberáret eos, qui timóre mortis obnoxii erant servituti.

Y. Unde débuit per ómnia frátribus assimilári, ut miséricors fieret * Ut liberáret...

Lectio v.

Vide quomodo hoc flore rosæ florúerit optima vitis nostra rubicundus Jesus. Vide totum corpus, sícubi rosæ sanguineæ florem non invénias. Inspice manum unam et álteram, si florem rosæ non invénias in utrâque. Inspice pedem unum et álterum,

numquid non rósei? Inspice láteris apertúram, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrúbea sit propter mixtúram aquæ; quia, sicut narrat Evangelista, cùm unus militum láncea latus ejus perforásset, exívit sanguis et aqua.

℞. Per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. * Et sicut in Adam omnes peccavérunt, ita in Christo omnes vivificabúntur. ✠. Novíssimè autem inimíca destruétur mors. * Et sicut...

Lectio vi.

*Ex eodem D. Bernardo
Serm. de Pass. Dom.*

Réspice, Dómine, sancte Pater, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo, et intuére hanc sacrosáctam Hóstiam, quam tibi óffert magnus Póntifex noster, sanctus puer tuus Dóminus Jesus pro peccátis fratrum suórum, et esto placábilis super multitudíne malítiæ nostræ. Cognósce,

Pater, túnica filii tui Jóseph: heu! fe ra péssima devorávit eum, et conculcávit in furóre suo vestiméntum ejus. Ecce quinquescissúras lamentábiles in eo reliquit.

℞. Vidimus Jesum propter passióem mortis, gloria et honóre coronátum: * Ut pro ómnibus gustáret mortem.

✠. Decébat eum, qui multos filios in gloriam addúxerat, auctórem salutis eórum per passióem consummári. * Ut pro ómnibus... Gloria Patri... * Ut pro...

IN III NOCTURNO.

Aña. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutare ejus.

Annuntiáte inter gentes gloriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes Deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriae géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur à fácie ejus univérſa terra : * dicite in géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exultet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt óm-

nia ligna silvârum á fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Añā. Quid sunt plagæ istæ in medio mánuum tuârum ?

Añā. His plagátus sum in domo eórum, qui me diligébant.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini : * à facie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et viderunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes,
qui adórant sculptilia : *
et qui gloriántur in simu-
lácris suis.

Adoráte eum, omnes
Angeli ejus : * audivit, et
lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiae
Judæ : * propter judicia
tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus
altissimus super omnem
terram, * nimis exaltátus
es super omnes deos.

Qui dilígitis Dómi-
num, odíte malum : *
custódit Dóminus áni-
mas sanctórum suórum,
de manu peccatóris libe-
rábit eos.

Lux orta est justo, *
et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in
Dómino : * et confitémi-
ni memóriæ santificatió-
nis ejus.

Añá. His plagátus
sum in domo eórum, qui
me diligébant.

Añá. In amaritúdine
sermo meus est, et ma-
nus plagæ meæ aggravá-
ta est super gémitum
meum.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánti-
cum novum : * quia
mirabilia fecit.

Salvávít sibi délixtera
ejus : * et bráchium san-
ctum ejus.

Notum fecit Dóminus
salutáre suum : * in con-
spéctu gentium revelávit
justítiam suam.

Recordátus est miseri-
córdiæ suæ, * et veritátis
suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes térmi-
ni terræ : * salutáre Dei
nostri.

Jubiláte Deo, omnis
terra : * cantáte, et exul-
táte, et psállite.

Psállite Dómino in ci-
thara, in cithara, et vo-
ce psalmi : * in tubis duc-
tílibus, et voce tubæ cór-
neæ.

Jubiláte in conspéctu
Regis Dómini : * moveá-
tur mare, et plenitúdo
ejus : orbis terrárum, et
qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent ma-
nu, simul montes exul-
tábunt à conspéctu Dó-
mini : * quóniam venit
judicáre terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in æquitate.

Añā. In amaritudine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggravata est super gemitum meum.

Ÿ. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

ŕ. Attritus est propter scélera nostra.

Lectio vii.

Lectio Sti. Evangélii secundum Joánnem.

Cap. 19.

In illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummata sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et reliqua.

Homilia Sti. Cyrilli Episcopi Alexandríni.

Lib. 12 comment. in Joann.

Cùm ab immánibus Judæis omnis in Christum expléta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitatem reliquum esset, ad extrémum caro Christi sanctíssima próprium

quiddam, ac naturále rursus pátitur. Multis enim ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Graves síquidem dolóres magnam ad sitim commovéndam vim habent, naturáli quodam et inexplicábili calóre húmidum consuméntes, et ígneis ardóribus præcórdia uréntes.

ŕ. Manifestáta est grátia Dei per illuminationem Salvatóris nostri Jesu Christi: * Qui dextrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptionem. **Ÿ.** Liberávit, et vocávit nos vocatióne sua sancta per grátiam, quæ data est nobis in Christo. * Qui...

Bened. Divínium auxili-
lium.

Lectio viii.

Consummátum esse, ait, impietátis judáicæ modum, et impoténtem sæviéndi ánimum. Quid enim Judæi intentátum reliquérunt, aut quid non extrémæ crudelitátis adhibuérunt? Quod supplicii, aut contuméliæ

genus prætermiserunt ? Quamóbrem jure, Consummátum est, ait : sed hora jam eum ad prædicandum spiritibus, qui apud íferos erant, invitante (advénit enim, ut mortuórum ac vivórum dominaretur), ipsam pro nobis mortem suscepit, communem hanc naturæ nostræ passióem sustinuit in carne sua.

R. Dignus es, Dómine, accíperere librum, et aperire signácula ejus, quóniam occisus es, et redemísti nos Deo : * In ságuine tuo. V. Fecísti enim nos Deo nostro regnum et sacerdótes. * In ságuine... Gloria Patri... * In...

Lectio ix de hom. fer. cur.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Añ. 1. Verè languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

Psalm. Dóminus regnávít cum reliquis, p. 28.

2. Ipse autem vulne-

rátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra.

3. Alligávit Dóminus plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.

4. Omnis qui transíbit, stupébit super omnes plagas ejus.

5. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Capitul. *Isai. 53.*

Christus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégít,
Tempus implens córporis,

Sponte liberà Redémptor
Passiáni déditus,
Agnus in crucis levátur
Immolándus stípíte.

Felle potus ecce lánguet,

Spina, clavi, láncea
Mite corpus periorárunť,
Unda manat et cruor :

Terra, pontus, astra,
mundus,

Quo lavántur flúmine!

Crux fidelis inter om-
nes

Arbor una nóbilis :

Silva talem nulla profert

Fronde, flore, gérmine :

Dulce ferrum, dulce líg-
num,

Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor
alta,

Tensa laxa viscera,

Et rigor lentéscat ille,

Quem dedit nativitas :

Et supérni membra Re-
gis

Tende miti stípitem.

Sola digna tu fuísti

Ferre mundi victimam :

Atque portum præparáre

Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perún-

xit,

Fusus Agni corpore.

Sempiterna sit beatæ

Trinitáti gloria ;

Æqua Patri, Filióque,

Par decus Paráclito :

Unius, Trinique nomen

Laudet univérsitas.

Amen.

ψ. Vidébunt in quem
tránsixérunt R. Et do-

lebunt super eum, ut in
morte primogéniti.

Ad Benedictus.

Añá. Unus mílitum
láncea latus ejus apérui-
t, et continuò exívit san-
guis et aqua.

Oratio.

D eus, qui unigéniti Fi-
lii tui passióne, et
per quinque Vúlnera
ejus sánguinis effusio-
ne, humanám natúram,
peccáto pérditam, repa-
rásti : tribue nobis, quæ-
sumus ; ut qui ab eo sus-
cépta Vúlnera venerá-
mur in terris, ejúsdem
pretiosíssimi sánguinis
fructum cónsequi mereá-
mur in cœlis. Per eum-
dem...

Et fit com fer. occ.

AD TERTIAM.

Añá. Ipse autem.

Capit. Christus... ut
suprá.

R. br. Fodérunt ma-
nus meas * Et pedes
meos. * Fodérunt...

ψ. Dinumeravérunt óm-
nia ossa mea. * Et pedes
meos. Gloria Patri... Fo-
dérunt.

✠. O vos omnes, qui transitis per viam.

℣. Attēdite, et vidēte dolorem meum.

AD SEXTAM.

Añā. Alligāvit Dóminus.

Capitul. *Isai. 50.*

Fáciem meam non avērti ab increpāntibus et conspuētibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ideò non sum confusus.

℣. br. Verè languóres nostros * Ipse tulit. Verè... ✠. Et dolóres nostros ipse portāvit. * Ipse tulit. Gloria Patri... Verè languóres...

✠. Disciplina pacis nostræ super eum.

℣. Cujus livóre sanāti sumus

AD NONAM.

Añā. O vos omnes.

Capitul. *Isai. 53.*

Trādīdit Christus in mortem ánimam suam, et cum scelerátis

reputátus est: et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℣. br. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse... ✠. Attritus est propter scélera nostra. * Propter... Gloria... Ipse...

✠. Oblátus est, quia ipse voluit.

℣. Et non apéruiť os suum.

In 2. Vesp. omnia ut in primis.

Ad Magnificat.

Añā. Ego sum vestra redēptio: manus meæ, quæ vos fecerunt, clavis confixæ sunt: propter vos flagéllis cæsus sum, spínis coronátus sum: aquam pétii pendens, et acétum porrexerunt, in escam meam fel dedérunt, et in latus lanceam: mórtuus et sepúltus, resurrexi: vobiscum sum, et vivo in ætérnum.

Deinde fit com. fer.

Fer. 6. p. Dom. 4. Quad.

De pretiosissimo sánguine D. N. J. C.
Duplex majus.

AD VESPERAS.

Aña. 1. Quis est iste,
qui venit de Edom, tin-
ctis véslibus de Bosra?
Iste formósus in stola
sua.

Psalm. Dixit Dómi-
nus cum reliquis de
Dómin., et loco ultimi
Psalmus Laudáte Dó-
minum omnes gentes.

2. Ego, qui lóquor
justítiam, et propugna-
tor sum ad salvándum.

3. Vestítus erat ves-
te aspérta Sanguine, et
vocátur nomen ejus Ver-
bum Dei.

4. Quare ergo ru-
brum est induméntum
tuum, et vestiménta tua
sicut calcántium in tor-
culári?

5. Tórcular calcávi
solus, et de géntibus non
est vir mecum.

Cap. et Orat. ut in Laud.
Hymnus.

Festívis résonent cóm-
pita vóci bus,

Cives lætítiam fróntibus
éxplicent,

Tædis flammíferis órdi-
ne pródeant

Instrúcti púeri, et senes.

Quem dura móriens

Christus in árbore,

Fudit multiplici vúlnerē
sánguinem,

Nos facti mémores dum
cólimus, decet

Saltem fúndere lácrimas.

Humáno géneri pernícies
gravis.

Adámi véteris crímīne
cóntigit:

Adámi intégritas, et píe-
tas, novi

Vitam réddidit ómnibus.

Clamórem válidum

Summus ab æthere

Languéntis Géniti si Pa-
ter áudiit,

Placári pótius Sanguine
debuit

Et nobis véniam dare.

Hoc quicúmque sto-
lam Sanguine pró-
luit,

Abstérgit máculas, et
róseum decus,

Quo fiat símilis prótinus
Angelis,

Et Regi pláceat, capit.

A recto instábilis trá-

mite póstmodum
Se nullus rétrahat, meta
sed última
Tangatur; tribuet nóbile
præmium,
Qui cursum Deus ádj-
uat.

Nobis propítius sis,
Génitor potens,
Ut quos Unígenæ Sán-
guine Fílii
Emísti, et plácido Flá-
mine récreas,
Cœli ad cúlmina trans-
feras. Amen.

✠. Redemísti nos,
Dómine, in Sanguine
tuo. ✠. Et fecísti nos
Deo nostro regnum.

Ad Magnificat.

Añã. Accessístis ad
Sion montem et civitá-
tem Dei vivéntis, Jerú-
salem cœléstem, et Tes-
taménti novi mediató-
rem Jesum, et Sanguinis
aspersiónem mélius lo-
quéntem, quam Abel.

Et fit commemor. Do-
minicæ.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Dei
Fílium, qui suo nos re-

démít Sanguine, * Vení-
te, adorémus.

Hymnus.

Ira justa Conditóris,
Imbre aquarum víndice
Criminósum mersit or-
bem,

Noë in Arca sóspite;
Mira tandem vis amoris,
Lavít orbem Sanguine.

Tam salúbri terra félix
Irrigáta plúvia,
Ante spínis quæ scaté-
bat,

Germinávit flósculos:
Inque néctaris sapórem
Transiére absinthia.

Triste prótinus vené-
num

Dirus anguis pósuit,
Et cruénta belluárum
Désiit ferócia:

Mitis Agni vulneráti
Hæc fuit victória.

O sciéntiæ supérnæ
Altitúdo impérvia!
O suávitás benigni
Prædicánda pectoris!
Servus erat morte dig-
nus,

Rex luit pœnam ópti-
mus.

Quando culpís provo-
cámus

Ultiónem Júdicis,

Tunc loquéntis protegá-
mur

Sánguinis præsentia ,
Ingruéntium malórum
Tunc recédant ágmina.

Te redémpus láudet
orbis

Grata servans múnera ,
O salútis sempitérnæ
Dux , et auctor ínclyte ,
Qui tenes beáta regna
Cum parénte , et Spí-
ritu. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Añã. Póstquam con-
summáti sunt dies octo,
ut circumciderétur Puer,
vocátum est nomen ejus
Jesus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gen-
tes : * et pópuli medi-
táti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt
in unum : * advérsus
Dóminum et advérsus
Christum ejus.

Dirumpámus víncula
córum : * et projiciámus
à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis,
irridébit eos : * et Dómi-
nus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos

in ira sua : * et in furóre
suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum rex ab eo super Sión
montem sanctum ejus , *
prædicans præcéptum
ejus.

Dóminus dixit ad me :
* Filius meus es tu , ego
hódie genui te.

Póstula à me , et dabo
tibi Gentes hæreditátem
tuam : * et possessiónem
tuam términos terræ.

Reges eos in virga fér-
rea , * et tamquam vas
figuli confrínges eos.

Et nunc , reges , intel-
ligite : * erudímini , qui
judicátis terram.

Servíte Dómino in ti-
móre : * et exultáte ei
cum tremóre.

Apprehéndite discipli-
nam nequándo irascátur
Dóminus , * et pereátis
de via justa.

Cùm exárserit in brevi
ira ejus , * beáti omnes,
qui confidunt in eo.

Añã. Póstquam con-
summáti sunt dies octo,
ut circumciderétur Puer,
vocátum est nomen ejus
Jesus.

Aña. Factus in agonia, prolíxius orábat ; et factus est sudor ejus sicut guttæ Sánguini de-currentis in terram.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me ? * multi insúrgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscēptor meus es ; * gloria mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * et

super pópulum tuum benedictio tua.

Aña. Factus in agonia, prolíxius orabat ; et factus est sudor ejus sicut guttæ Sánguini de-currentis in terram.

Aña. Judas, qui eum trádidit, pœniténtia ductus, rétulit triginta argénteos, dicens : Peccavi tradens Ságuinem justum.

Psalmus 15.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te.

* Dixi Dómino : Deus meus es tu, quoniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguinibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restitues,

hæreditatem meam mihi.

Fûnes cecidérunt mihi in præclâris : * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * însuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea, * însuper et caro mea requiêscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Añã. Judas, qui eum trádidit, pœniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos, dicens : Peccávi, tradens Sánguinem justum.

v. Redemísti nos, Dómine.

ñ. In ságuine tuo.

De Epíst. B. Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 9.

Christus assistens Pón-
tifex futurórum bonórum, per ámplius et perfectius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiόνis : neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per proprium Sanguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptiône invénta. Si enim ságuis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus, inquinátos sanctificat ad emundatió-
nem carnis ; quantò magis Ságuis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundávit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum Deo vivénti ? Et ídeò Novi Testaménti mediator est ; ut morte intercedénte in redemptiόνem eárum

prævaricationum, quæ erant sub prióri Testaménto, repromissionem accípiant, qui vocáti sunt, æternæ hæreditatis.

℞. Jesus, ut sanctificáret per suum Sanguinem pópulum, extra portam passus est: * Exeámus igitur ad eum extra castra, impropérium ejus portantes.

℣. Nondum enim usque ad Sanguinem restitístis advérsus peccátum repugnántes. Exeámus.

Lectio ii.

Ubi enim testaméntum est, mors necesse est intercédât testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis à Móyse universo pópulo, accípiens sanguinem vitulórum et hircórum, cum aqua, et lana coccínea et hyssópo; ipsum quoque li-

brum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis Testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii sanguine simíliter aspérsit. Et ómnia penè in sanguine secúndum legem mundántur; et sine sanguinis effusíone non fit remissio.

℞. Móyses sumptum sanguinem respérsit in pópulum: * Et ait: Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobiscum. ℣. Fide celebrávit Pascha, et sanguinis effusíone; ne, qui vastábat primitiva, tangeret eos. Et ait.

Lectio iii. c. 10.

Habéntes itaque, fratres, fidúciam in intróitu Sanctórum in Sanguine Christi, quam initiávit nobis víam novam et viventem per velámen, id est, Carnem suam et Sacerdótem magnum super domum Dei: accedámus cum vero corde in plenitudine fidei, aspérsi corda

à consciéntia mala, et ablúti corpus aquà munda, teneámus spei nostræ confessiònem indeclinábilem (fidélis enim est qui repromísit), et considerémus invicem in provocationem charitátis, et bonórum óperum.

¶ Vos, qui aliquándò erátis longè, facti estis propè in Sanguine Christi : * Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum. * Complácuit per eum reconciliári ómnia in ipsum, pacificans per Sanguinem Crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. Ipse enim. Gloria Patri. Ipse enim.

IN II. NOCTURNO.

Añã. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádedit illis Jesum flagéllis cæsum.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco pásquæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiõnis educávit me : * áni-

mam meam convértit. Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsum eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in oleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo {Dómini, * in longitúdinem diérum.

Añã. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádedit illis Jesum flagéllis cæsum.

Añã. Videns autem, quia nihil proficeret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo dicens : Innocens ego sum à Sanguine justí hujus.

Psalmus 29.

Exaltábo te, Dómine, Quóniam suscepisti me : * nec delectásti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te , * et sanásti me.

Dómine, eduxisti ab inférno ánimam meam : * salvásti me à descendentibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatione ejus, * et vita in voluntate ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutinum lætítia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine , in voluntate tua, * præstitísti decóri meo virtutem.

Avertísti fáciem tuam à me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sángu-

ne meo, * dum descéndo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis , * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus , et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea , et non compúngar : * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Añã. Videns autem, quia nihil proficeret, accépta aqua lavit manus coram pópulo dicens : Innocens ego sum á Sanguine justí hujus.

Añã. Et respóndens univérsum pópulus, dixit : Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

Psalmus 63.

Exáudi, Deus , oratió- nem meam cùm deprecor : * à timore inimi- ci éripe ánimam meam.

Protexísti me à con-

véntu malignántium : *
à multitudíne operán-
tium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut
gládium linguas suas : *
intendérunt arcum rem
amáram , ut sagittent
in occúltis immaculá-
tum.

Subitò sagittábunt
eum , et non timébunt : *
firmavérunt sibi sermó-
nem nequam.

Narravérunt ut abs-
cónderent láqueos : * di-
xérunt : Quis vidébit
eos ?

Scrutáti sunt iniquitá-
tes : * defecérunt scru-
tántes scrutínio.

Accédet homo ad cor
altum : * et exaltábitur
Deus.

Sagittæ parvulórum
factæ sunt plagæ eórum :
* et infirmátæ sunt con-
tra eos linguae eórum.

Conturbáti sunt om-
nes qui vidébant eos : *
et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ó-
pera Dei : * et facta ejus
intellexérunt.

Lætábitur justus in
Dómino , et sperábit in

eo , * et laudabúntur om-
nes recti corde.

Aññ. Et respóndens
univérsus pópulus , di-
xit : Sánguís ejus super
nos , et super filios no-
stros.

Y. Sánguís Jesu
Chrísti Fílii Dei.

R. Emúndat nos ab
omni peccáto.

Sermo S. Joánnis Chry-
sóstomi.

Lectio iv.

Vultis Sánguínis Chris-
ti audíre virtútem ?
Redeámus ad ejus exem-
plum , et priórem ty-
pum recordémur , et
prístinam scriptúram
narrémus. In Ægypto,
nocte média , Ægyptiis
Deus plagam décimam
minabátur , ut eórum
primogénita deperirent,
quia primogénitum ejus
pópulum detinébant. Sed
ne amáta plebs Judæó-
rum unà cum illis peri-
clitarétur , quia unus lo-
cus continébat unívér-
sos , remédium discreti-
onis invéntum est. Proín-
de extrémum mirábile,

ut discas in veritate virtutem. Ira divinæ indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circumibat. Quid igitur Moyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, et Sanguine ejus linite januas. Quid ais, Moyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? Valdè, inquit: non eo quod sanguis est: sed Domínici Sanguinis per eum demonstratur exemplum.

R. In timóre incolatus vestri conversámini: Sciéntes, quod non corruptibilibus auro, vel argénto redempti estis.

Ÿ. Sed pretioso Sanguine quasi agni immaculáti Christi. Sciéntes.

Lectio v.

Nam sicut regnantium státuæ, quæ sine causa sunt, et sermóne, nonnumquam ad se confugiéntibus homínibus ánima et ratióne decorátis, subvenire consueverunt, non quia sunt ære confectæ, sed quia rétinent imáginem principá-

lem; ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberavit, non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linitos postes, atque aditus pervideret, transiit gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicus, non postibus impositum sanguinem typi, sed fidelium ore lucentem Sanguinem veritatis Christi templi postibus dedicatum, multò magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit exemplo, quanto magis terrebitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis et aliam hujus Sanguinis scrutari virtutem? Volo. Undè primum cucurrit inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum Cruce processit, latus illud Dominicum initium fuit. Mortuo enim, ait, Jesu, et adhuc in Cruce pendente, appropinquat miles, latus

láncea percússit, et exinde aqua fluxit et Sanguis, unum baptismatis symbolum, aliud Sacraménti. Ideò non ait : Exiit Sanguis, et aqua ; sed : éxiit aqua primum et Sanguis : Quia primum, baptisinate diluimur, et póstea mystério dedicámur.

℞. Empti estis pretio magno : * Glorificáte, et portáte Deum in corpore vestro. ✠. Pretio empti estis : nolite fieri servi hóminum. Glorificáte, et portáte Deum.

Lectio vi.

Latus miles apérui, et templi sancti parietem patefécit. Et ego thesaurum præclárum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperíre. Sic et de illo agno factum est. Judæi ovem occidérunt, et ego fructum de Sacraménto cognóvi. De látere Sanguis, et aqua. Nolo tam fácilè, audítor, transeas tanti secreta mystérii. Restat enim mihi mystica atque secretális orátio. Dixi baptismatis

symbolum, et mysteriórum, aquam illam, et Sanguinem demonstráre. Ex his enim sancta fundáta est Ecclésia per lavácri regeneratióem, et renovatióem Spíritus Sancti. Per baptisma, inquam, et mystéria, quæ ex látere vidéntur esse proláta. Ex látere igitur suo Christus ædificávit Ecclésiám ; sicut de látere Adam ejus conjux Heva proláta est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur, dicens : De corpore ejus, et de óssibus ejus sumus : latus vidélicet illud significans. Nam, sicut de illo látere Deus fecit féminam procreári ; sic et de suo látere Christus aquam nobis et Sanguinem dedit, unde repararétur Ecclésia.

℞. Comméndat charitátem suam Deus in nobis : * Quóniam cùm adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est. ✠. Multò igitur magis nunc justificáti in Sanguine ipsíus, salvi

érimus ab ira per ipsum.
Quóniam. Glória Patri.
Quóniam.

IN III NOCTURNO.

Añā. Exívit ergo Jesus portans Corónam Spíneam, et purpúreum vestiméntum, et dicit eis : Ecce homo.

Psalmus 73.

Ut quid, Deus, repulisti in finem : * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ : * quam possedisti ab iníitio.

Redemisti virgam hæreditátis tuæ, * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimicus in sancto !

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitatís tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognoverunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignó-

rum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri, et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérent tabernáculum nóminis tui.

Dixerunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta : * et nos non cognóscet ámpliùs.

Usquequò, Deus, impropérávit inimicus : * irírat adversárius nomen tuum in finem ?

Ut quid avértis manum tuam, et dexteram tuam, * et de médio sinu tuo in finem ?

Deus autem Rex noster ante sæcula : operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : contribuísti cápita draconum in aquis.

Tu confregisti cápita draconis : * dedísti eum

escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ : * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimicus impropérávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto impropériórum tuórum, eórum quæ ab insípiénte sunt tota diē.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Añña. Exívit ergo Jesus portans Corónam Spíneam, et purpúreum vestiméntum, et dicit eis : Ecce homo.

Añña. Et bájulans sibi Crucem exívit in eum, qui dicitur Calváriæ locum ; ubi crucifixérunt eum.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quórum non es memor

amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum , et non egrediebar : * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te , Domine , tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt , et confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam , * et veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tuâ : * et justitia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te , Domine , clamavi : * et manè oratio mea præveniet te.

Ut quid , Domine , re-

pellis orationem meam : * avertis faciem tuam à me ?

Páuper sum ego , et in laboribus à juventute mea : * exaltatus autem , humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die : * circumdederunt me simul.

Elongasti à me amicum , et proximum : * notos meos à miséria.

Añã. Et bájulans sibi Crucem exivit in eum , qui dicitur Calváriae locum ; ubi crucifixerunt eum.

Añã. Ut viderunt eum jam mortuum , non fregerunt ejus crura , sed unus militum lanceâ latus ejus aperuit , et continuo exivit Sanguis , et aqua.

Psalmus 93.

Deus ultionum Domini : * Deus ultionum liberè egit.

Exaltare qui júdicas

terram : * redde retribu-
tiónem supérbis.

Usquequò peccatóres,
Dómine : * usquequò
peccatóres gloriabún-
tur :

Effabúntur , et loquén-
tur iniquitátem : * lo-
quéntur omnes , qui ope-
rántur injustitiam ?

Pópulum tuum , Dó-
mine , humiliavérunt : *
et hæreditátem tuam
vexavérunt.

Víduam et ádvenam
interfecérunt : * et pupíl-
los occidérunt.

Et dixerunt : Non vi-
débit Dóminus , * nec in-
télliget Deus Jacob.

Intelligite , insipiéntes,
in pópulo : * et stulti , alí-
quándo sápite.

Qui plantávit aurem,
non áudiet ? * aut qui fin-
xit óculum , non consí-
derat ?

Qui córripit gentes,
non árguet ; * qui docet
hóminem sciéntiam ?

Dóminus scit cogita-
tiónes hóminum , * quó-
niam vanæ sunt.

Beátus homo , quem
tu erudieris , Dómine : *

et de lege tua docúeris
eum :

Ut mítiges ei à diébus
malis : * donec fodiátur
peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dó-
minus plebem suam : et
hæreditátem suam non
derelinquet.

Quoadúsque justítia
convertátur in iudícium :
* et qui juxta illam omnes
qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi
advérsus malignántes ? *
aut quis stabit mecum
advérsus operántes ini-
quitátem ?

Nisi quia Dóminus ad-
júvit me : * paulò minùs
habitáset in inférno áni-
ma mea.

Si dicébam : Motus est
pes meus : * misericór-
dia tua , Dómine , adju-
vábam me.

Secúndum multitudi-
nem dolórum meórum in
corde meo : * consolatió-
nes tuæ lætificavérunt
ánimam meam.

Numquid adhæret tibi
sedes iniquitátis : * qui
fingis labórem in præ-
cépto ?

Captábunt in ánimam
justi : * et sánguinem in-
nocéntem condemná-
bunt.

Et factus est mihi Dó-
minus in refúgium , * et
Deus meus in adjutórium
spei meæ.

Et reddet illis iniqui-
tátem ipsórum : et in
malitia eórum dispérdet
eos : * dispérdet illos Dó-
minus Deus noster.

Abā. Ut vidérunt eum
jam mórtuum, non fre-
gérunt ejus crura, sed
unus mílitum láncea la-
tus ejus apérui, et con-
tinuò exívit Sanguis, et
aqua.

℞. Christus diléxit
nos. *℞.* Et lavit nos à
peccátis nostris in Sán-
guine suo.

Léctio sancti Evangélii
secundum Joánnem.

Lectio vii. *Cap. 19.*

In illo témpore : Cùm
accepisset Jesus acé-
tum, dixit : Consummá-
tum est. Et inclináto cá-
pite, trádidit spíritum.
Et réliqua.

Homília S. Augustíni
Epíscopi.

Trac. 120. in Joann.

Vigilánti verbo Evan-
gelista usus est, ut
non diceret : Latus ejus
percússit, aut vulnerá-
vit, aut quid áliud, sed
apérui; ut illic quodám-
modo vitæ óstium pan-
derétur, undè Sacramén-
ta Ecclésiæ manavérunt,
sine quibus ad vitam,
quæ vera vita est, non
intrátur. Ille Sanguis qui
fusus est, in remissionem
fusus est peccatórum.
Aqua illa salutáre tém-
perat póculum; hæc la-
vácrum præstat, et po-
tum. Hoc prænuntiábat,
quod Noë in látere arcæ
óstium fácere jussus est,
quo intrárent animália,
quæ non erant dilúvio
peritúra, quibus præfi-
gurabátur Ecclésia. Pro-
pter hoc prima múl-
ier facta est de látere viri
dormiéntis, et appelláta
est vita, matérque vivó-
rum. Magnum quippè
significávit bonum, ante
magnum prævaricatiónis
malum. Hic, secúndus

Adam, inclináto cápite, in Cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, undè mórtui reviviscunt! Quid isto Sánguine mún- dius? Quid vúlnerè isto salúbrius?

℞. Hic est, qui venit per aquam et Sánguinem, Jesus Christus. * Non in aqua solùm, sed in aqua et Sáanguine.

℣. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem, in ablutióne peccatóris. Non in aqua.

Lectio viii.

Tenebántur hómines captívi sub diábolo, et dæmónibus serviébant: sed redémpti sunt à captivitáte. Véndere enim se potuérunt, sed redímere non potuérunt. Venit Redémptor, et dedit prétium; fudit Sánguinem suum, et emit orbem terrárum. Quæritis, quid émerit? Vidéte quid déderit, et inveniétis quid émerit. Sánguis Christi prétium est. Tanti quid

valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingrátis sunt prétio suo, aut multum supérbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros émerit, aut se tam mag-nos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exúltent, non supérbiant: pro toto dedit quantum dedit.

℞. Prædestinávit nos Deus in adoptiόνem filiórum per Jesum Christum: * In quo habémus redemptiόνem per Sánguinem ejus. ℣. Remissiόνem peccatórum secúndum divitias grátiae ejus, quæ superabundávit in nobis. In quo. Gloria Patri. In quo.

Nona Lectio de Homi-
lia Feriæ occur.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añá. 1. Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, et undè venérunt?

Psalm. Dóminus regnavit, cum reliquis de Domin.

2. Hi sunt, qui venérunt de tribulatione magna, et lavérunt stolas suas in Sanguine Agni.

3. Ideò sunt ante thronum Dei, et sérviant ei die ac nocte.

4. Et ipsi vicérunt draconem, propter Sanguinem Agni, et propter Testaméntum Verbi sui.

5. Beáti, qui lavant stolas suas in Sanguine Agni.

Capitul. *Hebr. 9.*

Fratres, Christus assis-
tens Póntifex futuró-
rum bonórum per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis, neque per sanguinem hircórum, aut vitulórum, sed per proprium Sanguinem introívit semel in Sancta, æténa redemptióne inventa.

Hymnus.

Salvéte, Christi Vúlnera,
Imménsi amoris pínora,
Quibus perennes rivuli
Manant rubéntis Sanguinis.

Nitóre stellas víncitis,
Rosas odóre, et bálsama,
Prétio lapíllos índicos,
Mellis favos dulcédine.

Per vos patet gratíssimum

Nostris asyllum méntibus,

Non huc furor minántium

Unquam penétrat hóstium.

Quot Jesus in Prætorio

Flagélla nudos éxcipit!

Quot scissa pellis úndique

Stillat Cruóris gúttulas!

Frontem venústam,
proh dolor!

Coróna pungit Spínea:

Clavi retúsa cúspide

Pedes, manúsque pérforant.

Postquam sed ille trádidit,

Amans, volénsque, spíritum,

Pectus ferítur láncea,

Geminúsque líquor éxilit.

Ut plena sit redémptio,

Sub torculári stringitur,

Suíque Jesus immemor

Sibi nil resérvat Sanguinis.

Veníte, quotquot criminum

Funesta labes inficit,
In hoc salutis balneo,
Qui se lavat, mundabitur.

Summi ad Parentis
dexteram
Sedénti habenda est grátia,
Qui nos redémit Sanguine,
Sanctoque firmat Spiritu. Amen.

Justificáti in Sanguine Christi. *R.* Salvi
érimus ab ira per ipsum.

Ad Benedictus.

Añ. Erit Sanguis
Agni vobis in signum,
dicit Dóminus: Et vidébo Sanguinem, et transíbo vos, nec erit in vobis plaga dispérens.

Oratio.

Omnipotens sempitérne
Deus, qui Unigénitum
Filiu tuu mundi redemptórem constituísti,
ac ejus Sanguine placári voluísti; concéde, quæsumus, salutis nostræ prætium solémni cultu

ita venerári, atque à præsentis vitæ malis ejus virtute deféndi in terris, ut fructu perpétuo lætémur in cœlis. Qui tecum vivit et regnat.

Et fit *commem. Dominicæ.*

AD PRIMAM.

In v. br. v. Qui tuo
nos Sanguine redemísti.

AD TERTIAM.

Añ. Hi sunt, qui
venérunt.

Capit. Fratres ut
suprà.

R. br. Redemísti nos,
Dómine: * In Sanguine
tuo. Redemísti nos. *v.*
Ex omni tribu, et lingua,
et pópulo, et natione. In
Sanguine. Gloria Patri.
Redemísti. *v.* Sanguis
Jesu Christi Filii Dei.

R. Emúndat nos ab omni peccáto.

AD SEXTAM.

Añ. Ideò sunt.

Capitul. *Hebr. 9.*
i sanguis hircórum, et
S taurórum, et cinis ví-
tulæ aspérsus inquinátos

sanctificat ad emundationem carnis ; quantò magis Sanguis Christi , qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo , emundabit conscientiam nostram ab opéribus mortuis ad serviendum Deo viventi ?

R. br. Sanguis Jesu Christi, Filii Dei : * Emundat nos. Sanguis. Ab omni peccato. Emundat. Gloria Patri. Sanguis. *Y.* Christus dilexit nos. *R.* Et lavit nos in Sanguine suo.

AD NONAM.

Añā. Beati qui.

Capitul. *Heb. 9.*

Accipiens Móyses sanguinem vitulorum , et hircorum , cum aqua , et lana coccinea et hyssopo , ipsum quoque librum et omnem populum aspérsit , dicens : Hic Sanguis Testaméti , quod mandávit ad vos Deus.

R. br. Christus dilexit nos , et lavit nos , * In

Sanguine suo. Christus. *Y.* Et fecit nos regnum , et Sacerdotes Deo , et Patri. In Sanguine suo. Gloria Patri. Christus. *Y.* Justificati in Sanguine Christi. *R.* Salvi érimus ab ira per ipsum.

In ii. Vesperis. Ant., Psalmus , et Hymnus , ut in primis , sed loco ultimi, Psalm. 117. *L*auda, Jerúsalem , Dóminum : * lauda Deum tuum , Sion.

Quóniam confortávit seras portarum tuarum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe frumenti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóriter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit cristallum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit ?

Emittet verbum suum , et liquefaciet ea : * flabit spíritus ejus , et fluent aquæ ,

Qui annúntiat verbum
suum Jacob : * justítias,
et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni
natióni : * et judícia sua
non manifestávit eis.

Gloria Patri...

V. Te ergo, quæsu-
mus, tuis fámulus súb-
veni.

R. Quos pretiósó Sán-
guine redemisti.

Ad Magnificat.

Añá. Habébitis au-
tem hunc diem in monu-
méntum, et celebrábitis
eum solémnem Dómino
in generatió nibus vestris
cultu sempitérno.

Oratio, ut supra.

Et fit comm. Feria.

FESTA MARTII.

DIE I.

In Festo

S. Angeli Custódís.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Añá. Angelis suis,
cum reliquis de Laud.

Psalm. Dixit Dómi-
nus, cum reliquis de
Dominica, et loco ulti-

mi, Psalm. Laudáte Dó-
minum omnes Gentes.

Capitul. *Exod. 23. d.*

Ecce ego mittam Ange-
lum meum, qui præ-
cedat te, et custódiat in
via, et introdúcat in lo-
cum, quem parávi. Ob-
sérvá eum, et audi vo-
cem ejus.

Hymnus.

Custódes hóminum psál-
limus Angelos,
Natúræ frágili quos Pa-
ter áddidit

Coeléstis cómites, insi-
diántibus

Ne succumberet hós-
tibus.

Nam quòd corruérit pró-
ditor ángelus,

Concéssis méritò pulsus
honóribus;

Ardens invidia, péllere
nititur

Quos cœlo Deus ád-
vocat.

Huc custos ígitur pérvi-
gil ádvola,

Avértens pátria de tibi
crédita

Tàm morbos ánimi,
quàm requiêscere

Quidquid non sinit ín-
colas.

Sanctæ sit Triadi laus
pia júgitér,
Cujus perpétuo númine
máchina
Triplex hæc régitur, cu-
jus in ómnia
Regnat gloria sæcula.
Amen.

†. In conspéctu An-
gelorum psallam tibi,
Deus meus.

¶. Adorábo ad tem-
plum sanctum tuum, et
confitébor nómini tuo.

Ad Magnificat.

Añá. Omnes sunt ad-
ministratórii Spíritus, in
ministérium missi pro-
pter eos, qui hæreditá-
tem cápiunt salutis.

Oratio.

Deus, qui ineffábili pro-
vidéntia sanctos An-
gelos tuos ad nostram
custódiám mittere digná-
ris: largire supplicibus
tuis, et eórum semper
protectióne deféndi, et
ætéRNA societáte gaudé-
re. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invit. Regem Ange-
lórum Dóminum, * Ve-

níte adorémus. Psalm.
Veníte exultémus. Hym-
nus, ut in Vésperis.

IN I. NOCTURNO.

Añá. Dóminus Deus
coeli et terræ ipse mittet
Angelum suum coram te.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus no-
ster, * quam admirá-
bile est nomen tuum in
univérsa terra!

Quóniam eleváta est
magnificéntia tua, * su-
per cœlos.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti lau-
dem propter inimícos
tuos, * ut déstruas inimí-
cum et ultórem.

Quóniam vidébo cœ-
los tuos, ópera digitó-
rum tuórum: * lunam et
stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd
memor es ejus? * aut fi-
lius hóminis, quóniam
vísitas eum?

Minuísti eum paulo
minus ab Angelis, gloria
et honóre coronásti eum:
* et constituísti eum su-
per ópera mánuum tuá-
rum.

Omnia subjecísti sub

pédibus ejus, * oves et boves univérsas, insuper et pécora campi,

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perambulans sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirabile est nomen tuum in univérsa terra!

Ana. Dóminus Deus cœli et terræ ipse mittet Angelum suum coram te,

Ana. Deus meus misit Angelum suum, et conclusit ora leónum, et non nocuerunt mihi.

Psalmus 10.

In Dómino confido: quómodo dicitis animæ meæ: * transmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, dextruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem

respiciunt: * pálpebræ ejus interrogant filios hóminum.

Dóminus interrogat justum et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellarum, pars cálicis eorum.

Quóniam justus Dóminus, et justitias diléxit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Ana. Deus meus misit Angelum suum, et conclusit ora leónum, et non nocuerunt mihi.

Ana. Benè ambulatis, et Dóminus sit in itinere vestro, et Angelus ejus comitétur vobiscum.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitabit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non

egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum , * et opprobrium non accepit adversus próximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum glorificat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit , * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accepit :

Qui facit hæc , * non movébitur in ætérnum.

Añia. Benè ambulétis, et Dóminus sit in itinere vestro, et Angelus ejus comitétur vobíscum.

ÿ. Stétit Angelus juxta aram templi.

Ṛ. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Lectio i.

De libro Exodi.

Cap. 23. d.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custódiat in via, et introducat in locum quem parávi. Observa eum, et audi vocem ejus, nec contem-

néndum putes : quia non dimittet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audieris vocem ejus, et féceris ómnia quæ loquor, inimicus ero inimícis tuis, et affligam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus.

ñj. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis : * In mánibus portábunt te, ne unquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

ÿ. Millia millium ministrábant ei, et decies centéna millia assistébant ei. In mánibus.

Lectio ii.

Ex Zacharia Propheta.

Cap. 1. b.

Factum est verbum Dómini ad Zachariám, filium Barachíæ, filii Addo, Prophétam, dicens : Vidi per noctem, et ecce vir ascéndens super equum rufum, et ipse stábat inter myrtéta, quæ erant in profúndo : et post eum equi rufi, várii, et albi. Et dixi :

Quid sunt isti, Dómine mi? Et dixit ad me Angelus, qui loquebátur in me: Ego osténdam tibi, quid sint hæc. Et respondit vir, qui stábat inter myrtéta, et dixit: Isti sunt, quos misit Dóminus, ut perámbulent terram. Et responderunt Angelo Dómini, qui stábat inter myrtéta, et dixerunt: Perambulávimus terram, et ecce omnis terra habitátur, et quiéscit.

℞. Respondit Angelus Dómini, et dixit: Dómine exercituum, Usquequò tu non miseréberis Jerúsalem, et úrbium Juda, quibus irátus es?

℣. Iste enim septuagésimus annus est. Usquequò.

Lectio iii. *Cap. 2.*

Et levávi óculos meos, Et vidi: et ecce vir, et in manu ejus funículus mensórum. Et dixi: Quò tu vadis? Et dixit ad me: Ut métiar Jerúsalem, et vídeam, quánta sit latitúdo ejus, et quánta lon-

gitúdo ejus. Et ecce Angelus, qui loquebátur in me, egrediebátur, et Angelus álius egrediebátur in occúrsum ejus. Et dixit ad eum: Curre, lóquere ad púerum istum, dicens: Absque muro habitábitur Jerúsalem præ multitudíne hóminum, et jumentórum in médio ejus. Et ego ero ei, ait Dóminus, murus ignis in circúitu, et in gloria ero in médio ejus.

℞. In conspéctu gentium nolíte timére: Vos enim in córcibus vestris adoráte, et timéte Dóminum: Angelus enim ejus vobíscum est.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua. Angelus. Gloria Patri, etc. Angelus.

IN II NOCTURNO.

Añã. Cùm essem vobíscum, per voluntátem Dei eram: ipsum benedicite, et cantáte ei.

Psalmus 18.

Cœli enarrant gloriam Dei, et ópera ma-

num ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diei erúctat verbum, et nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquelæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole posuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam spónsus procédens de thálamo suo :

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à summo cœlo egressio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,

pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super áurum, et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Eténim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero ; * et emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redéemptor meus.

Añã. Cùm essem vobíscum, per voluntátem Dei eram : ipsum benedicite, et cantáte ei.

Añã. Tollens se Angelus Dómini, qui præcedébat castra Israël, abiit post eos.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus; * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stábit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * et misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium faciem Dei Jacob.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini,

ni, portæ æternáles, * et introíbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex gloriæ.

Añã. Tollens se Angelus Dómini, qui præcedébat castra Israë!, ábiit post eos.

Añã. Immittet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum, et erípiet eos.

Psalmus 33.

Benedicam Dóminum Bin omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * audiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me: * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accedíte ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit

eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suavis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audite me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos ?

Prohibe linguam tuam à malo : * et labia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, et fac bonum : * inquiré pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini

super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum pésima : * et qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Añã. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos.

V. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.

R. De manu Angeli,

Lectio iv.

Sermo S. Bernárdi
Abbátis.

*In Ps. Qui hábitat,
Serm. 12.*

Angelis suis mandávit de te. Mira dignátio, et verè magna diléctio charitátis. Quis enim? Quibus? De quo? Quid mandávit? Studiósè considerémus, fratres: diligén-ter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur, quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo Majéstas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit. Illis útique sublimibus, tám beátis, quàm próximis sibi cohæréntibus, et verè domésticis mandávit de te. Tu quis es? Quid est homo, quòd memor es ejus? aut filius hóminis, quóniam

réputas eum? Quasi verò non sit homo putrédo, et filius hóminis vermis. Sed quid putas mandávit de te? Ut custódiant te.

¶ Vivit ipse Dóminus, * Quóniam custodivit me Angelus ejus, et hinc eúntem, et ibi commorántem, et inde huc reverténtem. ¶ Et non permísit me Dóminus ancillam suam coinquinári. Quóniam.

Lectio v.

Quántam tibi debet hoc verbum inférre reveréntiam, afférre devotiónem, conférre fidúciam! reveréntiam pro præséntia, devotiónem pro benevoléntia, fidúciam pro custódia. Cautè ámbula, ut vidélicet cui adsunt Angeli, sicut eis mandátum est, in ómnibus viis tuis. In quovis diversório, in quóvis ángulo, Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne áudeas, illo præsénte, quod vidénte me, non audéres. An præséntem esse dúbitas, quem non vi-

des? Quid si audires? Quid si tangeres? Quid si olfaceres? Vide, quia non solo visu rerum præséntia comprobétur.

℞. Angelus Dómini descéndit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornáce: * Et non tétigit eos omnino ignis, neque contristávit.

℣. Benedictus Deus eorum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum. Et non tétigit.

Lectio vi.

In ipso itaque, fratres, affectuósè diligámus Angelos ejus, tanquam futúros aliquándo coherédes nostros, ínterim verò actóres et tutóres à Patre pósito, et præpósito nobis. Quid sub tantis custódibus timeámus? Nec superári, nec sedúci, minús autem sedúcere possunt, qui custódiunt nos in ómnibus viis nostris. Fidéles sunt, prudéntes sunt, poténtes sunt; quid trepidámus?

Tantum sequámur eos, adhæreámus eis, et in protectióne Dei coeli commorémur. Quóties ergo gravíssima cérnitur urgére tentátio, et tribulatio véhemens imminére; ínvoça custódem tuum, ductórem tuum, adjutórem tuum in oportunitátibus, in tribulatióne; incláma eum, et dic: Dómine, salva nos, perímus.

℞. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus. * Et Angelus faciéi ejus salvávit eos.

℣. In dilectióne sua, et indulgéntia sua ipse redémit eos, et portávit eos, et elevávit eos cunctis diébus sæculi. Et Angelus. Gloria Patri, etc. Et Angelus.

IN III. NOCTURNO.

Añá. Misit Dóminus Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, et bellatórem, et Príncipem exércitus regis Assyriórum.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantá-

te Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes gloriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Gentium doemónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino patriæ Gentium, afférte Dómino gloriam et honórem: * afferte Dómino gloriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à facie ejus univérsa terra: * dicite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exaltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt omnia ligna sylvárum à facie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Añá. Misit Dóminus Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, et bellatórem, et Príncipem exércitus regis Assyriórum.

Añá. Adoráte Dóminum, omnes Angeli ejus; audivit, et lætáta est Sión.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exultet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circûitu inimicos ejus.

Illuxerunt fûlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Dómini ; * à facie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justitiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli gloriam ejus.

Confundántur omnes, qui adorant sculptilia : * et qui gloriántur in simuláchris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : audivit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filix Judæ, * propter judicia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus animas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, *

et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Añã. Adoráte Dóminum, omnes Angeli ejus, audivit, et lætáta est Sion.

Añã. Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Psalmus 102.

Benedic, ánima mea, Dómino : * et omnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Benedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivisci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et miseratióibus.

Qui replet in bónis desideríum tuum : * reno-

vábitur ut áquilæ juven-
tus tua.

Faciens misericórdias
Dóminus, * et iudícium
ómnibus injúriam pa-
tiéntibus.

Notas fecit vias suas
Móysi, * ílliis Israël vo-
luntátes suas.

Miserátor, et miserí-
cors Dóminus : * longá-
nimis, et multum misé-
ricors.

Non in perpétuum iras-
cétur : * neque in ætér-
num comminábitur.

Non secúndum pec-
cáta nostra fecit nobis :
* neque secúndum ini-
quitátes nostras retribuit
nobis.

Quóniam secúndum
altitúdinem cœli à terra :
* corroborávit misericór-
diam suam super timén-
tes se.

Quántum distat ortus
ab occidénte : * longè fe-
cit à nobis iniquitátes
nostras.

Quómodo miserétur pa-
ter filiórum, misértus est
Dóminus timéntibus se :
* quóniam ipse cognóvit
figmētum nostrum.

Recordátus est quó-
niam pulvis sumus : *
homo, sicut fœnum dies
ejus, tamquam flos agri
sic efflorebit.

Quóniam spíritus per-
transibit in illo, et non
subsistet : * et non cog-
nóscet ámplius locum
suum.

Misericórdia autem
Dómini ab ætérno, * et
usque in ætérnum super
timéntes eum.

Et justítia illíus in fi-
lios filiórum, * his qui
servant testamētum
ejus :

Et memóres sunt man-
datórum ipsíus, * ad fa-
ciéndum ea.

Dóminus in cœlo pa-
rávit sedem suam : * et
regnum ipsíus ómnibus
dominábitur.

Benedicite Dómino,
omnes Angeli ejus : * po-
téntes virtúte, faciéntes
verbum illíus, ad au-
diéndam vocem sermón-
um ejus.

Benedicite Dómino,
omnes virtútes ejus : *
minístri ejus, qui fácitis
voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, omnia ópera ejus : * in omni loco dominationis ejus, bédedic ánima mea Dómino.

Añā. Benedícite Dómino omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Ÿ. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℞. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Lectio vii.

Lectio S. Evangélíi secúndum Matthæum.

Cap. 18.

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno coelórum ? Et réliqua.

Homilía S. Juliáni Archiepísopi Toletáni.

Ex lib. 13. *Prognósticon*, Cap. 55.

Christum dixísse in Evangélíio légimus : Vidéte ne contemnátis unum de pusíllis istis. Di-

co enim vobis, quia Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei, qui in coelis est. Sicut ergo illi vident, ita et nos visúri sumus ; sed necdum vidémus. Propter quod ait Apóstolus : Vidémus nunc per spéculum in ænigmatē, tunc autem fácie ad fáciem. Præmium itaque nobis fidei visio ista servátur, de qua et Joánnes Apóstolus lóquitur : Cum apparúerit, similes ei érimus, quóniam vidébimus eum, sicuti est. Fácies autem Dei manifestátio ejus intelligénda est, non áliquod tale membrum, quale nos habémus in corpore, quod útique isto nómine nuncupámus. Similes ergo tunc Angelis érimus, quia sicut illi vident, ita nos Deum post resurrectionem vidébimus.

℞. Machabæus, et qui cum eo erant, cognovérunt expugnári præsidia : * Cum fletu et lácrymis rogábant Dóminum, et omnis turba si-

mul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israël. ¶ Cum pariter prompto animo procederent Jerosolymis, apparuit præcedens eos eques in veste candida. Cum fletu.

Lectio viii.

Ejusdem S. Juliani in Antichimenon.

Lib. 2. Resp. 9.

Quomodo Christus in Evangelio dicit, Angeli eorum in cœlis semper vident faciem Patris mei; cum Páulus è contra videatur dicere: Nonne omnes sunt administratorii Spiritus in ministerium missi propter eos, qui hæreditatem capiunt salutis? Si semper assistunt, quomodo exteriùs mitti dicuntur? Si Angeli Conditoris aspectum exeuntes amitterent, nec jacentes erigere, nec ignorantibus vera nuntiare potuissent. Et mittuntur ergo, et assistunt, quia et ad nos spirituáli præséntia foras exeunt; et tamen ibi se, unde receserunt, per internam

contemplationem servant.

¶ Tu Dómine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia rege Juda, et interfecisti de castris Senácherib centum octoginta quinque millia: * Et nunc Dominátor cœlorum, mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitudinis bráchii tui.

¶ Ut métuant, qui cum blasphémia veniunt adversus sanctum populum tuum. Et nunc. Gloria Patri, etc. Et nunc.

Lectio ix.

Ejusdem S. Juliáni in Prognósticon.

Lib. 1. cap. 10.

Cum imminente morte, Animæ à corpore separantur, Angelos ibi adesse fatendum est, qui exeuntes à corpóribus animas justórum suscipiant, et piórum receptaculis introducant. Unde cum in Evangelio mentio divitis, et Lázarí páuperis ageretur, sic scriptum est: Cónigit mori inopem, et illum

deférri ab Angelis in sinum Abrahæ. Qua sententia verissimè confirmamur, quòd in separatione sanctarum animarum et egressu à corpore, Angelorum semper habeantur excubiæ.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Añã. Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Psalm. Dóminus regnavit, cum reliquis, pagina 28.

Añã. Laudemus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim, et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclamant.

Añã. Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui est in coelis.

Añã. Benedictus Deus, qui misit Angelum suum, et eruit servos suos, qui crediderunt in eum.

Añã. Laudáte Deum, omnes Angeli ejus, lau-

dáte eum, omnes virtutes ejus.

Capitulum.

Exod. 23. d.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custodiat in via, et introducat in locum, quem paravi. Observa eum, et audi vocem ejus.

Hymnus.

Æterne Rector siderum,

Qui, quidquid est, potentia

Magna creasti; nec regis
Minore providentia:

Adesto supplicantium
Tibi reorum cœtui;
Lucisque sub crepusculum

Lucem novam da mentibus.

Tuusque nobis Angelus

Eléctus ad custodiam

Hic adsit, à contágio

Ut criminum nos proté-
gat.

Nobis draconis æmuli
Versútias extérminet;

Ne rete frauduléntiæ
Incáuta nectat pectóra.

Metum repéllat hó-
stium

Nostris procul de fini-
bus ,

Pacem procúret civium,
Fugétque pestiléntiam.

Deo Patri sit gloria,
Qui, quos redémit Fi-
lius,

Et Sanctus unxit Spiri-
tus,

Per Angelos custódiat.

Amen.

ŷ. In conspéctu An-
gelórum psallam tibi,
Deus meus.

℞. Adorábo ad tem-
plum sanctum tuum , et
confitébor nómini tuo.

Ad Benedictus.

Añā. Revérsus est
Angelus , qui loquebátur
in me, et suscitávit me,
quasi virum qui suscitá-
tur à somno suo.

Oratio.

Deus, qui ineffábili pro-
vidéntia sanctos An-
gelos tuos ad nostram
custódiā mittere dig-
nāris : largíre supplici-
bus tuis , et eórum sem-
per protectióne deféndi,
et æténa societáte gau-
dére. Per Dóminum,

AD TERTIAM.

Capitul. Ecce ego ut
in Laud.

℞. br. Stétit Angelus,
* Juxta aram templi. Sté-
tit. ŷ. Habens thuríbu-
lum áureum in manu
sua. Juxta. Gloria Patri,
etc. Stétit.

ŷ. Ascéndit fumus
arómatum in conspéctu
Dómini.

℞. De manu Angeli.

AD SEXTAM.

Capitulum.

Exod. 23. d.

Nec contemnéndum pu-
tes: quia nō dimittet
cum peccáveris, et est
nomen meum in illo.

℞. br. Ascéndit fumus
arómatum * In conspéctu
Dómini. Ascéndit. ŷ. De
manu Angeli. In cons-
péctu.

Gloria Patri , etc. As-
céndit.

ŷ. In conspéctu An-
gelórum psallam tibi,
Deus meus.

℞. Adorábo ad tem-
plum sanctum tuum et
confitébor nómini tuo.

AD NONAM.

Capitulum.

Exod. 23. c.

Quòd si audieris vocem
 ejus, et féceris ómnia
 quæ loquor, inimicus
 ero inimicis tuis, et affli-
 gam affligéntes te. Præ-
 cedétque te Angelus
 meus.

℞. br. In conspéctu
 Angelórum, * Psallam
 tibi, Deus meus. In cons-
 péctu, ℣. Adorábo ad
 templum sanctum tuum,
 et confitébor nómini tuo.
 Psallam tibi. Gloria Pa-
 tri, etc. In conspéctu.

℣. Adoráte Deum.

℞. Omnes Angeli
 ejus.

In secundis Vesperis.

Añs. Angelis suis,
 cum reliquis de Laudib.
 Psalm. Dixit Dóminus,
 cum reliquis de Domini-
 ca, et loco ultimi, dicitur

Psalmus 157.

Confitébor tibi, Dómi-
 ne, in toto corde
 meo : * quóniam audisti
 verba oris mei.

In conspéctu Angeló-
 rum psallam tibi : * ado-

rabo ad templum san-
 ctum tuum, et confité-
 bor nómini tuo.

Super misericórdia
 tua, et veritáte tua : *
 quóniam magnificásti su-
 per omne nomen san-
 ctum tuum.

In quacúmque die in-
 vocavéro te, exáudi me :
 * multiplicábis in ánima
 mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dó-
 mine, omnes reges ter-
 ræ : * quia audiérunt om-
 nia verba oris tui.

Et cantent in viis Dó-
 mini : * quóniam magna
 est gloria Dómini.

Quóniam excélsus Dó-
 minus, et humilia réspi-
 cit : * et alta à longè cog-
 nóscit.

Si ambulávero in me-
 dio tribulatiónis, vificá-
 bis me : * et super iram
 inimicórum meórum ex-
 tendisti manum tuam,
 et salvum me fecit d dex-
 tera tua.

Dóminus retribuet pro
 me : * Dómine misericór-
 dia tua in sæculum : ópe-
 ra manuum tuárum ne
 despicias.

Capítulum, Hymnus,
et *ŷ.* ut in primis Ves-
peris.

Ad Magnificat.

Aña. Sancti Angeli
Custódes nostri, defén-
dite nos in prælio, ut
non pereámus in tremén-
do iudicio.

DIE VIII.

In Festo

Ss. Juliáni, et Serráni
Pontíficum, et Confes-
sorum.

Duplex.

Omnia ut in comm.
confes. Pontificis.

Oratio.

Fiat Ecclésia tua, quæ-
sumus, Dómine Deus,
Sanctorum tuorum Con-
fessorum, paritérque
Pontíficum Juliáni, et
Serráni natalítiis devo-
tior: et quos gaudet ha-
buisse pastóres sentiat
adjutóres. Per Dómi-
num.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de libro Ec-
clesiastici, Laudémus
viros gloriósos, de com-
muni Conf. Pontificis 2.
loco.

IN II. NOCTURNO.

Ex Felice Archiepisco-
po Toletáno, qui ejus
vitam conscripsit: et
nonnullis Conciliis To-
letanis, quibus præfuit
Julianus.

Lectio iv.

Julíanus civis, et Ar-
chiepiscopus Toletá-
nus, sanctitáte, et doc-
trina flóruit témpore
Wambæ, ac Ervigii Re-
gum: qui in prima in-
fántia educátus ad pietá-
tem, ubi ætáte aliquán-
tulum procéssit, Eugé-
nio tértio Archiepiscopo
Toletáno erudiéndus à
paréntibus tráditur. Cu-
jus índole Eugénus dele-
ctátus, in omni génere
doctrínæ Juliánum dili-
génter exércuit. Itaque
gradátim ad Archiepisco-
pátus Toletáni dignitá-
tem ascéndit. Quo in
múnere strénuum se, et
vigilántem Dómini miní-

strum præbuit. Ex assiduitate orandi, atque efficacitæ, Deo familiæris effectus, ex ejus se consortio haurire dicebat, si quid ipse utiliter in alios effunderet. Eximia item in pàuperes benignitate excelluit: quos ceu parens quidam re ac consilio fovébat. In componendis ex æquo et bono litibus, et controversiis divitum dirimendis, singulari fuit prudentia, ac dexteritate.

℞. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

✠. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Divini cultus perstudiosus, sacrarumque cæremoniæ diligens ac tenax conservator, Ecclesiasticum Officium, vitio temporum corruptum, suæ integritati restituit, ac novis precationibus ornavit: de quo librum etiam scripsit,

quem Toletanæ Ecclesiæ reliquit. Conciliis Toletanis nonnullis præfuit: in quibus, Leóne secundo, et Benedicto item secundo Pontificibus maximis hortantibus, et Petrum notarium Regionarium sanctæ Romanæ Ecclesiæ legatum Apostolicum ea de causa in Hispaniam mittentibus, Concilii Constantinopolitani tertii decretis magna veneratione susceptis, Appollinæ, et Monothelitarum errores publice damnati sunt. Ad quos explodendos penitus, et Catholicam de duabus in Christo naturis doctrinam vehementius stabilendam, Juliánus cum Concilio omnibus numeris absolutam confessionem edidit. In qua, rejecta pernitiósa hæreticorum calliditate, humilem Christi simplicitatem explicans, ait: Neque enim quæ sunt divina, discutienda sunt, sed credenda. Non enim se Deus discutere jubet, sed credere. Credamus

igitur, non sēnsibus nostris, sed indubitātis Conciliōrum priscōrum dogmātibus jam præmissis.

℞. Pōsui adiutōrium super potētem, et exaltāvi elēctum de plebe mea; * Manus enim mea auxiliābitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio iv.

Scripsit prognōsticon librum, Juliānum Pomeriūm imitātus: multaque alia, et solūta oratione, et astricta numeris: quæ à Felice Juliāni in Episcopātu successore ejus in vita numerāntur: quibus eruditōnem suam posteritati commendāvit. Postrémò beātus Juliānus sanctimōnia, et sapiētia florens, cūm Toletānæ Ecclesiæ præfuisset annos decem, ex hujus mortalitātis ergāstulo ad cōlēstem patriam evocātus est octāvō Idus Mārtias, et in

æde Sanctæ Leocádiæ sepūltus. Sed in Hispāniæ vastatiōne in Ecclēsiā sancti Salvatoris Ovetēsem translātus est, ubi simul cum corpore beāti Serrāni Episcopi et Confessōris magna cum devotiōne cōlitur.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtūtes operātus est, et omnis terra doctrina ejus replēta est. * Ipse intercēdat pro peccātis omnium populōrum.

℣. Iste est qui contēmpsit vitam mundi, et pervēnit ad cōlēstia regna. Ipse intercēdat. Gloria Patri etc. Ipse intercēdat.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorīi Papæ in Evangelium Homo pēgrè proficiscens. In Quadragesima, 9. lect. Hom. Feriæ occurrentis.

DIE XIII.

In Festo

Ss. Reliquiarum Ovetensium.

Dup. 1. clas.

Si occurrat in Dominica prima Quadragesimæ, vel in Dominica Passionis, transfertur in diem xvi hujus. Si vero in Dominica 2. vel 3. aut 4. Quadrages. tunc fit de eo cum comm. Dominicæ.

AD VESPERAS.

Añā. Cōrpora sanctorum. cum reliquis de Laudib. Psalm. de Dominica, et loco ultimi. Psalm. Laudate Dōminum omnes Gentes.

Capitul. Sap. 3.

Justorum animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Placare, Christe; servulis,
Quibus Patris clementiam

Tuæ ad Tribūnal grātiæ
Patrōna Virgo pōstulat.

Et vos beāta, per novem

Distincta gyros, Agmina,
Antīqua cum præsētib^{us},

Futūra damna pēllite.

Apōstoli cum Vātibus
Apud sevērū Jūdicem
Vēris reōrum flētibus,
Expōscite indulgētiām.

Vos purpurāti Mārtyres,

Vos candidāti prēmio

Confessiōnis, ēxules

Vocāte nos in patriam.

Chorēa casta Virginum,

Et quos erēmus incolās

Transmisit astris, Cœlitum

Locāte nos in sēdibus.

Auferte gentem perfidam

Credētiū de finibus;

Ut unus omnes ūnicū

Ovile nos Pastor regat.

Deo Patri sit gloria,

Natōque Patris ūnico,

Sancto simul Parāclito,

In sempiterna sæcula.

Amen.

ŷ. Lætāmini in Dōmino,
et exultāte justi.

R. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat.

Añá. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni.

Oratio.

Propitiáre, quæsumus Dómine; nobis fámulis tuis, per horum Sanctórum tuórum, (quorum reliquiæ in hac continéntur Ecclésia) mérita gloriósa: ut eórum pia intercessióne ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. Fer.

AD MATUTINUM.

Invit. Regem regum Dóminum veníte adorémus: * Quia ipse est coróná Sanctórum ómnium. **Psalm.** Veníte, exultémus, etc. **Hymnus,** Placáre, Christe, ut supra.

IN I. NOCTURNO.

Añá. Novit Dóminus

viam justórum, qui in lege ejus meditántur die, ac nocte.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stétit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die, ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decursus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non defluet; * et ómnia quæcúmque fáciét prosperabúntur.

Non sic ímpii non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judicio: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum perí-

bit. Gloria Patri, etc.

Añā. Nôvit Dóminus viam justórum, qui in lege ejus meditántur die, ac nocte.

Añā. Mirificávit Dóminus Sanctos suos, et exaudivit eos clamántes ad se.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Filii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendáciū?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum, * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singulárítèr in spe * constituísti me.

Añā. Mirificávit Dóminus Sanctos suos, et exaudivit eos clamántes ad se.

Añā. Admirábile est nomen tuum, Dómine, quia gloria, et honóre coronásti Sanctos tuos, et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster * quàm admirábile est nómen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimicos tuos, * ut déstruas ini-

micum et ultorem.

Quóniam vidébo cœlos tuos ópera digitorum tuorum: * lûnam, et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuísti eum paulò minus ab Angelis, gloria, et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, et boves univérsas, insuper et pécora campi:

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Añā. Admirábile est nomen tuum, Dómine, quia gloria, et honore coronásti Sanctos tuos, et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

Lætámini in Dómino, et exultáte iusti.

¶. Et gloriámini omnes recti corde.

Lectio i.

De Epístola Beáti Pauli Apóstoli ad Romanos.

Cap. 8. c.

Fratres: Debitóres sumus non carni, ut secundum carnem vivamus. Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivétis. Quicumque enim spiritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepístis spiritum servitútis iterum in timóre, sed accepístis spiritum adoptionis Filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater) ipse enim Spíritus testimonium reddit spiritui nostro, quòd sumus filii Dei. Si autem filii, et hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Existimo enim, quòd non sunt condignæ passiónes hujus téporis ad futúram gloriam, quæ revelábitur in nobis.

Nam expectatio creaturæ revelationem filiorum Dei expectat.

R. Venit Simon Petrus, et introivit in Christi Domini monumentum: * Et vidit linteamina posita, et sudarium, quod fuit super caput ejus. **V.** Non erat sudarium cum linteaminibus positum, sed separatim involutum in unum locum. Et vidit.

Lectio ii.

Scimus autem quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, iis, qui secundum propositum vocati sunt sancti. Nam quos præscivit, et prædestinavit conformes fieri imagini Filii sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Quos autem prædestinavit, hos et vocavit: et quos vocavit, hos et justificavit: quos autem justificavit, illos et glorificavit. Quid ergo dicemus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui etiam proprio Filio suo non pepercit,

sed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit? Quis accusabit adversus electos Dei? Deus, qui justificat, quis est qui condemnnet? Christus Jesus, qui mortuus est, immo qui et resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellet pro nobis.

M. Nesciens mater Virgo virum, peperit sine dolore * Salvatorem sæculorum, ipsum Regem angelorum, sola virgo lactabat ubere de cælo pleno.

V. Dómus pudici pectoris templum repente fit Dei: intácta nesciens virum, verbo concepit filium. Salvatorem.

Lectio iii.

Quis ergo nos separabit à charitate Christi? tribulatio, an angustia, an fames, an nuditas, an periculum, an persecutio, an gladius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificamur tota die, æstimati sumus si-

cut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superá-
mus propter eum, qui
diléxit nos. Certus sum
enim : quia neque mors,
neque vita, neque An-
geli, neque Principátus,
neque Virtútes, neque
instántia, neque futúra,
neque fortitudo, neque
altitúdo, neque profún-
dum, neque creatúra
ália póterit nos separáre
à charitáte Dei, quæ est
in Christo Jesu Dómino
nostro.

R. In conspéctu An-
gelórum psallam tibi. *
Et adorábo ad templum
sánctum tuum, et confi-
tébor nómini tuo, Dómi-
ne. * Super misericór-
dia tua, et veritáte tua,
quóniam magnificásti su-
per nos nomen sanctum
tuum. Et adorábo. Glo-
ria Patri, etc. Et ado-
rábo.

IN II. NOCTURNO.

Añá. Dómine, qui
operáti sunt justitiam,
habitábunt in tabernácu-
lo tuo, et requiescent
in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit
in tabernáculo tuo? *
aut quis requiescet in
monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine
mácula, * et operátur
justítiam.

Qui lóquitur veritá-
tem in corde suo, * qui
non egit dolum in lingua
sua :

Nec fecit próximo suo
malum, * et oppróbrium
non accépit advérsus
próximos suos.

Ad níhilum dedúctus
est in conspéctu ejus ma-
lignus : * tímētes autem
Dominum glóricat.

Qui jurat próximo suo,
et non decipit, * qui pe-
cúniam suam non dedit
ad usúram, et múnera
super innocentem non
accépit.

Qui facit hæc, * non
movébitur in ætérnum.

Añá. Dómine, qui
operáti sunt justítiam,
habitábunt in tabernácu-
lo tuo, et requiescent in
monte sancto tuo.

Añá. Hæc est gene-
rátio quæréntium Dómi-

num, quærentium faci-
ciem Dei Jacob.

Psalmus 23

Dómini est terra, et
pleníitúdo ejus, * or-
bis terrarum, et univér-
si, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária
fundávit eum : * et super
flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in mon-
tem Dómini ? * aut quis
stabit in loco sancto
ejus ?

Innocens mánibus, et
mundo corde, * qui non
accépit in vano ánimam
suam, nec jurávit in dolo
 próximo suo.

Hic accípiet benedic-
tiónem à Dómino : * et
misericórdiam à Deo sa-
lutári suo.

Hæc est generátio
quærentium eum, * quæ-
rentium faciém Dei Ja-
cob.

Attóllite portas, prínci-
pes, vestras, et elevámi-
ni portæ eternáles : * et
introíbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex glo-
riæ ? * Dóminus fortis et
potens, Dóminus potens
in prælio.

Attóllite portas, prínci-
pes vestras, et elevámi-
ni portæ æternáles : * et
introíbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex glo-
riæ ? * Dóminus virtú-
tum ipse est Rex gloriæ.

Añs. Hæc est gene-
rátio quærentium Dómi-
num, queréntium faciém
Dei Jacob.

Añs. Lætámini in
Dómino et exultáte jus-
ti, et gloriámini omnes
recti corde.

Psalmus 31.

Beáti, quorum remíssæ
sunt iniquitátes : * et
quorum tecta sunt pec-
cáta.

Beátus vir, cui non
imputávit Dóminus pec-
cátum, * nec est in spí-
ritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inve-
teravérunt ossa mea, *
dum clamárem tota die.

Quóniam die, ac noc-
te graváta est super me
manus tua : * convérsus
sum in ærúmna mea
dum configitur spina.

Delictum meum cógni-
tum tibi feci ; * et injus-

títiam meam non abs-
cón-di.

Dixi : Confitébor ad-
vérsùm me injustítiam
meam Dómino : * et tu
remisisti impietátem pec-
cáti mei.

Pro hac orábit ad te
omnis sanctus, * in tém-
pore opportúno.

Verúmtamen in dilú-
vio aquárum multárum,
* ad eum non approximá-
bunt.

Tu es refúgium meum
à tribulatióne, quæ cir-
cúmdedit me : * exultá-
tio mea érue me à cir-
cúmdántibus me.

Intelléctum tibi dabo,
et ínstruam te in via hac,
qua gradiéris : * firmábo
super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut e-
quus, et mulus, * quibus
non est intelléctus.

In camo, et fræno ma-
xíllas eórum constringe,
* qui non appróximant
ad te.

Multa flagélla pecca-
tóris, * sperántem autem
in Dómino misericórdia
circúmdabit.

Lætámini in Dómino,

et exultáte justí, * et glo-
riámini omnes recti cor-
de.

Añã. Lætámini in Dó-
mino, et exultáte justí,
et gloriámini omnes rec-
ti corde.

✠. Exúltent justí in
cónspéctu Dei.

℞. Et delecténtur in
lætítia.

Lectio iv.

*Ex Breviário antiquo
Oveténsi.*

Anno ab Incarnatióne
Dómini nostri Jesu
Christi millésimo septua-
gésimo quinto, Ildephón-
so Ferdinándi Regis ma-
gni filio in Hispánia reg-
nante, et apud Ovetén-
sem sancti Salvatóris E-
piscopálem sedem (cui
Tiriánus præerat Epíscop-
us) quadragesimále je-
júnium cum soróre sua
Urraca, et episcopis ini-
bí degéntibus celebrante,
novum quid ac mirábile
cóntigit. Siquidem in e-
júsdem sancti Salvatóris
templo erat arca quæ-
dam de lignis imputribí-
libus ab Apostolórum
discípulis constrúcta, ac

Dei magnálibus reférta, et Jerosólymis per Africam, et novam Cartháginem Hispalim, et ab Hispali Tolétum, et à Toléto in Astúrias, et in prædictum templum sancti Salvatóris Oveténse deláta. Mediánte jam quadragésima, tértio idus Mártii, féria sexta circa horam tértiam Misárum solémnia Episcopí cum Presbyteris et Clero celebrántes, in cánticis spirituálibus, et divínis láudibus, et magna pópuli devotióne cum Rege ad locum, ubi arca erat recóndita, pervenérunt. Quam levi motu cum reveréntia et timóre aperiéntes, capséllas quamplúrimas áureas, argénteas, et ebúrneas inibireclúsas invenérunt. Quas summa cum reveréntia aperiéntes, thesáuros coeléstes, Sanctórum scilicet Reliquias própriis rótulis superscriptas conspexérunt.

¶. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major in-

ter natos mulierum Joanne Baptísta.

¶. Hic est Prophéta, et plusquam Prophéta, de quo Salvátor ait: Nullus major.

Lectio v.

V isum est in arca Sudárium, quod Joánes refert in Evangélio pósito super caput Dómini Jesu, quando jacuit in sepúlchro, et magna pars sindonis, qua sanctum corpus involútum ibi fuit, et de vera Cruce ipsius: spinæ quinque de his, quæ reverendíssimo ejus cápiti fuérunt affixæ, quibus póstea áliæ tres accessérunt: de túnica ejúsdem Dómini nostri, et de ejus sepúlchro. De pannis, quibus, dum nasceretur, involútus jácuit in præsépio. De pane Cœnæ Dómini. De Manna, quo Deus in desérto pópulum suum pavit. Crux argénteá cum effigie ebúrnea ejúsdem Dómini nostri crucifixi à Nicodémo ejus discípulo sculpta, cujus crucis pedi est affixum

fragmentum Crucis Domínicæ. Magnum fragmentum cutis sancti Bartholomæi Apóstoli, qua fuit excoriátus. Pállium, quod in Ecclesiá Toletána (dum illic Præsulem ágeret Ildephónsus) beáta Virgo eum induit. De lacte ejúsdem Virginis Mariæ, et de ejus capillis et véslibus, et monilibus áureis. Unum ex trigínta denáriis, quos propter traditió-nem Dómini Judas accé-pit. Invenérunt étiam ampúllam parvam cum cruóre Dómini, á látere cujúsdam imáginis Chris-ti fusso; síquidem Judæi própria obstináti perfidia prædictam imáginem lig-no affixérunt, et láncea ejus latus perfodérunt, á quo sanguis et aqua exí-vit.

¶ Isti sunt, qui vi-véntes in carne planta-vérunt Ecclesiám sán-guine suo, * Cálicem Dó-mini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

In omnem terram exívit sonus eórum et in

fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini.

Lectio

¶ rat insuper in eádem **L**arca de pállio Eliæ Prophétæ: de fronte et capillis beáti Joánnis Baptístæ: de capillis, quibus beáta Maria Magdaléna extérsit pedes Dómini: de óssibus sanctórum Innocéntium, et de óssibus trium puerórum, scilicèt Ananiæ, Azariæ, et Misaélis: de lápide, quo clausum est sepúl-crum Dómini, segmén-tum virgæ, qua Moyses mare Rubrum filiis Is-raël divisit. Vestimén-tum beáti Tyrsi Mártiris: áltera ex mánibus sancti Stéphaní Proto-mártiris: sandálium dextrum beáti Petri Apóstoli, et ánulus de caténis ejus: bursæ sanctórum Petri, et Andréæ Apostolórum. Reliquiæ duódecim Apostolórum, et de óssibus Prophetárum, et sanctórum Lau-réntii, Sebastíani, Cos-mæ, et Damiani, Sté-phaní Papæ et Mártiris,

Martini Episcopi, et Eulaliæ Barcinonensis. Quàm plurimæ etiam reliquiæ sanctorum Prophetarum, Martyrum, Confessorum, atque Virginum, quarum numerum ipse Deus scit. Extra prædictam arcam habetur unum folium arundinis quam milites posuerunt in manu Domini, quando ei pro ludibrio imposuerunt coronam spineam: Crux aurea gemmis vel lapidibus conspersa, et Angelorum ministerio fabricata. Una ex sex hydriis, in quibus Dominus Jesus aquam in vinum convertit in Cana Galilææ. Corpora sanctorum martyrum Eulogii, et Lucrætiæ, et sanctæ Eulaliæ Emeritensis virginis et martyris, et sancti Pelagii Martyris, et sancti Vincentii Martyris, atque Abbatis monasterii sancti Claudii Legionensis: et corpus sancti Iuliani Pontificis Toletani, et sancti Serrani Episcopi: et reliquiæ sanctæ Libe-

ratæ Virginis et martyris, sancti Petri Regalati, et sanctorum Martyrum Grati, et Luciani. Est etiam ibi crux lignea laminis aureis tecta, et pretiosis lapidibus conspersa, qua pro vexillo infans Pelagius in præliis, quæ adversus Saracenos gerébat, est usus, cum eos ab his finibus profligaret, et Hispaniam ab eorum subjectione liberaret: unde nomen crux Victoriæ accepit. Hæc sunt præsidia, quibus misericors Deus Ecclesiam Ovetensem armavit in universali vastatione Hispaniæ à Saracenis, veluti arcem suæ Fidei et Religionis. Quorum sanctorum precibus et meritis sic fideles decertarunt, ut universam Hispaniam, jam in ultimis agentem, instauraverint, et odore suavissimo Jesu Christi Domini perfuderint. Guterrius verò ejusdem civitatis Ovetensis Episcopus statuit, ut prædictæ Reliquiarum inventionis fes-

tus dies ánnua celebrítate in sua Oveténsi Dicecési solémniter à Christi fidélibus celebrarétur.

℞. Sancti mei, qui in carne pósito certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípíte regnum. Mercédem labóris. Gloria Patri. Mercédem.

IN III NOCTURNO.

Aña. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: ecce óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eórum.

Psalmus 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me; * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et ex ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo; * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, et fac bonum: * inquire pa-

cem, et persequere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Dómini super facientes mala : * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulationibus eorum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justorum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eorum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatorum pésima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Añá. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum; ecce ó-

culi Dómini super justos, et áures ejus ad preces eorum.

Añá. Dómine, spes Sanctórum, et turris fortitúdinis eorum, dedisti hæreditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

Psalmus 60.

Exáudi, Deus, deprecationem meam : * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis à fácie inimici.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudivisti oratió-nem meam : * dedisti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies : * annos ejus usque in diem generatió-nis, et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam, et veritátem ejus quis requíret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Añs. Dómine, spes Sanctórum, et turris fortitúdinis eórum, dedisti hæreditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

Añs. Qui diligitis Dóminum, lætámini in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exúltet terra : * lætén-
tur ínsulæ multæ.

Nubes et caligo in circúitu ejus : * justítia et judicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera flúxérunt à fácie Dómini : *

à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptilia : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes ángeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altissimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Añs. Qui diligitis Dóminum, lætámini in Dómino, et confitémini me-

móriæ sanctitátis ejus.

✠. Justi autem in perpétuum vivent.

℞. Et apud Dóminum est merces eórum.

Lectio vii.

Lectio S. Evangélii secúndum Mat. *Cap. 5.*

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homilia S. Augustini
Episcopi.

Libro 1. de Serm. Dñi.
in monte sub initium.

Si quæritur, quid significet mons, benè intelligitur significáre majóra præcépta justitiæ, quia minóra erant, quæ Judæis data sunt. Unus tamen Deus per sanctos Prophétas, et fámulos suos secúndum ordinatíssimam distributióem témporum, dedit minóra præcépta pópulo, quem adhuc timóre alligári oportébat; et per Filium suum majóra pópulo, quem charitáte jam libe-

rári convénérat. Cum autem minóra minóribus, majóra majóribus dantur, ab eo dantur, qui solus novit congruéntem suis tempóribus géneri humano exhibére medicinam.

℞. Sint lumbi vestri præcincti; et lucernæ ardéntes in mânibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur à núptiis.

✠. Vigiláte itaque, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio viii.

Nec mirum est, quòd dantur præcépta majóra propter regnum cœlórum, et minóra data sunt propter regnum terrénum, ab eódem uno Deo, qui fecit cœlum et terram. De hac ergo justitia, quæ major est per Prophétam dicitur: Justitia tua sicut montes Dei. Et hoc benè significat, quòd ab uno magistro, solo docéndis tantis rebus idóneo, docétur

in monte. Sedens autem docet, quod pertinet ad dignitatem magisterii. Et accedunt ad eum discipuli ejus, ut audiendis illius verbis, hi essent etiam corpore viciniiores, qui præceptis adimplendis etiam animo propinquabant. Et aperiens os suum docebat eos, dicens. Ista circumlocutio, qua scribitur: Et aperiens os suum: fortassis ipsa mora commendat aliquanto longiorem futurum esse sermonem. Nisi forte non vacet, quod tunc eum dictum est aperuisse os suum, quod ipse in lege veteri aperire soleret ora Prophetarum.

✠. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei.

✠. Prudentes Virgines aptate vestras lampades. Ecce sponsus. Gloria Patri. Ecce.

Lectio 9.* de Homilia Feriæ currentis, vel de Dominica, si occurrat.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Añā. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt, et vivent nomina eorum in æternum.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, pagina 28.

Añā. Congregate Domino sanctos ejus, qui ordinaverunt testamentum ejus super sacrificia.

Añā. Redemisti nos, Domine Deus, in sanguine tuo ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione: et fecisti nos Deo nostro regnum.

Añā. Benedicite Dominum, omnes sancti ejus, agite dies lætitiæ, et confitemini illi.

Añā. Hymnus omnibus sanctis ejus filiis Israël, populo appropinquanti sibi, gloria hæc est omnibus sanctis ejus.

Capitulum.

Sap. 3.

Justorum animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis

insipientium mori; illi
autem sunt in pace.

Hymnus.

Salutis æternæ Dator
Jesu redemptis sub-
veni :

Virgo parens clementiæ
Dona salutem servulis.

Vos Angelorum millia,
Patrumque cœtus, ag-
mina

Canora Vatum : vos reis
Precamini indulgentiam.

Baptista Christi præ-
vius,

Summique cœli Claviger,
Cum ceteris Apostolis
Nexus resolvant crimi-
num.

Cohors triumphans
Martyrum,
Almus Sacerdotum Cho-
rus,

Et virginális castitas
Nostros reatus abluant.

Quicumque in alta sí-
derum

Regnatis aula, Principes,
Favete votis supplicum,
Qui dona cœli flagitant.

Virtus, honor, laus,
gloria,

Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito

In sæculorum sæcula.

Amen.

Y. Exultabunt sancti
in gloria.

R. Lætabuntur in cu-
bilibus suis.

Ad Benedictus.

Añā. Te gloriosus A-
postolorum chorus, te
Prophetarum laudabilis
númerus, te Martyrum
candidatus laudat exer-
citus, te omnes Sancti
et electi voce confitentur
unánimes, beata Tríni-
tas, unus Deus.

Oraño.

Propitiare, quæsumus
Dómine, nobis famu-
lis tuis per horum san-
ctorum tuorum (quorum
reliquiæ in hac continen-
tur Ecclesia) mérita glo-
riosa; ut eorum pia in-
tercessiōne ab omnibus
semper muniámur ad-
versis. Per Dóminum.

Deinde fit commemo-
ratio Feriæ, vel Domini-
cæ.

AD TERTIAM.

Cap. Justorum, etc.
ut in Láudib.

R. br. Lætámini in

Dómino, * Et exultáte
justi. Lætámini. ¶ Et
gloriámini omnes recti
corde. Et exultáte. Glo-
ria Patri. Letámini.

¶. Exúltent justi in
conspéctu Dei.

¶. Et delecténtur in
lætítia.

AD SEXTAM.

Capitul. Sap. 10.

Rédidit Deus mercé-
dem labórum sanctó-
rum suórum, et dedúxit
illos in via mirábili, et
fuit illis in velaménto
diéi, et in luce stellárum
nocte.

¶. br. Exúltent justi. *
In conspéctu Dei. ¶. Et
delecténtur in lætítia. In
conspéctu. Gloria Patri.
Exúltent.

¶. Justi autem in
perpétuum vivent.

¶. Et apud Dóminum
est merces eórum.

AD NONAM.

Capitul. Sap. 3.

Fulgébunt justi, et tan-
quam scintillæ in a-
rundinéto discúrrunt. Ju-
dicábunt natiónes, et

dominabúntur pópulis,
et regnabit Dóminus illó-
rum in perpétuum.

¶. br. Justi autem, *
In perpétuum vivent.
Justi. ¶. Et apud Dó-
minum est merces eó-
rum. In perpétuum. Glo-
ria Patri. Justi.

¶. Exultábunt sancti
in gloria.

¶. Lætabúntur in cu-
bilibus suis.

In ii. Vesperis. Añá.
De Láudibus. Psalm.
Dixit Dóminus, cum re-
liquis de Dominica, et
ioco ultimi, Psalmus
Crédidi. Capitulum, et
Hymnus, ut in i. Ves-
peris.

¶. Exultábunt sancti
in gloria.

¶. Lætabúntur in cu-
bilibus suis.

Ad Magnificat.

Añá. O quàm glorió-
sum est regnum, in quo
cum Christo gaudent om-
nes Sancti, amícti stolis
albis, sequúntur Agnum
quocúmque ierit!

FESTA APRILIS.

DIE VI.

In festo

B. Julianæ Virg. Sanctæ
nuncupatæ.

Duplex.

Omnia de Cñi. Virg.
præt seq.

Oratio.

Deus humílium celsitúdo, qui beátam Virginem Juliánam ad promovéndum Sanctíssimi Sacraménti cultum mirabiliter inflammásti; tribue, quæsumus, ita nos humilitátis ejus vestígia sectári in terris, ut cum ipsa sublimári mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In I. noct. extra Quadrag. Lect. de Scrip. occ. In Quadrag. De Virgínib. de cñi.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Verténte anno Christi millésimo centésimo nonagésimo tértio, nata est beáta Juliana in Retínna húmili pago Leodiénsi paréntibus religiône conspicuis, quibus orbáta quinquénis sub

disciplína religiôsa in Cornélii montis ascetério prope Leódium adolévít. In eo adjuvánte Spíritu Sancto ita profécit ut virtútum ómnium culmen attigísse viderétur. Sancti Augustini régulam, quæ in eódem monastério vigébat, accuráte proféssa ac soróribus suis præpósita, ómnium in se óculos ex austéra sanctáque vivéndi ratióne convértit. Præclára sunt quæ prodúntur, tum de ipsius in Deum et próximum amóre, humilitáte, obediéntia, pietáte et abstinéntia, tum de oratiónis stúdio ac cœlestibus charismátibus.

¶. Propter.

Lectio v.

Dum ad sacram synáxim accedébat, incredibili pietátis sensu et grátiae donis replebátur: sponsum suum cœlestem sub Eucharisticis speciébús laténtem fréquenter invisébat, prona adorábat, et ómnibus

adorándum prædicábat, unde factum est ut Deus, qui infirma mundi éligit, húmílem Vírginem ad promovéndum Sanctíssimæ Eucharistíæ cultum mirífice inflammárit. Etenim coram augústo Sacraménto provóluta, divínitus intelléxit, instituéndam esse in Ecclesiá singulárem Córporis Christi solemnitátem. Quod cum viris piis et doctis declarásset, hi, rediligénter examináta, ipsa adhortánte Juliána, Robértum Leodiénssem Episcopum adduxérunt ut in sua Diocési hoc festum institúeret: quod postea Urbánus Quartus, antea Leodiénsis cathedralis Archidiáconus, auctoritáte Apostólica approbávit et ad univérsam Ecclesiám exténdit.

ñ. Dilexísti.

Lectio vi.

Mórtuo Leodiénsi Antístite Robérto, in multas et graves tribulatiónes devénit Juliána: nam impiis factiónibus monastério cum suis so-

róribus expúlta, in necessitáte extrémá aliquándiu vixit, donec in Salsiniénse monastérium excépta, ínibi à gravíssimis malis aliquántulum respirávit. Sed turbáta iterum pace ex ingruéntibus bellis et dispérso ipso Salsiniénsi monastério in óppidum Fossæ dedúcta, aliquánto post letháli morbo corrípitur, quo ingravescénte sacrosánctum Christi Dómini Corpus in óppidi ecclesiá collegiáta sumpsit in Viaticum speciáli cordis ardóre. Tum in célula redux et sacro óleo inúnta, óculis in Sanctíssimum Eucharistíæ Sacraméntum defíxis, anno ætátis suæ sexagésimo sexto pie obdormívit in Dómino. Juliánæ corpus in cœnóbium Villariénse Monachórum Cisterciénsium, ut ipsa expetierat, fuit translátum ubi miráculis cláruit.

ñ. Afferéntur.

In iii. Noct. Lects. de Hom. in Evang. Símile erit... de comm.

FESTA MAII.

DIE IV.

In Festo

Coronæ Domini nostri
Jesu Christi.

Dup. maj.

Ad Vesperas omnia dicuntur de festo Inventiōnis S. Crucis ut in Brevariario, cum commemor Coronæ Domini.

Añia. Gaude, felix mater Ecclesiā, adsunt tibi nova solēnnia Coronæ Domīnicæ, quæ cāpiti Christi pro salutē nostra fuit impōsita. Allelūia.

ŷ. Tuam Coronam adorāmus, Dōmine. Allelūia.

ꝛ. Tuum gloriōsum recōlimus triūmphum. Allelūia.

Oratio.

Præsta, quæsumus, Omnipotens Deus, ut qui in memoriā Passiōnis Dōmini nostri Jesu Christi, Coronam ejus spineam venerāmur in terris: ab ipso gloria et honore mereāmur in cœ-

lis coronāri. Per eūdem Dōminum.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum Regem pro nobis spinis coronatum. * Venite adorēmus, Allelūia. Ps. Venite, exultēmus.

Hymnus.

Æterno Regi gloriæ
Devōta laudum cānticaFidēles solvant hōdie
Pro Coronā Domīnica.

Coronant Regem omnium

Corona contumeliæ:
Cujus nobis opprobrium
Coronam confert gloriæ.De spinarum aculeis
Christi Corona plēctitur,
Qua ministris tartāreis
Mundi potestas tollitur.Corona Christi Capitis
Sacro perfusa sanguine
Pœnis solutis debitis,
Reos purgat à crimine.

Ut sis perenne mentibus

Paschale Jesu gaudium:
A morte dira criminum

Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sc̃ipitérna sæcula.

Amén.

IN I. NOCTURNO.

Añā. Milites plectén-
tes Corónam de spinis
posuérunt super caput
Jesu: et arúndinem in
dextera ejus, Allelúia.

Psalmi in tribus No-
cturnis, ut suprā in festo

De Lancea et Clavis,
pág. 137, et in quolibet
dicuntur sub una Añā.

Ÿ. Plecténtes milites
Corónam spineam, Alle-
lúia.

℞. Posuérunt super
caput Dómini, Allelúia.

Lectio i.

De Isaia Prophéta.

Cap. 53. art. 1.

Quis crédidit auditui no-
stro? Et bráchium
Dómini cui revelátum
est? Et ascéndet sicut
virgúltum coram eo, et
sicut radix de terra si-
tiénti. Non est spécies ei,
neque decor: et vídimus
eum, et non erat aspé-
ctus, et desiderávimus

eum: despéctum et uo-
víssimum virórum, vi-
rum dolórum, et scién-
tem infirmitátem: et qua-
si absconditus vultus e-
jus, et despéctus; unde
nec reputávimus eum.

Verè languóres nostros
ipse tulit, et dolóres no-
stros ipse portávit; et
nos putávimus eum,
quasi leprósum, et per-
cússum á Deo, et humi-
liátum.

℞. Ecce vídimus eum
non habentem spéciem,
neque decórem: aspé-
ctus ejus in eo non est.
Hic peccáta nostra por-
távit. et pro nobis dolet.
Ipse autem vulnerátus
est propter iniquitátes
nostras, * Cujus livóre
sanáti sumus, Allelúia,
Allelúia.

Ÿ. Verè languóres
nostros ipse tulit, et do-
lores nostros ipse portá-
vit. Cujus livóre.

Lectio ii.

Ipse autem vulnerátus
est propter iniquitátes
nostras, attritus est prop-
ter scélera nostra: disci-
plína pacis nostræ super

eum, et livóre ejus sanáti sumus. Omnes quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit; et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: Sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judicio sublátus est: generatióem ejus quis enarrábit? Quia abscísus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum.

℞. Eram quasi agnus innocens: ductus sum ad immolándum, et nesciébam: consílium fecérunt inimíci mei advérsus me dicétes: * Veníte: mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, Allelúia.

℣. Omnes inimíci mei advérsus me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsus me dicétes.

Veníte: mittámus.

Lectio iii.

Et dabit ímpios pro sepultúra, et divitem pro morte sua, eo quòd iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quòd laborávit ánimá ejus, vidébit, et saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos: et iniquitates eórum ipse portábit. Ideò dispértiam ei plúrimos, et fórtium dividet spólia pro eo quòd trádedit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est. Et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℞. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, et cùm malè tractarétur, non apéruit os suum: tráditus est ad mortem. * Ut vivificáret pópulum

suum: Allelúia, Allelúia.

℣. Trádidit in mortem ánimam suam: et inter scelerátos reputátus est. Ut vivificáret. Gloria Patri. Ut vivificáret.

IN II NOCTURNO.

Añá. Milites addúcant Jesum in prætorium, et induunt eum púrpura, et impónunt ei plecténtes spíneam Corónam. Allelúia.

℣. Exiit Jesus portans spíneam Corónam, Allelúia.

℞. Et purpúreum vestiméntum, Allelúia.

Lectio iv.

De sermóne S. Bernárdi de Passióne Dómini.

Atténde, ánima mea, quis est iste, qui ingréditur habens imáginem quasi Regis; et nihilóminus servi despectíssimi confusióne replétus, coronátus incédit. Sed ipsa etiam ejus coróná cruciátus est illi: et mille punctúris speciósus ejus caput vúlnerat. Regáli púrpura indúitur; sed pótius in ea despíci-

tur quàm honorátur. Sceptrum in manu gestat; sed eo ipso caput ejus reveréndum feritur. Adórant coram eo pósis in terra génibus, et Regem clamant; et continuò sputis amábiles ejus genas sublíniunt. Maxillam palmis, et amábile collum inhonórant.

℞. Circumdedérunt me viri mendáces, sine causa flagéllis cæcidérunt me. * Sed tu Dómine defénsor víndica me, Allelúia. ℣. Quóniam tribulátio próxíma est, et non est qui ádjuvet. Sed tu.

Lectio v.

Et nunc, Dómine, Redemptor meus, te ut verum Deum adóro; in te confido; in te spero; ad tuæ Passiónis gloriósa insignia (in quibus salutem meam operátus es) totum me inclino. Tuæ victoriósæ Crucis vexillum in nómine tuo, Christe, adóro. Tuum spíneum Diadéma, tuos rubéntes sanguíneos clavos, tuo sacro láteri im-

inērsam lanceam, tua
vulnera, tuum sāngui-
nem, tuam mortem,
tuam sepultūram, tuam
gloriōsam et victoriōsam
resurrectiōnem et glori-
ficatiōnem, Christe, sup-
plex adōro, et glorífico.
Odor enim vitæ spirat
mihi in omnibus his, ho-
rum vivífico odóre spīri-
tum meum, Dómine, à
peccāti morte resuscita.

¶. Oppróbrium fac-
tus sum nimis inimicis
meis: vidérunt me, et
movérunt cápita sua. *
Adjuva me, Dómine,
Deus meus, Alleluia.

ŷ. Locúti sunt ad-
vērsum me lingua doló-
sa, et sermónibus ódii
circundedérunt me. Ad-
juva me.

Lectio vi.

U t autem aliqua simili-
túdo cápitis nostri in
me appáreat, detur ób-
secro menti meæ, et sa-
lutáris pœniténtiæ com-
pūctio, et aliénæ misé-
riæ compássio, et stimu-
lus cœli æmulans quod
rectum est coram te: ut

ad te convértar in ærúm-
na mea, dum triplex
configitur spína. Libet
ut spóngiam per arúndi-
nem ori meo pórrigas, et
acéti amaritúdinem ori
meo adhíbeas. Libet ut
per scriptúras tuas ratió-
ni meæ cónferas gustáre,
et vidére, quóniam flo-
rens hic mundus tan-
quam spóngia inánis est,
et omnis concupiscéntia
ejus acéto amárior.

℞. Synagóga populó-
rum circumdedérunt me,
et non réddidi retribuén-
tibus mihi mala. * Con-
sumétur, Dómine, ne-
quitia peccatórum, et
diriges justum. Allelúia,
Allelúia. ŷ. Júdica me,
Dómine, secúndum jus-
titíam meam, et secún-
dum innocéntiam meam,
super me. Consumétur.
Gloria Patri. Consumé-
tur.

IN III NOCTURNO.

Añā. Tuam Coronam
adorámus, Dómine,
tuum gloriósum recóli-
mus triúmphum: mise-
rére nobis, qui passus es
pro nobis. Allelúia.

Ꝙ. Circúmdedit me
pópulus iste. Allelúia.

℞. Spinis peccatórum
suórum. Allelúia.

Lectio vii.

Lectio S. Evangélíi se-
cúndum Joánnem.

Cap. 19.

In illo témpore : Ap-
prehéndit Pilátus Je-
sum, et flagellávit : Et
milites plecténtes Corón-
nam de spinis imposué-
runt cápiti ejus. Et réli-
qua.

Homilia S. Augustini
Epíscopi.

Tractátu 116.

Cum Judæi clamássent,
non Jesum sibi à Pilá-
to dimítti velle per Pas-
cha, sed Barábbam la-
trónem ; non Salvató-
rem, sed interfectórem ;
non datórem vitæ, sed
ademptórem : tunc ap-
prehéndit Pilátus Jesum,
et flagellávit. Hoc Pilá-
tus non ob áliud fecísse
credéndus est, nisi ut
ejus injúriis judæi satiá-
ti, sufficere sibi existimá-
rent, et usque ad ejus
mortem sævíre desiste-

rent. Ad hoc pértinet,
quod idem Pilátus co-
hórtem suam etiam per-
misit fácere, quæ se-
quúntur, aut fortássis et
jussit, quamvis hoc E-
vangélista tacúerit : dixit
enim quid deinde féce-
runt milites, Pilátum ta-
men id jussisse non dixit.
Et milites, inquit, ple-
cténtes Corónam de spi-
nis imposuérunť cápiti
ejus, et veste purpúrea
circumdedérunt eum, et
veniébant ad eum, et di-
cébant : Ave Rex Judæó-
rum : et dabant ei álapas.

℞. Tota die contri-
státus ingrediébar, Dó-
mine : quóniam ánima
mea compléta est illusió-
nibus. * Et vim faciébant,
qui quærébant áni-
mam meam. Allelúia,
Allelúia. Ꝙ. Amici mei,
et próximi mei advér-
sum me appropinquavé-
runt, et steterunt, et qui
juxta me erant, de lon-
gè steterunt. Et vim fa-
ciébant.

Lectio viii.

Sic implebántur, quæ
de se prædíxerat Chri-

stus : Sic Mártyres informabántur ad ómnia, quæ persecutóri libuisset fácere perferénda : Sic paupéris occúltata treménda poténtia, commendabátur prius imitánda patiéntia : Sic regnum, quod de hoc mundo non erat, supérbum mundum, non atrocitáte pugnándi, sed patiéndi humilitáte vincébat : Sic illud granum multiplicándum seminabátur horribili contumélia, ut mirábili pulluláret in gloria. Exiit iterum Pilátus foras, et dicit eis : Ecce addúco eum foras, ut cognoscátis, quia in eo nullam causam invénio. Exiit ergo Jesus portans spíneam Coronam, et purpúreum vestiméntum, et dicit eis Pilátus : Ecce homo.

¶ Milites plecténtes Coronam de spínis imposuérunt cápiti Dómini, et veste purpúrea circumdederunt eum, * Et veniébant ad eum, et dicébant : Ave, Rex Judæórum. Allelúia, Alle-

lúia. ʒ. Exiit ergo Jesus portans Coronam spíneam, et purpúreum vestiméntum. Et veniébant ad eum. Glória Patri. Et veniébant ad eum.

Lectio ix.

Hic appáret non ignoránte Piláto, hæc à militibus facta, sive jússet ea, sive permíserit ; illa scílicet causa, quam suprà díximus, ut hæc ejus ludibria inimici libentissimè biberent, et ultérioris sánguinem non sitírent. Egréditur ad eos Jesus portans spíneam Coronam, et purpúreum vestiméntum, non clarus império, sed plenus opprobrio, et dicit eis : Ecce Homo. Si Regi invidéatis ; jam párcite, quia dejéctum vidéatis. Flagellátus est, spinis coronátus, ludibriósa veste indútus est, amáris convíciis illusus est, álapis cæsus est. Fervet ignomínia, frigéscat invidia ; sed non frigéscit, inardéscit pótiùs, et increáscit.

Te Deum laudámus,

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Añã. Adest dies lætitiæ, quo diadéma spineum commendatur memoriæ, Christi róseo cruóre perfúsum. Allelúia.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis, página 28.

Añã. Posuísti Dómine, super caput Christi Corónam spineam, ejus pretióso sángine decorátam. Allelúia.

Añã. Coróna spinea super caput ejus, expressa signo sanctitátis, gloriæ, et honóris. Allelúia.

Añã. Summum Regem gloriæ, spinis coronátum irrídet plebs pérfida, morti condemnátum. Allelúia.

Añã. Pungens spina vulnerat Christum, mortem patiéntem, et à morte liberat pópulum credéntem. Allelúia.

Capítul. *Cántic.* 5.
Egredimini, ñliæ Sion, et vidéte Regem Salomónem in diadémate,

quo coronávit illum mater sua in die desponsationis illius.

Hymnus.

Lauda fidélis cóncio Spinæ trophæum inclytum :

Per quam perit perditio, Vitæque datur méritum.

Nos à punctúris liberat Ætérni Patris Filius, Dum Spinis pungi tólerat Spinárum culpæ néscius.

Cùm Spinárum acúleum

Christus pro nobis pér-tulit,

Per diadéma spineum Vitæ corónam cóntulit.

Plaudat turba fidélium Quòd per spinæ ludí-brium

Purgat Creátor ómnium Spinéti nostri vítium.

Ut sis perénne ménti-bus

Paschale, Jesu, gáudium, A morte dira críminum Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit gloria, Et Filio, qui à mórtuis Surréxit, ac Paráclito In sempitérna sæcula.

Amen.

✠. Tuam Corónam

adorâmus, Dómine. Allelúia.

R. Tuum gloriósum recólimus triúmphum. Allelúia.

Ad Benedictus.

Añā. Exívit ergo Jesus foras portans Corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum. Allelúia.

Oratio.

Præsta quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in memóriam Passiónis Dómini nostri Jesu Christi, Corónam ejus spíneam venerámur in terris; ab ipso gloria et honóre mereámur in cœlis coronári. Per eúndem Dóminum nostrum.

AD TERTIAM.

Capítulum, Egredimini, ut suprâ in Laudibus.

R. br. Tuam Corónam adorâmus Dómine, * Allelúia, Allelúia. Tuam Corónam.

V. Tuum gloriósum recólimus triúmphum. Allelúia, Allelúia. Gloria Patri. Tuam Corónam.

V. Plecténtes Corónam spíneam, Allelúia.

R. Posuérunt super caput Dómini. Allelúia.

AD SEXTAM.

Capitul. *Isaiæ 53.*

Verè languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum à Deo, et humiliátum.

R. br. Plecténtes Corónam spíneam. * Allelúia, Allelúia. Plecténtes. V. Posuérunt super caput Dómini. Allelúia, Allelúia. Gloria Patri. Plecténtes.

V. Exívit Jesus portans spíneam Corónam, Allelúia.

R. Et purpúreum vestiméntum, Allelúia.

AD NONAM.

Capitul. *Isaiæ 53.*

Ipsæ autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplina pacis nostræ super eum et livóre ejus sanáti sumus.

℞. br. Exiuit Jesus portans spineam Coronam. Allelúia, Allelúia. Exiuit. ʒ. Et purpureum vestiméntum. Allelúia. Gloria Patri. Exiuit Jesus.

ʒ. Circúmdedit me pópulus iste, Allelúia.

℞. Spinis peccatórum suórum, Allelúia.

In ii. Vesperis. Añã. Adest dies, cum reliquis de Laudibus. Psalmus Dixit Dóminus, cum aliis de Dominica, et loco ultimi Psalm. Laudáte Dóminum omnes gentes. Capitulum. Egredimini. ut supra in Laudibus. Hymnus, Ætérno Regi gloriæ, ut in Matutino.

ʒ. Exiuit Jesus portans spineam Coronam, Allelúia.

℞. Et purpureum vestiméntum, Allelúia.

Ad Magnificat.

Añã. Verè languóres nostros ipse tulit, et spinas peccatórum nostrórum ipse portávit: vulnerátus est enim propter iniquitátes nostras, et attritus est propter scéle-

ra nostra. Allelúia. Oratio, Præsta quæsumus, ut supra.

Quando hoc festum transfertur post tempus Paschale, omittitur Alleluia in Añis, ℞. ℞. ʒ. ʒ. etc. Et in Matutino dicentur in tribus Nocturnis sequentes Antiphonæ.

IN I NOCTURNO.

Añã. Maledícta terra in ópere suo: spinas et tribulos germinábit tibi.

Añã. Pro fruménto ortus est mihi tribulus, et pro hórdeo spina.

Añã. Milites plecténtes Coronam de spinis posuérunt super caput Jesu, et arúndinem in dextera ejus.

IN II. NOCTURNO.

Añã. Milites addúcutum Jesum in prætóríum, et induunt eum púrpura, et impónunt ei plecténtes spineam Coronam.

Añã. Exuéntes eum, clámidem coccíneam circumdederunt ei.

Añã. Et genufléxo ante eum, illudébant

eum, dicentes: Ave, Rex Judæorum.

IN III. NOCTURNO.

Añā. Tuam Coronam adoramus, Dómine, tuum gloriósum recólimus triúmphum: miserére nobis, qui passus es pro nobis.

Añā. Eris Coróna gloriæ in manu Dómini, et diadéma regni in manu Dei tui.

Añā. O Coronæ miránda dignitas! Tu spes lapsis, firmitas infirmis: tu restáuras coronas pérditas, Allelúia.

DIE XXI.

In Festo

SS. Torquati, et Soc.
Mart.

Duplex.

Omnia de Com. plurim.
Mart. præter seq.

Oratio.

Deus, qui nos, post beatíssimum Jacóbum Apóstolum, per beátos Mártýres tuos atque Pontífices Torquátum, Ctesiphóntem, Secúndum, Indalétium, Cæci-

lium, Hesychium, et Euphrásium ad agnitiónem tui nóminis venire tribuísti: concéde propitius, ut quos festivo venerámur obséquio, eórum intercedéntibus méritis æténa gáudia consequámur. Per Dóminum.

In I. Noct. Lect. de Script. occ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Quo témpore primam in Christiános persecutiónem Nero immanissimus Imperátor excitávit, beatissimi Apóstoli Petrus et Paulus Torquátum, Ctesiphóntem, Secúndum, Indalétium, Cæcilium, Hesychium, et Euphrásium, beáti Jacobi Apóstoli discipulos, Episcopos Romæ ordinárunť, et ad prædicándum Christi Evangélíum in Hispániam misérunt. Cum autem ad eam provinciam perveníssent, prope Accitánam urbem, in víridi campo, ut longitúdine itineris lassáti aliquántulum quiesce-

rent, constitérunt. Cumque ad civitatem victus eméndi cáusa áliquos misissent, pagáni, qui tunc forte deórum suórum festa debacchántes peragébant, visis divérsi hábitus ac religiónis peregrínis homínibus, in eos furéntes prosíliunt: et ad Sanctos perveniéntes, omnes páriter in fugam actos, usque ad flúmen proseguúntur.

¶ Sancti tui.

Temp. Pasch.: Lux perpétua...

Lectio v.

Sed ut viri Dei pontem Spertransiérunt, pons, qui miræ magnitúdinis et firmíssimus erat, concidit, et gentilium multitúdinem, Sanctos persequentem, pariter opprésit, ac demérsit in aquas. Quo miráculo áccolæ territi, eos póstea revocáre et in honóre habére cæpérunt. In primis Lupária quædam præciára múlter benígne illos suscepit, atque ab his fidem edócta, in oratório, quod ipsa constrúxerat, bap-

tizáta est. Cujus exémplo quamplúrimi in Christum credéntes, relictis idólis, baptismi Sacraméntum suscepérunt.

¶ Vérbera carníficum.

Temp. Pasch.: In servis suis...

Lectio vi.

Hujus ígitur urbis (quæ tunc prima Christi Dómini fidem in Hispánia recépit) beátus Torquátus Episcopus designátus est: et céteris ad álias Hispániæ terras abeúntibus, ipse Acci remánsit, ubi multis pro Christo perfúctus labóribus, demum martyr occúbuit. Ejus corpus in eádem urbe (quæ nunc Guadix appellátur) primo sepúltum est. Juxta cujus sepúlchrum olim arbor olivæ erat, quæ in natáli mártiris florébat, simúlque fructus úberes emittébat: è quibus óleum expréssum ad vários morbos curándos adhibebátur. Inde in Galæciam translátum, in quodam cœnóbio órdis

sancti Benedícti condigno honóre asservátur. Sodáles sancti Torquáti, et ipsi in váriis úrbibus Epíscopi constitúti, Christi Evangélium prædicáru[n]t, et in eis quieveru[n]t: Ctésiphon Vergii, Secúndus Abulæ, Indalétius Urci, Cæcilius Illiberi, Hesychius Cartéjæ, Euphrásius Illitúrgi; quórum córpora ad álias póstea Hispániæ urbes transláta sunt.

R. Tamquam aurum.

Temp. Pasch.: Fíliæ Jerúsalem...

In iii. Nocturno. Cum audieritis de cñi. i. loco.

Tempore paschali, Ego sum vitis vera de cñi. i. loco.

DIE XXII.

In Festo

Beátæ Ritæ de Cassia viduæ.

Omnia de communi nec Virgin. nec Mart.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutaris noster: ut sicut de Beátæ Ritæ festivitáte

gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Lectiones primi Nocturni de Scriptura currenti.

Si autem incidit in secunda vel quarta Feria Rogationum, legantur quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Lectio i.

De Epístola prima B. Pauli Apostoli ad Timotheum.

Viduas honóra, quæ verè víduæ sunt. Si qua autem vídua filios aut nepótes habet: discat primum domum suam régere, et mutuam vicem réddere paréntibus: hoc enim accéptum est coram Deo. Quæ autem verè vídua est, et desoláta, speret in Deum, et instet obsecrationibus et orationibus nocte ac die. Nam quæ in deliciis est, vivens mórtua est. Et hoc præcipe, ut irreprehensibiles sint. Si quis autem suórum, et máximè domesticórum

curam non habet, fidem negavit et est infideli deterior.

℞. Veni, electa mea.

Lectio ii.

Vidua eligatur non minus sexaginta annorum, quæ fuerit unius viri uxor, in operibus bonis testimonium habens, si filios educavit, si hospitio recepit, si Sanctorum pedes lavit, si tribulationem patientibus ministravit, si omne opus bonum subsequuta est. Adolescentiores autem viduas devita: cum enim luxuriatæ fuerint in Christo, nubere volunt habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt. Simul autem et otiosæ discunt circuire domos non solum otiosæ; sed verbosæ; et curiosæ, loquentes quæ non oportet.

℞. Diffusa est gratia.

Lectio iii.

Volo ergo iuniores nubere, filios procreare, matres familias esse, nullam occasionem dare adversario maledicti gra-

tia. Jam enim quædam conversæ sunt retro Satanam. Si quis fidelis habet viduas subministret illis, et non gravetur Ecclesia: ut iis quæ verè viduæ sunt, sufficiat. Qui benè præsunt presbyteri, duplici honore digni habeantur: maxime qui laborant in verbo et doctrina. Dicit enim Scriptura: Non alligabis os bovi trituranti. Et: Dignus est operarius mercede sua.

℞. Spécie tua.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Rita Rocchæ Porrænæ Cássiae opidulo in Umbria, honestis ac piis parentibus nata, ab ineunte ætate illustria dedit virtutum exempla. Eténim pueriles lusus et inanes curas respuens, solitudine, et orationibus mirifice delectabatur. Duodecim annos nata, virginitatem Deo sacrare constituit; sed ne parentum, voluntati adversaretur, viro ingenio præ-

feróci ac móribus tétrico nupsit : cujus asperitatem ea mansuetúdine tulit , ut per annos duodeviginti concórditer vixerint. Maríto , ab inímicis interémpto , non solum pro interfectóribus Deum orábat , sed étiam duóbus adolescéntulis , quos ex eo genúerat , ut patrénæ cædis memoriám abolérent , suadébat. Cùm autem eósdem vindíctæ cupidos cognovísset , Deum precáta est , ut eos citius è vita eríperet , ne concéptam patrénæ cædis ultiónem explérent. His autem defúntis , à sacris virgínibus órdis Sancti Augustini , multis cum lacrimis habitum religiósium postulávit.

℞. Propter.

Lectio v.

Ab illis autem quód solos esset , ter repúlsam passa , non multo post voti compos divínus effécta est. Nam quadam nocte , dum oratióni vacáret , à S. Joánne Bap-

tista , quem sibi Patrónum in primis elégerat , vocáta , ac eum per abrúpta móntium sequi iussa , B. Patre Augustino et Nicoláo Tolentináte comitántibus in cœnobium mirábiliter introdúcta à Virgínibus miraculo permótiis , benigne suscépta est. Re ígitur familiári , divendita , ac prétio in páuperes erogáto , monastérium ipsum ingreditur : ubi corpus vigíliis , cilicio , spinis , quas túnicae attexúerat , crebrisque flagéllis in servitútem redigens , cibum semel in die sumébat , solo panè , et aqua contenta. Obediéntiæ insigne præbuit exemplum cum Antístitæ jussu áridum lignum irrigáre non dubitávit. Oratióni júgiter vacábat ; Christique Dómini cruciátus à média nocte usque ad Solis ortum , tanto mentis ardóre , tantáque lacrymárum vi meditabátur ; ut præ dolóris magnitúdine péne cónfici viderétur.

. Dilexisti justítiam.

Lectio vi.

Quadam die, cum ad Christi è Cruce pendéntis imáginem inténsius oráret, Spína è Crucifixi Coróna in fronte ita transfixa est, ut insanábile vulnus usque ad mortem pertúlerit: ex quo preter acerbíssimum dolóris sensum, fœda sánies exhalábat. Unde ne soróribus náuseam movéret, solitária cum Deo versabátur. Sed anno sæculári Romam cum céteris soróribus, ab Antistíta, propter úlceris deformitátem ire vétita, repénite abstérso vúlvere conváluit; quod tamen, revérta domum, iterum erúpit. Post áliquot annos gravi morbo correpta, ipsum quadriennio patientíssime tolerávit. Quo témpore vernans rosa ex hórtulo aspérrima hieme, atque duæ recentíssimæ ficusei allatæ sunt. Morti jam próxima, Christum Dóminum una cum Beáta Virgine ad coeléstia reg-

na se vocántem audívit; atque ita susceptis ómnibus Ecclésiæ Sacraméntis anno post Christum natum milléssimo quadringentéssimo quadragéssimo tertio, undécimo Kaléndas Junii obdormívit in Dómino. Corpus usque ad hanc diem incorrúptum, suavíssime odóre fragrans, piè cèl'tur. Eam miráculis ante et post óbitum conspicuam, Urbánus octávus in beatórum número rétulit.

℞. Falax gratia.

IN III. NOCTURNO.

Lectiones de Homilia S. Gregorii Papæ.

In Evangélium Simile est Regnum Cœlórum thesauro, de dicto comuni.

FESTA JUNII.

DIE XXVI.

In Festo.

Sancti Pelágii Mártyris.

Duplex.

Omnia de communi
unius Martyris præter
sequentia.

Oratio.

Lætétur Ecclésia tua,
Deus, Beáti. Pelágii
Mártyris tui confísa suf-
frágiis : atque ejus préci-
bus gloriósis, et devóta
permáneat, et secúra
consistat. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura
occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

*De Breviário antiquo
Oveténsi.*

In Hispânia, Civitate
Córduba Sanctus Pelá-
gius martyrium duríssi-
mum sústilit : nam cum
exercitus pérfidi Regis
Abderraméni Gallæciam
expugnásset, inter cete-
ros captivos christiános,
quos ibi cepérunt étiam
Hermógium Episcopum

vinctum Córdubam ad-
duxérunt. Qui cum cár-
ceris squalóres, atque
angústias ferre non pos-
set, nepótem Pelágium
pro se óbsidem dedit,
sperans cítiùs illum fore
redemptúrum.

R. Honéstum fecit
illum Dóminus, et custo-
dívit eum ab inimícis, et
à seductóribus tutávit
illum : * et dedit illi cla-
ritátem ætérnam.

V. Descendítque cum
illo in fóveam, et in vín-
culis non derelíquit eum.
Et dedit illi.

Lectio v.

Cùm autem Pelágus
speciósæ esset formæ,
et ab impudico Rege
concupiscerétur, et ne-
que ejus fœditáti consen-
tíre, nec Christum abne-
gáre vellet : Rex irâ suc-
census, jussit illum for-
cipibus férreis è terra in
altum sæpius elevári, et
dimítti, donec aut spíri-
tum emíttetet, aut Chris-
tum negáret. Quem cum

constántem, et lætum in torméntis conspíceret: membrátim scindi, et in flumen córporis frusta prójici mandávit.

¶. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine; * et voluntáte labiórur ejus non fraudásti eum. ¶. Quóniam prævenísti eum in benedictionibus dulcedinis: posuísti in cápite ejus corónam de lapide pretiósó. Et voluntáte.

Lectio vi.

Christiáni verò nocte corpus beáti Pelágii mártiris rapiéntes honoríficè sepeliérunt, anno Dómini octingentésimo quinquagésimo. Transácto verò áliquo témpore, corpus beáti Pelágii mártiris à Velascóne Legionénsi Epíscopo Legionem est translátum. Témpore verò Beremúndi Regis, Asturicenses et Legionénses cives præsensérunt Saracénos, quos habébant hostes, vel ad capiéndas, vel ad destruéndas prædi-

ctas civitátes, esse ventúros; cum óssibus Regum, qui ibi erant sepúlti, corpus beáti Pelágii Ovétum transtulérunt, ubi à cunctis fidélibus magná veneratione cólitur.

¶. Stola jucunditátis induit eum Dóminus, * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ¶. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intelléctus: et aqua sapientiæ salutáris potávit illum. Et corónam pulchritúdinis. Gloria Patri. Et corónam.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangélíi secundùm Joánnem.

Cap. 12. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulís suis: Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Lectio vii.

Homilia S. Augustini

Episcopi.

Tractatus 51. in Joannem, sub médium.

Ipse Dóminus Jesus erat Igra num mortificándum, et multiplicándum : mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam verò exhortans ad passióis suæ sectánda vestigia : Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus módis intélligi potest. Qui amat, perdet : id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo. Qui amat ánimam suam, perdet eam : noli amáre, ne perdas : noli amáre in hac vita, ne perdas in æténa vita.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, gloria honóris, et opus fortitúdinis. **Y.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis,

posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. Expréssa signo.

Lectio viii.

Hoc autem, quod posteríus dixi, magis habére vidétur evangélicus sensus. Séquitur enim : Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam æternam custódit eam. Ergò quod supra dictum est, qui amat (subintelligitur in hoc mundo) ipse útique perdet : qui autem odit (úti- que in hoc mundo) in vitam æternam ipse custódit eam. Magna et mira senténtia, quemádmódum sit hómínis in ánimam suam amor, ut péreat, ódium, ne péreat. Si malè amáveris, tunc odísti ; si benè óderis, tunc amásti. Felices, qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo.

R. Hic est verè mártir, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit. * Qui minas júdicum non timuit, nec terrenæ dignitátis gloriam quæsívit, sed ad coelès-

tia regna pervénit. **Ÿ.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Gloria Patri. Qui minas.

Lectio ix.

Sed vide, ne tibi subré-
spat, ut téipsum velis
interímere, sic intelli-
gendo, quod debes odís-
se in hoc mundo ánimam
tuam. Hinc enim quidam
maligni, atque perversi
hómínes, et in se ipsis
crudelióres, et scelera-
tióres homicidæ, flam-
mis se donant, aquis se
præfócant, præcipítio se

collidunt, et péreunt.
Hoc Christus non dócuit;
imò étiam diábolo præci-
pítium suggerénti, res-
póndit, Redi retró Sáta-
na: scriptum est: Non
tentábis Dóminum
Deum tuum. Petro au-
tem dixit, significans
qua morte clarificáturus
erat Deum: Cúm esses
júnior, ciagébas te, et
ambulábas, quò volé-
bas; cùm autem senúe-
ris, alter te cinget, et
feret, quò tu non vis. Ubi
satis expéssit, non à
scípso, sed ab álio debé-
re occídi, qui vestigia sé-
quitur Christi.

FESTA AUGUSTI.

DIE VI.

In Festo

Transfiguratiónis D. N.
J. C., Tituláris Almæ
Eccl. Cathed. Basilicæ.
Duplex i. class. cum oct.

AD VESPERAS.

Añá. Assúmpsit Je-
sus Petrum, et Jacóbum,
et Joánnem fratrem ejus,
et duxit eos in montem

excélsum seorsum, et
transfigurátus est ante
eos.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino
meo: * Sede à dextris
meis:

Donec ponam inimí-
cos tuos, * scabéllum pe-
dum tuórum.

Virgam virtútis tuæ e-
míttet Dóminus ex Sion:

* dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non poenitebit eum: * Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicavit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Añã. Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum et Joannem fratrem ejus, et duxit eos in montem excelsum seorsum, et transfiguratus est ante eos.

Añã. Resplénduit facies ejus sicut sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix: Allelúia.

Psalmus 110.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * in consilio justorum, et congregatióne.

Magna ópera Domini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificentia opus ejus: * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabilium suorum, misericors et miserator Dominus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtutem óperum suorum annuntiabit pópulo suo.

Ut det illis hæreditatem gentium: * ópera manuum ejus veritas, et judicium.

Fidélia ómnia mandata ejus: confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritate et æquitate.

Redemptionem misit pópulo suo: * mandavit in æternum testaméntum suum.

Sanctum, et terribile

nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Añã. Resplénduit fácies ejus sicut sol, vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix : Allelúia.

Añã. Et ecce apparuerunt eis Moyses et Elías, loquéntes cum Jesu.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Gloria, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judicio : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditíone mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despiciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit pauperibus : justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in gloria.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum peribit.

Añã. Et ecce apparuerunt eis Moyses et Elías, loquéntes cum Jesu.

Añã. Respóndens autem Petrus dixit ad Jesum : Dómine, bonum est nos híc esse.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dómini : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad

occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humilia respicit in cœlo et in terra?

Súscitans à terra inopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut còllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Añã. Respóndens autem Petrus dixit ad Jesum : Dómine, bonum est nos hìc esse.

Añã. Adhuc eo loquente, ecce nubes lúcida obumbrávit eos.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericordia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Añã. Adhuc eo loquente, ecce nubes lúcida

obumbrávit eos.

Capitul. Philip. 3. d.

Salvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformávit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

Hymnus.

Quicúmque Christum quæritis,
Oculos in altum tóllite :
Illic licébit visere
Signum perénis gloriæ.

Illústre quiddam cernimus,
Quod nesciat finem pati,
Sublime, celsum, interminum ;

Antiquius cœlo, et chao.

Hic illi Rex est gentium,

Populique Rex judáici,
Promissus Abrahæ patri,
Ejúsque in ævum sémini.

Hunc et prophétis testibus,

Iisdémque signatóribus,
Testátor et Pater jubet
Audire nos, et credere.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui te revélas párvulis,
Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempiterna sæcula.

Amen.

Sic terminantur Hymni per Horas.

Ÿ. Gloriosus apparuisti in conspectu Dómini.

R. Propterea decorem induit te Dóminus.

Ad Magnificat.

Aña. Christus Jesus splendor Patris, et nígura substantiæ ejus, portans ómnia verbo virtutis suæ, purgationem peccatorum láciens, in monte excélsso gloriósus apparere hódie dignátus est.

Oratio.

Deus, qui fidei sacraménta in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne patrum testimonio roborásti, et adoptionem filiorum perfectam, voce delápsa in nube lúcida, mirabiliter præsignásti: concéde propítius; ut ipsíus Regis gloriæ nos cohærédes efficias, et ejúsdem gloriæ tribuas esse consórtes. Per Dóminum nostrum...

AD MATUTINUM.

Invitator. Summum Regem glóriæ, * Christum adorémus.

Psalm. Venite, exultémus... pag. 11.

Hymn., Quicúmque.. ut suprà in Vesp.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Paulò minus ab Angelis minorátus, gloria, et honóre coronátus est, et constitútus super ópera mánuum Dei.

Psalmus 8.

Dómine, Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti láudem propter inimicos tuos, * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fi-

lius hóminis, quóniam
vísitas eum?

Minuísti eum paulò
minús ab Angelis, gloriâ,
et honóre coronásti eum:
* et constituísti eum su-
per ópera mánuum tuá-
rum.

Omnia subjecísti sub
pédibus ejus, * oves et
boves univérzas: insu-
per et pécora campi;

Vólucres cœli, et pis-
ces maris, * qui perám-
bulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus no-
ster, * quàm admirábile
est nomen tuum in uni-
vérsa terra!

Añia. Paulò minus ab
Angelis minorátus, glo-
ria et honóre coronátus
est, et constitútus super
ópera mánuum Dei.

Añia. Revelábit Dó-
minus condénsa, et in
templo ejus omnes dicent
gloriam.

Psalmus 28.

Afférte Dómino, filii
Dei: * afférte Dómino
filiós arietum.

Afférte Dómino glo-
riam et honórem, aflérte

Dómino gloriam nómini
ejus: * adoráte Dóminum
in átrio sancto ejus.

Vox Domini super a-
quas, Deus majestátis
intónuit: * Dóminus su-
per aquas multas.

Vox Dómini in virtú-
te: * vox Dómini in ma-
gnificéntia.

Vox Dómini confrin-
géntis cedros: * et con-
frínget Dóminus cedros
Libani:

Et commínuet eas tam-
quam vitulum Libani: *
et diléctus quemádmo-
dum filius unicórnium.

Vox Dómini interci-
déntis flammam ignis: *
vox Dómini concutiéntis
desértum: et commové-
bit Dóminus desértum
Cades.

Vox Dómini præparán-
tis cervos, et revelábit
condénsa: * et in templo
ejus omnes dicent glo-
riam.

Dóminus dilúvium in-
habitáre facit: * et sedé-
bit Dóminus Rex in ætér-
num.

Dóminus virtútem pó-
pulo suo dabit: * Dómi-

nus benedícet pópulo suo in pace.

Aña. Revelávit Dominus condénsa, et ín templo ejus omnes dícent gloriam.

Aña. Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in labiis tuis.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Língua mea cálamus scribæ : * velócitèr scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptéreà benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum , * potentíssime.

Specie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospère procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabílitèr délixtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent , *

in corda inimicórum regis.

Sedes tua , Deus , in sæculum sæculi : * virga directiónis , virga regni tui.

Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem : * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta , et cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestitu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína áurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ regis ab intus, * in fím-

briis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próxímæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos príncipes super omnem terram. .i

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Añá. Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Ÿ. Gloriósus apparúisti in conspéctu Dómini.

ñ. Proptéreà decórem induit te Dóminus. Pater noster... f 4

Lectio i.

De Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

Cap. i.

Fratres, magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatió-

nem, et electiódinem faciátis, hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándó. Sic enim abundánter ministrábitur vobis introitus in ætérnum regnum Dómini nostri, et Salvatóris Jesu Christi propter quod incípíam vos semper commonére de his : et quidem sciéntes et confirmátos vos in præsénti veritaté. Justum autem árbitror quamdiù sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne : certus quòd velox est depositio tabernáculi mei secúndum quod et Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi. .

ñ. Surge, illumináre, Jerúsalem, quia venit lumen tuum : * Et glória Dómini super te orta est.

Ÿ. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et gloria...

Lectio ii.

Dabo autem óperam et fréquénter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciá-

tis. Non enim doctas fábulas secúti notam féci-mus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem et præsentiam: sed speculatóres facti illius magnitúdinis. Accípiens enim à Deo patre honórem, et gloriam, voce delápsa ad eum hujuscémodi à magnífica gloria: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácul, ipsum audíte.

℞. In splendénti nube Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bené complácul, ipsum audíte.

℣. Appáruit nubes obúmbrans, et vox Patris intónuit. Hic...

Lectio iii.

Et hanc vocem nos audívimus de cœlo allátam, cùm essémus cum ipso in monte sancto. Et habémus firmiorem prophéticum sermónem: cui bené fácitis attendéntes quasi lucérnæ lucénti in caliginóso loco, donec dies elucéscat, et lúclifer

oriátur in córdibus vestris: hoc primùm intelligentes, quòd omnis prophetia Scriptúræ propria interpretatióne non fit. Non enim voluntáte humana alláta est aliquándò prophetia: sed Spíritus sancto inspiráti, locúti sunt sancti Dei hómines.

℞. Vidéte qualem charitátem dedit nobis Deus Pater, * Ut filii Dei nominémur, et simus.

℣. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum sicuti est. Ut filii... Gloria... Ut filii...

IN II. NOCTURNO.

Añã. Illúminans tu mirabílitér à móntibus ætérnis: turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israél magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scútum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabiliter à montibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt équos.

Tu terríbilis es, et quis resistet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti iudícium : * terra tremuit et quíevit :

Cùm exúrgeret in iudícium Deus : * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi : * et reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui áuferit spíritum princípum, * terríbili apud reges terræ.

Añá. Illúminans tu

mirabiliter à montibus ætérnis : turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Añá. Mélior est dies una in átriis tuis super millia.

Psalmus 83.

Quàm dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliium abs te : * ascensiones in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vi-

débitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi orationem meam : * áuribus percípe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus : * et réspice in faciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, super millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei : * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem diligit Deus : * grátiam et gloriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Añá. Mélior est dies una in átriis tuis super millia.

Añá. Gloriósa dicta sunt de te, civitas Dei.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas

Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum, * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Añá. Gloriósá dicta sunt de te, civitas Dei.

Ÿ. Gloria, et honóre coronásti eum, Dómine.

ñ. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Pater noster...

Lectio vi.

Sermo S. Leónis Papæ.
Sermo de Transf. ante med.

Aperit Dóminus coram eléctis téstibus gloriam suam, et communem illam cum cæteris

córpore formam tanto splendóre clarificat, ut et fácies ejus solis fulgóri símilis, et vestítus candóri níviúm esset æquális. In quâ transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur, ut de córdibus discipulórum crucis scándalum tollerétur; ne conturbáret eórum fidem voluntáriæ humilitas passiónis, quibus reveláta esset absconditæ excélléntia dignitátis. Sed non minóre providéntia spes sanctæ Ecclesiæ fundabátur, ut totum Christi corpus agnósceret; quáli esset commutatióne donándum: ut ejus sibi honóris consórtium membra promitterent, qui in cápite præfulsisset.

℞. Inebriáti sunt ab ubertáte domus tuæ: * Et torrén-te voluptátis tuæ potásti eos:

℣. Quóniam apud te est fons vitæ; et in lúmine tuo vidébimus lumen. Et...

Lectio v.

Confirmándis verò Apóstolis, et ad omnem

sciéntiam provehéndis, ália quoque in illo miraculo accéssit instructio. Moyses enim et Elías, Lex scilicet et Prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquéntes: ut veríssimè in illa quinque virórum præsentia complerétur quod dictum est: In duobus, vel tribus téstibus stat omne verbum. Quid hoc stabílius, quid firmius verbo, in cujus prædicatióne vétëris, et novi Testaménti concinit tuba, et cum Evangélica doctrína, antiquárum protestatiónum instruménta concurrunt? Adstipulántur enim sibi invicem utriúsque fœderis páginæ: et quem sub vélamine mysteriórum præcedéntia signa promiserant, manifestum, atque perspicuum præsentis gloriæ splendor osténdit.

℞. Præcéptor, bonum est nos híc esse: * Faciámus híc tria tabernácula: Tibi unum, Moysi unum, et Eliæ unum. ℣. Non enim sciébat, quid diceret. Faciámus...

Lectio vi.

His ergo sacramentó-
rum revelatióibus
Petrus Apóstolus incitá-
tus, mundána spernens,
et terréna fastídiens, in
æternórum desidérium
quodam mentis rapiebá-
tur excéssu : et gáudio
totíus visiónis implétus,
ibi cum Jesu optábat ha-
bitáre, ubi manifesta ejus
gloria lætabátur. Undè et
ait : Dómine, bonum est
nos híc esse : si vis, fa-
ciámus híc tria taberná-
cula : Tibi unum, Moysi
unum, et Eliæ unum.
Sed huic suggestióri Dó-
minus non respóndit : si-
gníficans non quidem im-
probum, sed inordiná-
tum esse quod cúperet,
cúm salvári mundus, nisi
Christi morte non posset :
et exémplo Dómini in
hoc vocarétur credén-
tium fides, ut licèt non
oportéret de beatitúdinis
promisióibus dubitári,
intelligerémus tamen in-
ter tentatiónes hujus vitæ
prius nobis tolerántiam
postulándam esse, quàm
glóriam.

¶. Si ministrátio mor-
tis litteris deformáta in
lapídibus, fuit in gloria,
ita ut non possent intén-
dere filii Israël in faciém
Moysi, propter gloriam
vultus ejus, quæ evacuá-
tur : * Multò magis mi-
nistrátio spíritus, quæ
manet, erit in gloria.

Ÿ. Ampliórís enim
gloriæ Christus præ Moy-
se dígnus est hábitus,
quantò ampliorem honó-
rem habet domo, qui
fabricábit eam. Multò...
Gloria... Multò...

IN III NOCTURNO.

Añá. Thabor, et Her-
mon in nómine tuo exul-
tábunt, tuum bráchium
cum poténtia.

Psalmus 88.

Misericórdias Dómini *
in ætérnum cantábo.

In generatióem et ge-
nerationem * annuntiábo
veritátem tuam in ore
meo.

Quóniam dixisti : In
ætérnum misericórdia æ-
dificábitur in cœlis : *
præparábitur veritas tua
in eis.

Dispósui testaméntum

eléctis meis, jurávi David servo meo: * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in genitiónem, et generatióem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabilia tua, Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino, * similis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes, qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtutum, quis similis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum áutem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimicos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et

plenitúdinem ejus tu fundásti: * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur dextera tua: * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericordia et véritas præcedent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatióem.

Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die: * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam gloria virtutis eórum tu es, * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assumptio nostra: et sancti Israël Regis nostri.

Tunc locútus es in visione sanctis tuis, et dixísti: * Pósui adjutórium in poténate: et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et brachium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo, * et filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimicos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in fluminibus dexteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salutis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsam præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si áutem dereliquerint filii ejus legem meam *

et in judíciis mei non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandata mea non custodiérint ;

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritate mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis non fáciam irrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum : et testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulísti et despexisti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepés ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuerunt eum omnes transeuntes viam : * factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram deprimentium eum : * lætificasti omnes inimicos ejus.

Avertisti adiutorium gladii ejus : * et non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione : * et sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies temporis ejus : * perfudisti eum confusione.

Usquequò , Dómine, avertis in finem : * exardescet sicut ignis ira tua ?

Memorare quæ mea substantia : * numquid enim vanè constituisti omnes filios hóminum ?

Quis est homo , qui vivet , et non videbit mortem : * eruet animam suam de manu inferi ?

Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ , Dómine , * sicut jurasti David in veritate tua ?

Memor esto , Dómine, opprobrii servorum tuorum * (quod continui in

sinu meo) multarum Gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui , Dómine , * quod exprobraverunt commutationem Christi tui.

Benedictus Dóminus in ætérnum : * fiat fiat.

Ana. Thabor, et Hermon in nómine tuo exultabunt , tuum bráchium cum poténtia.

Ana. Lux orta est justo, et rectis corde lætítia.

Psalmus 96.

Dóminus regnavit , exúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes , et caligo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet , * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit , et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini : * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli

justitiam ejus : * et viderunt omnes pópuli gloriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptilia : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit , et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ : * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altissimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificationis ejus.

Añã. Lux orta est justo, et rectis corde lætitia.

Añã. Confessiõnem, et decórem induit, amictus lumine sicut vestimento.

Psalmus 103.

Benedic , ánima mea, Dómino : * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiõnem et decórem induísti : * amictus lumine sicut vestiménto.

Exténdens cœlum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus : * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum , amictus ejus : * super montes stábunt aquæ.

Ab increpatióne tua fugient : * à voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes , et descéndunt campi * in locum , quem fundásti eis.

Términum posuísti quem non transgrediéntur : * neque conver-

tentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus : * inter médium montium pertransibunt aquæ.

Potabunt omnes bestiæ agri : * expectabunt onagri in siti sua.

Super ea volucres cœli habitabunt : * de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis : * de fructu operum tuorum satiabitur terra :

Producens fœnum jumentis, * et herbam servituti hominum :

Ut educas panem de terra : * et vinum lætificet cor hominis :

Ut exhilararet faciem in oleo : * et panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantavit : * illic pàsseres nidificabunt.

Heródi domus dux est eorum : * montes excelsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in tempore : * sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, et facta est nox : * in ipsa pertransibunt omnes bestiæ silvæ.

Cátuli leonum rugientes, ut rapiant : * et quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt : * et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum : * et ad operationem suam usque ad vesperum.

Quàm magnificata sunt ópera tua, Dómine ! * ómnia in sapientia fecisti : impléta est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, et spatiosum manibus : * illic reptília, quorum non est número.

Animália pusilla cum magnis : * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illudendum ei : * ómnia à te expectant, ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia

implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur : * auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, et creabuntur : * et renovabis faciem terrae.

Sit gloria Domini in saeculum : * laetabitur Dominus in operibus suis :

Qui respicit terram, et facit eam tremere : * qui tangit montes, et fumigant.

Cantabo Domino in vita mea : * psallam Deo meo, quamdiu sum.

Jucundum sit ei eloquium meum : * ego vero delectabor in Domino.

Deficiant peccatores a terra, et iniqui ita ut non sint : * benedic, anima mea, Domino.

Añā. Confessionem, et decorem induit, amictus lumine sicut vestimento.

Ÿ. Magna est gloria ejus in salutari tuo.

R. Gloriam, et magnum decorem impones

super eum. Pater noster...

Lectio vii.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Cap. 17.

In illo tempore : Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum : et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia 57. in Math. in initio.

Quoniam multa de periculis, multa de passionibus, multa de morte, et de caede discipulorum locutus est Dominus : et aspera complura, atque ardua eis injunxit, et illa quidem in praesenti vita, et jam imminabant; bona vero in spe, et expectatione erant : ut puta, quia servarent animam suam, si perderent eam : quia in gloria Patris sui venturus sit, et praemia redditurus : ut

visu étiam certiôres fáceret, et osténderet quid nam sit illa gloria, cum quâ venturus est, quantum cápere póterant in hac præsénti vita illis osténdit, eámque détegit, ne aut sua, aut Dómini morte dóleant, et máximè Petrus.

¶. Vocávit nos Deus vocatióne sua sancta secúndum grátiam suam, quæ manifestata est nunc, * Per illuminatió- nem Salvatóris nostri Jesu Christi.

¶. Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam incorruptiõem. Per illuminatiõem...

Bened. Divinum auxilium...

Lectio viii.

Et vide quid agit, cum de regno, et de gehénna disserúerit. Nam in eo quod dixit: Qui invenit ánimam suam, perdet eam; et quicumque perdet eam grátia mei, invéniet ipsam: et in eo quod ait, Reddet unicuique secúndum ópera sua: et regnum, et gehénnam

designávit. Cùm igitur de utrísque disserúerit, regnum quidem ut óculis cernátur, concédit: gehénnam autem mínimè, quóniam rudióribus atque ineptióribus illud necessárium fuisset: sed cùm illi probi essent, ac perspicáces, satis fuit eos á melióri- bus confir- mári. Hoc étiam multò magis ipsum decébat: non tamen omnínò illud pretermisit, sed et aliquándo atrocitatem gehénnae quasi ante óculos propónit, véluti cùm Lázari imáginem descripsit, et ejus méminit, qui denários centum repétiit.

¶. Deus, qui fecit de ténebris lumen splendescere, illúxit in córdibus nostris: * Ad illuminatiõem sciéntiæ claritátis Dei in fácie Jesu Christi. ¶. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde, miséricors, et miserátor, et justus. Ad illuminatiõem...

Lectio ix.

Post sex dies assumpsit Jesus Petrum, Joán-

nem et Jacobum ; álius autem Evangelista post octo ait ; nec ulla certe dissonántia est. Nam alter, tam illam diem, qua Christus locútus est, quam qua in montem addúxit : alter intermédiis solum commemorávit. Tu verò Matthæi philosophíam considera, qui non celávit nómina eórum, qui præpósiti fúerant. Quod et Joánnes sæpius facit : cùm exímias Petri laudes veríssimè ac diligentíssimè describat. Nullum enim in hoc Apostolorum consórtio livor, aut inánis gloria locum habébat.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Aña. Assúpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsu seórsum, et transfigurátus est ante eos.

Psalm. Dóminus regnávít... cum reliq.

Aña. Resplénduit fá-

cies ejus sicut sol, vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix, allelúia.

Aña. Et ecce apparuerunt eis Móyses, et Elías loquéntes cum Jesu.

Aña. Respóndens autem Petrus, dixit ad Jesum : Dómine, bonum est nos híc esse.

Aña. Adhúc eo loquente, ecce nubes lícida obumbrávit eos.

Capitul. *Philipp.* 3.
Salvatórem expectámus
SDóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

Hymnus.

Lux alma, Jesu, méntium,
Dum corda nostra récreas,
Culpæ fugas caliginem,
Et nos reple dulcédine.
Quam lætus est, quem visitas !

Consors paternæ dexterae

Tu dulce lumen Pátriæ,

Carnis negátum sénsi-
bus.

Splendor Patérnæ gló-
riæ ,

Incomprehénsa Cháritas,
Nobis amóris cópiam
Largire per præsentiam.

Jesu, tibi sit gloria ,
Qui te revélas párvulis,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu ,
In sempiterna sæcula.

Amen.

✠. Coróna aurea su-
per caput ejus.

℞. Exprésa signo
sanctitátis , gloriæ , et
honóris.

Ad Benedictus.

Añã. Et ecce vox de
nube, dicens : Hic est
Fílius meus diléctus in
quo mihi complácuí,
ipsum audíte , allelúia.

Oratio.

Deus, qui fidei sacra-
menta in Unigéniti tui
gloriosa transfiguratióne
patrum testimonio robo-
rásti, et adoptiódinem fi-
liórum perféctam, voce
delápsa in nube lúcida,
mirábiliter præsignásti :
concéde propítius ; ut i-

psíus Regis gloriæ nos
cohærédes efficias, et e-
júsdem gloriæ tribuas es-
se consórtes. Per Dómi-
num nostrum...

AD PRIMAM.

In ℞. br. Christe, Fili
Dei vivi... dicitur ✠.
Qui apparuísti hódie...

AD TERTIAM.

Añã. Resplénduit fá-
cies ejus...

Capit. Salvatórem ex-
pectámus Dóminum....
ut suprã.

℞. br. Gloriósus appa-
ruísti in conspéctu Dómi-
ni, * Allelúia, allelúia.
Gloriósus... ✠. Propté-
reà decórem induit te
Dóminus. Allelúia alle-
lúia. Gloria Patri... Glo-
riosus... ✠. Gloria, et
honóre coronásti eum,
Dómine, allelúia. ✠. Et
constituísti eum super
ópera mánuum tuárum,
allelúia.

AD SEXTAM.

Añã. Et ecce appa-
ruérunt eis...

Capit. 2. *Cor.* 3.

Nos omnes, reveláta fá-
cie, gloriam Dómini
speculántes, in eámdem
imáginem transformá-
mur à claritáte in claritá-
tem, tamquam à Dómini
spíritu.

℞. br. Gloria, et honó-
re coronásti eum, Dómi-
ne, * Allelúia, allelúia.
Gloria... ♀. Et consti-
tuísti eum super ópera
mánuum tuárum. Allelú-
ia, allelúia. Gloria... Glo-
ria et honóre... ♀. Ma-
gna est gloria ejus in sa-
lutári tuo, allelúia.
℞. Gloriam, et magnum
decórem impónes super
eum, allelúia.

AD NONAM.

Añā. Adhúc eo lo-
quente...

Capit. *Apoc.* 21.

Sústulit me in espíritu in
montem magnum, et
altum, et osténdit mihi
civitátem sanctam Jerú-
salem, descendéntem de
cœlo à Deo, habéntem
claritátem Dei: et lucér-
na ejus est Agnus.

℞. br. Magna est glo-

ria ejus in salutári tuo. *
Allelúia, allelúia. Ma-
gna... ♀. Gloriam, et
magnum decórem impón-
es super eum. Allelúia,
allelúia. Gloria Patri...
Magna... ♀. Coróna áu-
rea super caput ejus, alle-
lúia. ℞. Expréssa signo
sanctitátis, gloriæ, et
honóris, allelúia.

In 2. Vesp. ómnia ut
in primis præter seq.

Ad Magnificat.

Ant. Et audiéntes di-
scípuli, cecidérunt in fá-
ciem suam, et timuérunt
valdè: et accéssit Jesus,
et tétigit eos, dixítque
eis: Súrgite, et nolíte
timére, allelúia.

Orat. Deus, qui fí-
dei... ut suprà.

DIE XI.

In Festo

S. Philuménæ V. et M.

Duplex.

Omnia de Comm.
præt. seq.

Oratio.

Deus, qui inter cætera
poténtiæ tuæ mirácu-
la, etiam in sexu frágili

li victóriam martyrii contulisti : concéde propítius ; ut , qui beátæ Philuménæ , Virginis et Mártiris tuæ , natalítia cólimus , per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum.

Lects. I. Noct. de Script. occ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Inter cætera Mártýrum Isepúlchra , quæ in cæmetério Priscillæ ad viam Saláriam reperíre solent , illud éxstitit , quo repósitum fúerat sanctæ Philuménæ corpus , uti ex túmuli inscriptióne tribus latérculis appósita perlegebátur. Licet vero inventa ibidem fúerit phiála sánguinis , et alia inscúlpta conspiceréntur martyrii insígnia , doléndum tamen est res ab eádem gestas , áctaque , ac genus martyrii quod ipsa fecit obscúra perstitisse. Cæterum ubi primum sacrum hoc corpus , ex beneficéntia Pii Séptimi , inítio Pontificátus ejus accéptum , cúl-

tui fidélis pópuli propósitum fuit Mugnáni in Nolána Diocési , ingens illico famæ célébritas ac religio erga sanctam Mártýrem percrebuit præsertim ob signa quæ ejúsdem præsidio accessisse úndique ferebátur. Hinc factum est ut complúrium Antístitum , cultorúmque Mártýris postulatióibus permótus Gregórius décimus séxtus , Póntifex Máximus , univérsa rei ratióne matúre perpénsa , festum ejúsdem cum officio et Missa in memoráta Nolána diocési , et álibi agéndum bénigne permísérít.

Lectiones V. et VI.

Sermo S. Ambrósii Epíscopi : Quóniam hódie natális , quæ sunt IV. et V. de comm. i loco.

In III Noct. Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum , de eod. comm.

DIE XIII.

Octava Transfigurati-
onis D. N. J. C.

Duplex.

Omnia ut in die Festo,
præter sequentia.

IN I. NOCTURNO.

Lectiões de Scriptura
occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio vi.

Ex oratione S. Cyrilli
Episcopi.*De Festo Transfigura-
tionis.*

Venit Dóminus Jesus in gloria Dei Patris, et non in ea, quæ est in nobis humilitate, et abjectione. Quómodo ergo fecit miráculi spectatores eos, qui promissum accéperant? Ascéndit in montem, habens ex eis tres eléctos. Deinde transmutátur in quemdam excellentem, et divinum splendórem: ádeò, ut ejus vestis viderétur resplendéscere instár lúminis. Deinde Móyses et Elías, Jesum circumsisténtes, de ejus decéssu inter se loquebántur, quem erat adimpletúrus

in Jerúsalem, hoc est, ejus quæ est cum carne œconómia mystérium, et salutárem passiónem, quæ, inquam, futúra erat in cruce.

ñ. Inebriáti sunt ab ubertate domus tuæ: * Et torrente voluptátis tuæ potásti eos.

ψ. Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen. Et torrénite voluptátis.

Lectio v.

Verum enim est, quòd lex Móysis, et sermo sanctórum Prophetárum Christi priùs ostendérunt mystérium: illa quidem in figúris et umbris ipsum propè modum describens in tábula; hi autem multifáriam, multisque modis prædicéntes, quòd suo témpore vidébitur in nostra forma, et quòd pro salute et vita ómnium non recusávit pati mortem in ligno. Quòd autem Móyses et Elías áderant, et simul loquebántur, id fiébat hoc consílio, ut ostenderétur, legem et

Prophétas esse velut satellites Dómini nostri Jesu Christi, ut qui ab ipsis fúerat ostensus Dóminus per ea quæ significárunť, quæ erant inter se convenientia. Non enim dissident à lege ea quæ dicuntur per Prophétas: et hoc est, ut árbitor, quod inter se colloquebántur Móyses sanctissimus, et Prophetárum óptimus. Is autem erat Eliás.

℞. Præcéptor, bonum est nos hic esse. * Faciámus hic tria tabernácula: tibi unum, Móysi unum, et Eliæ unum.

ψ. Non enim sciébat, quid diceret. Faciámus.

Lectio vi.

Potest autem illud quoque considerári. Quóniam ex turbis álíi quidem dicébant, eum esse Eliám: álíi Jeremíam: álíi verò unum ex Prophétis: ducit eórum Príncipes, ut vel ex hoc vídeant, quid intersit inter Dóminum, et servum. Post hanc ália quo-

que potest duci considerátio. Quóniam enim assiduè accusábant, quòd legem transgrederétur, et existimábant eum esse blasphemum, ut qui sibi vindicáret eam, quæ ei non conveniébat, nempe gloriam Patris, et dicébant: Hic homo non est ex Deo, quóniam sabbatum non servat. Et rursus: De bono ópere non lapidámus te, sed de blasphemia, et quòd, homo cum sis, facis te ipsum Deum: ut ostenderétur, útraque crimina profecta esse ex invidéntia, et eum neutri eórum esse affinem: et neque id, quod à se fit, esse legis transgressionem, nec vindicationem gloriæ non sibi convenientis, quòd dicat se esse æquálem Patri, eos qui in utroque eórum clari fúerant, producit in médium.

℞. Si ministratio mortis litteris deformáta in lapídibus, fuit in gloria, ita ut non possent intendere filii Israël in

táciem Móysi, propter gloriam vultus ejus, quæ evacuátur : * Multo magis ministratio spíritus, quæ manet, erit in gloria.

✠. Amplioris enim gloriæ Christus præ Móyse dignus est hábitus, quanto ampliorem honórem habet domo, qui fabricávit eam. Multo magis ministratio. Gloria Patri. Multo magis.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vii.

Lectio S. Evangélíi secúndum Matthæum.

Cap. 17.

In illo témpore : Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsu scórsu, et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homília S. Joánnis

Chrysóstomi.

Homília 57. in Matt.

Nam quóniam dixit : Si quis vult post me venire, tollat crucem

suam, et sequátur me : hac de causa eos, qui cénties pro Dei præceptórum custódia, et pópuli qui sibi créditos fúerat, mortem suscepissent, in médium producit : Quorum utérque, cù animam perdiderit, invénit eam : utérque sanè magna libertáte advérsus tyránnos locúti sunt : alter advérsus Ægyptium, alter advérsus Achab, et quod magnum est, pro ingrátis homínibus, et inobediéntibus, à quibus in atrocía perícula compúlsi sunt : qui etsi priváti, et absque potestáte fúerant, propósitum tamen habúerint, ab idolórum cultu pópulum erípere : quorum alter tardus lingua, et voce ténuis, alter étiam áliquo modo rustítior ; et utérque sæculárium divitiárum aprímè contéptor.

℞. Vocávit nos Deus vocatióne sua sancta, secúndum grátiam suam, quæ manifestáta est nunc, * Per illuminatió-

nem Salvatoris nostri Jesu Christi.

✠. Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem. Per illuminationem.

Lectio viii.

Ad hæc omnia, suæ quoque gloriæ Apostolos admonēbat, cum assistere fecisset, non ut ad similitudinem solum, sed ut ad majorem certando statum conscenderent. Quare quando dixerunt: Dicāmus ignem de cœlo descendere, et Eliæ, qui hoc fecit, meminērunt: Nescitis, respondit, cujus spiritus estis: ad patientiam eos, et malorum tolerantiam per doni præstantiam exercēbat. Non putet autem aliquis, Eliam nos tamquam imperfectum vilipendere; perfectum enim illum omnino, temporum tamen suorum consideratione arbitrāmur fecisse. Nam cum puerilior tunc, ut ita dicam, mens hominum fuerit, non tam exqui-

sita egēbat doctrina.

℞. Deus qui fecit de tenebris lumen splendescere, illuxit in cordibus nostris: * Ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Jesu Christi.

✠. Exortum est in tenebris lumen rectis corde, misericors, et miserator, et justus. Ad illuminationem. Gloria Patri. Ad illuminationem.

Nona lectio de Sanctis Martyribus Hippolyto, et Cassiano, ut in Brevariario.

DIE XVI.

In Festo
S. Rochi Conf.

Duplex.

Omnia de Com. Conf.
non Pontif. præter seq.

Oratio.

Populum tuum, quæsumus, Dómine, continua pietate custodi: et beāti Rochi suffragantibus méritis, ab omni fac animæ et corporis contagione secūrum. Per Dóminum.

Lects. I. Noct. de Script.
occ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Rochus in Monte Pes-
suláno natus, quanta
in próximum charitate
flagraret, tum maxime
ostendit, cum saevissima
peste longe lateque per
Itáliam grassante, patria
relicta, Itálicam peregrina-
tionem suscepit, ur-
besque et oppida perá-
grans, seipsum in ægro-
tantium obséquium im-
pendere, animamque
suam pro fratribus pône-
re non dubitavit. Quod
beáti viri stúdiū quam
gratum Deo fuerit, miris
sanationibus declarátum
est. Complures periculo
signo crucis eripuit, et
integræ sanitati restituit.
In pátriam revérsum,
virtutibus et méritis di-
ves sanctissime obiit, e-
jusque obitum statim
subsecuta est veneratio
fidélium, quæ in Cons-
tantiénsi deinde Concílio
magnum recepisse dici-

tur incrementum, cum
ad propulsándam in-
gruentem luem, Rochi
imágo solémni pompa,
omni comitánti pópulo,
per eámdem civitatem,
Episcopis approbánti-
bus, est deláta. Itaque
ejus cultus mirífice pro-
pagátus est in univérso
terrarum orbe, qui eúm-
dem sibi apud Deum ad-
vérsus contagiósam luem
patrónum religiósio stu-
dio adoptávit. Quibus
accuráte perpénsis, Ur-
bánus Octávus, Póntifex
Máximus, ut ejus dies
festus iis in locis, in
quibus forent Ecclesiæ
sancti Rochi nómine Deo
dicatæ, Officio ecclesiás-
tico celebrarétur, in-
dúlsit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Ex Tractátu sancti Au-
gustini Episcopi in Epís-
tolam Joánnis.

Ex Tract. 5. in cap. 3.

Perfécta ista cháritas
est, ut parátus sis mo-
ri pro fratre. Hanc ipse

Dóminus in se exhibuit, mórtuus pro ómnibus, orans pro eis à quibus crucifigebátur, et dicens: Pater, ignósce illis, quia nésциunt quid faciunt: sed si solus hoc fecit, non erat magister, si discípulos non habébat. Si quis tantam habúerit charitátem, ut parátus sit pro frátribus etiam mori perfécta est in illo cháritas. Sed numquid mox ut náscitur, jam prorsus perfécta est? Ut perficiátur, náscitur; cum fúerit nata, nutritur; cum fúerit nutrita, corroborátur: cum fúerit roboráta, perficitur; cum ad perfectiónem vénerit, quid dicit? Mihi vivere Christus est, et mori lucrum. Optábam dissólvi, et esse cum Christo, multo enim magis óptimum, manére in carne necessárium propter vos. Propter eos volébat vivere, pro quibus parátus erat mori.

¶. Amávit eum.

Lectio vi.

Hæc est perfectio charitátis, et major omnino non potest inveniri: sed quia non in ómnibus perfécta est, et desperáre non debet in quo perfectata non est, si jam nata est, quæ perficiátur, et útique si nata est, nutriéndata est, et quibúsdam suis nutrimentis ad perfectiónem própíam perducéndata. Quæsívimus inchoatióem charitátis, unde incípiat, et ibi continuo invenimus: Si quis habet facultates mundi, et viderit fratrem suum egéntem, et cláuserit viscera sua advérsus eum, quómodo diléctio Patris manet in illo? Ergo hic incípit ista cháritas, fratres, ut de suis supérfluis tribuat egénti in angústis aliquibus constitúto, ex eo quod sibi abúndat; secúndum tempus, à tribulatióne temporáli liberet fratrem: hinc exórdium est charitátis. Hanc ita cæptam, si verbo Dei, et spe futúre vitæ nutrie-

ris, pervénies ad illam
perfectiónem, ut parátus
sis ánimam tuam pónere
pro frátribus tuis.

℞. Iste homo.
In iii. nocturno. Hom.
in Ev. Nollite timére de
cñi. 2. loco.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE VII.
In Festo

Translationis S. Eulálie
V. et M. Patronæ Diœ-
cesis.

Duplex

cum octava in Civit.

Omnia ut in festo pa-
gina 1. præter sequentia.

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui regiónem
nostram Beátæ Eulálie
Vírginis et Mártiris tuæ
pretiósó corpore illustrá-
re providisti: concéde
propítius, ut qui ejus
Translationem celebrá-
mus in terris, ipsíus sa-
cræ Vírginis consórtium
mereámur in cœlis. Per
Dóminum...

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Cum beáta Eulália, E-
méritæ, anno Christi
trecentésimo tértio, quar-

to idus Decémbris in per-
secutióne Diocletiáni et
Maximiáni, sub ipsórum
in Lusitánia Prætóre Cal-
phurniáno, gloriosíssi-
mum subiisset marty-
rium: ejus exánime cor-
pus pia Christianórum
curâ clàm ablátum, se-
pulturæque tráditum,
ádeò miraculórum splen-
dóre (divíno providénte
Sponso) coruscáre cœ-
pit, ut et fidélibus concí-
vibus tutámen sæpíssimè
præbúerit, et invadénti-
bus hóstibus, non semel
terrórem intúlerit. Inde,
vernánte jam apud Lusi-
tániæ pópulos cathólica
religióne, sacri cruóris
irrigatióne fœcundáta:
ita hujus sacræ Vírginis
et Mártiris grata memó-
ria inváluit, ut in ejús-
dem cultum célebre tem-
plum eréxerint incolæ:

ubi ipsius reliquias sertis coronis, et variis floribus decorabant, suumque patrocinium precibus et orationibus impetrabant.

R. Audiens Eulalia sævitiam tyranni, et christianorum cruciatus, latibula perosa, noctu septa, claustraque fugax aperit, et iter ingreditur per invia, et vepribus obsita loca; * Angélico tamen comitata choro, et luce coelitus demissa.

Y. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit: lucerna pedibus meis verbum tuum, et lumen semitis meis. Angélico tamen.

Lectio v.

Tanta autem à primis temporibus penes templum illud vigescébat religio, ejusque célébritas adeò augebatur in dies, ut ex omnibus christianorum regionibus, ad colendas in eo beatae Eulaliæ reliquias peregrinorum multitudo conflueret. Unde ipsius memorie, et honori plúrima

per totam Hispániam templa, quæ hucusque permanent, fuerunt constructa. Secuta postea totius ferè Hispániæ per Saracenorum inundationem misera devastatione, Silo invictorum Asturum Rex, fideli congregato exercitu, excursionem usque in Lusitániam fecit, Emeritæque urbe expugnata, sepulchrum beatæ Eulaliæ reseravit, ejusque corpus sacrum, suæ victoriæ trophæum, in Astúrias asportavit, et in Ecclesia sancti Joannis Apóstoli, in territorio Pravénsi, ab ipso ædificata, pio cultu reposuit. Aliquot autem decursis annis, Rex Alphonsus secundus, cognomento Castus, Ecclesia Cathedrâli Oveténsi erecta, in ejus Cámara asservandis innúmeris sacris reliquiis destinata, beatæ Eulaliæ lípsana decéntius collocavit.

R. Beata Eulalia lætissimè, et constantèr festinabat ad martyrium, * quasi ad épulas invitata:

et agónem suum Dómino précibus commendábat.

Ÿ. Nobílibus orta natalibus, ab ignóbili gaudens trahebátur ad martyrium. Quasi ad épulas.

Lectio vi.

Tribus exindè fermè transáctis sæculis, Pelágius Oveténsis Antistes beátæ Euláliæ corpús magno totíus pópuli concúrsu, et lætítia, in argénteá, pulchráque urna ab Alphónso Castéllæ, et Legiónis Rege Sexto obláta recónditum, sídélium veneratióni expósuit; ejusdémque sacræ Virgínis, et Mártýris officíum ex Gállia Narbonénsi, ubi jámdiù celebrábatur, descriptum peculiáribus Antíphonis, et Responsóriis ornátum in tota sua Diocésí recitári decrevit. Unde evenit, ut Astúrum populórum devótio beátam Euláliam ut speciálem præcipuámque sibi Patrónam colúerit; donec anno Christi millésimo sexcentésimo trigésimo nono, auctoritaté Apostólica fuit

confirmátum, quod talia affectióne fúerat institútum. Solemnitátem verò Translatiónis hújusce sacræ Virgínis à multis tempóribus votíve tantùm celebrárisólitam, à Cleménte Nono, Pontífice Máximo, sub ritu dúplici quotánnis, séptimo Idus Septémbris, tota Oveténsi Diocésí, piis incolárum précibus fuit impetrátum.

℞. Ad passióem ducta Eulália tyránno dixit: Quid perséqueris Christiános, et niteris in vanum pérdere vírginem Dei? * Dóminus me docet in veritaté sua: ídeò non sedúces adolescéntiam meam.

Ÿ. Ego annórum sum trédecim; putasne ætátem meam tuo posse terrore turbári? Dóminus me docet. Gloria Patri. Dóminus me.

DIE IX.

In Festo

B. M. V. de Covadonga
 Titularis R. Collegialis
 Ecclesiæ.

Duplex i. class. cum oct.
 in Colleg. ejusd. Eccle-
 siæ.

Duplex majus
 in Diœcesi.

(Si incidit in Domini-
 cam transfert. in Diœc.
 ad fer. 2. ut in die propr.)

AD VESPERAS.

Añæ. de Laud. Psal-
 mi, pag. 1.

Capitul. *Judith.* 13.

Benedixit te Dóminus
 Bin virtúte sua, quia
 per te ad nihilum redégit
 inimicos nostros, et no-
 men tuum ita magnificá-
 vit, ut non recédât laus
 tua de ore hóminum.

Hymnus.

Sæpe dum Christi pópu-
 lus cruéntis

Hostis infénsi premeré-
 tur armis,

Venit adjútrix pia Virgo
 cœlo

Lapsa seréno.

Prisca sic patrum mo-
 numénta narrant :

Templa testántur spóliis
 opímis

Clara, votivo repetita
 cultu

Festa quotánnis.

En novi grates líceat
 Maríæ

Cántici lætis módulis re-
 férre

Pro bonis tantis, reso-
 nánte pláusu

Gentis Ibéræ.

Vírgines castæ, pueri-
 que puri

Géstiens Clerus, popu-
 lúsque grato

Corde Reginam celebrá-
 re certent

Voce canéntes :

O nímis felix, vene-
 ránda Virgo,

Ex cavo saxo récreans
 Ibéros,

Qui in tuas proni reve-
 rénter aras

Undíque currunt.

Grátia Mater locuplex
 tuórum

Mílitum quondam vigil
 atque custos,

Dum feri mauri, jáculis
 retórtis,

Clade perírent.

Núbilum nobis minitá-
 tur atrum ;

Tu fave, ò astrum rutilans, benigna
Súbveni Mater; pópulo
fidéli

Esto juvámén.

Te per ætérnos venerémur annos
Trínitas, summo celebranda pláusu,
Te fide mentes, resonóque linguæ

Cármíne laudent. Amen.

ʒ. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

ñ. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat.

Añá. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, refóve flébiles, ora pro pópulo, intérvéní pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvámén, quicúmque celébrant tuam sanctam festivitátem.

Oratio.

Omnípotens et misericors Deus, qui ad defensiónem pópuli christiáni in Beatíssima Virgíne María perpétuum auxílium mirábiliter constituísti: concède propítius

ut tali præsidio muniti certántes in vita, victóriam de hoste maligno cónsequi valeámus in morte. Per Dominum...

In Diócesi Vesp. dicuntur de Nativitate
B. M. V.

AD MATUTINUM.

Invit. Sancta María, auxiliátrix christianórum, * intercède pro nobis.

Psalm. Vénite exultémus, pag. 11. Sæpe...
ut ad Vesp. pag. 299.

IN I. NOCTURNO.

Añá. Fortitúdo et decor indumentum ejus, et lex cleméntiæ in lingua ejus.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quám admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti láudem propter inimicos tuos, * ut déstruas i-

nimicum et ultorem.

Quoniam videbo celos tuos, opera digitorum tuorum : * lunam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut filius hominis, quoniam visitas eum ?

Minuisti eum paulò minùs ab angelis, gloria et honore coronasti eum : * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus : * oves et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra !

Gloria Patri, etc.

Añã. Fortitudo et decor indumentum ejus, et lex clementiæ in lingua ejus.

Añã. Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudarunt eam.

Psalmus 18.

Cœli enarrant gloriam Dei, * et opera manuum ejus annuntiat firmitatem.

Dies diei eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ neque sermones, * quorum non audiuntur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum : * et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum : * et ipse, tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam : * à summo cœlo egressio ejus.

Et occursus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Domini immaculata convertens animas : * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda :

* præceptum Dómini lúcidum, illúminans oculos.

Timor Dómini sanctus, pórmanens in sæculum sæculi, * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribúto multa.

Delicta quis intelligit ? Ab occúltis meis munda me ; * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * et emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant eloquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus : * et redémpstor meus.

Añã. Vidérunt eam filiae Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam.

Añã. De cœlo in ter-

ram aspéxit, respéxit in oratióem humílium, et non sprévit precem eorum.

Psalmus 23.

Dómini est terra et plenitudo ejus : * orbis terrarum et universi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiόnem à Dómino : * et misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum : * quæréntium faciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dóminus virtutum, ipse est Rex gloriæ.

Añá. De cœlo in terram aspéxit, respéxit in orationem humílium, et non sprévit precem eorum.

Ÿ. Spécie tua et pulchritúdine tua.

Ŗ. Intende, prósperere procéde et regna.

Lectio i.

De Parábolis Salomónis:
c. 8. b. et 9.

Ego sapiéntia hábito in consílio, et eruditís intérsu cogitationibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et légum conditóres justa decérunt. Per me príncipes ímpérant, et poténtes decér-

nunt justítiam. Ego diligétes me diligo : et qui manè vigílant ad me, invénient me.

Ŗ. Transíte ad me omnes qui concupiscitis me, et à generatióibus meis implémini : * Spíritus enim meus dulcis, et hæréditas mea super mel et favum.

Ÿ. Qui audit me non confundétur : et qui elúcidant me vitam æternam habébunt... Spíritus.

Lectio ii.

Mecum sunt divítia, et gloria, opes superbæ, et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretiósó, et gemína mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum iudicii, ut ditem diligétes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret à principio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antiquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et

ego jam concépta eram : necdum fontes aquárum erúperant : necdum montes gravi mole constiterat : ante colles ego parturiébat.

¶ Meum est consilium et æquitas , mea est prudentia , mea est fortitúdo. * Per me reges regnant , per me principes imperant , et poténtes decerpunt justitiam.

¶ Ego diligentes me diligo , et qui mane vigiliant ad me , invénient me... Per me.

Lectio iii.

Beátus homo , qui audit me , et qui vigilat ad fores meas quotidie , et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit , invéniet vitam , et háuriet salutem à Dómino : qui autem in me peccáverit , lædet ánimam suam. Omnes , qui me odérunt , diligunt mortem. Sapientia ædificávit sibi domum , excídit columpnas septem. Immolávit víctimas suas , miscuit vinum , et propósuit mensam suam. Misit an-

cillas suas ut vocarent ad arcem , et ad mœnia civitátis. Siquis est párvulus , véniat ad me. Et insipientibus locúta est : Veníte , comedite panem meum , et bibite vinum quod miscui vobis.

Quæ est ista quæ ascéndit sicut auróra consurgens , pulchra ut luna , elécta ut sol : * Terribilis ut castrórum ácies ordináta ?

¶ Filia Sion , tota formósa et suávis es , pulchra ut luna , elécta ut sol... Terríbilis... Gloria Patri... Terríbilis.

IN II. NOCTURNO.

Añã. Diffúsa est gratia in lábiis tuis : vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis , mémores nóminis tui.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bónum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velócitè scribentis.

Speciósus forma præ filiis hóminum , diffusa est grátia in lábiis tuis :

* propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua et pulchritudine tua * intende, prospère procède, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cássia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestitu deaurato : * circúmdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclína áurem tuam : * et

oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quoniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabúntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nómínis tui * in omni generatióne et generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Diffúsa est gratia in lábiis tuis : vultum tuum deprecabúntur om-

nes divites plebis, mé-
mores nóminis tui.

Aña. María refúgium
nostrum, et adjútrix in
tribulatióibus, quæ in-
venérunt nos nimis.

Psalmus 45.

Deus noster refugium
et virtus : * adjutor in
tribulatióibus, quæ in-
venérunt nos nimis.

Propterea non timébi-
mus dum turbábitur ter-
ra : * et transferéntur
montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ
sunt aquæ eórum : * con-
turbáti sunt montes in
fortitúdine ejus.

Flúminis impetus læ-
tificat civitátem Dei : *
sanctificávit tabernácu-
lum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus
non commovébitur : *
adjuvábít eam Deus ma-
nè dilúculò.

Conturbátæ sunt Gen-
tes, et inclináta sunt reg-
na : * dedit vócem suam,
mota est terra.

Dóminus virtútum no-
biscum : * suscéptor nos-
ter Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera

Dómini, quæ pósuit pro-
digia super terram : *
áuferens bella usque ad
finem terræ.

Arcum cónteret, et
confrínget arma : * et
scuta combúret igni.

Vácate, et vidéte quo-
niam ego sum Deus : *
exaltábor in géntibus et
exaltábor in terra.

Dóminus virtútum no-
biscum : * suscéptor nos-
ter Deus Jacob.

Aña. María refúgium
nostrum, et adjútrix in
tribulatióibus, quæ in-
venérunt nos nimis.

Aña. Gloriósa dicta
sunt de te, civitas Dei,
in scriptúris populórum
et principum, quia dili-
git te Dóminus super
omnia tabernácula Ja-
cob.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in
móntibus sanctis : *
diligít Dóminus portas
Sion super ómnia taber-
nacula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de
te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et
Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ et Tyrus et pópulus Æthiópum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea; * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et principum : * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætántium omnium * habitátio est in te.

Añá. Gloriósa dicta sunt de te, civitas Dei, in scriptúris populórum et principum, quia diligit te Dóminus super ómnia tabernácula Jacob.

ŷ. Adjuvábít eam Deus vultu suo.

ñ. Deus in médio ejus non commovébitur.

Lectio iv.

Sermo S. Thomæ Episcopi.

(*Ex conc. 3. S. Thom. à Villan. de Nativ.*

B. M. V.)

Super omnem glóriam protéctio, inquit Isáias, et tabernáculum erit in absconsiónem à túrbine et à plúvia; id

est : justórum erit custódia, et peccatórum sufúgium. Ita est, ò Virgo : in ómnibus tempestátibus, et plúviis et adversitátibus, si pestis, si bellum, si fames, si tribulatio, omnes ad te cúrriamus. Tu nostra protectio, tu nostrum refúgium, tu nostrum unicum remédium, subsídium et asylum. Sicut pulli, volitántibus désuper mílvis ad gallinæ alas occúrrunt, ita nos sub velaménto alárum tuárum abscondimur. Nescimus aliud refúgium nisi te. Tu sola es única spes nostra, in qua confidimus. Tu sola patróna nostra ad quam omnes aspiciamus. Réspice ergo nunc, ó piíssima, certántis Ecclesiæ filiæ tuæ tribulatióem. Atténde familiam hanc, pro qua Christus Filius tuus mórtuus est, in afflictiónem pósito, inimicis vallátam, in géntibus conculcátam, in angústo collocátam. Atténde pusillum gregem, qui olim

totum replébat orbem terrarum, nunc peccátis nostris interclúsum, et in angústiis redáctum in fines terræ. Tu autem Dómine.

℞. Accépit regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini, * Quóniam dēxtera sua reget nos, et bráchio sancto suo próteget nos.

℣. Tamquam si cui mater blandiátur, ita et ego consolábor vos.... Quóniam.

Lectiō v.

Sed elécta est María ut Sesset advocáta nostra: nam licet advocátum habéamus Fílium, ut ait Joánnēs, opus etiam fuit habére Matrem advocátam ad Fílium: nam peccátis nostris non solum Deus offénditur, cuius præcépta violámus, sed et Filius Dei, cuius sánguinem peccándo conculcámus, rursus crucifigéntes Fílium Dei. Et ideo, sicut apud Patrem interpéllat Filius, sic apud Fílium interpéllat Mater. Unde Bernár-

dus: Filius osténdit Patri latus et vúlnera; et Mater osténdit Fílio pectus et úbera. Unde facta est idónea, advocáta: idónea, quia puríssima: idónea, quia acceptíssima: idónea, quia piíssima: hæc enim ómnia ad advocátam requirúntur. O felix dies, ò dies jucúnda, in qua talis ac tanta advocáta data est mundo! O dies omni gáudio celebránda, quando tantum donum accépimus. Tu autem Dómine.

℞. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi magna qui potens est et sanctum nomen ejus.

℣. Fecit poténtiam in bráchio suo, dispérsit supérbos mente cordis sui... Quia fecit.

Lectiō vi.

Profécto ex illa die in-númera à Beatíssima Virgine pópulus noster accépit benefícia. Illud inter alia memorándum, quod cum Mahométi ás-seclæ totam Hispániæ

vastarent regiónem, fideles qui ad extréma redácti ad ásperos Astúrum montes aufúgerant, in antro Deíparæ dicáto consisténtes, eamque invocántes ut in auxilium veniret christianórum, pauci cum essent, Pelágio duce, miráblem de formidábili inimicórum exércitu victóriam reportárunt. Nam ingénti terróre percúlsi hostes fugérunt: Hispáni vero exinde progrediéntes sub validíssima divínæ Matris tutelá pósiti, per septem sæcula religiône ac regno instaurátis, fórtiter dimicárunt. Ex eo tẽpore in célebrí illo antro magna populórum frequentia Beatíssima Virgo, à loci nómine de Covadonga nuncupáta, colicœpit. Monastérium primitus ibi extrúctum in Collegiálem Ecclesiám postea immutátum fuit, ad quam adhuc hódie ex omni parte accúrrunt peregríni, Mariæ auxilium implorántes, vel pro accéptis donis grá-

tias rependéntes. Ut autem magis magisque hæc pietas augeátur, et in tot tantisque hujus præsertim ævi calamitátibus, benigníssima Mater in auxilium christiáni pópuli íterum atque íterum venire dignétur, Episcopopus Oveténsis à Sanctíssimo Dómino Nostro Pio Papa Nono officium et Missam Beátæ Virginis de Covadonga impetrávit, ab univérso Clero Diocécisis quotánnis recitándum. Tu autem Dómine.

✠. Vox multitudinis exultántis erat in ea: * Et posuit corónam speciósam in cápite ejus.

✠. Laudábit eam in benedictionibus Dómini, offeréndo illi corónam glóriæ... Et pósuit... Gloria Patri... Et pósuit.

IN III NOCTURNO.

Añña. Annuntiáte inter gentes Mariæ glóriam, et in ómnibus pópulis mirábilia pietátis ejus.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánti-
cum novum : * cantáte
Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et
benedicite nómini ejus :
* annuntiáte de die in
diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gen-
tes gloriám ejus, * in
ómnibus pópulis mirábí-
lia ejus.

Quóniam magnus Dó-
minus, et laudábilis ni-
mis : * terríbilis est su-
per omnes deos.

Quóniam omnes dii
gentium dæmónia : * Dó-
minus autem cœlos fecit.

Confessio et pulchritú-
do in conspéctu ejus : *
sanctimónia et magnifi-
céntia in sanctificatióne
ejus.

Afferte Dómino pa-
triæ gentium, afférte
Dómino gloriám et honó-
rem : * afférte Dómino
glóriám nómini ejus.

Tóllite hóstias, et in-
troíte in átria ejus : * ado-
ráte Dóminum in átrio
sancto ejus.

Commoveátur à facie
ejus univérsa terra : * dí-

cite in géntibus, quia
Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem
terræ, qui non commo-
vébitur : * judicávit pó-
pulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúl-
tet terra : commoveátur
mare et plenitúdo ejus :
* gaudébunt campi, et
omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt óm-
nia ligna sylvárum à fa-
cie Dómini, quia venit :
* quóniam venit judicáre
terram.

Judicábit orbem terræ
in æquitáte, * et pópulos
in veritáte sua.

Añá. Annuntiáte in-
ter gentes Mariæ glo-
riám, et in ómnibus pó-
pulis mirábília pietátis
ejus.

Añá. Qui diligitis Ma-
ríam, odite malum, quia
ipsa custódit ánimas san-
ctórum, de manu pecca-
tóris liberábit eos.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít,
Dexúltet terra : * lætén-
tur ínsulæ multæ.

Nubes et caligo in cir-

cúitu ejus : * justitia et
judícium corréctio sedis
ejus.

Ignis ante ipsum præ-
cédet, * et inflammábit
in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus
orbi terræ : * vidit, et
commóta est terra.

Montes sicut cera flu-
xérunt à facie Dómini :
* à facie Dómini omnis
terra.

Annuntiavérunt cœli
justítiam ejus, * et vidé-
runt omnes pópuli glo-
riam ejus.

Confundántur omnes
qui adórant sculptília : *
et qui gloriántur in simu-
lácris suis.

Adoráte eum, omnes
Angeli ejus : * audívit,
et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ
Judæ, * propter judícia
tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus
altíssimus super omnem
terram : * nimis exaltá-
tus es super omnes deos.

Qui diligitis Dómi-
num, odíte malum : *
custódit Dóminus áni-
mas sanctórum suorum,

de manu peccatóris libe-
rábit eos.

Lux orta est justo, *
et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in
Dómino : * et consitémi-
ni memóriæ sanctifica-
tiónis ejus.

Añá. Qui diligitis Ma-
ríam, odíte malum, quia
ipsa custódit ánimas san-
ctórum, de manu peccá-
tóris liberábit eos.

Añá. Cantáte Dómi-
no cánticum novum,
quia per Maríam in ter-
ris mirabilia fecit.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánti-
cum novum : * quia
mirabilia fecit.

Salvávít sibi délixtera
ejus, * et bráchium san-
ctum ejus.

Notum fecit Dómi-
nus salutáre suum : * in
conspéctu gentium re-
velávit justítiam suam.

Recordátus est miseri-
córdiæ suæ : * et veritá-
tis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes tér-
mini terræ * salutáre Dei
nostri.

Jubiláte Deo, omnis

terra : * cantáte et exultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductilibus et voce tubæ cornæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare et plenitúdo ejus, orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul móntes exultábunt à conspéctu Dómini : * quoniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aññ. Cantáte Dómino cánticum novum, quia per Mariám in terris mirabília fecit.

ŷ. Elégit eam Deus, et prælégit eam.

ñ. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Lectio vii.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Cap. i. 39.

In illo témpore : Exúrgens María, ábiit in montána cum festinat ó-

ne in civitátem Juda, et intrávit in domum Zacháriæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homília S. Germáni
Episcopi.

*Sermo de adorat. zonnæ
B. M. V.*

O castíssima, optímaque ac misericordiosíssima Dómina, christianórum solátium, paratíssimum peccatórum refúgium, ne tua nos opitulatione destitútos relínqueris. Si enim abs te relictí fúerimus, quo vero confugiémus? Quid autem etiam nobis fiet, o sanctíssima Dei Génitrix, quæ christianórum spíritus ac flatus exístis? Quemádmódum enim corpus nostrum hoc certum vitális actus indícium habet, quod spíritum ducat, sic et tuum sanctíssimum nomen indesinénter in servórum tuórum ore, in omni occasione et témpore versans prolátumque, vitæ et jucunditátis, et auxílii non solum indícium est, sed causa effícitur. Pró-

tegas nos tuæ bonitátis : tuis nobis intercessionibus esto præsidium, præbens vitam ætérnam, quæ christianórum spes, quæ non confúndit, exístis. Nos ergo qui divinórum óperum morúmque páuperes sumus, dum per te nobis exhibitas benignitátis divitias cérnimus, propénse dicámus : misericordia Dómini plena est terra. Tu autem Dómine.

R. Sub tuum præsidium confúgimus, clementíssima Virgo, súcipe nos única spes nostra, et nostris delectáre láudibus. * Quibus indigni omni te láude digníssimam collaudámus.

V. Aufer à nobis iniquitátes nostras, ut digni canámus tibi gloriæ melos... Quibus.

Lectio viii.

Igitur potens ad salútem præstándam, auxiliúm tuum, ò Dei Génitrix, ac ejúsmodi ut nulum aliúm intercessórem hábeat ad Deum. Id quoque nos cum perspéctum

habeámus, sed et periculo ipso dicérimus quod sæpius peténtes, te fervéntíssimam nostram opitulatióem nacti, petitiónum abúnde præstatióem accépimus, nunc quoque pópulus tuus, tua hæréditas, grex tuus, de Filii tui honestátus appellatióne, ad te confúgimus. Plane enim nulus tuæ magnificéntiæ finis : insatiábilis opitulatio tua. Nullus múnorum tuórum númerus est. Nullus enim nisi per te, ò sanctíssima, salútem conséquitur. Nullus, nisi per te, ò immaculatíssima, qui à malis liberétur. Nullus, nisi per te, ò castíssima cui donum indulgeátur. Nullus, nisi per te, ò honoratíssima, cui grátiae munus misericórditer præstétur. Quamóbrem, quis te beátam non prædicábit? Quis non laudábit? Tu autem Dómine.

R. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni láude digníssima : * Quia ex te ortus est sol

justitiæ Christus Deus noster.

✠. Ora pro pópulo, intervéní pro Clero, intercède pro devóto fæmineo sexu, séntiant omnes tuum juvâmen quicúmque tuum sanctum implórant auxili-um... Quia ex te... Gloria Patri... Quia ex te.

Lectio ix.

Ex Epistola S. Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.

(*Ep. 13 ante medium.*)

Sacraméntum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ: quia nondum supervénérat Spíritus Sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbráverat ei, ut et infra intemeráta viscera, ædificánte sibi Sapientia domum, Verbum caro fieret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniéntem persónam, Creátor témporum nascerétur in témpore, et per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gi-

nerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram susciperet vetustátem, et consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur et Matri, natúrâque sibi nostram solus à peccáto liber uníret, sub iugo diabóli generáliter tenerétur humánâ fragilitas. Tu autem Dómine.

In Dióces. ix lect. de S. Gorgonio M. ut in Breviar. Si celebret. die x. dicatur ix lect. ut suprà.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añá. 1. Benedícta tu à Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

Psalmi de Dominica.

2. Tu gloria Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

3. Ego murus, et úbera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo, quasi pacem repériens.

4. Benedicite Deum
coeli, et coram ómnibus
vivéntibus confitémini
illi quia per Mariám fe-
cit nobíscum misericór-
diam suam.

5. In te, ò María,
grátia omnis viæ et ve-
ritátis, in te omnis spes
vitæ et virtútis.

Capitul. (*Jud. XIII.*)

Benedíxit te Dóminus
virtúte sua, quia per
te ad níhilum redégit ini-
micos nostros, et no-
men tuum ita magnifi-
cávit, ut non recédât
laus tua de ore homi-
num.

Hymnus.

Te Redemptóris, Do-
minique nostri
Dicimus Matrem, spe-
ciósa Virgo,
Christianórum decus et
levámen
Rebus in arctis.
Sæviánt portæ licet
inferórum,
Hostis antiquus fremat
et mináces
Ut Deo sacrum populé-
tur agmen
Súscitet iras.

Nil truces possunt
furiae nocére
Méntibus castis, prece
quas vocáta
Annuens Virgo fovet, et
supremo
Róbore firmat.

Tanta si nobis fáveat
Patróna,
Béllici cessat scéleris tu-
múltus,
Mille sternúntur, fu-
giúntve turbæ
Mille cohórtes.

Tóllit ut sancta caput
in Sióne
Turris, arx firma fabri-
cáta muro,
Cívitas David clypeis et
acri

Milite tuta.
Virgo sic fórtis Dómi-
ni poténti
Délixtera, coeli cumuláta
donis
A piis longe fámulis re-
péllit
Demónis ictus.

Te per ætérnos vene-
rémur annos
Trínitás summo cele-
brándá plausu,
Te fíde mentes, resonó-
que linguæ
Cármíne laudent. Amen.

Ÿ. Diffusa est grátia
in lábiis tuis.

ñ. Propterea benedi-
xit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus.

Aña. Ad te, ò Sancta
Dei Génitrix clamávi-
mus, et per te venit Dó-
mini auxílium nobis.

Oratio.

Omnipotens et miséri-
cors Deus, qui ad de-
fensionem pópuli chris-
tiáni in Beatíssima Vir-
gine María perpétuum
auxílium mirábiliter con-
stituisti: concéde propi-
tius; ut tali præsidio
muniti certátes in vita,
victóriam de hoste ma-
ligno cónsequi valeámus
in morte. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capitul. Benedixit te
ut in Laud.

ñ. br. Spécie tua....
ut in fest. B. V. M.

AD SEXTAM.

Capitul. Meum est
consílium et æquitas,
mea est prudéntia, mea

est fortitúdo. Per me re-
ges regnant, et legum
conditóres justa decér-
nunt.

ñ. br. Adjuvábít
eam...

AD NONAM.

Capitul. Per me prin-
cipes imperant, et po-
téntes decérnunt justí-
tiam. Ego diligéntes me
diligo, et qui mane vígi-
lant ad me invénient me.

ñ. br. Elégít eam
Deus...

IN II VESPERIS.

Omnia ut in 1. Vesp.
præter

Ad Magnificat.

Aña. Ecce María
erat spes nostra, ad
quam confúgimus in au-
xilium ut liberáret nos,
et venit in adjutórium
nobis.

DIE XII.

In festo

S. Vincentii Abbat. et
Mart.

Duplex.

Omnia de communi
unius martyris præter
sequentia.

Oratio.

Præsta quæsumus, Om-
nipotens Deus, ut in-
tercedente beato Vincen-
tio martyre tuo, et à
cunctis adversitatibus li-
berémur in corpore, et
à pravis cogitationibus
mundémur in mente.
Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de script.
occ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

*Ex Brev. antiq. Ove-
tensi.*

Hispániam, sive id soli
Hmetallorúmque ubér-
tas, seu domesticæ sedi-
tiones, seu cœli tempé-
ries efflécerit, éxteræ na-
tiones, et pleráque bár-
baræ sæpissimè occupá-
runt. Nam et Carthagi-
nénenses, et Románi, et
Gothi, et Mahometáni,

et Wándali, et Aláni
illam nonnúnquam pos-
sedérunt. Inter quos Sué-
vi, Germániæ pópuli in
illam irrumpéntes, Gal-
láicos, ac vicinos illis pó-
pulos in ditiónem suam
redegérunt. Suévi igitur
Ariána hæresi infécti vá-
riis dolis, varióque cru-
ciátuum genere súbditos
sibi pópulos in suam hæ-
resim pertráhere cona-
bántur.

R. Honéstum fecit,
illum Dóminus, et cus-
todivit eum ab inimicis,
et à seductóribus tutávit
illum. * Et dedit illi cla-
ritátem ætérnam.

V. Descenditque cum
illo in foveam, et in vin-
culis non dereliquit eum.
Et dedit illi.

Lectio v.

Quorum Rex Riciliánus
Vincéntium Abbátem
Cœnóbii Sanctórum
martyrum Cláudii, Lu-
pértii, et Victorícii, in
subúrbio Legiónis urbis,
sub divi Benedicti régula,
virum orthodóxæ fidei
observantissimum ad se
in Concilium quòd con-

gregáverat, venire jussit: quem gravíssima objurgatione increpávit, quòd in Arianum dogma non consentíret. Cui Vincéntius respondit, sibi præstáre mori, quàm cathólicam fidem desérere, quàm Nicæna Synodus sua auctoritaté probásset.

℞. Desidérium animæ ejus tribuisti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórur ejus non fraudásti eum.

✠. Quóniam prævenísti eum in benedictionibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus coronam de lápide pretíoso. Et voluntáte.

Lectio vi.

Quo audíto, ira accénsus Riciliánus, spoliátum Vincéntium in Concilii médio crudélitèr flagellári jussit, quousque sanguis in terram deflúeret. Deinde tenebróso in cárcere servári præcépit, et suo ánnulo fores cárceris obsignári. Sed divínitùs ab Angélo, multa luce cárcerem illustrán-

te, pristinæ integritáti Vincéntius restitútus, laudes Deo decantábat. Productos itaque postridiè Vincéntius in Concílium alta voce, coram ómnibus Concílio adstantibus fidei Nicænæ Symbolum (quo Ariána hæresis damnátur) conféssus est, et omni timóre depósito, verbis Athanásii usus, æqualitatem Personárum cónfítens, assérui in sancta Trinitáte nihil prius, aut postérius, nihil majus aut minus esse; sed totas tres persónas Patrem, Filium, et Spíritum Sanctum coætérnas sibi invicem esse, et coæquáles. Propter quod morti addicitur. Passus est autem quinto Idus Mártii anno Dómini sexcentésimo trigésimo. Post multum verò témporis ejus corpus Ovétum est translátum: ubi magna cum veneratióne cólitur.

℞. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et coronam pulchritúdi-

nis p[ro]sui[t] super caput ejus.

✠. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Gloria Patri. Et corónam.

IN III. NOCTURNO.

Léctio S. Evangélii secúndum Joánnem.

Cap. 12. d.

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis: Amen, amen dico vobis. Nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et reliqua.

Lectio vii.

Homilia Sancti Augustíni Episcopi.

Ex tractátus 51. in Joannem.

Cum ergo causæ artículus vénerit, ut hæc conditio proponátur: aut faciéndum esse contra Dei præcéptum, aut ex hac vita emigrándum. Quorum duórum homo, si cogátur álterum elígere, comminánte mortem persecutóre, ibi éligat, Deo dilécto, émori,

quàm Deo offénso, vívere: ibi óderit in hoc mundo ánimam suam, ut in vitam ætérnam custódiat eam. Siquis mihi ministrat, me sequátur. Quid est me sequatur nisi me imitétur? Christus enim pro nobis passus est, ait Apóstolus Petrus, relinquens nobis exémpulum, ut sequámur vestigia ejus.

✠. Coróna áurea super caput ejus: * expressa signo sanctitátis, gloria honóris, et opus fortitúdinis.

✠. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expressa signo.

Lectio viii.

Ecce, quod dictum est: Si quis mihi ministrat, me sequátur. Quo fructu? qua mercéde? quo præmio? Et ubi sum, inquit, ego, illic et minister meus erit. Gratis amétur, ut óperis quo ministratur illi, prétium sit esse cum illo: ubi

enim bene erit sine illo ? aut quando malè esse poterit cum illo ? Audi evidentiùs. Et si quis mihi ministraverit, honorificavit eum Pater meus. Quo honóre, nisi ut sit cum filio ejus ? Quod enim supérius ait, ubi ego sum, illic et miníster meus erit, hoc intelligitur exposuisse, cum dicit : Honorificábit eum Pater meus. Nam quem majórem honórem accipere poterit adoptátus, quàm ut sit, ubi est únicus, non æquális factus divinitáti, sed consociátus æternitáti ?

¶. Hic est verè martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit nec terrénæ dignitátis gloriam quæsívit, sed ad coeléstia regna pervénit.

†. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Gloria Patri. Qui minas.

Lectio ix.

Quid sit ministráre Christo, cui óperi merces tanta propónitur, hoc, pótius debémus inquirere. Si enim hoc putavérimus esse Christo ministráre, ea quæ sunt corporei necessária, præparáre, aut cœnánti cibum cóquere, vel appónere, vel póculum dare, potúmque miscére : fecérunt hoc illi, qui potuerunt eum in corpore habere præsentem, sicut Martha, et María, quando et Lázarus unus erat ex discumbéntibus ; sed eo modo Christo étiam Judas pérditus ministrávit. Nam et lóculos ipse habébat : et quamvis ex eis, quæ mittebántur, sceleratissime furarétur, per illum tamen etiam necessária parabántur.

DIE XIV.

In Festo

Exaltatiónis S. Crucis.

Duplex 1. class. cum oct.

Omnia ut in Breviario.

DIE XVI.

Octava

B. M. V. de Covadonga
(in Colleg. tantum.)

Duplex.

Omnia ut in die Festo,
præter sequentia.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Serm. S. Bernárdi Ab-
bátis.

Ex Serm. de 12 Stéllis.

Veheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus, et mulier una nocuere: sed grátias Deo, per unum nihilóminus virum, et mulierem unam, ómnia restaurántur, nec sine magno fænore gratiárum. Et quidem suffícere póterat Christus: síquidem et nunc omnis sufficiéntia nostra ex eo est: nobis bonum non erat, esse hóminem solum. Cóngruum magis, ut adéset nostræ reparatióni sexus utérque. Jam itaque nec ipsa Múlier benedicta in mulieribus vidébitur otíosa: inveniétur équidem locus ejus in hac reconciliatióne.

Opus est enim mediatóre ad mediátorem Christum: nec alter nobis utilior quam María. Crudélis nimium mediátrix Heva, per quam serpens antiquus pestíferum étiám ipsi viro vírus infúdit: sed fidélis María, quæ salútis antidotum et viris et mulieribus propinávit. Illa enim ministra seductiόνis, hæc propitiatiόνis; illa suggessit prævaricatióne, hæc ingessit redemptiόνem.

Accépit regnum decóris...

Lectio v.

Quid ad Mariám accédere trépidet humana fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile, tota suávis est, ómnibus ófferens lac et lanam. Revólve diligéntius evangélicæ históriæ sériem univérsam: et sí quid forte increpatórium, sí quid durum, sí quod dénique signum vel levis indignatiónis ocúrrerit in María, de cœtero suspéctam hábeas, et ac-

cédere vereáris. Quod si, ut vere sunt, plena magis ómnia pietátis et grátiae, plena mansuetúdinis et misericórdiae, quæ ad eam pértinent, invéneris, age grátias ei qui talem mediatricem benignísima miseratióne providit, in qua nihil possit esse suspéctum. Dénique ómnibus ómnia facta est; sapiéntibus et insipiéntibus, copiosíssima charitáte debatricem se fecit. Omnibus misericórdiae sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi, captivus redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætitiám. Ipsa prætérita non discutit mérita, sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementissimam se præbet, ómnium dénique neccessitátes amplísimo quodam miserátur affectu.

℞. Beátam me dicent omnes...

Lectio vi.

Ipsa est quóndam à Deo promissa múlter serpéntis antiqui caput virtútis pede contritúra, cujus plane calcáneo in multis versútiis insidiátus est, sed sine causa. Sola enim contrivit univérsam hæreticam pravitátem. Contríti sunt insidiántes, conculcati supplantatores, confutati derogatóres, et beátam eam dicunt omnes generatiónes. Jam si Ecclésia Lunæ intelligénda vidétur vocábulo, habes medicatricem evidénter expressam: mulier, inquit, amicta sole, et luna sub pédibus ejus. Amplectámur Mariæ vestigia, et devotíssima supplicatióne beátis illius pédibus provolvámur. Teneámus eam nec dimittámus, donec benedixerit nobis: potens est enim.

℞. Vox multitudinis exultántis...

DIE XXI.

In Festo
S. Mathæi Apóstol.
Duplex 2. class.

Omnia ut in Breviario.
Com. oct. S. Crucis in
utrisq. Vesp. et Laud.

FESTA OCTOBRIS.

DIE XIII.

In Festo
Dedicatiónis almæ Ecclé-
siæ Cathedrális Basílicæ.

Duplex 1. class.
cum oct. in civit. tant.

Omnia ut in Breviario
in communi Dedicationis
præter sequentia.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

*Ex Roderico Ximénio,
Archiepiscopo Toletáno.*

Cùm propter Gothórum
Regum culpam, et
Hispáni pópuli peccáta,
Saracenórum gens totam
ferè Hispániam subjugás-
set, et nulla in eis civitas
relicta esset, quæ Epis-
copálem cáthedram ha-
béret Rex Fróila, fugátis
et ab Astúribus longè
propulsátis Mauris, ædi-
ficáta Ovétó urbe, Ecclé-
siam ibi cóndidit Cathe-
drálem, quam ex dirúta

Luco, urbe magnífica
(ubi prius cóndita fúe-
rat) in hanc à se cóndi-
tam civitátem tránstulit.
Sed quod Fróila incépit,
Alphónsus cognométo
Custus, filius ejus, débi-
to et glorioso fine termi-
návít.

℞. Orántibus in loco
istó, * Dimítte peccáta
pópuli tui Deus, et æs-
ténde eis viam bonam,
per quam ámbulent, et
da glóriam in loco isto.

ψ. Qui regis Israël in-
ténde, qui dedúcis velut
ovem Joseph, qui sedes
super Chérubim. Dimítte
peccáta pópuli.

Lectio v.

Hic Alphónsus, cùm
multis virtútibus emi-
néret, palátia régia pul-
chro et forti ópere con-
strúxit Ovéti, et Ecclé-
siam ibi Cathedrále a

patre Fróila inchoátam, ita et ædificiis ampliávit, et redditibus ditávit, et concessis privilégiis honestávit, ut Conditóris hujus Ecclésiæ nomen usque ad hæc témpora méritò obtíneat : fundáta est enim in honórem sancti Salvatóris, et in ea Cathólicus Rex bis sena Apostolorum duódecim altária, sena ex utrâque parte elevávit, Ecclesiámque sanctæ Mariæ, et sancti Thyrsi ex lapidibus, et columnis marmóreis, argénto, et auro cum palátio regáli adornávit; et Gothórum gloriám tam in Ecclésiis, quam in palátiis, ut olim Toléti fúlserat, prout póruit, reparávit.

¶ O quam metuéndus est locus iste ! * Verè non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

¶ Hæc est domus Dómini firmitèr ædificáta, benè fundáta est supra firmam petram. Verè non est.

Lectio vi.

Et ut reparáto templo per Esdram et Nehemíam lætabántur júvenes, qui prióris templi gloriám ignorábant, et flebant senes, qui prióris templi magnificéntiam recolébant : sit ædificáto hoc templo, qui gloriám viderant antiquórum per Hispániam templórum, perfundebántur lácrymis et mœrore ; júvenes autem prætéritæ gloriæ inscii, Regis Alphónsi magnália, cum láudibus extollébant. Quin et Rex pius, constrúcto templo, Sanctárum Reliquiárum arcam ex Monte Sacro in hanc Ecclésiám cum júbilo dedúxit, et in altári sancti Michaélis collocávit. Cujus viséndæ causa, ex univérsis orbis pártibus devóti concurrunt pópuli christiáni, laudántes Dei benefícia, quæ Dóminus Jesus Christus ibidem suis fídelibus impertitur.

¶ Manè surgens Jacob erigébat lápidem in título : fundens óleum

désuper, votum vovit
Dómino. * Verè locus iste
sanctus est, et ego ne-
sciébam.

Ÿ. Cumque evigilás-
set Jacob de somno ait :
Verè locus. Gloria Patri.
Verè locus iste.

DIE XX.

Octava dedicat. Almæ
Eccl. Cathed. Basil.

Duplex.

Omnia ut in Breviar.
in oct. Dedicat. In iii.
Noct. Lects. de 2. die
infraoct.

DIE XXI.

In Festa

Maternitátis B. M. V.

Duplex majus.

Añæ. et Cap. de Laud.

Ps. ut in Fest. B. M. V.

Hymn. Ave, maris.

pag. 50.

Ÿ. Benedícta tu in
mulieribus.

Ŕ. Et benedíctus
fructus ventris tui.

Ad Magnificat.

Añæ. Cum jucunditá-
te Maternitátem beátæ

Mariæ semper vírginis
celebrémus.

Oratio.

Deus, qui de Beátæ
Mariæ vírginis útero,
Verbum tuum Angelo
nuntiánte, carnem suscí-
pere voluisti : præsta sup-
plicibus tuis ; ut qui vere
eam Genítricem Dei cré-
dimus, ejus apud te inter-
cessiónibus adjuvémur.
Per eundem Dóminum..

AD MATUTINUM.

Invit. Maternitátem
beátæ Mariæ vírginis ce-
lebrémus : * Christum
ejus Filium adorémus
Dóminum.

Hymnus.

Cœlo Redemptor præ-
tulit
Felicis alvum Vírginis,
Ubi cadúca membra
Mortale corpus induit.

Hæc Virgo nobis édi-
dit

Nostræ salútis aúspicem,
Qui nos redémit sángu-
ine,

Pœnas crucémque pér-
tulit.

Spes læta nostro è
péctore

Pellat timóres ánxios :
Hæc quippe nostras lacrymas ,

Precésque defert Filio.

Voces Paréntis éxcipit,
Votisque Natus ánnuit :
Hanc quisque semper diligit

Rebusque in arctis ínvo-
cet.

Sit Trinitáti gloria ,
Quæ Matris intáctum sí-
num

Ditávit almo gérmine ,
Laus sit per omne sæcu-
lum. Amen.

Añæ. et Ps. ut in Fes-
tis B. M. V.

IN I. NOCTURNO.

ŷ. Spécie tua et pul-
chritúdine tua.

R. Inténde, prospere
procéde, et regna.

Lectio i.

De Libro Ecclesiástici.

Cap. 24.

Ego ex ore Altissimi pro-
fúdi primogénita ante
omnem creaturam : Ego
feci in cœlis ut orirétur
lumen indeficiens, et si-
cut nébula texi omnem
terram : Ego in altíssimis
habitávi, et thronus
meus in colúmna nubis.

Gyrum cœli circúivi sola,
et profúndum abyssi pe-
netrávi, in flúctibus ma-
ris ambulávi, et in omni
terra steti, et in omni pó-
pulo, et in omni gente
primátum habui, et om-
nium excelléntium, et
humílium corda virtúte
calcávi : et in ómnibus
requiem quæsívi, et in
hæreditáte Dómini morá-
bor.

ŷ. Felix es, sacra
Virgo María, et omni
laude digníssima : Ex
qua ortus est Sol justítiæ,
Christus Deus noster,
per quem salváti et re-
dempti sumus.

ŷ. Maternitátem beá-
tæ Mariæ Virginis cum
gáudio celebrémus. Ex
qua...

Lectio ii.

Tunc præcépit, et dixit
mihi creátor omnium,
et qui creavit me, re-
quiévit in tabernáculo
meo, et dixit mihi : in
Jacob inhábita, et in Is-
raél hæreditáre, et in
eléctis meis mitte radí-
ces. Ab inítio et ante sæ-
cula creáta sum, et us-

que ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerúsalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

R. Sine tactu pudoris inventa es Mater Salvatoris: * Qui cælum terramque regit, in tua se clausit viscera factus homo.

ψ. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. * Qui cælum.

Lectio iii.

Quasi cedrus exaltata sum in Líbano, et quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciosa in campis, et quasi plátanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamómum et

bálsamum aromatizans odorem dedi: quasi mirra electa dedi suavitatem odoris: et quasi stórax, et gálbanus, et úngula et gutta, et quasi Líbanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebynthus extendi ramos meos, et rami mei honoris et gratiæ. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris.

R. Multæ filiae congregaverunt divitias; tu supergressa es universas: * Speciosa facta es, et suavis in deliciis tuis, sancta Dei Génitrix.

ψ. Séntiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Maternitatem. * Speciosa. Gloria Patri. * Speciosa.

IN II. NOCTURNO.

ψ. Diffusa est grátia in lábiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Lectio iv.

Ex sermōne Sti. Leónis
Papæ.

Serm. 1. de Nativ. Dom.

Virgo régia Davidicæ stirpis eligitur, quæ sacro gravidanda fœtu, divinam humanamque prolem prius conciperet mente, quam corpore: et ne supérni ignára consilii ad inusitatos pavéret affátus; quod in ea operándum erat à Spíritu Sancto, collóquio didicit angélico, nec damnum crédidit pudóris Dei Génitrix mox futúra. Cur enim de conceptionis novitate despéret, cui efficiéntia de Altissimi virtúte promittitur? Confirmátur credéntis fides etiam præeúntis attestatióne miráculi, donáturque Elisabeth inopináta fœcúnditas, ut qui concéptum déderat stérili, datúrus non dubitarétur et Vírgini. Verbum igitur Dei Filius, qui in principio erat apud Deum, per quem facta sunt ómnia, et sine quo factum est nihil, propter liberándum

hóminem ab ætérna morte, factus est homo.

ñ. Gloriósæ Virginis Mariæ Maternitátem digníssimam recolámus, * cuius Dóminus humilitátem respéxit, quæ, Angelo nuntiánte, concépit Salvatórem mundi.

†. Christo canámus gloriám in hac sacra solemnitate mirábilis Genitricis Dei. * Cujus...

Lectio v.

Serm. 2. de Nativ. Dom.

Ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Dóminus noster de cœli sede descéndens, et à patérna gloria non recédens, novo órdine, nova nativitate generátus. Novo órdine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris; incomprehénsibilis vóluit comprehénderi; ante témpora manens, esse cœpit in témpore. Nova autem nativitate génitus est; concéptus à Vírgine, natus ex Vírgine, sine patérnæ carnis concupiscéntia, sine matérnæ integritátis injúria, quia futúrum hóminum Salva-

tórem talis ortus decébat, qui et in se habéret humánæ substántiæ náturam, et humánæ carnis inquinaménta nescíret. Orígo dissímilis, sed nátura consímilis: humano usu et consuetúdine, quod crédimus, caret: sed divína potestáte subnixum est, quod Virgo concéperit, quod Virgo pepérerit, et Virgo permánserit.

✠. Benedícta filia tu à Dómino, quia per te fructum vitæ comunicávimus: * Sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo.

✠. Nostras deprecátiones ne despicias in necessitatibus nostris, et à perículis cunctis libera nos, sancta Dei Génitrix.

* Sola.

Lectio vi.

Opórtuit, ut primam Genitrícis integritátem nascéntis incorrúptio custodíret, et complácitum sibi cláustrum pudóris et sanctitátis hospítium, divini Spíritus virtus infúsa serváret, quæ statúerat

dejécta erígere, confracta solidáre, et superándis carnis illecébris multiplicátam pudicitíæ donáre virtútem: ut virginitas, quæ in aliis non póterat salva esse generádo, fieret aliis imitábilis renascéndo. Hoc ipsum autem, quod Christus nasci éligit ex Virgine, nonne appáret altíssimæ fuisse ratiónis: ut scílicet humano géneri natam salútem diábolus ignoráret, et spirituáli laténte concéptu, quem non alium vidéret quam alios, non áliter créderet natum esse, quam cæteros? Quod ut fieret: édítus est Christus ex Virgine, quam Spíritus Sanctus fœcundávit, et cum in ómnibus mátribus non fiat sine peccáti sorde concéptio, hæc inde purgatióem traxit, unde concépit.

✠. Benedícta tu inter mulieres et benedíctus fructus ventris tui: * Unde hoc mihi ut véniat Mater Dómini mei ad me?

†. Respexit humili-
tatem ancillæ suæ, et fe-
cit mihi magna qui po-
tens est. Unde. Gloria
Patri. Unde.

IN III NOCTURNO.

†. Fecit mihi magna
qui potens est.

†. Misericórdia ejus
à progénie in progénies
timéntibus eum.

Lectio vii.

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Lucam.

Cap. 2.

In illo témpore : Cum
Iredirent, remánsit puer
Jesus in Jerúsalem, et
non cognovérunt parén-
tes ejus. Et réliqua.

Homília Sti. Bernárdi
Abbat.

*H. 1 de laud. Virg.
Matr.*

Deum, et Dóminum
Angelórum Mariæ
suum Filium appéllat,
dicens : Fili, quid fecisti
nobis sic ? Quis hoc au-
deant angelórum ? Súffi-
cit eis, et pro magno ha-
bent, quod, cum sint
spíritus ex conditióne, ex
grátia facti sint et vocáti

ángeli, testánte David :
Quí facit ángelos suos
spíritus. Mariá vero Ma-
trem se agnóscens, ma-
jestátem illam, cui illi
cum reveréntia sérvíunt,
cum fidúcia suum nún-
cupat filium. Nec dedig-
nátur nuncupári Deus,
quod esse dignátus est.
Nam paulo post subdit
Evangelísta : Et erat súb-
ditus illis. Quis ? Qui-
bus ? Deus homínibus.
Deus, inquam, cui án-
geli súbditi sunt, cui
Principátus et Potestá-
tes obédiunt, súbditus
erat Mariæ.

†. Beáta es, Virgo
Mariá, Dei Génitrix, quæ
credidísti Dómino : per-
fécta sunt in te, quæ dic-
ta sunt tibi : * proptérea
benedixit te Deus in ætér-
num.

†. Diffúsa est grátia
in lábiis tuis : intercéde
pro nobis ad Dóminum
Deum nostrum * Propté-
rea...

Lectio viii.

Miráre utrúmlibet, et
Méligé quid ámplius mi-
rérís, sive Filii benignis-

simam dignationem, sive Mátris excellentissimam dignitatem. Utrínque stupor, utrínque miraculum. Et quod Deus femina obtemperet humilitas absque exemplo: et quod Deo femina principetur, sublimitas sine socio. In laudibus virginum singulariter canitur, quod sequuntur Agnum quocúmque ierit. Quibus ergo laudibus iudicas dignam, quæ etiam præit? Disce, homo, obedire; disce, terra, subdi; disce, pulvis, obtemperare. De auctore tuo loquens Evangelista: Et erat, inquit, subditus illis. Erubescere, superbe cinis. Deus se humiliat, et tu te exaltas? Deus se hominibus subdit, et tu dominari gestiens hominibus, tuo te præponis Auctori? Felix Maria, cui nec humilitas defuit, nec virginitas. Et quidem singularis virginitas, quam non temeravit, sed honoravit fecunditas. Et nihilominus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit fecunda virginitas: et incomparabilis prorsus fecunditas, quam virginitas simul comitatur et humilitas. Quid horum non mirabile? quid non incomparabile? quid non singulare? Mirum vero si non hæsit in horum ponderatione, quid tua iudices dignius admiratione, utrum videlicet potius stupenda sit fecunditas in Virgine, an in Matre integritas? Sublimitas in prole, an cum tanta sublimitate humilitas? Nisi quod indubitanter horum singulis præferenda sunt simul cuncta: et incomparabiliter excellentius est, atque felicius omnia percipisse, quam aliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirabilis cernitur et legitur in sanctis suis, mirabilem se exhibuit in Matre sua? Veneramini ergo, conjuges, in carne corruptibili carnis integritatem: miramini etiam vos, sacræ virgines, in Virgine fecunditatem: imitamini, omnes homi-

nes, Dei Matris humili-
tatem.

R. Congratulámini
mihi omnes, qui diligitis
Dóminum; quia cum es-
sem párvula, plácuí Al-
tíssimo: * Et de meis
viscéribus génui Deum et
hóminem.

V. Beátam me dicent
omnes generatiónes, quia
ancillam húmitem respé-
xit Deus. * Et... Gloria. *
Et...

Lectio ix.
S. Hilarion. Ab. ut in
Breviario.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Aña. I. Beáta es, vir-
go María, quæ ómnium
portásti Creatórem. **Ps.**
de Dom.

2. Genuísti qui te fe-
cit, et in ætérnum pér-
manes Virgo.

3. Beátam me dicent
omnes generatiónes quia
ancillam húmitem respé-
xit Dóminus.

4. Fecit mihi magna, qui
potens est, et sanctum
nomen ejus.

5. Vidérunt eam fi-

liæ Sion, et beátam di-
xérunt, et reginæ lauda-
vérunt eam.

Capitul. Eccli. 24.

Qui creávit me, requié-
vit in tabernáculo
meo, et dixit mihi: In
Jacob inhábita, et in
eléctis meis mitte ra-
dices.

Hymnus.

Te, Mater alma Númi-
nis,
Orámus omnes súppli-
ces,
A fraude nos ut dæmonis
Tua sub umbra próte-
gas.
Ob pérditum nostrum
genus.

Primi paréntis crímine,
Ad inclytum Matris de-
cus

Te Rex suprémus éxtu-
lit.

Cleménter ergo pró-
pice

Lapsis Adámi pósteris:
A te rogátus Fílius
Depónat iram víndicem.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spí-
ritu

In sempiterna sæcula.

Amen.

✠. Germinávit radix Jesse; orta est stélla ex Jacob: ✠. Virgo péperit Salvatórem: te laudá-mus Deus noster.

Ad Benedictus.

Añæ. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flé-biles, ora pro pópulo, in-tervéni pro clero, inter-céde pro devóto femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvámen, quicúm-que célebrant tuam ad-mirábilem Maternitá-tem.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Ma-riæ virginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem sus-cípere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvé-mur. Per eundem Dó-minum...

Ad Horas Añæ. et Cap. Tertiæ de Laud. Reliqua ut in Fest. B. M. V.

In ii. Vesp. omn ut in i.

Ad Magnificat.

Añæ. Mátérnitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáu-dium annuntiávit univé-rso mundo: ex te enim ortus est sol justitiæ Christus Deus noster.

DIE XXX.

In Festo

Puritátis B. M. V.

Duplex majus.

Ad Vesp. Añæ. et Cap. de Laud. Ps. de Fest. B. M. V.

Hymnus.

Præclára custos virgi-num,
Intácta Mater Núminis,
Cœléstis áulæ jánuæ,
Spes nostra, cœli gáu-dium.

Inter rubéta lilium,
Colúmba formosíssima,
Virga è radice gérminans
Nostro medélam vúl-neri.

Turris draconí impér-
via,
Amíca stélla náufragis,
Tuére nos à fráudibus,
Tuaque luce dírige.

Erróris umbras discute,
Syrtes dolosas ámove,
Fluctus tot inter déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus est de Virgine,
Cum Patre et almo Spí-
ritu

In sempitérna sæcula.

Amen.

†. Cum jucunditate
Virginitatem beátæ Ma-
riæ semper Virginis cele-
brémus.

℞. Ut ipsa pro nobis
intercédat ad Dóminum
Jesum Christum.

Ad Magnificat.

Añā. Nihil inquiná-
tum in eam incúrrit:
candor est lucis æternæ,
et spéculum sine mácula.

Oratio,

Deus, qui de beátæ Ma-
riæ vírginis útero, Ver-
bum tuum, Angelo nun-
tiante, carnem suscipere
voluisti: præsta suppli-
cibus tuis; ut qui vere
eam Genitrícem Dei cré-
dimus, ejus apud te in-
tercessiónibus adjuvé-
mur. Per eundem Dó-
minum...

AD MATUTINUM.

Invitat. Virginitatem
Deiparæ celebrémus,
Christum ejus Fílium a-
dorémus Dóminum.

Hymnus.

O stélla Jacob fúlgida,
O solis instar splén-
gida

Auróra, qua nihil púrius
Refúlget inter sídera.

Stólis amictæ cándidis
Tibi catervæ cœlitum
Pláudent, sacræque vír-
gines

Laudes perénnes cónci-
nunt.

Quin obsequéntes óffe-
runt.

Ligústra et alba lilia;
Candor sed horum vin-
citur

Candóre casti péctoris.

Nostra Angelórum
láudibus

Abjécta tellus ássonans
Ad astra voces éfferat
Et Virginis præcónia.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spí-
ritu

In sempitérna sæcula.

Amen.

Añæ. et Ps. ut in fest.
B. M. V.

IN I. NOCTURNO.

Venérunt mihi
omnia bona páriter cum
illa.

¶. Et innumerábilis
honéstas per manus
illius.

Lectio i.

De Cánticis Canticórum.

Cap. 2.

Ego flos campi et lílium
convállium. Sicut lí-
lium inter spinas, sic a-
míca mea inter filias. Si-
cut malus inter ligna
silvárum, sic diléctus
meus inter filios. Sub
umbra illius, quem desi-
deráveram, sedi: et fruc-
tus ejus dulcis gútturi
meo. Introduxit me in
cellam vináriam, ordi-
návít in me charitátem.
Fulcite me flóribus, sti-
páte me malis: quia a-
móre lángueo. Læva ejus
sub cápíte meo, et dæx-
tera illius amplexábitur
me. Adjúro vos, filiæ Jer-
úsalem, per cápreas
cervósque campórum,
ne suscitétis, neque evi-
giláre faciátis diléctam,

quoadúsque ipsa velit.
Vox dilécti mei, ecce iste
venit sáliens in mónti-
bus, transíliens colles:
similis est diléctus meus
cápreæ hinnuloque cer-
vórum. En ipse stat post
pariétém nostrum, res-
piciens per fenéstas,
prospiciens per cancel-
los. En diléctus meus ló-
quitur mihi: Surge, pró-
pera, amíca mea, co-
lúmba mea, formósa
mea, et veni.

¶. Diléctus meus mi-
hí, et ego illi, qui pás-ci-
tur inter lilia: * Pulchra
es amíca mea, suávis et
decóra sicut Jerúsalem,
terribilis ut castrórum
acies ordináta.

¶. Una est colúmba
mea, perfécta mea: vi-
dérunt eam filiæ Sion, et
beatíssimam prædicáve-
runt. * Pulchra...

Lectio ii.

Cap. 4.

Quam pulchra es, amí-
ca mea, quam pul-
chra es! Oculi tui co-
lumbárum, absque eo
quod intrinsecus latet.
Capilli tui sicut greges

caprarum, quæ ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsarum, quæ ascendérunt de lavacro, omnes gemellis foetibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua; et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ. Sicut turris David colum tuum, quæ ædificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Duo úbera tua sicut duo hinnuli capræ gemelli, qui pascuntur in liliis, donec aspíret dies, et inclinéntur umbræ. Vadam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris. Tota pulchra es, amica mea, et mácula non est in te.

℞. Surge, própera, amica mea, columba mea, formósa mea, et veni: * Jam hyems tránsiit, imber ábiit et recéssit: flores apparuérunt in terra nostra.

℣. Surgam, et circuibo civitatem; per vi-

cos et plateas quæram quem diligit ánima mea.

* Jam... **Lectio iii.**

Veni de Libáno, sponsa mea, veni de Libano, veni: coronáberis de cápite Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubilibus leónum, de montibus pardorum. Vulnerásti cor meum, soror mea sponsa, vulnerásti cor meum, in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! Pulchrióra sunt úbera tuo vino, et odor unguentorum tuorum super omnia arómata. Favus distillans labia tua, sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

℞. Adjúro vos, filiæ Jerúsalem, si invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei, quia amóre lángueo. * Qualis est diléc-

tus tuus, ò pulchérissima mulierum?

Y. Diléctus meus cándidus et rubicúndus eléctus ex míllibus. Talis est diléctus meus ipse est amícus meus, filiæ Jerúsalem. * Qualis. Gloria Patri. Qualis.

IN II. NOCTURNO.

Y. Post partum, Virgo, invioláta permansisti.

R. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Lectio iv.

Ex libro Sti. Ambrósii Episcopi, de virginibus.

Lib. 2. post initium.

Sit vobis tamquam in SimáGINE descripta virginitas, vitáque beátæ Mariæ, de qua velut in spéculo refúlget spécies castitátis et forma virtútis. Hinc sumátis. licet exémpia vivendi: ubi tamquam in exemplári, magistéria expréssa prohibitátis, quid corrigere, quid effúgere, quid tenére debeátis osténdunt. Primus discéndi ardor nobilitas est magistri. Quid nobílius Dei Matre?

Quid splendidius ea, quam splendor elégit? Quid cástius ea, quæ corpus sine córporis contagióne generávit?

R. Beatíssima Virgo María hortus conclúsus, fons signátus, Regina Angelórum, Dómina mundi: * Per quam Deus descéndit in terras, ut hómines ascénderet mereréntur ad cœlos.

Y. Ad te clamámus, éxules filii Hevæ: recordáre nostri, sanctíssima Virgo. * Per quam.

Lectio v.

De cæteris ejus virtútibus quid lóquar? Virgo erat non solum córpore, sed etiam mente, quæ nullo doli ámbitu sincérum adulteráret afféctum. Corde húmilis, verbis gravis, ánimo prudens, loquendi párcior, légendi studiósior non in incérto divitiárum, sed in prece páuperis spem repónens: inténta óperi, verecúnda sermóne, árbítrum mentis sólita non hóminem, sed Deum quærere: nullum læde-

re, bene velle ómnibus, fúgere jactántiam, ratió- nem sequi, amáre vir- tútem.

R. Beáta Maríá tan- tæ éxitit puritátis, ut Mater Dómini esse mere- rétur: Deus, quam elé- gerat, creávit; de qua crearétur, elégit.

V. Ipsa est stella ex Jacob, cujus rádius uni- vèrsum orbem illúminat. * Deus.

Lectio vi.

*Ex S. Petro Chri-
stologo.*

Hæc dedit cœlis glo- riam, terris Deum, fi- dem géntibus, finem vi- tiis, vitæ órdinem, móri- bus disciplinam. Gra- tiam, quam détulit An- gelus, accépit Virgo, salútem sæculis redditú- ra. Vere benedícta Vir- go, quæ et virginitátis pòssidet decus, et Matris dignitátem: vere bene- dicta, quæ et supérni concéptus mérui grá- tiam, et servávit integri- tátis corónam. Vere be- nedícta, quæ et divíni

gérminis suscepit gló- riam, et regína extitit to- tius castitátis.

R. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognóscó? Spíritus Sanctus supervéniet in te: * Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi; ideó- que * Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

V. Dixit autem Ma- ría: Ecce ancílla Dómi- ni, fiat mihi secúndum verbum tuum. * Et. Glo- ria * Quod...

IN III. NOCTURNO.

V. Invenísti grátiam apud Deum.

R. Sancta Dei Gén- itrix, Virgo immaculáta.

Lectio vii.

Lectio Sti. Evangélii se- cúndum Lucam.

Cap. i.

In illo témpore: Missus fuit Angelus Gabriel à Deo in civitátem Gali- lææ, cui nomen Náza- reth, ad Virginem de- sponsátam viro. Et réli- qua.

Homilia S. Bernárdi Ab.
Homil. 2. super Missus
est.

Novum cánticum illud, quod solis dábitur in regno Dei cantáre virgínibus, ipsam virgínium Reginam, imo primam inter cæteras esse cantatúram, nemo est qui ámbigat. Puto autem illam, præter illud, quod solis licet, cum ómnibus tamen virgínibus ei, ut dixi, commúne erit, dulcióri quodam atque elegantióri cármine lætificatúram esse civitátem Dei. Hujus itaque dulcisonos depromere vel exprimere módulos, ne ipsárum quidem virgínium ulla digna inveniétur, quia mérito decantándum servábitur illi, quæ sola de partu, et partu divino gloriátur. Gloriátur, dixi, de partu, non in se, sed in ipso quem péperit. Deus síquidem, (Deus enim est, quem péperit,) Matrem suam singulári in cœléstibus donatúrus, gloria singulári in térris præveníre curávit et grá-

tia, qua videlicet ineffabiliter, et intácta conciperet, et páreret incorrupta.

¶ Egrediétur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascéndet: * Ecce Virgo concípíet, et páriet Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

† Joseph fili David, noli timére accipere Mariám conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. * Ecce...

Lectio viii.

Deum hujusmodi decébat natívitas, qua nonnisi de Virgine nascerétur. Talis congruébat et Virgini partus, ut non páreret, nisi Deum. Proinde Factor hóminum, ut homo fieret nascitúrus de hómine, talem sibi ex ómnibus débuit delígere, imo cóndere Matrem, qualem et se decére sciébat, et sibi nóverat placitúram. Vóluit itaque esse virginem, de qua immaculáta immaculátus procéderet,

ómnium máculas purgáturus. Vóluit et húmílem de qua mitis et húmilis corde prodíret, harum in se virtútum necessárium ómnibus, salubérrimumque exémpulum ostensúrus. Dedit Virgini partum, qui ei jam ante et virginitátis inspiráverat votum, et humilitátis prærogáverat méritum. Ut igitur, quæ Sanctum sanctórum conceptúra erat páriter et paritura, sancta esset corpore, accépit donum virginitátis: ut esset et mente, accépit donum humilitátis.

✠. Beáta Dei Génitrix María, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti: * Sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo.

✠. Genuísti qui te fecit, et in ætérnum permanes virgo. * Sola. Gloria. * Sola.

Lectio ix.

○ admirándam et ómnini honóre digníssimam Virginem! O féminam singuláriter vene-

randam, super omnes féminas admirábilem, párentum reparatricem, posterórum vivificatricem! Missus est Angelus ad Virginem, vírginem carne, vírginem mente, vírginem professióne, vírginem denique, qualem describit Apóstolus, mente et corpore sanctam; nec noviter, nec fórtuito invéntam, sed a sæculo eléctam, ab Altíssimo præcóginitam, et sibi præparátam, ab Angelis servátam, a Pátribus præfigurátam, a Prophétis promíssam.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Aña. 1. Sicut lílium inter spínas, sic amíca mea inter filias.

Ps. de Dómin.

2. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui pás-citur inter lília.

3. Quam pulchra es, amíca mea, quam pulchra es!

4. Una est colúmba mea, perfécta mea.

5. Vidérunt eam filiae

Sion, et beatissimam
prædicavérunt.

Capitul. Sap. 4.

O quam pulchra est casta generatio cum claritate! Immortalis est enim memoria illius, quoniam et apud Deum nota est et apud homines.

Hymn. O gloriosa pagina 57.

✠. Spécie tua et pulchritudine tua.

✠. Intende, prospere procede, et regna.

Ad Benedictus.

Añã. Sancta et immaculata Mariæ Virginitas, quibus te laudibus effera nescio, quia per te Redemptorem nostrum suscepimus Dominum nostrum Jesum Christum.

Oratio.

Da, quæsumus, omnipotens æternæ Deus, ut purissimæ virginis Mariæ integerrimam Virginitatem festiva celebritate venerantes, ejus intercessione puritatem mentis et corporis consequamur. Per Dominum..

Ad Horas Añæ. et Capit. Tertiæ de Laud. cætera Cap. et añ. ut in Fest. B. M. V.

In ii. Vesp. omn. ut in i.

Ad Magnificat.

Añã. Beata Dei Genitrix Maria, virgo perpetua, sacrarium Spiritus Sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE VI.

In Festo

B. Margaritæ Mariæ
Alacoque Virginis.

Duplex.

Omnia de communi
Virgin. præter sequentia.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui investigabiles divitias cordis tui beatæ Margaritæ Virgini mirabiliter revelasti: da nobis ejus meritis et imitatione; ut te in omnibus

et super ómnia diligéntes, jugem in eódem corde tuo mansiónem habére mereámur. Qui vis...

In 1. Noct. Lects. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

Margaríta María Alacomaque in pago Diœcésis Augustodunénsis honesto génere nata, miro præveniéntis grátiae instinctu à téneris annis viam perfectiónis arripuit, ac primos innocentissimi cordis afféctus ad eam interiôris vitæ formam, ad quam divinitus electa erat, compósuit. Puéllula vixdum ratiónis compos nihil magis in delíciis hábuit, quam génibus pòsitis, junctisque mânibus cœlesti sponso sistere se, ei cor suum dicáre, et virginálem devovére castitátem, ipso intérius votum supra ætátem inspiránte. Studium placéndi Jesu, et piétas in Deiparam, cui se ab illo commendátam novit, páriter crevére cum annis. Ex hoc Chris-

ti amóre, quem prodúcta ad plures horas meditatio alébat, ingens exársit patiéndi amor, ut ei, quem únice diligébat, símitem se exhibéret. Hinc corpus jejúniis, vigíliis aliisque asperitátibus ad morbum usque afflíxit: ánimus verò inter diuturnas vexatiónes, quas patre orbáta à fámulis pértulit, ad imáginem ejus qui mitis est et húmilis corde, constanter effingens, brevi ad magnam sanctitátem in ipso sæculo pervénit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua, intende, prospere procéde et regna... Et.

Lectio v.

Ordinem Visitatiónis Sanctæ Mariæ, quo à propinquis abésset lóngius, Parédii ingrèssa, státim in tirocínio cunctis religiósæ vitæ virtútibus indúbium sanctitátis

spécimen præbuit. Interim Christus sublimiôris orationis dono, intèrnis locutionibus, aliisque charismátis sponsam suam illustráre et ad sua consilia proprius dispôneré instituit. Inter varias apparitiônes, illa máxime célebris fuit, qua Jesus semetipsum conspiciéndum obtulit, et divinum cor suum in apèrto pectore flammis incensum et spinis constrictum osténdit, præcepitque, ut pro tali charitatè, et ad reparándas ingratorum hóminum injurias, illa públicum cordi suo cultum, magnis propòsitis gratiárum præmiis, instituéndum curáret, et cunctántem humilitátis causa, seque tantæ rei imparem dictitántem, promisso auxilio et prænuntiáto successu confirmávit. Exinde fidíssima Christi sponsa hoc unum spiráre verbis, exémpis, scriptis, jugi vitæ suæ sacrificio hoc unum quærere visa est, ut sanctíssimo cordi

Jesu intèrior exteriórque cultus, qualem ei placéret ab ipso didicerat, ab ómnibus tribuerétur, quod et tunc fieri mirabiliter cœpit, et postea, approbánte sancta Sede, quanto fructu sit perfectum univérsum orbis cathólicus testátur.

✠. Dilexisti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptèrea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ.

✠. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam... Proptèrea...

Lectio vi.

Quod enixe à Dómino petierat, ut illústria ejus dona in sui contéptum verteréntur, abúnde obtinuit. Numquam enim defuère domi et foris, qui illam misere illúsam credéntes, aut saltem dubitántes, ejus spíritum dictériis cárperent, vel certe assíduis ac duris subjicerent experimentis: in quibus tamen mitíssimæ Vírginis humilitas, patientia, obediéntia, et cháritas magis semper eluxérunt. Con-

tumélias quoque ac minas ab extráneis, ob nóbilem alúmnam à tirocinio sórtiter dimíssam, invicta constántia tolerávit. Accessére morbi graves et diutúrni, quibus levándis remédia à médis obláta nocébant. Inter hæc illa in divíno Christi Corde absórpta, et igne charitátis ejus incénsa, plura et gravióra pati semper optábat. Extrémum morbum patientissimè toleránti súbito divíni judícii cogitátio tantum injécit metum, ut cum timóre ac fletu crucifixum stríngens misericórdiam sibi precarétur; sed mox consolatiónes Dei lætificavérunt ánimam ejus. Igitur tamquam consummáta charitátis víctima, die décima séptima Octobris ad sponsum evolávit, annos

nata tres et quadraginta. Coeléstem ejus gloriám mirácula confirmavérunt, quibus rite probátis, eam Pius Nonus Póntifex Máximus, magna piórum gratulatióne, quartodécimo Kaléndas Octobris anni millésimi octingentésimi sexagésimi quarti beatárum Vírginum cœtui adscripsit.
✠ Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus. * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

✠ Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, prospere procéde, et regna... Afferéntur... Gloria Patri... Afferéntur.

In tertio Noct. Homília in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem Vírginibus, de communi Virg. 1. loco.

OFFICIA NOVISSIMA.

FESTA DECEMBRIS.

DIE VIII.

In festo Immac. Conceptionis B. Mariæ Virginis, Hispaniarum ac Indiarum Patronæ.

Duplex 1. class. cum Octava.

In 1. vesp. añæ, et Capit. de Laud. Psalmi ut in festis B. Mariæ Virg.

Hymnus.

Ave, maris stella,
Dei Mater alma
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce. [trem,
Monstra te esse ma-
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singulâris,
Inter omnes mitis;
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collatémur.

Sit laus Deo Patri,
Summó Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.

Amén.

✠. Immaculáta Con-
céptio est hódie Sanctæ
Mariæ Vírginis.

℟. Quæ serpéntis ca-
put virgíneo pede con-
trívit.

In Officio votivo per
annum in Vesp. et Laud.
loco ✠. et ℟. prædicti,
dicatur :

✠. Immaculáta Con-
céptio tua, Dei Génitrix
Virgo.

℟. Gáudium annun-
tiávit univérso mundo.

Ad Magnificat, Añá.
Beátam me dicent omnes
generatiónes, quia fecit
mihi magna qui potens
est. Allelúia.

Oratio.

Deus, qui per Immacu-
látam Vírginis Con-
ceptiódinem dignum Filio
tuo habitáculum præpa-
rásti : quæsumus, ut qui

ex morte ejusdem Fílii
tui prævísa; eam ab om-
ni labe præservásti, nos
quoque mundos ejus in-
tercessióne ad te perve-
níre concédas. Per eum-
dem Dóminum.

Deinde fit com. fer.
occ.

Ad Complet. et alias
Horas in fine hymnor.
dic.

Jesu, tibi sit gloria, Qui
natus, etiam in fest. et
Dom. infr. occ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Imma-
culatam Conceptionem
Vírginis Mariæ celebre-
mus : * Christum ejus
fílium adorémus Dómi-
num.

Psalm. Veníte, exul-
témus.

Hymnus.

Præclára custos Vírgi-
num,
Intacta mater Núminis,
Cœléstis aulæ jánuá,
Spes nostra, cœli gáu-
dium,

Inter rubéta liliúm,
Colúmba formosíssima,
Virga é radíce gérmínans
Nostro medélam vúlneri.

Turris draconí impér-
via,

Amíca Stella náufragis,
Tuére nos à fráudibus,
Tuaque luce dírige.

Erróris umbras díscute,

Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spí-
ritu,

In sempiterna sæcula.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. Admirábile est
nomen tuum, Dómine,
in universa terra, quia
in Vírgine María dignum
tibi habitáculum præpa-
rásti.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus nos-
ter, * quàm admirábi-
le est nomen tuum in
universa terra !

Quóniam eleváta est
magnificéntia tua * su-
per cœlos.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti láu-
dem propter inimícos

tuos, * ut déstruas ini-
mícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœ-
los tuos, ópera digitórum
tuorum : * lunam et ste-
llas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus ? * aut
filius hominis, quóniam
vísitas eum ?

Minuísti eum paulò
minùs ab ángelis, glo-
ria et honóre coronásti
eum : * et constituísti
eum super ópera má-
nuum tuárum.

Omnia subjecísti sub
pédibus ejus : * oves et
boves univérsas, însuper
et pécora campi.

Vólucres cœli, et pis-
ces maris, * qui perám-
bulant sémitas maris.

Dómine Dóminus
noster, * quàm admirá-
bile est nomen tuum in
univérsa terra !

Gloria Patri, etc.

Ant. Admirábile est
nomen tuum, Dómine,
in univérsa terra, quia
in Vírgine María dignum
tibi habitáculum præpa-
rasti.

Ant. In sole pósuit

Deus tabernáculum suum.

Psalmus 18.

Cœli enarrant gloriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diei erúctat verbum, * et nox nocti índicat scientiam.

Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiántur voces eorum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse, tamquam sponsus procedens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam : * à summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convertens ánimas : * testimónium Dómini fidele, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans oculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi, * judicia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intelligit? Ab occúltis meis munda me; * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * et emundábor á delicto máximo.

Et erunt ut compláceant eloquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus : * et redémptor meus.

Ant. In sole pósuit

Deus tabernáculum suum.

Ant. In Conceptione sua accépit María benedictionem à Dómino, et misericórdiam à Deo salutári suo.

Psalmus 23.

Dómini est terra et plenitudo ejus : * orbis terrarum et universi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictionem à Dómino : * et misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum : * quæréntium faciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dóminus virtutum, ipse est Rex gloriæ.

Ant. In Conceptione sua accépit María benedictionem à Dómino, et misericórdiam à Deo salutári suo.

✠. Deus omnípotens præcinxit me virtute.

✠. Et pósuit immaculatam viam meam.

De Libro Génesis.

Lectio i. Cap. 3.

Serpens erat callídior scunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulierem : Cur præcépit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradisi ? Cui respóndit múlter : De fructu lignorum, quæ sunt in paradiso, véscimur : de fructu vero ligni, quod est in medio paradisi,

præcepit nobis Deus ne comederemus, et ne tangeremus illud; ne forte moriamur. Dixit autem serpens ad mulierem: Nequâquam morte moriemini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri; et eritis sicut dii, scientes bonum et malum. Tu autem.

¶. Per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, in quo omnes peccaverunt. * Ne timeas, Maria, invenisti gratiam apud Deum.

†. Erípuít Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimicum factus est protector tuus.— Ne timeas.

Lectio ii.

Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum et pulchrum oculis, aspectuque delectabile: et tulit de fructu illius, et comedit; deditque viro suo, qui comedit. Et aperti sunt oculi amborum: cùmque cognovissent se

esse nudos, consuerunt folia ficus, et fecerunt sibi perizómata. Et cùm audissent vocem Dómini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam et uxor ejus à facie Dómini Dei in medio ligni paradisi.

¶. Transite ad me omnes qui concupiscitis me.* Et narrábo vobis quanta fecit Deus animæ meæ.

†. Vivit Dóminus quoniam adimplévit in me misericórdiam suam.— Et narrábo vobis...

Lectio iii.

Vocavitque Dóminus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audivi in paradiso; et tímui, eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit: Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præceperam tibi ne comederes, comedisti? Dixitque Adam: Múlier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et co-

médi. Et dixit Dóminus Deus ad mulierem : Quare hoc fecísti ? Quæ respondit : Serpens decépit me, et comédi. Et ait Dóminus Deus ad serpentem : Quia fecísti hoc, maledíctus es inter omnia animántia et béstias terræ ; super pectus tuum gradieris, et terram cómedes cunctis diebus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius : ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus.

✠. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano ; sicut favus dístillans labia ejus : * Mel et lac sub lingua illius.

✠. Veni de Líbano, Sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiarum.— Mel et lac. Gloria Patri, etc.—Mel et lac.

IN II NOCTURNO.

Ant. Diffúsa est gratia in Conceptione ejus, et speciósá appáruit inter filias hóminum.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum Verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Língua mea cálamus scribæ * velócitèr scribentis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffusa est grátia in lábiis tuis : * proptèrea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gladio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * intende, próserè procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabiliter délixtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, populi sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * vírga directionis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptèrea unxit te Deus Deus tuus, óleo lætitiae præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cá-

sia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiaë regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína áurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quoniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiaë Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiaë regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próxímæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Diffúsa est grátia in Conceptione ejus, et speciosa apparuit inter filias hóminum.

Ant. Adjúvit eam Deus manè dilúculò : sanctificavit tabernáculum suum Altíssimus.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invenerunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : *

adjuvabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatæ sunt Gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvit eam Deus manè diluculo: sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Ant. Gloriosa dicta sunt de te, Civitas Dei, fundavit te Dominus in montibus sanctis.

Psalmus 86.

Fundamenta ejus in montibus sanctis: *

diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * Civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylonis * scientium me.

Ecce alienigenæ et Tyrus et populus Æthiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea; * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum et principum: horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium * habitatio est in te.

Ant. Gloriosa dicta sunt de te, Civitas Dei: fundavit te Dominus in montibus sanctis.

V. In hoc cognovi, quoniam voluisti me.

R. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Sermo Sancti Hierónymi Presbyteri.

De Assumptione B. M. V.

Lectio iv.

Qualis, et quanta esset beata et gloriosa sem-

per Virgo María, ab Angelo divinitus declaratur, cum dicitur: Ave, gratia plena, Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Talibus namque decébat Virginem oppignorari munéribus, ut esset gratia plena, quæ dedit coelis gloriam, terris Dominum, pacemque refudit, fidem gentibus, finem vitiiis, vitæ ordinem, moribus disciplinam. Et bene plena, quia cæteris per partes præstatur: Mariæ verò simul se tota infudit plenitudo gratiæ. Verè plena, quia etsi in sanctis Patribus, et Prophetis gratia fuisse creditur, non tamen eâtenus plena: in María verò totius gratiæ, quæ in Christo est, plenitudo venit, quamquam aliter. Et ideo inquit: Benedicta tu in mulieribus: id est, plus benedicta, quam omnes mulieres. Ac per hoc quidquid maledictionis infusum est per Hevam, totum abstulit benedictio Mariæ. De

ipsa Sálomon in Cánticis, quasi in láudem ejus: Veni, inquit, colúmba mea, immaculáta mea. Jam enim hyems tránsiit, imber ábiit et recéssit. Ac deinde inquit: Veni de Líbano, veni, coronáberis.

¶ Ego ex ore Altissimi prodívi primogénita ante omnem creatúram: ego feci in coelis ut orirétur lumen indeficiens. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

¶ Deus enim creávit me in justitia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. — Nondum.

Lectio v.

Non inmérito igitur venire de Líbano jubétur, quia Líbanus candidatio interpretatur. Erat enim candidáta multis meritórum virtútibus, et dealbáta nive candidior, Spíritus Sancti munéribus, simplicitátem colúmbæ in ómnibus præsentans, quoniam quidquid in ea gestum est, totum púritas et sim-

plicitas, totum veritas et gratia fuit: totum misericordia et justitia, quæ de cœlo prospexit: et ideo immaculata quia in nullo corrupta. Circumdedit enim virum in utero, sicut Jeremias sanctus testatur, et non aliunde accepit. Faciet, inquit, Dominus novum super terram, et mulier circumdabit virum. Verè novum, et omnium novitatum supereminens novitas virtutum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque videre aliquis, ut vivere possit) sic ingressus est hospitium ventris, ut corporis claustrum nesciret: sicque gestatus, ut totus Deus in eo esset: et sic exivit inde, ut esset (sicut Ezéchiël fatetur) porta omnino clausa. Unde canitur in eisdem Canticis de ea: Hortus conclusus, fons signatus, emissiones tuæ Paradisus. Verè hortus deliciarum, in quo consita sunt universa florum genera et odoraménta virtutum:

sicque conclusus, ut nesciat violari, neque corrumpi ullis insidiarum fraudibus. Fons itaque signatus sigillo totius Trinitatis.

R. Nihil inquinatum in eam incurrit: Candor est lucis æternæ, et speculum sine macula.

V. Est enim hæc speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. —Candor est

Lectio vi.

Ex Actis Pil Papæ IX.

Deiparæ autem Virginis in sua Conceptione de teterrimo humani generis hoste victoriam, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus Ecclesiæ sensus, singularis Episcoporum ac fidelium conspiratio, insignia quoque summorum Pontificum acta atque Constitutiones mirifice jam illustrabant; Pius Nonus Pontifex Maximus, totius Ecclesiæ votis annuens, statuit supremo suo atque infallibili oraculo sollemniter proclamare. Itaque sexto

idus decébris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti, in Basílica Vaticána, ingénti Sanctæ Románæ Ecclésiæ Patrum, Cardinálium et Episcopórum, ex díssitis etiam regiónibus, adstánte cœtu, universóque plaudénte Orbe, solémniter pronuciávit ac definívit: Doctrinam, quæ tenet beatíssimam Virgínem Mariám in primo instánti suæ Conceptionis fuisse, singulári Dei privilégio, ab omni originális culpæ labe præservátam immúnem, esse à Deo revelátam, ac proinde ab ómnibus fidélibus firmiter constantérque credéndam.

R. Signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus: Et in cápite ejus coróna stelarum duódecim.

V. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis.—Et in cápite ejus.—Gloria

Patri.—Et in capite.

IN III NOCTURNO.

Ant. Sanctimónia et magnificéntia in Conceptione ejus: annuntiáte in ómnibus pópulis gloriam ejus.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes gloriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Gentium dæmonia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Confessio et pulchritúdo in conspéctu ejus: sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino patriæ Gentium, afferte Dómino glóriam et honórem: * afferte Dómino

glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: • adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur à facie ejus univérſa terra: • dicite in Géntibus, quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: • judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra: commovéatur mare et plenitúdo ejus: • gaudébunt campi, et omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à facie Dómini, quia venit: • quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitate, • et pópulos in veritáte sua.

Ant. Sanctimónia et magnificéntia in Conceptione ejus; annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Ant. Lætámini omnes in Dómino: et confitémini memoriæ sanctitátis ejus.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exúltet terra: • læténtur insulæ multæ.

Nubes et caligo in circúitu ejus: • justítia et judicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, • et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: • vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini: • à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, • et viderunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adorant sculptília: • et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Ángeli ejus: • audivit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, • propter judicia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: • nimis exaltá-

tus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite malum : custódit Dóminus ánimas sanctórum suorum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : et confitémini memóriæ sanctificationis ejus.

Ant. Lætámini omnes in Dómino : et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. Notum fecit Dóminus opus suum : in conspéctu Géntium revelávit glóriam Genitricis suæ.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum : quia mirábília fecit.

Salvávít sibi dextera ejus, et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ : et veri-

tátis suæ dómui Israél.

Vidérunt omnes término terræ salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : cantáte et exultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : in tubis ductilibus et voce tubæ corneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : moveátur mare et plenitúdo ejus, orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini : quoniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, et pópulos in æquitate.

Ant. Notum fecit Dóminus opus suum : in conspéctu géntium revelávit glóriam Genitricis suæ.

V. Exaltábo te, Dómine, quoniam suscepisti me.

V. Nec delectásti inimicos meos super me.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. i.

In illo témpore : Missus
est Angelus Gábriel à
Deo in civitátem Gali-
lææ, cui nomen Náza-
reth, ad virginem de-
sponsátam viro, cui no-
men erat Joseph, de do-
mo David, et nomen vír-
ginis María. Et réliqua.

Homília S. Germáni
Episcopi.

In Præsent. Deiparæ.

Ave, María, grátia ple-
na, Sanctis sánctior,
et cœlis excélsior, et
Chérubim gloriósior, et
Seráphim honorábili-
or, et super omnem creatú-
ram venerabilior. Ave,
colúmba, quæ nobis et
fructum fers olívæ, et
servatórem à spiritali di-
lúvio, ac portum salútis
annuntias, cujus pennæ
deargentatæ, et posteri-
ora dorsi in pallóre auri
sanctissimi et illuminán-
tis Spíritus fulgóre irra-
diántur. Ave, amœnissi-
mus et rationalis Dei
paradisus, benevolentis-
sima et omnipoténti ejús-

dem dextra hodie ad
oriéntem plantátus, et
ipsi suave olens lilium, et
rosam immarcescibilem
gérminans in eorum me-
délam, qui pestíferam
animæque exitiálem ama-
ritúdinem mórtis ad oc-
cidéntem ebiberant : pa-
rádisus, in quo ad veritá-
tis agnitiónem lignum vi-
víficum effloréscit, è quo
qui gustáverint, immor-
talitátem consequúntur.
Ave, sacrosáncte ædifi-
cátum, immaculátum pu-
rissimúmque Dei summi
Regis palátium, ejúsdem
Dei Regis magnificéntia
circumornátum, omnes-
que hospítio recípiens,
ac mysticis reficiens de-
liciis ; in quo non manu-
factus et vario decóre ni-
tens situs est spirituális
spónsi thálamus ; in quo
Verbum, errántem hu-
mánam stírpem revocáre
volens, carnem sibi des-
ponsávit, ut eos, qui vo-
luntáte propria extórres
facti fúerant, Patri re-
conciliáret.

R. Hortus conclúsus
soror mea spónsa, hor-

tus conclusus, fons signatus: • Emissiones tuæ paradisus, ò María.

†. Aperi mihi, soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. — Emissiones tuæ.

Lectio viii.

Ave, Dei mons præpin-
guis et umbrósus, in
quo enutritus Agnus ra-
tionális peccáta atque in-
firmitates nostras portá-
vit: mons, è quo devo-
lútus ille, nulla manu
præcisus, lapis contrivit
aras idolórum, et factus
est in caput ánguli, mirá-
bilis in óculis nostris.
Ave, sanctus Dei thro-
nus, divínium donárium,
domus gloriæ, perpúl-
crum ornámentum, ci-
mélium eléctum, et to-
tius orbis propitiatórium,
cœlúmque Dei gloriam
enárrans. Ave, urna ex
puro auro confláta, et
suavíssimam animárum
nostrárum dulcédinem,
Christum scílicet, qui
manna est, cónsistens.
O puríssima, et omni
laude et obséquio dignís-
sima, Virgo, Deo dicátum

donárium omni creaturá-
rum conditióni præcél-
lens, terra non secta,
inarátus ager, vitis flori-
díssima, fons aquas ef-
fúndens, Virgo génerans,
et Mater viri nescia, in-
nocéntiæ thesáurus abs-
cónditus, et sanctimóniæ
decus; acceptíssimis tuis
ac matérna auctoritaté
válidis précibus ad Dó-
minum ac Deum om-
nium conditórem, Fi-
lium tuum ex te sine Pa-
tre génitum, ecclesiástici
órdinis gubernácula fac
dírigas, et ad portum
tranquillum perdúcas.

†. Magníficat ánima
mea Dóminum; • Quia
fecit mihi magna qui
potens est, et sanctum
nomen ejus.

†. Ecce enim ex hoc
beatam me dicent omnes
generatiónes. — Quia fe-
cit.

Lectio ix.

Sacerdotes justitia, et
probátæ, immaculátæ
ac sincéræ fidei exulta-
tióné splendidíssime in-
dúito. Orthodoxis Prin-
cípibus, qui præ omni

púrpuræ aut auri splendóre, et præ margaritis ac lapídis pretiósíis, te nacti sunt diadéma et induméntum ac firmíssimum regni sui ornaméntum, in tranquíllo ac próspero statu sceptrá dirige. Male fidas nátiónes, in te ac Deum ex te génitum blasphemántes, eorum pédibus stérnens subjícito; subjectúmque pópulum, ut secúndum Dei præcéptum in suavi obediéntiæ óbséquio perseveret, confirmáto. Tuam hanc civitátem, quæ te tamquam turrím ac fundaméntum habet, victóriæ triúmphis coronáto, et fortitúdine circumcíngens custódito; Dei habitatiónem, templi decórem semper conservato; laudatóres tuos ab omni discrímíne et ánimí angóre éxime; captívís redemptiόnem tribúito; peregrínis, tecto et quovis præsidio destitútis, solámen te éxhibe. Univérso mundo auxiliátricem manum tuam pórri-ge, ut in lætítia et exul-

tatióne solemnitátes tuas simul cum ista, quam modo celebrámus, festivitáte, splendidíssimo éxitu transigámus in Christo Jesu universórum Rege ac vero Deo nostro, cui gloria et fortitúdo una cum sancto vitæque princípío Patre, et coætérno et consubstantiáli et conregnánte Spírítu, nunc et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Aña 1. Tota pulchra es María, et mácula originális non est in te.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis de Dominica.

2. Vestiméntum tuum cándidum quasi nix, et facies tua sicut sol.

3. Tu gloria Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

4. Benedícta es tu, virgo María, à Dómino Deo Excélso præ ómnibus muliéríbus super terram.

5. Trahe nos, Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuorum.

Capítulum. Prov. 8.

Dóminus possédit me
In initio viárum suárum,
ántequam quídquam fáceret à principio.
Ab ætérno ordináta sum,
et ex antiquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus.

O gloriósa vírginum
Sublimis inter sídera;
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis abstulit,

Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuā,
Et aula lucis fúlgida:
Vitā datam per Vírginem

Gentes redémtæ pláudite.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,

In sempiterna sæcula.
Amen.

Ÿ. Immaculáta
Concéptio est hodie sanctæ Mariæ Vírginis.

ñ. Quæ serpéntis caput vírgineo pede contrívit.

Ad Benedíctus Ant.
Ait Dóminus Deus ad serpéntem: Inimicítias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius. Ipsa cónteret caput tuum. Allelúia.

Oratio.

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptionem dignum Filio tuo habitáculum præparásti: quæsumus; ut qui ex morte ejusdem Filii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te pervenire concédas. Per eundem Dóminum.

Ad Primam in ñ. brevi dicitur Ÿ. Qui natus es de Mariá Vírgine.

AD TERTIAM.

Capítulum ut ad Laudes.

ñ. br. Deus omnípotens * Præcínxit me vir-

tute. Deus omnípotens.
 ✠. Et posuit immaculá-
 tam viam meam. * Præ-
 cínxit. — Gloria Patri. —
 Deus omnípotens.

✠. In hoc cognóvi
 quoniam voluísti me.
 R. Quóniam non gaudé-
 bit inimicus meus super
 me.

AD SEXTAM.

Capítulum. Ezech. 44.

Porta hæc clausa erit,
 non aperiétur, et vir
 non intrábit per eam,
 quóniam Dóminus Deus
 Israel ingressus est per
 eam; eritque clausa Prin-
 cipi. Princeps ipse sedé-
 bit in ea.

R. br. In hoc cognó-
 vi. * Quoniam voluísti
 me. In hoc cognóvi.
 ✠. Quoniam non gaudé-
 bit inimicus meus super
 me. * Quoniam voluísti
 me. Gloria Patri. In hoc
 cognovi.

✠. Exaltábo te, Dó-
 mine, quoniam susce-
 písti me. R. Nec delec-
 tásti inimicos meos super
 me.

AD NONAM.

Capítulum. Apoc. 12.
Signum magnum appá-
 ruit in cœlo : Mûlier
 amícta sole, et luna sub
 pédibus ejus, et in cápite
 ejus coróna stellárum
 duódecim.

R. br. Exaltábo te,
 Dómine. * Quoniam sus-
 cepísti me. Exaltábo.
 ✠. Nec delectásti inimi-
 cos meos super me. *
 Quoniam. Gloria Patri.
 Exaltábo.

✠. Immaculáta Con-
 ceptio tua, Dei Génitrix
 Virgo. R. Gáudium an-
 nuntiávit univérso
 mundo.

In II vesp. omnia ut
 in primis.

Ad Magnificat. Ant. Hó-
 die egréssa est virga de
 radíce Jesse : hódie sine
 ulla peccáti labe concép-
 ta est María : hódie con-
 tritum est ab ea caput
 serpéntis antíqui. Alle-
 lúia.

Et fit comm. seq. et
 fer.

In officio vottivo per
 annum loco añæ. præc.
 dicátur séquens.

Ad Magnificat Ant.
 Sancta María, succurre
 miseris, juva pussilláni-
 mes, réfove flébiles, ora
 pro pópulo, intéveni
 pro clero, intercède pro
 devóto femíneo sexu :
 sentiant omnes tuum ju-
 vámen, quicúmque céle-
 brant tuam sanctam im-
 maculátam Concepti-
 ónem.

DIE XIV.

Séptima infra Octavam
 Immaculátæ Concepti-
 ónis B. M. V.

In I Noct. Lectiões
 de Scriptúra occ. Si au-
 tem hac die occurrat Fe-
 ria IV Quatuor Témpo-
 rum, Lectiões I Noc-
 túrni legúntur de Pará-
 bolis Salomónis, Ego
 Sapientia, ut in Festis
 B. M. V. per annum.

IN II NOCTURNO.

*Ex Bulla Dogmática
 Pii Papæ Noni.*

Lectio iv.

Omnes norunt quanto
 stúdio hæc de Imma-
 culáta Deiparæ Vírginis
 Conceptione doctrína à
 spectatíssimis Religíosis
 Famíliis, et celebrióribus

Theólogis, Académiis ac
 præstantíssimis diviná-
 rum rerum, scientiâ
 Doctóribus fúerit tráditá,
 assérta ac propugnáta.
 Omnes páriter norunt
 quantópere solliciti fúe-
 rint Sacrórum Antístites
 vel in ipsis ecclesiásticis
 convéntibus palam pu-
 blicéque profitéri, sanc-
 tíssimam Dei Genitricem
 Vírginem Mariam ob
 prævísa Christi Dómini
 Redemptóris mérita
 nunquam origináli sub-
 jacuisse peccáto, sed
 præservátam omníno
 fuisse ab originis labe, et
 idcirco sublimióri modo
 redemptam. Quibus illud
 profecto gravíssimum et
 omníno máximum accé-
 dit, ipsam quoque Tri-
 dentínam Synodum, cum
 dogmáticum de peccato
 originali éderet decret-
 um, quo juxta sacrárum
 Scripturárum sancto-
 rúmque Patrum ac pro-
 batíssimórum Concilió-
 rum testimónia, státuit
 ac definívit : Omnes hó-
 mines nasci origináli cul-
 pa inféctos ; tamen so-

lémniter declarásse: Non esse suæ intentionis, in decreto ipso tantæque definitionis amplitudine comprehendere beatam et Immaculatam Virginem Dei Genitricem Mariam. Hac enim declaratione Tridentini Patres, ipsam beatissimam Virginem ab origináli labe solutam, pro rerum temporúmque adjúctis, satis innuérunt, atque ádeo perspicuè significáru[n]t, nihil ex divínis Litteris, nihil ex traditione, Patrúmque auctoritate ritè afférri posse, quod tantæ Virginis prærogativæ quovis modo refragétur.

¶. Ego ex ore Altissimi.

Lectio v.

Et re quidem vera hanc de Immaculata beatissimæ Virginis Conceptione doctrinam quotidie magis gravissimo Ecclesiæ sensu, magisterio, stúdio, sciéntia ac sapientia tam spléndidè explicátam, declarátam, confirmátam et apud omnes cathólici orbis pópu-

los ac natiónes mirándum in modum propagátam, in ipsa Ecclesia semper extitisse véluti à majóribus accéptam, ac revelatæ doctrinæ caractére insignítam, illústria venerándæ antiquitátis Ecclesiæ Orientalis et Occidentális monuménta validíssimè testántur. Equidem Patres Ecclesiæque Scriptóres, coeléstibus edócti elóquiis nihil antiquius habuere, quam in libris ad explicándas Scriptúras, vindicánda dógmata, erudiendósque fidéles elucubrátis, summam Virginis sanctitatem, dignitatem, atque ab omni peccátolabe integritatem, ejúsque præclaram de tetérrimo humáni géneris hoste victóriam, multis mirisque modis certatim prædicáre atque efférre.

¶. Nihil inquinátum.

Lectio vi.

Quapropter enarrántes verba, quibus Deus pr æparáta renovándis mortálibus suæ pietátis

remédia inter ipsa mundi primórdia prænuntiāns, et deceptóris serpéntis retúdit audáciam, et nostri géneris spem mírifice eréxit, ínquiens: Inimicítias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius, docuére: divino hoc oráculo clarè apertéque demonstrátum fuisse misericórdem humáni géneris Redemptórem, scilicet Unigénitum Dei Fílium Christum Jesum ac designátam beatíssimam Ejus Matrem Virginem Mariám, ac simul ipsissimas utriúsq; contra diábolum inimicítias insigniter expréssas. Quocirca sicut Christus Dei hominúmque mediátor, humana assumpta natúra, delens quod advérsus nos erat chirógraphum decreti, illud cruci triumphátor affixit, sic santíssima Virgo, arctissimo et indissolúbili vínculo cum Eo conjuncta, unà cum Illo et per Illum, sempitérnas contra venenósum serpéntem inimicítias

exércens ac de ipso pleníssime triúmphans, illius caput immaculátom pede contrívit.

R. Signum magnum.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Lucam

Lectio vii. Cap. i.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Náza-reth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis Mariá. Et réliqua. Homilia Sancti Sophronii Epíscopi.

Homil. in Deip. Annunt.

Verè benedicta tu in muliéribus, quoniam Hevæ maledictiónem in benedictiónem commutásti, quoniam Adam, qui priùs jacébat execratiónem percúsus, ut per te benedicerétur effecísti. Verè benedicta tu in muliéribus, quoniam benedictio Patris per te affúlsit homínibus, eósque à véteri maledicto liberávit. Verè benedicta

tu in mulieribus, quia per te progenitores tui salutem inveniunt: tu siquidem genitura es Servatorem, qui divinam ipsis salutem comparabit. Verè benedicta tu in mulieribus, quoniam sine semine eum protulisti fructum, qui benedictionem terrarum orbi elargitur, ipsumque à maledictione spinas germinante redimit. Verè benedicta tu in mulieribus, quia mulier naturali conditione cum sis, Dei tamen Genitrix reipsa fies. Etenim, si qui ex te nasciturus est, secundum veritatem Deus est incarnatus, ipsa jure meritoque diceris Deipara, quippe quæ Deum verissimè paris.

¶ Hortus conclusus.
Lectio viii.

Ne timeas, Maria: invenisti enim apud Deum gratiam perire nesciam; invenisti apud Deum gratiam præ quolibet eximiam; invenisti apud Deum gratiam omnibus votis expetendam;

invenisti apud Deum gratiam omnium gratiarum, splendidissimam; invenisti apud Deum gratiam nunquam elanguentem; invenisti apud Deum gratiam, quæ te salvam præstet; invenisti apud Deum gratiam, quæ nullo impetu quatiatur; invenisti apud Deum gratiam plenè invictam; invenisti apud Deum gratiam perenniter duraturam. Et alii quidem, iique, plures ante te, eximia sanctitate floruerunt: sed nemini, quem admodum tibi, plena gratia impertita est; nemo, sicut tu, ad tantum magnificentiae est evectus: nemo, sicut tu, purificante gratia præoccupatus est; nemo, sicut tu, coelesti lumine refulsit; nemo, sicut tu, præ omni celsitudine exaltatus est.

¶ Magnificat anima mea.

Lectio ix.

Et meritò quidem: nemo enim, sicut tu, ad Deum tam propè accés-

sit; nemo, sicut tu, Dei donis ditatus est; nemo, sicut tu, Dei gratiæ particeps fuit. Omnia vincis, quæcûmque inter homines emineant; omnia superas mûnera, quæ effusa à Dei largitate in quoslibet dimanaverint. Plus enim omnibus inhabitantis Dei possessione ditescis. Nemo sic in se Deum complècti potuit; nemo potuit sic frui Dei præsentia; nemo dignus est habitus, qui sic per Deum illuminaretur: ac propterea non modo Deum omnium Conditorem ac Dòminum in te excepisti, sed eum habes ex te ineffabiliter incarnatum, atque in útero tuo gestatum, et post hæc genitum, et universos homines à paterna condemnatione redimentem, ac salutem, quæ nullum finem habitura sit, ipsis elargientem. Et propterea tibi clamavi, atque iterum vehementer clamabo: Ave, gratia plena, Dòminus tecum; benedicta tu in mulieribus.

In Laud. comm. Feriæ.

Ad Vesperas duplex, et omnia dicuntur ut in I Vesperis Festi, cum comm. Feriæ.

DIE XV.

In octáva

Immaculatæ Conceptionis B. M. V.

Duplex Omnia ut in Festo, præter ea quæ sequuntur.

IN II NOCTURNO.

Ex Bulla Dogmatica Pii Papæ Noni.

Lectio iv.

Ab antiquis temporibus Sacrorum Antistites, Ecclesiastici viri, Regulares Ordines ac vel ipsi Imperatores et Reges ab hac Apostolica Sede enixe efflagitarunt, ut Immaculata sanctissimæ Dei Genitricis Conceptio veluti catholicæ fidei dogma definiretur. Quæ postulationes hac nostra quoque ætate iteratæ fuerunt, ac potissimum felicitis recordationis Gregorio Decimosexto, Prædecessori Nostro, ac Nobis ipsis oblatae sunt tum ab Episcopis, tum à

Clero Sæculári, tum à Religiosis Famíliis, ac summis Principibus et fidélibus pópulis. Nos itaque singulári ánimí Nostri gáudio hæc ómnia probè noscéntes, ac seriò considerántes, vix dum licet immériti, arcáno divinæ Providéntiæ consílio ad hanc sublimem Petri Cáthedram evécti, totíus Ecclésiæ gubernácula tractánda suscepimus, nihil certè antiquius habuimus, quam pro summa Nostra vel à téneris annis erga sanctíssimam Dei Genitricem Virginem Mariám veneratióne, pietáte, et afféctu ea ómnia perágere, quæ adhuc in Ecclésiæ votis esse póterant, ut beatíssimæ Virgínis honor augerétur, ejusque prærogativæ uberíori luce nitérent.

R. Ego ex ore Altissimi.

Lectio v.

Itaque plúrimum in Dómino confisi advenisse témporum opportunitátem pro Immaculata

sanctíssimæ Dei Genitricis Virgínis Mariæ Conceptiõe definiénda, quam divína elóquia, veneránda traditio, perpétuus Ecclésiæ sensus, singuláris catholicórum Antístitum ac fidélium conspirátio, et insígnia Prædecessórum Nostrórum acta et Constitutiónes miríficè illústrant atque declárant; rebus ómnibus diligentíssime perpénsis, et assíduis fervidisque ad Deum précibus effúsis, mínimè cunctándum Nobis esse censuimus, supremo Nostro iudicio Immaculátam ipsíus Virgínis Conceptiõnem sancíre, definíre, atque ita pientíssimis cathólici Orbis desidériis, Nostræque in ipsam Sanctíssimam Virginem pietáti satisfacére, ac simul in Ipsa Unigénitum Fílium suum Dóminum Nostrum Jesum Christum magis atque magis honorificáre, cùm in Fílium redúndet quidquid honóris et láudis in Matrem impénditur.

℞. Nihil inquinatum.
Lectio vi.

Quare postquam nunquam intermisimus in humilitate et jejunio privatas Nostras et publicas Ecclesiae preces Deo Patri per Filium ejus offerre, ut Spiritus Sancti virtute mentem Nostram dirigere, et confirmare dignaretur, implorato universae coelestis Curiae praesidio et advocato cum gemitibus Paraclyto Spiritu, eoque sic adspirante; ad honorem Sanctae et individuae Trinitatis, ad decus, et ornamentum Virginis Dei-parae, ad exaltationem Fidei catholicae, et christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, beatorum Apostolorum Petri et Pauli, ac Nostra, declaramus, pronuntiamus et definimus: Doctrinam, quae tenet beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suae Conceptionis fuisse singulari omnipotentis Dei gratia et privilegio, in-

tuitu meritorum Christi Jesu Salvatoris humani generis, ab omni originalis culpae labe praeservatam immunem, esse a Deo revelatam, atque idcirco ab omnibus fidelibus firmiter constantique credendam. Quapropter, si qui secus ac a Nobis definitum est, quod Deus avertat, praesumpserint corde sentire, ii noverint ac porro sciant se, proprio judicio condemnatos, naufragium circa fidem passos esse, et ab unitate Ecclesiae defecisse.

℞. Signum magnum.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. i.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia Sancti Epiphánii Epíscopi.

Orat. de Laud. S. Mariæ Deiparæ.

Quid dicam, aut quid prolóquar de præclára et Sancta Vírgine? Solo enim Deo excépto, cunctis superior éxstitit; nátura formósior est ipsis Chérubim et Séraphim, et omni exércitu angélico: cui prædicandæ cœléstis ac terréna lingua mínimè súfficit, imo vero nec Angelórum. O Beáta Virgo, colúmba pura, et Sponsa cœléstis María, cœlum, templum et thronus Divinitátis, quæ còruscántem in cœlo et in terra solem habes Christum! Nubes lúcida, quæ fulgur de cœlo lucidíssimum ad illuminándum mundum deduxisti Christum. Ave grátia plena, Porta cœlorum, de qua in Cánticis Prophéta in decúrsu oratiónis planè et apértè prolóquitur inclámans: Hortus conclúsus soror mea Sponsa, hortus conclúsus, fons signatus.

℟. Hortus conclúsus.
Lectio viii.

Virgo est lílium immaculátum, quæ rosam immarcescibilem génuít Christum. O Sancta Deípara, Ovis Immaculata, quæ Verbum ex te incarnátum Agnum Christum peperísti! O Virgo Sanctíssima, quæ exércitus Angelorum in stupórem deduxísti! Stupéndum est miráculum in cœlis, múlter amícta sole, gestans lucem in ulnis: stupéndum miráculum in cœlis, thálamus Vírginis habens Fílium Dei: stupéndum miráculum in cœlis, Dóminus Angelórum infans Vírginis efféctus est. Angeli accusábant Evam, nunc verò Mariám glóriá prosequúntur, quæ lapsam Evam eréxit, et Adá-mum è paradíso dejectum in cœlos misit. Ipsa enim est cœli et terræ mediatrix, quæ unió-nem naturáliter perégit.

℟. Magnificat anima mea.

Lectio ix.

Gratia Sanctæ Virginis
Gest immensa. Hinc Gábriel in primis salutat Virginem, dicens : Ave, gratiâ plena, quæ es splendidum cœlum. Ave, gratiâ plena, multis virtutibus exornata Virgo. Ave, gratiâ plena, quæ es urna aurea continens manna cœleste. Ave, gratiâ plena, quæ sitientes perennis fontis dulcedine sáticas. Ave, Sanc-

tissima Mater Immaculata, quæ genuisti Christum, qui est ante te. Ave, purpura regia, quæ cœli terræque Regem induisti. Ave, liber incomprehensus, quæ Verbum et Filium Patris mundo legendum exhibuisti.

In Laud. fit commem. Feriæ.

In II Vesp. omnia ut in Festo, et fit comm. S. Eusebii Ep. et M.

Oratio, Deus qui nos. Deinde comm. Feriæ.

FESTA FEBRUARII.

DIE VI.

In festo S. Titi Ep. et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confessorum Pontificum præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beatum Titum Confessorem tuum atque Pontificem apostolicis virtutibus decorasti; ejus méritis, et intercessione concède, ut justè

et piè viventes in hoc sæculo, ad cœlestem patriam pervenire mereamur. Per Dóminum nostrum, etc.

Lectiones primi nocturni de Scriptura occurrente. In Quadrag. Fidelis sermo de communi.

IN II NOCTURNO.

Lectio iv.

Titum cretensium Episcopum vix Páuli Apóstoli verbo christia-

næ fidei sacraméntis, mysteriisque excúltum, ea sanctitátis luce Ecclésiæ tunc vagiénti effulsisse compértum est, ut inter ejúsdem Doctóris géntium discipulos merúerit cooptári. Adscitus in partem óneris prædicationis, ádeo evangelizándi ardóre, et fidelitáte Páulo éxitit carus, ut ipse cùm venísset Tróadem propter Evangélium Christi testátus sit, non habuisse réquiem spirítui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invénerit. Et paulò post Macedóniam petens, rursus suam in eum charitátem ita éxprimit: sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.

—Manus enim mea auxiliábitur ei.

Lectio v.

Quamóbrem Corínthium ab Apóstolo missus, ea sapiéntiâ, et lenitáte legatiónis hujus múnere functus est, quæ præsertim de Fidélium pietáte eleemósynas colligendas ad sublevándam Ecclésiæ Hebræórum inópiam spectábat, ut Corínthios non solum in Christi fide continúerit, sed etiam desiderium, fletum, æmulationem inter eos pro Paulo, qui illos primus instituit, excitáverit. Ad effundéndum ínterim inter gentes línguis, locisque distíntas divíni verbi semen plúribus terra, maríque itinéribus relectis, magnáque ánimi firmitáte pro Crucis trophæo curis laboribúsque exantlátis, unà cum duce Páulo Cretæ ínsulam áppulit. Cùm porro huic Ecclésiæ Epíscopus ab ipso Apóstolo deléctus esset, dubitándum non est quin in eo múnere ita versátus sit, ut juxta ipsíus Pauli præceptóris mónita, seíp-

sum præbuerit exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate.

℞. Pó sui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei ✠. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum.—Manus.

Lectio vi.

Itaque tamquam lucerna inter eos, qui in idololatriæ, et mendaciorum ténébris, véluti in umbra mortis, sedébant religiónis jubar diffúdit. Tráditur eum inter Dálmatas, ut Crucis vexillum explicáret, strénuè consudásse. Tandem meritórum et diérum plenus, quarto supra nonagésimum anno pridè nonas Januárii pretiósa justorum morte obdormívit in Dómino, et sepúltus est in Ecclésia, ubi ab Apóstolo mínister fúerat constitútus. Hujus nomen à Sancto Joanne

Chrysóstomo et à Sancto Hierónymo præcipuè commendátum, Martyrologio Romano eádem die inscriptum légitur; verùm pro ejus die festo cum Officio et Missa in cathólico Orbe recolendo ab utróque Clero, primam insequentem diem liberam Summus Póntifex Pius Nonus assignávit.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est. * Ipse intercédát pro peccatis omnium populórum.

✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna.—Ipse intercédát.—Gloria Patri.—Ipse intercédát.

IN III NOCTURNO.

Lectiones de Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evang. Designavit Dominus de Comm. Evangelist. ℞. ℞. de Comm. Conf. Pont.

FESTA MARTII.

DIE VII.

In festo S. Thomæ Aquinatis Confess. et Eccl.

Doct.

Duplex.

Omnia ut in Breviario præter lect. seq. (ex Decr. S. Rit. Congreg. 14. Oct. 1881.)

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Præclârum christiâni orbis decus et Ecclesiæ lumen, beatissimus vir Thomas, Landûlpho cômite Aquinate et Theodora Neapolitâna, nobilibus paréntibus natus, futuræ in Deiparam devotiônis affectum adhuc infântulus ostendit. Nam chærtulam ab eo invén-

tam, in qua salutatio Angélica scripta erat, frustra adnitente nutrice, compréssa manu vâlide retinuit, et à matre per vim abrèptam, plorâtu et gestu repétiit, ac mox rédditam deglutivit. Quintum annum agens, mónachis sancti Benedicti Cassinâtibus custodiendus tráditur. Inde Neápolim studiôrum causa missus, jam adolêscens Fratrum Prædicatórum Ordinem suscepit. Sed matre ac frâtribus id indigne feréntibus, Lutétiam Parisiôrum mîttitur. Quem frâtres in itinere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt: ubi vârie exagitâtus, ut sanctum propósitum mutâret, mulierem étiam,

quæ ad labefactandam ejus constantiam introducta fuerat, titiõne fugavit. Mox beatus juvenis, flexis genibus ante signum crucis orans, ibique somno correptus, per quietem sentire visus est sibi ab Angelis constringi lumbos: quo ex tempore omni postea libidinis sensu caruit. Sororibus, quæ, ut eum à pio consilio removerent, in castrum venerant, persuasit, ut, comptentis curis sæcularibus, ad exercitationem cœlestis vitæ se conferrent.

α. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis et à seductoribus tutavit illum: * et dedit illi claritatem æternam.

γ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei... Et dedit.

missus è castro per fenestram, Neapolim reducit: unde Romam, postea Parisium à fratre Joanne Theutónico, Or-

dinis Prædicatorem generali Magistro, ductus, Alberto Magno Doctore, philosophiæ ac theologiæ operam dedit. Vingtiquinque annos natus, magister est appellatus, publiceque philosophos ac theologos summa cum laude est interpretatus. Numquam se lectioni aut scriptiõni dedit, nisi post orationem. In difficultatibus locorum sacræ Scripturæ, ad orationem jejunium adhibebat. Quin etiam sodali suo fratri Reginaldo dicere solebat, quidquid sciret non tam studio, aut labore suo peperisse, quam divinitus traditum accepisse. Neapolim cum ad imaginem Crucifixi vehementius oraret, hanc vocem audivit: Bene scripsisti de me, Thoma: quam ergo mercedem accipies? Cui ille: Non aliam, Domine, nisi te ipsum. Collationes patrum assiduæ pervolutabat; et nullum fuit scriptorum genus in quo non esset diligentissime ver-

sátus. Scripta ejus et multitúdine, et varietáte, et facilitáte explicándi res diffíciles ádeo excellunt, ut ubérrima atque incorrúpta illius doctrina, cum revelátis veritatibus mire conséntiens, aptíssima sit ad ómnium témporum erróres pervincéndos.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stólam gloriæ índuit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum.

✠. Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum... Et ad portas.

Lectio vi.

Summo Pontífice Urbáno Quarto Romam vocátus, ejus jussu ecclesiásticum lucubravit officium in Córporis Christi solemnitáte celebrándum; oblátos vero honóres, et Neapolitánium Archiepiscopátum, étiam deferénte Cleménte Quarto, recusávit. A prædicatióne divini verbi non desistébat; quod

cum fáceret per octávam Paschæ in Basílica sancti Petri, mulierem, quæ ejus fimbriam tetigerat, à flúxu sánguinis liberávit. Missus à beáto Gregório Décimo ad Concílium Lugdunense, in Monastério Fossæ Novæ in morbum incidit, ubi ægrotus Cántica Canticórum explanávit. Ibidem óbiit quinquagénarius, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, nonis Martii. Miráculis étiam mórtuus cláruit; quibus probátis à Joánnē Vigésimo secúndo in Sanctórum numerum relátus est, anno millésimo tercentésimo vigésimo tertio; transláto póstea ejus cörpero Tolósam, ex mandáto beáti Urbáni Quinti. Cum sanctis angélicis spirítibus non minus innocéntia quàm ingénio comparátus, Doctóris Angélici nomen jure est adéptus, eidem auctoritaté sancti Pii Quinti confirmátum. Leo autem Décimus tértius, li-

bentissime excipiens postulatiões et vota omnium pene Sacrorum Antistitum Orbis Catholici, ad tot præcipue philosophicorum systematum à veritate aberrantium luem propulsandam, ad incrementa scientiarum, et communem humani generis utilitatem, Eum, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, per Apostolicas Litteras cœlestem Patronum

Scholârum omnium catholicarum declaravit et instituit.

℞. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: ingredi in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna... Quia te... Gloria Patri... Quia te.

FESTA APRILIS

DIE XXVIII.

In Festo S. Pauli à Cruce Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. præter seq.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ad mystérium Crucis prædicándum Sanctum Páulum singulári charitáte donásti, et per eum novam in Ecclesiá famíliam florés-cere voluísti: ipsíus nobis intercessióne concéde, ut Passiónem tuam júgiter recoléntes in terris, ejúsdem fructum cónsequi mereámur in cœlis. Qui vivis.

In I. Noct. Lect. de Scrip. occ.

IN II NOCTURNO.

Lectio iv.

Paulus à Cruce Uvádæ in Ligúria natus, sed è Castellátio prope Alexandríam nóbili génere oriúndus, qua, futúrus esset sanctitáte clarus, innótuit miro splendóre

qui noctu implévit parientis matriscubículum: et insígni augústæ cœli Regínæ beneficio, quæ púerum in flumen delápsum à certo naufrágio illæsum erípuit. A primo ratiónis usu Jesu Christi crucifixi amóre flagrans ejus contemplatióni prolixius vacáre cœpit, et carnem innocentíssimam vigiliis, flagéllis, jejúniis, potu in sexta feria ex acéto cum felle mixto, ac dura quavis castigatióne conterere. Martyrii desiderio incénsus, exercítui se adjúnxit, qui Venétiis, ad bellum Turcis inferéndum comparabátur; cóg-nita vero inter orándum Dei voluntáte, arma ultro réddidit, præstantióri militiæ óperam datúrus, quæ Ecclesiæ præsidio esse, æternámque hóminum salútem procuráre totis víribus niterétur. Revérsus in pátriam, honestíssimis nuptiis, sibi-que deláta patrui heredi-

táte, recusátis, arctiorem inire sémitam, ac rudí túnica à suo Epíscopo indui vóluit. Tum ejus jussu, ob eminentem vitæ sanctimóniam, et rerum divinárum sciéntiam, nondum clérícus domínicum agrum, máximo cum animarum fructu, divini verbi prædicatióne excóluit.

R. Honestum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et à seductóribus tutávit illum. • Et dédit illi claritátem ætérnam.

V. Juxta dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Romam proféctus, theológicis disciplínis rite imbútus, à Summo Pontífice Benedicto XIII ex obediéntia sacerdotío auctus est. Facta sibi ab eodem potestáte aggregándi socios, in solitúdinem recéssit Argentárii montis, quo eum beata Virgo jamprídem invitáverat, veste illi simul os-

ténsa atrí colóris, Passiόνis Filii sui insígnibus decoráta, ibíque fundaménta jecit novæ Congregatiónis. Quæ brevi, plúrimis ab eo tolerátis labóribus, præcláris aucta viris cum Dei benedictiône valde succrévit, à Sede Apostólica non semel confirmáta, una cum régulis, quas orándo ipse à Deo accéperat, et quarto addito voto pergrátam domínicæ Passiόνis memóriam promovéndi. Sacras Vírgines quoque instituit, quæ excéssum charitatis divíni sponsi sédulo meditaréntur. Hæc inter, animárum inexháusta aviditáte ab Evangélii prædicatióne nunquam deficiens, hómines pene innúmeros, etiam perditíssimos, aut in hæresim lapsos, in salutis trámitem addúxit. Præsertim Christi enarranda Passiône, mirífica ejus oratiónis vis erat, qua una cum adstántibus in fletum effúsus quælibet obduráta corda ad pœniténtiam scindébat.

℞. Amávit eum Dóminus et ornávit eum : Stólam glóriæ induit eum. • Et ad portas paradísi coronávit eum.

Ÿ. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Tanta in ejus pectore alebátur divínæ charitátis flamma, ut indúsi-um quod erat cordi propius sæpe véluti igne adústum, et binæ cóstulæ elátæ apparúerint. Sacrum præsertim fáciens non póterat à lácrymis temperáre : fré-quenti quoque éxtasi, cum mira intérdum córporis elevatióne, frui, vultúque supérna luce radiánte conspiciebátur. Quandóque dum concio- narétur coeléstis vox, verba ei suggeréntis au- díta fuit, aut sermo ejus ad plura millia pássuum intónuit. Prophétiae et linguárum dono, cór- dium scrutatióne, potes- tate in dæmónes, in mor-

bos, in eleménta enítuit. Cumque ipsis Summis Pontificibus carus ac ve- nerándus esset, servum inútilem, peccatórem ne- quíssimum, à dæmoniis quoque conculcándum se judicábat. Tandem, aspérrimi vitæ géneris ad longam usque senectú- tem tenacíssimus, anno millésimo septingentési- mo septuagésimo quinto, cum præclára mónita, véluti sui spíritus trans- missa hæreditáte álúm- nis tradidisset, Ecclésiæ sacramentis, ac coelésti visióne recreátus, Ro- mæ, qua prædixerat die, migrávit in cœlum. Eum Pius Nonus Póntifex Má- ximus in Beatórum, no- visque deinde fulgéntem signis in Sanctórum nú- merum rétulit.

℞. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : ingrédere in réquiem meam : • Quia te vidi justum coram me ex óm- nibus géntibus.

Ÿ. Iste est qui con- témpsit vitam mundi, et

pervénit ad cœlestia regna. Quia. Glória Patri. signavit Dóminus, ut in Comm. Evangelist. vel in Festo S. Marci 25 April.
 IN III NOCTURNO.
 Homil. in Evang. De-

FESTA MAIL.

DIE XXXI.

Vel próxima anteriori non impedita festo rit. superior. vigil. vel oct. privil.

In Festo B. Mariæ Virg. Reginae Sanctorum Omnium, et Matris Pulchræ Dilectionis.

DUPLEX II CLASSIS.

Ad Vesp. Añæ. et Cap. de Laud. Psalm. de Fest. B. M. V.

Hymnus. Ave maris Stella, pag. 1.^a

Ÿ. Glória et honóre coronásti eam, Dómine, (Alleluia, temp. Pasch.)

℞. Et constituísti eam super ópera mánuum tuárum. (Alleluia.)

AD MAGNIFICAT, AÑA.

Ego mater pulchræ dilectionis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei: in me omnis grátia viæ et veritátis in me

omnis spes vitæ et virtútis (Alleluia.)

ORATIO.

Deus qui Beatissimam Virginem Mariam, ómnium Sanctórum Regina, et Matrem pulchræ dilectionis, nos venerári tribuísti; concede propítius; ut ipsa protegente, te in ómnibus et super omnia diligámus in terris, et Sanctórum tuórum felici consortio perfruámur in cœlis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Glóriam Beatæ Virginis Mariæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. (Alleluia, Temp. Pasch.)

Hymnus. Quem terra.

IN I NOCTURNO.

Añæ. Mulierem fortem quis invéniet? Pro-

cul et de últimis finibus
prétium ejus. (Alleluia.)

(Tempore Pasch. sub
hac Aña. dicentur tres
Psalmi.)

Ps. ut in festo Im-
maculátæ Conceptionis.
pag. 2.

Aña. Multæ filiae
congregavérunt sibi diví-
tias : tu vero supergrés-
sa es univérsas.

Aña. Byssus et púr-
pura indumentum ejus :
fortitúdo et decor indu-
mentum illius.

✠. Gloria et honóre
coronásti eam, Dómine.
(Alleluia.) *R.* Et consti-
tuísti eam super ópera
mánuum tuárum, (Alle-
luia.)

De Libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap. 24.*

Ego ex ore Altissimi
prodívi primogénita
ante omnem creatúram :
Ego feci in cœlis ut ori-
rétur lumen indeficiens,
et sicut nébula texi om-
nem terram : Ego in al-
tíssimis habitávi, et thro-
nus meus in columna nu-
bis. Gyrum cœli circúivi
sola, et profúndum abys-

si penetrávi, in flúctibus
maris ambulávi, et in
omni terra stéti, et in
omni pópulo, et in omni
gente primátum habui,
et omnium excelléntium,
et humílium corda virtú-
te calcávi : et in ómnibus
réquiem quæsívi, et in
hæreditáte Dómini mo-
rábor. * Tunc præcépit,
et dixit mihi Créator óm-
nium, et qui creávit me,
requiévít in tabernáculo
meo, et dixit mihi : in Ja-
cob inhábita, et in Israél
hereditáre, et in eléctis
meis mitte radíces.

R. Adamávit eam
Dóminus super omnes
mulieres. * Et posuit dia-
déma regni in cápite
ejus. (Alleluia). Temp.
Pasch. et sic in sequent.)
✠. Accépit regnum de-
córís et diadéma de ma-
nu Dómini. Et.

Lectio ii.

Ab iníto et ante sæcu-
la creáta sum, et us-
que ad futúrum sæculum
non désinam, et in habi-
tatióne sancta coram ipso
ministrávi. Et sic in Sion
firmáta sum, et in civi-

tâte sanctificáta similiter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum in Libano, et quasi cypréssus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi oliva speciósá in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi: quasi mirrha electa dedi suavitátem odóris: et quasi storax, et gálbanus, et úngula et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatió-nem meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus.

℞. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et à generatió-nibus meis implémini: * Spíritus enim meus dulcis, et hæréditas mea

super mel et favum.

¶ Qui audit me non confundétur: et qui elúcidant me vitam ætérnam habébunt. Spíritus.

Lectio iii.

Ego quasi terebynthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiae. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris, et flores mei fructus honoris et honestátis. Ego mater pulchræ dilectiόνis, et timóris, et agnitiόνis et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis: in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et à generatió-nibus meis implémini. Spíritus enim meus super mel dulcis, et hæréditas mea super mel, et favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esurient, et qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me, non confundétur: et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

¶. Meum est consilium et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo: Per me reges regnant, per me principes impèrant, et potèntes decernunt iustitiam.

¶. Ego diligèntes me diligo, et qui mane vigiliant ad me, invénient me. Per me reges. Glória Patri. Per me reges.

IN II NOCTURNO.

Añã. Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. (Alleluia.)

Añã. Dabit capiti tuo augmentum gratiarum, et corona inclyta proteget te.

Añã. Præposuit eam Dominus super universum regnum suum, et dedit ei diadema, ut regnaret.

¶. Stola iucunditatis induit eam Dominus. (Alleluia.)

¶. Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. (Alleluia.)

Sermo S. Thomæ Episcopi.

(S. Thomæ à Villan., Conc. 2. de Nativitate B. M. V.)

Lectio iv.

Virginis glória omnis intus est, et magis cogitari potest, quam describi: sufficitque ad ejus plenam historiam quod scriptum est: de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus. Quid amplius quæris? Quid ultra requiris in Virgine? Sufficit tibi, quod Mater Dei est. Quænam, obsecro, pulchritudo, quænam virtus, quæ perfectio, quæ gratia, quæ glória Mater Dei non congruit? Solve cogitationibus habénas, dilata intelléctus fimbrias, et describe apud te in ánimo Virginem quandam purissimam, prudentissimam, pulcherrimam, devotissimam, humillimam, mitissimam, omni gratia plenam, omni sanctitate pollentem, omnibus virtutibus ornátam, omnibus charismátibus deco-

rátam, Deo gratíssimam: quantum potes, tantum auge: quantum vales, tantum adde; major est ista Virgo, excelléntior est hæc Virgo, supérior est Virgo ista. Si ancíllas suas, et minístras domus suæ potentíssimus Deus ita magnífice decorávit, ita donis et gratiis venustávit; qualem existimas cóndidit matrem suam, únicam sponsam suam, quam sibi ex ómnibus elégit, et præ ómnibus adamávit?

R. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jérusalem? • Vidérunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam.

Ÿ. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lilia convállium. Vidérunt eam.

Lectio v.

Audi Prophétam: Astitit regína à dextris tuis investítu deauráto, circúmdata varietáte, et filiæ Tyri in munéribus vultum tuum deprecá-

búntur omnes divites plebis. Adducéntur Regi vírgines, sed post eam: próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. Omnis, inquam, virginum candidátus chorus hujus laudes cóncinit, omnes vultum ejus deprecántur, et eam, véluti Reginam venerántur et colunt: ómnibus eam Altíssimus præpósuit, non solum virgíneis, sed etiam angélicis choris, quia mater ejus est, et matrem Dei decet omnis celsitúdo. O miram puellam sui Creatóris matrem! O stupéndam dignitátem, ut fémína habeat cum Deo comúnem filium, cui dicat, ut Pater: Filius meus es tu; et sit puella mater ejus, cujus Deus pater est. Sed Filius ad dexteram Patris sedet: Mater ad dexteram Filii, mutuóque comúnem Filium beatis óculis médium conspíciunt. Videt Pater in Filio persónam, quam ab ætérno génuít: videt Mater in eo natú-

ram humanam, quam in suis visceribus assumpsit in tempore. Complacet Pater in Filio: gaudet Mater in Filio. Ait Pater Filio: ex utero ante luciferum genui te: ait Mater eidem Filio: ex utero Virgo genui te. Stupet de sua gloria, neque suam valet ipsa comprehendere celsitudinem: eo enim ipso quo Mater Creatoris effecta est, omnium creaturarum jure optimo domina, reginaque constituta est. Verè fecit tibi magna, qui potens est, ó María: verè ex hoc quod Matrem suam te constituit, beatam te dicent omnes generationes sæculorum, et nati eorum, et qui nascuntur ex illis.

¶ Ornátam monilibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filiae Sion beatíssimam prædicavérunt dicéntes: unguentum effúsum nomen tuum. †. Astitit regina à dextris tuis in vestítu

deauráto, circúmdata varietáte. Et.

Lectio vi.

Hoc nomen ex ómnibus ipsa in Libro Ecclésiastici sibi delégerat, dicens: Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis et sanctæ spei. Ac si diceret: quid me áliis nominibus nuncupátis? Hoc solo nómine dignor, hoc cupio nuncupári vocábuló, in meam láudem hæ solum præ áliis persónent voces, in his mihi supramódum compláceo verbis. Nihil me ita deléctat audíre, quam cum dicitur mihi: de qua natus est Jesus. Audi, ergo, piísima, audi clementíssima, de qua natus est Jesus. Hoc est enim nomen super omne nomen puræ creatúræ, in quo nemo tecum participat, o Virgo. Cui enim aliquándo, non dicam hóminum, sed etiam Angelórum dixit: Mater mea es tu, Filius tuus sum ego? Hoc autem sicut summæ dignitátis,

ita etiam perfectiónis nomen est, summa enim humanæ creaturæ perfectio vitæ hujus tota in amore Dei est : omnium autem amórum vitæ præsentis, nullus est tantus, quantus matris ad filium. Hoc itaque matris honóre, sola Virgo gáudes, sola dotáris, tibi soli cum supérno parénte commúnis est filius, et quantum creaturæ fas est, simillimus amor : amat ángelus, sed ut Dóminum : amat Virgo, sed ut Filium. Ac proinde Angelus ab ipso redamátur, sed ut servus ; sed Virgo redamátur ut mater, in utróque beáta, et quia sic amat, et quia amátur ab illo. Huic ergo pleno gáudio jubilémus : est enim unde apud ipsam quodámmodo gloriémur.

✠. Favus distíllans lábia tua, mel et lac sub lingua tua, ✠ Et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. ✠. Pulchra es, amíca mea, suávis et decóra sicut Jerú-

salem, terríbilis ut castrórum acies ordináta. Et. Gloria. Et.

IN III NOCTURNO.

Aña. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, in ómnibus pópulis mirabilia ejus. (Alleluia.)

Aña. Induit eam Dóminus vestiméntis salutis, et indúmento justitiæ, quasi sponsam decorátam coróna.

Aña. Immortális est memória illius, et in perpétuum coronáta triumphat.

✠. Posuísti, Dómine, super caput ejus. (Alleluia.)

✠. Corónam de lápide pretiósó. (Alleluia.)

Lectio S. Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore : Stá-
bant juxta Crucem Jesu
Mater ejus, et soror ma-
tris ejus María Cléophe.
et María Magdaléne. Et
réliqua.

Homilia S. Petri Da-
miáni.

*Ex serm. 1. de Nat.
Virg.*

Virgo Dei génitrix, cu-
jus pulchritudinem sol
et luna mirántur, súbve-
ni, dómina, clamántibus
ad te júgiter revértere;
revértere, Sunamítis, re-
vértere, revértere, ut in-
tueámur te. Tu, benedic-
ta, et super benedicta, re-
vértere primò per natú-
ram. Nunquid quia ita
deificáta, ideo nostræ hu-
manitátis oblíta es? Ne-
quáquam, Dómina: scis
in quo discrimine nos re-
líqueris, ubi jáceant,
quantum delínquant ser-
vi tui: non enim cónvenit
tantæ misericórdiæ, tan-
tam misériam oblivísci;
quia etsi súbtrahit gloria,
révocat natúra: non enim
ita memoráris justitiæ
Dei solius, ut misericór-
diam non hábeas, neque
ita es impássibilis, ut sis
incompássibilis. Natú-
ram nostram habes, non
aliám; et justum est, ut
de rore tantæ pietátis
diffúsius infundámur.

¶ Accépit regnum
decóris, et diadéma spe-
ciéi de manu Dómini:
* Quóniam délixtera sua
reget nos, et brachio
sancto suo próteget nos.
✠ Tamquam si cui ma-
ter blandiátur, ita et ego
consolábor vos. Quo-
niam.

Lectio viii.

Revértere secúndo per
poténtiam. Fecit in te
magna qui potens est, et
data est tibi omnis potés-
tas in cœlo et in terra.
Nihil tibi impossibile cui
possibile est desperátos
in spem beatitúdinis re-
leváre. Quomodo enim
illa potéstas tuæ poténtiæ
póterit obviáre, quæ de
carne tua carnis suscepit
oríginem? Accédis enim
ante illum áureum hu-
mánæ reconciliatiónis
altáre, non solum ro-
gans, sed ímperans, Dó-
mina, non ancílla. Mó-
veat te natúra, poténtia
móveat, quia quanto po-
téntior, tanto misericór-
dior esse debébis. Potes-
táti enim cedit ad glo-
riam, injúrias ulcisci nol-

le cum possit. Revértere tertio per amorem. Scio, Dómina, quia benigníssima es, et amas nos amore invincibili, quos in te et per te Filius tuus et Deus tuus summa dilectione dilexit. Quis scit, quoties refrigeres iram iudicis, cum iustitiæ virtus à præséntia Deitátis egréditur?

R. Quæ est ista quæ ascéndit sicut vírgula fumí ex aromátibus mirrhæ et thuris? Quæ est ista quæ ascéndit deliciis affluens innixa super dilectum suum?

V. Amica mea pulchra, suavis, decóra sicut Jerúsalem, terribilis ut castrórum acies ordináta. Quæ. Gloria.. Quæ.

Lectio ix.

Revértere quartò per singularitátem. In manibus tuis sunt thesauri miserationum Dómini, et sola electa es, cui grátia concéditur. Absit, ut cesset manus tua cum occasione quæras salvándi miseros, et misericórdiam effundéndi: ne-

que enim tua gloria minuitur, sed augétur, cum poeniténtes ad véniam justificáti, ad glóriam assumúntur. Revértere ergo, Sunamítis, id est, despécta, cujus ánimam pertransívit gládus, quæ fabri uxor appelláta fuisti. Ad quid? Ut intueámur te. Summa glória est, post Deum, te vidére, adhærere tibi, et in tuæ protectionis munimine demorari. Audi nos, nam et Filius nihil negans honórat te, qui est Deus benedictus in sæcula sæculórum.

Te. Deum laudamus.

Si ix lectio debet recitari de Dom. vel de simp., tunc ex tribus duo fient, nempe i usq. ad

Revertere tertio: ii usq. ad finem.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ana. i. Adamávit eam Dóminus plus quam omnes mulieres, et pósuit diadéma regni in cápite ejus. (Alleluia.)

2. Pósuit super caput ejus diadéma ut osténderet cunctis pópulis et

principibus pulchritudinem ejus. (Allelúia.)

3. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honoríficéntia pópuli nostri. (Allelúia.)

4. Veni de Líbano, sponsa mea, veni de Líbano, coronáberis. (Allelúia.)

5. Fulcíte me floribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo. (Allelúia.)

Capitul. *Prov.* 8.

Ego diligentes me diligite, et qui mane vigiliant ad me, invénient me. In viis justitiæ ambulo, ut ditem diligentes me. Qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam æternam habébunt.

Hymnus. O gloriosa pág. 18.

Ÿ. Coróna áurea super caput ejus. (Allelúia.)

℞. Expréssa signo sanctitátis, glóriæ et honóris. (Allelúia.)

AD BENEDICTUS, AÑA.

Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et à generatióibus meis

implémini: spíritus enim meus dulcis, et hæreditas mea super mel et favum. (Allelúia.)

Oratio.

Deus, qui Beatíssimam Virgínem Mariam, Omnium Sanctórum Regínam, et Matrem pulchræ dilectiόνis, nos venerári tribuísti; concéde propítius; ut ipsa protegente, te in ómnibus et super omnia diligámus in terris, et Sanctórum tuórum felici consórtio perfruámur in cœlis. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Cap. Egout in Laud.

℞. *br.* Gloria et honóre • Coronásti eam, Dómine. (Allel. Allel. Temp. Pasch.) Gloria.

Ÿ. Et constituísti eam super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Gloria Patri. Gloria. Ÿ. Stola jucunditátis induit eam Dóminus. (Allel.) n. Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. (Allelúia.)

AD SEXTAM.

Cap. *Prov.* 8.

Beátus homo qui áudit me, et qui vígilat ad fores meas quotidie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuri-
et salútem à Dómino.

R. br. Stóla jucunditátis * Induit eam Dóminus. (Allel. Allel.) Stóla.

V. Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. Induit. Gloria Patri. Stola. **V.** Posuísti, Dómine, super caput ejus. (Allel.) **R.** Corónam de lápide pretióso. (Allelúia.)

AD NONAM.

Cap. *Eccli* xxiv.

Qui áudit me non confundétur, et qui operántur in me non peccábunt. Qui elúcidant me vitam ætérrnam habébunt.

R. br. Posuísti, Dómine, super caput ejus. (Allel. Allel.) Posuísti. **V.** Corónam de lápide pretióso. Super.

Gloria Patri. Posuísti. **V.** Ora pro nobis, Ma-

ter pulchræ dilectiónis. (Allel.) **R.** Ut digni efficiámur promissionibus Christi. (Alleluia.)

IN II VESPERIS.

Omnia ut in i præter seq.

V. Ora pro nobis, Mater pulchræ dilectiónis. (Allelúia.)

R. Ut digni efficiámur... (Allelúia.)

Ad Magnificat.

Ant. O beata Virgo María: tu vénia vena, tu gratiæ et pulchræ dilectiónis mater, tu spes mundi et cœli Regina, exáudi filios tuos clamántes ad te. (Allelúia.)

DOM. III POST PENTECOST.

In festo Puríssimi Cordis Beatæ Mariæ Virginis.

Duplex majus.

Ad Vesp. Añæ. et Cap. de Láudibus. Psalm. ut in Fest. B. M. V. Hymn. Ave maris Stella, p. 1.^a

V. Exúlta in omni corde, filia Jerúsalem.

R. Rex Israél Dóminus in medio tui.

Ad Magnif. Añæ. Exultávit cor meum in Dómino, et exaltátum est cor-

nu meum in Deo meo,
quia lætata sum in salu-
tari tuo.

Oratio.

Omnipotens sempiterne
Deus qui in Corde
beatæ Mariæ Virginis di-
gnum Spiritus Sancti ha-
bitaculum præparasti;
concede propitius, ut
ejusdem purissimi Cor-
dis festivitatem devota
mente recolentes, secun-
dum Cor tuum vivere
valeamus. Per Dómi-
num.

AD MATUTINUM.

Invitat. Ave, María,
grátia plena, * Dóminus
tecum.

Hymnus.

Quem terra, pontus,
sidera,
Colunt, adorant, prædi-
cant,
Trinam regentem máchi-
nam
Claustrum Mariæ ba-
julat.

Cui luna, sol, et omnia
Deserviunt per tempora,
Perfusa cœli grátia
Gestant puellæ viscera.

Beata Mater, munere

Cujus supérnus Artifex
Mundum pugillo conti-
nens,

Ventris sub arca clausus
est.

Beata cœli nuntio
Fœcunda Sancto Spíritu,
Desideratus gentibus
Cujus per alvum fusus
est.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,

In sempiterna sæcula.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. 1. Benedicta tu
inter mulieres, et bene-
dictus fructus ventris
tui.

Ps. ut in Fest. Imma.
Concep. pag. 3.

2. Et ait María:
Magnificat ánima mea
Dóminum, et exultávit
spíritus meus in Deo sa-
lutári meo.

3. Quia respexit hu-
militatem ancillæ suæ:
ecce enim ex hoc beatam
me dicent omnes genera-
tiones.

✠. Anima mea lique-
facta est.

^{R.} Ut locútus est dilectus.

Lectio i.

De Cánticis Canticórum.

Cap. 4.

Quam pulchra es, amíca mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut vitta coccínea labia tua : et elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis; mille clypei péndent ex ea, omnis armatúra fortium. Vulnerásti cor meum, soror mea Sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, in uno crine colli tui. Favus distíllans lábia tua, sponsa, mel et lac sub língua tua. Hortus conclúsus, fons signátus.

^{R.} Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrediar in veritáte tua : lætétur cor meum. * Ut timeat nomen tuum.

^{V.} Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super brachium tuum. . Ut.

Lectio ii. Cap. 5.

Veni in hōrtum meum, soror mea, sponsa : méssui myrrham meam cum aromátibus meis : comédi favum cum melle meo. Vox dilecti mei pulsántis : áperi mihi, soror mea, amíca mea, columba mea, immaculata mea : quia caput meum plenum est rore, et cincinni mei guttis noctium. Surréxi ut aperírem dilecto meo : manus meæ stillavérunt myrrham, et dígití mei pleni myrrha probatíssima. Apérui dilecto meo : at ille declináverat atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locútus est.

^{R.} In Dómino gaudébo; et exultábo in Deo Jesu meo : Deus Dóminus fortitúdo mea : . Super excélsa dedúcet me.

^{V.} Læva ejus sub cápite meo et dextera illius amplexábitur me. Super.

Lectio iii. *Cap. 5 et 6.*

Qualis est diléctus tuus ex dilécto, ó pulchér-
rima mulierum? qualis
est diléctus tuus ex diléc-
to, quia sic adjurásti nos?
Diléctus meus, cándidus
et rubicúndus eléctus ex
míllibus, totus desiderá-
bilis. Talis est diléctus
meus, et ipse est amícus
meus, filiæ Jerúsalem.
Quò ábiit diléctus tuus,
ò pulchér-
rima mulierum?
Quò declinávit diléctus
tuus, et quæré-
mus eum
tecum? Pulchra es, amí-
ca mea, suávis et decóra
sicut Jerúsalem, terribi-
lis ut castrórum ácies or-
dináta. Una est colúmba
mea, perfecta mea, una
est matris suæ, elécta
genitríci suæ. Vidérunt
eam filiæ, et beatíssimam
prædicavérunt, et reginæ
laudavérunt eam.

R. Invéni gratiam
apud óculos tuos, Dómi-
ne mi. Qui consolátus
es me, et locútus es ad
cor ancillæ tuæ. **V.** In
toto corde meo exqui-
sívite, ne repéllas me
à mandátis tuis. Qui.

Gloria Patri. Qui.

IN II NOCTURNO.

Añã. I. Beata, quæ
credidisti, quóniam per-
ficiéntur ea, quæ dicta
sunt tibi à Dómino.

2. Fecit mihi magna
qui potens est, et san-
ctum nomen ejus.

3. Fecit poténtiam
in bráchio suo, dispérsit
supérbos mente cordis
sui.

V. Fortis est ut mors
diléctio. **R.** Dura sicut
inférnus æmulátio.

Sermo sancti Bernardini

Senénsis.

Lectio iv.

*Ex Sermo. 9 de Visita-
tione.*

Quis mortálium, nisi
divino fretus oráculo,
de vera Dei et hóminis
Genítrice quidquam mó-
dicum, sive grande præ-
súmat pollútis lábiis no-
mináre: quam pater ante
sæcula Deus perpétuam
prædestinávit in Virgi-
nem digníssimam: Fí-
lius elégit in Matrem:
Spíritus Sanctus omnis
grátiae domicílium præ-
parávit? Quibus verbis

ego homúnculus sensus altísimos Virgínei Cordis, sanctíssimo ore prolátos efferam; quibus non súfficit lingua omnium hominum, et etiam angelórum? Dóminus enim ait: bonus homo de bono thesaúro cordis sui profert bona. Quis autem inter puros hómines mélior homo potest excogitári, quam illa, quæ méruiť effíci Mater Dei, quæ in Corde et in útero suo ipsum Deum hospitáta est? Quis thesaúrus mélior, quam ipse divínus amor: quo Cor Virginis ardens erat?

℞. Ego diligétes me díligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me. Mecum sunt divítiae et gloria: * Opes superbæ et justítia. ̑. Ut ditem diligétes me, et thesaúros eorum répleam. * Opes.

Lectio v.

De hoc ígitur Corde Quasi fornáce divini ardóris Virgo beata proutulit verba bona, id est, verba ardentíssimæ cha-

ritátis. Sicut enim à vase óptimo vino pleno, non potest exíre nisi óptimum vinum: aut sicut à fornáce summi ardóris non egréditur nisi incéndium fervens: sic de Corde Matris Christi exíre non pótuit verbum, nisi summi, summéque divini amoris atque ardóris. Septem verba tantum miræ senténtiæ et virtutis à Christi benedictíssima Matre legúntur dicta. Cum Angelo bis tantum locúta est. Cum Elisabeth bis etiam. Cum Filio etiam bis. Cum minístris in núptiis semel. Hæc septem verba, secúndum septem amoris actus, sub miro gradu et órdine prolata, quasi sunt septem flammæ Cordis ejus.

℞. Ego Mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis. * In me omnis spes vitæ et virtútis: . Transíte ad me, omnes qui concupiscitis me, et à generatió-

nibus meis implémini. In me omnis spes.

Lectio vi.

Quæ verba considerans mens devóta, cum ipso Prophéta ait : Quam dulcia fáucibus meis, id est ómnibus affectiónibus, elóquia tua! Porro dulcédo hæc, quam in verbis beátæ Virginis devóta mens sentit, est ardor piæ devotiónis, quam in eis ánima experimentaliter probat. Distinguámus ígitur per órđinem has septem flammam amóris, verbórum Virgínis benedictæ. Prima est flamma amóris separántis. Secúnda amóris transformántis. Tértia amóris communicantis. Quarta amóris jubilántis. Quinta amóris soporántis. Sexta amóris compatiéntis. Séptima amóris consummántis.

℞. Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotidie, et obsérvat ad postes óstii mei. * Qui me invéne-

rit, invéniet vitam, et háuriet salútem à Dómino. **℣.** Qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam : Omnes qui me odérunt, diligunt mortem. * Qui me. Glória Patri. Qui me.

IN III NOCTURNO.

Añā. 1. Unde hoc mihi, ut veniat Mater Dómini mei ad me ?

2. Misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum.

3. Suscépit Israël púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ.

℣. Ego dilécto meo. **℞.** Et ad me convérsio ejus.

Lectio vii.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

In illo témpore : Dixit Mater Jesu ad illum : Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Et réliqua.

De Hom. Ven. Bedæ
Presbyteri.

*In Homil. Hiem. de temp.
Dom. I. post Epiph.*

Mater ejus, inquit
Evangelista, conser-
vabat omnia verba hæc
in Corde suo. Omnia quæ
de Dómino vel á Dómino
dicta sive acta cognóve-
rat Mater Virgo diligen-
tius in Corde retinébat,
sollicitè cuncta memoriæ
commendabat, ut cum
dum tempus prædi-
candæ sive scribendæ in-
carnatiónis ejus adveni-
ret, sufficiéter univer-
sa, prout essent gesta,
posset explicare quæren-
tibus. Imitémur et nos,
fratres mei, piam Dómi-
ni Matrem, ipsi quoque
omnia verba et facta Dó-
mini ac Salvatoris nostri
fixa in Corde conservan-
do.

℞. Aquæ multæ non
potuerunt extinguere cha-
ritatem: * Neque flúmi-
na obruent eam. ✠. Si
dederit homo omnem
substantiam domus suæ
pro dilectione, quasi nihil
despiciet eam. Neque.

Lectio viii.

Horum Dómini verbó-
rum et actórum me-
ditatióne diúrna et noc-
túrna importunos iná-
nium nocentiúmque co-
gitatiónum repellámus
incursus: horum crebra
collatióne et nos et pró-
ximos nostros à fábulis
supervácuís, et male dul-
corátis detractiόnum col-
lóquiis castigare, atque
ad divínæ frequentiam
laudis accendere curé-
mus. * Si enim, fratres
charíssimi, in futúri bea-
titúdine sæculi habitare
in domo Dómini, ac per-
pétuo illum laudare desi-
derámus, opórtet nimí-
rum et in hoc sæculo,
quod in futúro quæramus,
sollicite præmonstrémus:
frequentando videlicet
Ecclesiæ limina, et non
solum in ea láudes Domí-
nicas canendo, sed et in
omni loco dominatiόnis
ejus ea quæ ad laudem
gloriámque Conditóris
nostri proficiant, verbis
pariter ac factis osten-
dendo.

℞. Spíritus meus su-

per mel dulcis, et hæreditas mea super mel et favum. Qui audit me, non confundetur. * Et qui operantur in me, non peccabunt. ¶ Qui elucident me, vitam æternam habebunt. Et qui. Gloria Patri. * Et qui.

Lectio IX de Hom. Dom. occ, sed si transfertur, Lect. IX incipiet ab * Si enim Lect. viii. AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. 1. Trahe me post te, currémus in odorem unguentorum tuorum.

2. Dilectus meus loquitur mihi: surge, propera, amica mea.

3. Fulcite me floribus, stipate me malis: quia amore lángueo.

4. Adjuro vos, filiæ Jerúsalem, ne suscitétis dilectam quoadúsque ipsa velit.

5. Ego dormio, et cor meum vígilat.

Capitul. Cant. c. 8.

Pone me ut signáculum super Cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura

sicut inférnus æmulatio. Lámpades ejus lámpades ignis atque flammárum.

Hymn. O gloriosap. 18.

¶ Qui me invenerit, invéniet vitam. ¶ Et háuriet salútem a Dómino.

Ad Benedictus, Añã. Extóllens vocem quædam múlter de turba, dixit illi: beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxisti.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui in Corde beátæ Mariæ Virginis dignum Spíritus Sancti habitáculum præparásti; concede propitius, ut ejúsdem purissimi Cordis festivitátem devóta mente recoléntes, secúndum Cor tuum vívere valeámus. Per Dóminum... in unitate ejusdem...

AD TERTIAM.

Cap. Pone meut supra.

¶. br. Anima mea *

Liquefacta est. Anima.

¶. Ut locútus est dilectus *

Liquefacta est. Glória Patri. Anima mea.

¶. Fortis est ut mors di-

lectio. *R.* Dura sicut infērnus æmulatio.

AD SEXTAM.

Capitulum Eccli. 24.

Ego ex ore Altissimi prodīvi, primogénita ante omnem creaturam : ego feci in cœlis, ut ori-rétur lumen indeficiens, et sicut nébula texti omnem terram.

R. *br.* Fortis est * Ut mors dilectio. Fortis.

ψ. Dura sicut infērnus æmulatio. * Ut mors. Glória Patri. Fortis est.

ψ. Ego dilécto meo. *R.* Et ad me convérsio ejus.

AD NONAM.

Capitulum Eccli. 24.

In omni terra steti, et in omni pópulo, et in óm-

nibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor.

R. *br.* Ego * Dilécto meo. Ego *ψ.* Et ad me convérsio ejus. Diléc-to. Glória Patri. Ego. *ψ.* Qui me invénierit, invéniet vitam. *R.* Et háu-riet salutem à Dómino.

In ii. vesp. omnia ut in i. præt. seq.

ψ. Viam mandatórum tuórum cucúrri. *R.* Cum dilatásti Cor meum.

Ad Magnificat Añña.

Exultávit Cor meum in Deo salutári meo : quia fecit mihi magna qui potens est.

FESTA JUNII.

DIE I.

In festo S. Angelæ Meri-
ciæ, Virg. Duplex.

Omn. de cñi. præter seq.

Oratio,

Deus, qui novum per
beátam Angelam sa-
crárum Víginum Collé-

gium in Ecclésia tua flo-
résce-re voluisti : da no-
bis ejus intercessióne án-
gelicis móribus vívere :
ut terrénis ómnibus ab-
dicátis, gáudiis pérfrui
mereámur ætérnis. Per
Dóminum.

In i Noct. II. de Script.
occ.

IN II NOCTURNO.

Lectio iv.

Angela Mericia, Decentiāni, Veronēnsis diocēsis oppido ad lacum Benācum in ditiōne Venēta, piis orta parēntibus, à prima ætate, virginitatis liliū, quod perpétuo servāre statuerat, sēdula sepsit. Ab omni muliebri ornātu abhōrens, egrēgiam vultus formam pulchrāmque cæsāriem studiōse foedavit, ut cōlēsti dumtaxat animārum Sponso placēret. In ipso autem adolescētiæ flore parēntibus orbāta, austeriōris vitæ desidērio, in desērtum locum aufūgere tentavit; sed ab avūnculo prohibita, novit pręstāre domi quod in solitūdine non licuit. Cilicio ac flagellis frequēter usa, carnem nonnisi infirma valetūdine, vinum in Nativitatis et Resurrectiōnis Domīnicæ tantum celebratē, complūres vero dies nihil omnino degus-

tavit. Oratiōni dēdita, brevissimum humi carpēbat somnum, dæmonem vero sub lucēntis Angeli forma sibi illūdere conāntem, agnōvit prōtinus, et conjecit in fugam. Tandem patēnis bonis abdicātis, et hābitum ac rēgulam tērtii ordinis Sancti Francisci amplēxa, evangēlicam paupertatem virginitatis laudi conjūnxit.

¶. Propter veritatem.

Lectio v.

Nullum pietatis officium erga próximos omit- tens, paupēribus quidquid sibi ex mendicāto victu superēsset, largiebātur; libēnter ministrābat ægrōtis, plūraque cum magna sanctitatis fama peragravit loca, ut vel solatio esset afflictis, vel reis veniam impetrāret, vel infēnsos invicem reconciliāret animos, vel è vitiōrum cœno scelēstos revocāret. Angelōrum pane, quem unice esuriēbat, frequentissime refēcta, tanta charitatis

vi ferebátur in Deum, ut sæpius extra sensus rape-rétur. Sacrae Palæstinæ loca summa cum religi-
one obivit : quo in itinere et visum, quem ad Cy-
dónias appúlisa oras amí-
serat, eodem regréssa
recuperávit, et barbaró-
rum captivitátem ac nau-
frágium imminens divini-
tus evásit. Romam déni-
que firmam Ecclésiæ pe-
tram venerátúra, et am-
plíssimæ Jubilæi veniæ
percúpida, sedénte Cle-
ménte Séptimo, accéssit:
quam Summus Póntifex
allocútus, ejúsdem sanc-
timóniam suspéxit, et
commendávit summópe-
re; nec ab Urbe ipsam
abíre ante permísit,
quam alio cœlitus vocá-
tam agnóvit.

¶. Dilexisti justitiam.

Lectio vi.

Brixiam itaque, ubi do-
mum ad sanctæ Aphræ
templum condúxit, re-
vérsa, novam ibi vírgi-
num societátem, sicut
cœlésti voce ac visione
mandátum sibi fúerat,
sub certa disciplína,

sanctisque vivéndi régu-
lis constituit, quam san-
ctæ Ursulæ, invíctæ vír-
ginum ducis, patrocínio
ac nómine insignívit :
eam vero perénnem futú-
ram mortí próxima præ-
dixit. Tandem prope sep-
tuagenária dives méritis
evolávit in cœlum, sexto
Kaléndas Februárii anni
millésimi quingentésimi
et quadragésimi, cujus
cadáver per ipsos trigin-
ta dies inhumátum, fle-
xibile, ac vivo simílli-
mum perseverávit. De-
mum in sanctæ Aphræ
templo inter céteras, qui-
bus illud abúndat, San-
ctórum reliquias repósi-
to, plúrima ad ejus se-
pulchrum agi státim cœ-
pére mirácula : quorum
fama late diffusa, non
Bríxiæ modo et Decentiá-
ni, sed álibi etiam vulgo
cœpit nuncupári Beata,
ejúsque imágo aris impó-
ni : imo sanctus ipse Cá-
rolus Borromæus non
multis post annis dig-
nam, quæ ab Apostólica
Sede in sanctárum Vír-
ginum album referrétur,

Bríxiæ palam asséruiť. Cultum vero illi jándiu à pópulis exhibitum, et tum locórum Ordináriis probátum, tum plúribus etiam Summórum Pontíficum indúltis munítum, Clemens Papa décimus tértius solémni decréto ratum hábuit, ac confirmávit. Eam tandem, novis miráculis rite probátis insígnem, Pius Papa Séptimus, solémni Canonizatióne in Vaticana Basilica perácta, die vigésima quarta Maii, anno millésimo octingentésimo séptimo, sanctárum Virgínium catálogo adscrípsit..

℟. Afferentur Regi.

In III Noct. Homília in Evang. Símile erit virginibus, de Cñi.

DIE V.

In festo S. Bonifacii Ep. et, Mart. Duplex.

Omnia de communi unius martyris præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui multitudinem populórum Beáti Bo-

nifácii Mártyris tui atque Pontíficis zelo ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es : concede propítius ; ut cujus solémnia cólimus etiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum...

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Lectio iv.

Bonifácus ántea Winfríduş appellátus apud Anglos natus est exeúnte sæculo séptimo, et ab ipsa infántia mundum aversátus vitam monásticam in votis hábuit. Cum ejus pater ánimuş sæculi illécebris permutare frustra tentásset, Monastériuş ingréditur, et sub beáti Wolphardi disciplína ómnium virtútum, ac scientiárum genere imbúitur. Agnuş agens trigésimuş Sacerdótio insignitur ac verbi divíni prædicator assíduus, magno animárum lucro hoc in múnere versátur. Attamen regnuş Christi adaugére desíde-

rans, continuo flebat ingentem multitudinem barbarorum, qui ignorantiae tenebris immersi daemoni famulabantur. Qui quidem animarum zelus cum in dies inextinguibili ardore accresceret, divino Numine per lacrymas et orationes explorato, facultatem a Monasterii praeposito obtinuit ad Germanicas oras proficiscendi.

℞. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, • Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam : et in vinculis non dereliquit eum, Et dedit...

(Temp. Pasch.) ℞. Lux perpetua...

Lectio v.

Ex Anglia duobus cum sociis navim solvens, Dorestadium in Frisiae oppidum venit. Cum autem bellum gravissimum inter Frisonum regem Radbodum, et Carolum Martellum exarsisset si-

ne fructu Evangelium praedicavit; quapropter in Angliam reversus, ad suum rediit Monasterium cui invitatus praeficitur: post elapsam biennium ex consensu Episcopi Vintoniensis munus abdicavit, et Romam profectus est, ut Apostolica auctoritate ad gentilium conversionem delegaretur. Cum ad Urbem pervenisset a Gregorio Secundo benigne excipitur, pro Winfrido Bonifacius a Pontifice nominatur. In Germaniam directus Thuringiae Saxoniaeque populis Christum annuntiavit. Cum interea Radbodus Frisiae rex ac infestissimus Christiani nominis hostis occubuisset, Bonifacius ad Frisones rediit, ubi sancti Willebrordi socius per triennium tanto cum fructu Evangelium praedicavit, ut destructis idolorum simulacris innumerae vero Deo Ecclesiae excitarentur.

℞. Desiderium animae ejus tribuisti ei Dó-

mine : Et voluntate labi-
orum ejus non fraudasti eum.

✠. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

(Temp. Pasch.) In servis suis.

Lectio vi.

A Sancto Willebrordo ad Episcopale munus expetitus, illud detrectavit ut promptius infidelium salutem instaret. In Germaniam profectus plura Hassorum millia a daemonis superstitione avocavit. A Gregorio Pontifice Romam evocatus, post insignem fidei professionem Episcopus consecratur. Exinde ad Germanos redux, Hassiam, et Thuringiam ab idololatriae reliquiis penitus expurgavit. Tanta propter merita Bonifacius a Gregorio Tertio ad dignitatem Archiepiscopalem evehitur, et tertio Romam profectus a Summo Pontifice Sedis Apos-

tolicæ Legatus constituitur, qua insignitus auctoritate quatuor Episcopatus instituit, et varias Synodos celebravit, inter quas Concilium Leptinense memorabile est apud Belgas in Camera-censi Diocesi celebratum, quo quidem tempore ad fidem in Belgio adaugendam egregie contulit. A Zacharia Papa creatus Moguntinus Archiepiscopus, ipso Pontifice jubente Pipinum in Regem Francorum unxit. Post mortem Sancti Willebrordi Ultrajectensem Ecclesiam gubernandam suscepit, primo per Eobanum, deinde per seipsum dum ab Ecclesia Moguntina absolutus, Ultrajecti resedit. Frisonibus ad idololatriam relapsis Evangelium predicare rursus aggreditur, cumque officio pastoralis occuparetur, a barbaris et impiis hominibus juxta Bornam fluvium cum Eobano Coepiscopo, multisque aliis cruenta caede per-

emptus martyrii palma condecoratur. Corpus Sancti Bonifacii Moguntiam translatum, et, ut ipse vivens petierat, in Fuldensi Monasterio quod extruxerat reconditum fuit, ubi multis miraculis inclaruit. Pius autem Nonus Pontifex Maximus ejus Officium et Missam ad universam Ecclesiam extendit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

Ps. Cibavit illum Dominus pane vite et intellectus: et aqua sapientie salutaris potavit illum.

Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

(Temp. Pasch.) Filie Jerusalem.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem; et cum sedisset; accesserunt ad

eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Lib. I. de serm. Domini in monte, c. 2. et 3.

Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterioribus oculis quærunt, cum corde videatur, sicut alibi scriptum est: Et in simplicitate cordis quærите illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemadmodum lumen hoc videri non potest, nisi oculis mundis ita nec Deus videtur, nisi mundum sit illud, quo videri potest. Beati pacifici: quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. In pace perfectio est, ubi nihil repugnat, et ideo filii Dei pacifici, quoniam nihil in his resistit Deo, et utique filii similitudinem patris habere debent.

R. Corona aurea super caput ejus. • Expressa signo sanctitatis, gló-

ria honoris, et opus fortitudinis.

✠. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

(Temp. Pasch.) Ego sum vitis.

Lectio viii.

Pacifici autem in semetipsis sunt, qui omnes animi sui motus componentes, et subjicientes rationi, id est, menti, et spiritui; carnalesque concupiscentias habentes edomitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordinata omnia, ut id quod est in homine precipuum, et excellens, hoc imperet, ceteris non reluctantibus, quae sunt nobis, bestiisque communia: atque id ipsum quod excellit in homine, id est, mens, et ratio, subjiciatur potiori, quod est ipsa veritas, Unigenitus Filius Dei. Neque enim imperare inferioribus potest, nisi superiori se ipse subjiciat. Et haec

est pax, quae datur in terra hominibus bonae voluntatis: haec vita consummati perfectique sapientis.

℞. Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicium non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad coelestia regna pervenit. ✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

(Temp. Pasch.) Candidi facti sunt.

Lectio ix.

De huiusmodi regno pacatissimo et ordinatissimo missus est foras princeps huius saeculi, qui perversis, inordinatisque dominatur. Hac pace intrinsecus constituta atque firmata, quas cumque persecutiones ille, qui foras missus est, forinsecus concitaverit, auget gloriam, quae secundum Deum est: non aliquid in illo edificio labefactans, sed deficient-

tibus máchinis suis innotéscere fáciens, quanta firmitas intus extructa sit. Ideo séquitur: Beáti, qui persecutiónem patiúntur própter justitiam, quóniam ipsórum est regnum coelórum.

~~~~~
DIE XVI JUNII.

In festo B. M. V. de Guadalupe Mexicana.

Dup. maj.

Omn. ut in fest. B. M. V. præter sequentia. Ad Magnificat. Añā.

Elégi et sanctificávi locum istum, ut sit ibi nomen meum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus.

Oratio.

Deus, qui sub Beatíssimæ Vírginis Mariæ singulári patrocínio constitútos perpétuis beneficiis nos cumulári volústi: præsta supplicibus tuis, ut cujus hódie commemoratióne lætámur in terris, ejus conspéctu perfruámur in coelis. Per Dóminum.

Lects. I Noct. ut in festo B. M. V. Regin. Sanct. omn. pag. 34.

I R. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum: cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lilia convállium. V. Quæ est ista, quæ ascéndit per désertum sicut virgula fumi, ex aromátibus myrrhæ, et thuris? Et sicut dies verni.

II R. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol? Terríbilis, ut castrórum ácies ordináta? V. Filia Sion tota formosa, et suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol. Terríbilis.

III R. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formosa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. V. Et sicut

dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Bernárdi
Abbátis.

De verbis Apocalypsis.

Cap. 12.

Lectio iv.

Fidélis planè, et præpotens mediátor Dei et hóminum homo Christus Jesus. Nec ipsa mulier benedícta in mulieribus vidébitur otíosa: inveniétur équidém locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediátóre ad mediátórem istum, nec alter nobis utilior quàm María. Quid ad Mariám accédere trépidet humana fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile. Quod si (ut verè sunt) plena ómnia pietátis et grátiae, plena mansuetúdinis et misericórdiae, quæ ad eam pértinent, invéneris: age grátias ei, qui talem tibi mediátricem benigníssima mise-

ratione providit. Omnibus ómnia facta est, ómnibus misericórdiae sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant universi: Captívus redemptiónem, æger curatió-nem, tristis consolatió-nem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætitiám, dénique tota Trínitas glóriam.

R. Signum magnum appáruit in cœlo, Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus. * Et in cápite ejus coróna duódecim stellárum. **Y.** Fundaménta ejus in móntibus sanctis, diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob. Et in cápite.

Lectio vi.

Nimírum ea est, quæ velut álterum solem induit sibi. Quemádmódum enim ille super bonos et malos indíferenter órítur: sic ipsa quoque prætérita non díscutit mérita; sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam præbet: ómnium dénique neces-

sitates amplissimo quodam miseratur affectu. Nam et defectus omnis sub ea, et quidquid fragilitatis seu corruptionis est, excellentissima quodam sublimitate præ ceteris omnibus excedit et supergreditur creaturis, ut merito sub ejus pedibus luna esse dicatur. Amplectamur Mariæ vestigia, fratres mei, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis. Virtus Altissimi obumbrabit tibi. Nihil itaque mirum, si sub tali obumbraculo talis etiam à muliere sustineatur amictus. Mulier amicta sole. Induimini Dominum Jesum Christum. Quàm familiaris ei facta es Domina! quàm proxima, imo, quàm intima fieri meruisti! Quantam invenisti gratiam apud Deum! In te manet, et tu in eo; et vestis eum, et vestiris ab eo: vestis eum substantia car-

nis, et vestiris ab eo gloria suæ majestatis.

R. Quæ est ista, quæ progréditur, quasi auróra consurgens: • Pulchra ut luna, electa ut sol? **V.** Quasi arcus refulgens inter nébulas gloriæ, et quasi flos rosarum in diebus vernis. Pulchra ut luna.

Lectio vi.

In capite (inquit) ejus corona stellarum duodecim. Dignum plane stellis coronari caput, quod et ipsis longe clarius micans, ornet eas potius quam ornatur ab eis. Quidni coronent sidera, quam sol vestit? Sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Quis illas æstimet gemmas? Quis stellas nominet, quibus Mariæ regium diadema compactum est? Supra hominem est coronæ hujus rationem exponere, indicare compositionem. In ea fere specie anno millésimo, quingentesimo trigésimo primo, mirabili-

ter picta Deíparæ Imágo Méxici apparuisse fertur, quæ iníbi loci prope urbem, ubi pio Neóphyto ædem sibi sacram prodígio dicitur designásse, magnífico excépta templo ingénti cólitur populórum, ac miraculórum frequéntia. Quam prop- térea uti præsentíssimum adversus públicas, pri- vatásque calamitátes præsidium, Archiepíscopus Mexicánus, ut réli- qui etiam illárum pár- tium Antistites, ómnium ordinum consensióne, in primáriam adlégit novæ Hispánia Patrónam, ri- teque eléctam Benedi- ctus décimus quartus auctoritáte Apostólica declarávit, atque Oñfi- cium próprium, et Mis- sam sub título Beátæ Virginís Mariæ Guadalu- pénsis recitári concessit.

℞. Elégi, et sanctifi- cávi locum istum : • Ut sit ibi nomen meum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus. ℞. Non fecit tá- liter omni natióni, et ju-

dicia sua non manifestá- vit eis. Ut sit ibi. Glória Patri. Ut sit ibi.

IN III NOCTURNO.

Lectio S. Evangélii se- cúndum Lucam.

Cap. 1.

In illo témpore : Exsúr- gens María ábiit in montána cum festinatio- ne in civitátem Juda. Et intrávit in domum Za- chariæ, et salutávit Eli- sabeth. Et reliqua.

Lectio vii.

Homilía S. Bernardi Ab- bátis.

De verbis Apocalypsis, cap. 12. circa finem.

Mirabátur Elisabeth persónam veniéntis, dicens : Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? Commendá- bat et vocem salutántis, adjiciens : Ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. Et beatificábat fi- dem credéntis : Beáta, inquires, quæ credidísti. Magna quidem præcó- nia ; sed et devóta humi- litas nihil sibi passa reti-

nére, in eum magis universa refúdit, cujus in se beneficia laudabántur.

R. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima :
 * Quia ex te ortus est sol justitiæ Christus Deus noster. **ŷ.** Ora pro populo, intérvieni pro clero, intercède pro devoto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. Quia ex te.

Lectio viii.

Tu, inquit, magnificas Matrem Dómini; sed magnificat anima mea Dóminum. In voce mea filium pérhibes exultasse in gáudio; sed exultávit spíritus meus in Deo salutári meo: et ipse quoque tamquam amícus sponsi gaudet ad vocem sponsi. Beátam esse dicis, quæ crédidi; sed credulitátis, et beatitudinis causa respéctus est supérnæ pietátis, ut ex hoc magis beátam me dicant omnes generatiónes: quia ancillam húmi-

lem et exíguam respéxit Deus. Verúmtamen nunquid putámus, fratres, Elísabeth sanctam in eo, quod per spíritum útique loquebátur, errásse? Absit. Beáta plane quam respéxit Deus, et beáta quæ crédidit. Hic enim magnus divinæ respectiónis éxititit fructus.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes :
 * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.
ŷ. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

Ineffábili síquidem artificio Spíritus supervéniens tantæ humilitáti, magnanimitas tanta in secretário virgínei cordis accessit, ut quod vidélicet nec humilitas tanta mínuit magnanimitátem, nec magnanimitas tanta humilitátem. Sed cum in sua æstimatióne tam húmilis esset, nihilóminus et in promissiónis credulitáte magnánimis;

ut quæ nihil aliud quam exiguam sese reputabat ancillam, ad inscrutabile Sacramentum nullatenus se dubitaret electam, et veram Dei et hominis Genitricem crederet mox futuram. Jam te, Mater misericordiæ, per ipsum sincerissimæ tuæ mentis affectum, tuis jacens provoluta pedibus luna, mediatricem sibi apud solem justitiæ constitutam devotis supplicationibus interpellat: ut in lumine tuo videat lumen, et solis gratiam tuomereatur obtentu, quam

vere amavit præ omnibus, et ornavit stola gloriæ induens, et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo.

Ad Benedictus, Añã.

Non fecit taliter omni nationi, et judicia sua non manifestavit eis.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, excepta Añã. Ad Magnificat.

Leva in circuitu oculos tuos, et vide: Omnes isti congregati sunt, venerunt tibi: filii tui de longe venient, et filia tuæ de latere surgent.

FESTA JULII.

DOM. I. JULII.

In fest. Pretiosiss. Sanguin. D. N. J. C. Omnia ut in Fer. VI post Dom. IV. Quadrag.

DIE V JULII.

In festo S. Michaëlis à Sanctis Confessoris.
Duplex.
Omnia de Comm. Conf.

non Pont. præf. sequentia.

Oratio.

Misericors Deus, qui Sanctum Michaëlem Confessorem tuum morum innocentia et mirabili charitate præstare voluisti; concede, quæsumus, ut igne tui amoris succensi ad te perve-

nire mereámur. Per Dó-
minum.

In I Nocturno Lect. de
Script. occ.

IN II NOCTURNO.
Lectio iv.

Michàel de Sanctis, Vici
in Hispánia citerióre
piis et honéstis parénti-
bus natus mundum antèa
contempsisse quàm ag-
novisse visus est. Penè
infans perpétuam virgi-
nitátem Deo vovit; cùm-
que rei cóncius Pater
núptias illi per jocum
propóneret, in lácrymas
effusus puer, atque ad
Deiparæ Virginis aram
confúgiens emissum vo-
tum fervéntius renová-
vit. Sexénis ad sanctó-
rum vestígia sectánda in
Monsénii spelúncam se-
cèssit, in qua, dum pa-
tiéntis Christi mystéria
in gènuá provolútus piis
sénsibus lacrymisque
proséquitur, à patre re-
pértus, domum redíre
coáctus est. Neque ta-
men de præconcépto se-
verióris vitæ propósito
quidquam remisit. Uni-
cum illi erat coeléstem

desidérium, perpétua
cum Deo consuetúdo, in-
nocéntis vero carnis ma-
cerátio major quam ut
ténera illa ætas ferre pos-
se viderétur. Nam ter in
unaquáque hebdómada
jejúnans, somnum super
sarmentórum fásribus,
saxo cápiti suppósito,
carpens, flagéllis in se
ipsum sævire, et etiam
aliquándo corpúsculum,
Sancti Francísci exém-
plo, in spinárum acervum
conjícere et cruentán-
dum volutáre non dubi-
távit, quin tamen singu-
lári Dei beneficio spinæ
illæ puríssima membra
attingerent atque in mí-
nimo offénderent. Qui-
bus, aliisque cruciátibus
admirábili illi pœniténtiæ
proludébat, quam póstea
ad hóminum stupórem
tantópere adáuxit.

¶. Honestum.

Lectio v.

Anno ætátis duodécimo
et pedes egrédiens de
domo et cognatióne sua
Barcinónem conténdit,
ibique Sanctíssimæ Tri-

nitátis Redemptiõnis Captivórum Ordinem inter Calceátos amplexus, quamprimum per ætátem licuit solémnia vota nuncupávit. Páucis inde post ménsibus ad strictiorem Discalceatórum eiúsdem Ordinis Familiam se tránstulit. In hac nova Reguláris disciplinæ palestra mirum est quot quantisque virtutum incrementis, etiam inter continuas studiórum exercitatiónes, anteáctæ vitæ sanctitatem cumuláverit. Tanto enim stúdio singulas Institúti leges observábat, ut nullam ex iis præteriisse compertum fúerit. Virginitatem, quam quinquénis Deo vóverat, non modo inviolátam servávit, verum etiam præclaríssimo Dei múnere numquam carnis illécebris alléctus est, neque in mente cogitatiónem ullam minus honestam hábuit. Arctíssima præditus paupertáte per plures annos neque cubiculum hábuit, neque

pulvínar, ubi caput reclináret. Christi mansuetúdine indútus, cum ómnibus pátiens fuit et miséricors; iis, qui sibi contumélias aut damnum intúlerant, semper pro malo bonum réddidit. Invícta in advérsis enítuit fortitúdine. Prudentíssimus in aliórum regímine, sibi se júdicem acérrimum, réliquis vero humaníssimum patrem exhibuit

¶. Amavit.

Lectio vi.

Cum Deum totis víribus diligeret, ab ipso máximis locupletári meruit charismátibus. Nam crebris et mirificis rapiebátur extásibus, quibus vel in súblime toto assurgébat córpore, vel cœlum ascéndere videbátur, cum aut de Dei bonitáte loquéretur, aut sacris óperans Cálicem eleváret. Nec minóri erga próximos charitáte flagrábat, quos et privátis consíliis et públicis conciónibus et assídua sacraménti Pœniténtiæ ministratióne juvare nun-

quam prætermisit. Cum vero virtutes eius non populi modo, sed viri principes admirarentur, ea tamen erat animi demissione ut se dæmoniibus ipsis deteriorem affirmaret. At humani generis Redemptor, cui exaltare humiles in deliciis est, hunc servum suum fidèlem peculiari voluit illustrare prodigio, quo ipse divini sui cordis mysticam commutationem cum corde illius inire dignatus est. Hoc itaque charitatis incendio decumbens spiritum Deo reddidit Vallisolèti die decima Aprilis anno millésimo sexcentésimo vigésimo quárto, ætatis suæ trigésimo tertio. Quem multis ante et post obitum miraculis clarum Summus Póntifex Pius Sextus Beatórum fastis adscripsit. Pius vero Novus Póntifex Máximus sacro Cardinálium aliorumque fere tercentórum Antistitum Ecclesiæ et Apostólicæ Sedis iura strénue contra insidián-

tes hostes propugnántium Senátu circúmdatus, recurrénte pláusu Urbis et Orbis sacro Pentecostes die octáva Junii, anni millésimi octingentésimi sexagésimi secúndi, in Vaticána Basílica illum novis fulgéntem signis Sanctórum cathálogo solemni ritu accénsuit.

℞. Iste est.

IN III NOCTURNO.

Lect. ut in Fest. S. Aloys. Gonz. 21 Jun. in Brev.

DIE IX.

In festo Sanctorum Cyrilli et Methodii Pontificum et Confessorum.

Duplex. Omnia de Comuni Confessoris Pontificis præter sequentia.

IN I. VESPERIS.

Hymnus.

Sédibus cœli nítidis receptos

Dícite athlétas géminos,
Fidèles ;

Slávicæ duplex cólumen,
decúsque

Dicite gentis.

Hos amor fratres sociávit
unus,

Unaque abdúxit píetas
erémo ,
Ferre quo multis célerent
beátæ

Pignora vitæ.

Luce , quæ templis súp-
eris renídet ,

Búlgaros complent , Mó-
ravos , Bohémos ;

Mox feras turmas nume-
rósa Petro

Agmina ducunt.

Débitam cincti méritis
corónam

Pérgite , ò flecti lácrimis
precántum ;

Prisca vos Slavis opus
est datóres

Dona tuéri.

Quæque vos clamat ge-
nerósa tellus

Servet ætérnæ fidei nitó-
rem ;

Quæ dedit princeps , da-
bit ipsa semper

Roma salútem.

Gentis humánæ Sator et
Redemptor ,

Qui bonus nobis bona
cuncta præbes ,

Sint Tibi grates , Tibi sit
per omne

Glória sæclum. Amen.

†. Sacerdótes tui in-
duántur justítiam.

†. Et Sancti tui exúl-
tent.

Ad Magnificat. Antiph.

O quam speciósi pedes
evangelizántium pacem,
evangelizántium bona,
dicéntium Sion: regná-
bit Deus tuus.

Oratio.

Omnípotens sempiterne
Deus , qui Slavóniæ
gentes per Beátos Con-
fessóres tuos atque Pon-
tífices Cyrillum et Me-
thódium ad agnitiónem
tui nóminis veníre tri-
buísti: præsta; ut quorum
festivitáte gloriámur, eo-
rum consortio copulé-
mur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Hymnus uti supra.

In i. Nocturno Lects. de
Scrip. occur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

(*Ex Litteris Encyclicis
Leonis PP. XIII*).

Cyrillus et Methódus
fratres germáni, Thes-
salónicæ amplissimo loco
nati , Constantinópolim

matûre concessérunt ut ipsa urbe Orientis príncipe humanitátis artes ad-discerent. Uterque plúrimum brevi profecérunt; sed máxime Cyrillus, qui tantam scientiárum laudem adéptus est, ut singuláris honóris causa Philósophus appellarétur. Deinde mónachum ágere Methódus cœpit: Cyrillus autem dignus est hábitus, cui Theodóra imperátrix, auctóre Ignatio Patriárcha, negótium daret erudiéndo ad fidem christiánam Cházaros trans Chersonésu incolétes; quos præceptis suis edóctos et Dei númine instinctos, múltiplici superstitióne deléta, ad Jesum Christum adjúnxit. Recénti christianórum communitáte óptime constitúta, Constantinópolis rediit álacer, atque in monastérium Polychronis, quo se jam Methódus recéperat, Cyrillus ipse secéssit. Interim cum res trans Chersonésu prospere gestas ad Rastiláum

Moráviæ príncipem fama detulísset, is de aliquot operáriis evangélicis Constantinópolis accessédis cum Imperátore Michaéle tertio egit. Igitur Cyrillus et Methódus illi expeditiúi destináti, et in Moráviám célebri lætitia excépti, ánimos christiánis institutióibus tanta vi, tamque operósa indústria excoléndo aggreduúntur, ut non longo intervállo ea gens nomen Jesu Christo libentíssime dederit. Ad eam rem non parum sciéntia váluit dictiúi Slavónicæ, quam Cyrillus ante percéperat, multúmque potuérunt sacráe utriúsque Testaménti Litteræ, quas próprio pópuli sermóne reddíderat: nam Cyrillus et Methódus príncipes inveniéndi fuérunt ipsas litteras, quibus et sermo ipsórum Slavórum signatus et expréssus, eáque de causa ejusdem sermónis auctóres non immérito habéntur.

¶. Juveni David.

Lectio v.

Cum rerum gestarum glóriam secúndus rumor Romam nuntiásset, Sanctus Nicoláus primus Póntifex Máximus fratres óptimos Romam conténdere jussit. Illi románú iter ingrési, reliquias Sancti Cleméntis primi Pontíficis Máximi, quas Cyrillus Chersónæ repererat, secum ádvēhūnt. Quo nuntio, Hadriánus secúndus, qui Nicoláo demórtuo fúerat sufféctus, Clero populóque comitánte, óbviā eis magna cum honóris significatióne progréditur. Deínde Cyrillus et Methódus de múnere apostólico in quo essent sancte laboriósēque versáti ad Pontíficem Máximum, assidēte Clero, réferunt; cum áutem eo nómine ab invidis accusaréntur, quod sermónem slavónicum in perfunçãoe múnērum sacrórum usurpāvissent, causam dixere ratióibus tam certis tamque illústribus, ut Póntifex et Cle-

rus et laudárint hómines et probárint. Tum ambo juráti se in fide beáti Petri et Pontíficum Romanórum permansúros, epíscoپی ab Hadriáno consecráti sunt. Sed erat provisum divínitus, ut Cyrillus vitæ cursum Romæ cónderet, virtúte magis quam ætáte matúr-
us. Itaque defúnti corpus elátum fúnere público, in ipso sepúlcro quod sibi Hadriánus extrúxerat compósitum fuit; tum ad Sancti Cleméntis dedúctum, et hujus prope cínereš cónditum. Cumque veherétur per urbem inter festos psalmórum cantus, non tam fúneris quam triúmphi pompa, visus est pópulus románus libaménta honórum cœlestium viro sanctísimo detulisse. Methódus vero in Moráviā regréssus, ibique factus forma gregis ex ánimo, rei cathólicæ inservíre majóre in dies studio institit. Quin etiam Pannónios, Búlgaros, Dálmatas in fide christiáni nó-

minis confirmávit; in Carínthiis áutem ad unius veri Dei cultum traducéndis plúrimum elaborávit.

Posui adjutorium.

Lectio vi.

Apuđ Joánnem Octávum, qui Hadriano succésserat, íterum de suspécta fide violatóque more majórum accusátus, ad Romam venire jussus, coram Joáñne, et Episcopis áliquot Cleróque Urbáno, fáçile vicit cathólicam prorsus fidem et se retinuisse constanter et céteros diligénter edocuisse; quod vero ad língvam slavónicam in sacris peragéndis usurpátam, se certis de causis ex venia Hadriáni Pontíficis, nec Sacris Litteris repugnántibus, jure fecisse. Quapropter in re præsentí compléxus Methódium Póntifex, potestátém ejus archiepiscopálem, expeditiónemque slavónicam, datis etiam lítteris, ratam esse jussit. Quare Methódius in Moráviam revérsus

adsignátum sibi munus explére vigilántius perseveravit, pro quo et exílium libénter passus est. Bohemórum Príncipem ejúsque uxórem ad fidem perdúxit, et in ea gente christiánum nomen longe latéque vulgávit. Evangélii lumen in Polóniam invéxit, et, ut nonnulli Scriptóres tradunt, sede episcopáli Leópoli fundáta, in Moscóviam proprii nóminis digrésus, thronum pontificálem Kiowensem constituit. Demum in Moráviam revérsus est ad suos; jamque sese ábripi ad humánum éxitum sentiens, ípsemet sibi succsórem designávit, Clerúmque et pópulum suprémis præcéptis ad virtutem cohortátus, ea vita, quæ sibi via in cœlum fuit, placidíssime defunctus est. Uti Cyríllum Roma, sic Methódium Morávia decedéntem summo honóre prosequúta est. Illórum vero festum, quod apud Slavóniæ pópulos jámdiú

celebrári consuéverat,
Leo décimus tértius Pón-
tifex Máximus cum Offi-
cio ac Missa propria in
Univérsa Ecclesia quo-
tánnis agi præcépit.

In iii. Nocturno Ho-
milía S. Gregorij Papæ
in Evang. Designávit
Dóminus, de Comuni
Evangelistarum.

AD LAUDES.

Hymnus.
Lux ó decora pátriæ,
Slavisque amíca génti-
bus,
Salvéte, Fratres; ánnuo
Vos efferémus cántico;
Quos Roma pláudens
éxcipit,
Compléxa mater filios,
Auget coróna Præsulum,
Novóque firmat róbre.
Terras ad usque bárba-
ras
Inferre Christum pérgi-
tis;
Quot vanus error lúse-
rat,

Alma replétis lúmine.
Noxis solúta péctora
Ardor supérnus ábrípit;

Mutátur horror véprium
In sanctitátis flósculos.
Et nunc serena Cœlitum
Locáti in aula, súplici
Adéste voto; Slávicas
Serváte gentes Númini.

Erróre mersos únicum
Ovile Christi cóngreget;
Factis avítis æmula
Fides viréscat púlchríor.

Tu nos, beata Trínitas,
Cœlesti amóre cóncita,
Patrúmque natos ínclýta
Da pérsequi vestigia.

Amen.

Sapiéntiam San-
ctórum narrent pópuli.

Et láudem eórum
nuntiet Ecclésia.

Ad Benedictus. Antiph.
In sanctitate et iustitia
serviérunt Dómino óm-
nibus diébus suis: ídeo
stolam gloriæ índuit Dó-
minus Deus Israél.

In ii Vesperis.

Hymnus et y. ut in i.
Ad Magnificat. Antiph.
Isti sunt viri sancti, facti
amíci Dei, divínæ veri-
tatis præconio gloriósi:
linguæ eórum claves cœ-
li factæ sunt.

FESTA OCTOBRIS.

DIE XII.

In Commemoratione
B. M. V. de Columna.
Ad Vesp. Añæ. et Cap.
de Laud. Ps. ut in fest.
B. M. V.

✠ Ora pro nobis,
sancta Mariá, advocáta
nostra. Ut digni effi-
ciámur ^Rpromissionibus
Christi.

Ad Magnificat. Añæ.
Elegi, et sanctificavi lo-
cum istum præsentia
mea, ut sit ibi nomen
meum, et permáneant
óculi mei, et cor meum
ibi cunctis diébus.

Oratio.
Omnípotens sempitérne
Deus, qui per glorio-
sissimam Fílii tui Ma-
trem cœléste presidium
nobis mirábiliter præpa-
rásti; concéde propitius,
ut quam peculiári título
de Cólumna pia devoti-
one venerámur, ejus per-
pétuo protegámur auxi-
lio. Per eúmdem.

Ad Matutinum. Invit.
Sanctam festivitatem

Beátæ Mariæ Vírginis
cum gáudio celebrémus:
Christum ejus Fílium
adorémus Dóminum.

Hymnus.
Júbilo dulci cánimus
Mariám,
Flúmen æternæ pietátis,
unde

Háuriunt omnes, quibus
ardet alto

Péctore virtus.
Cujus est primo fidei sub
ortu

Noster expértus pópulus
favórem,
Cum per Hispánas mí-
cuisset oras

Stemma salútis.
Longa quod pláusu céci-
nit vetústas,
Quod patres olim colué-
re festum.

Prædicent sancte, cele-
brentque grata
Mente nepótes.

Fertur, ut quóndam mó-
nitus Jacobus
Cæsaraugustæ posuisse
templum.

Nostra sic ædes nítidas
Mariæ
Corda dicémus.

Virginis láudes célebrans

Ibérus

Civis exúltet, memor et
recéptæ

Grátiae, festo redeúnte,
vota

Débíta solvat.

Sit decus summum tibi,
Christe, Mater

Pura quem virgo generá-
vit, æqua

Láude dicátur Pater, ac
perénni

Spiritus ævo. Amen.

IN I NOCTURNO.

Añã. Columnam du-
cem habuimus ignótæ
viæ, et solem sine læsú-
ra boni hospítii præsti-
tisti.

Ps. de Off. Imm. Conc.
p. 3.

Añã. Non fecit táliter
omni natióni, et judícia
sua non manifestávit eis.

Añã. Sapiéntia ædifi-
cávit sibi domum, et
mensam suam propósuit.

V. Spécie tua **ñ.** et
pulchritúdine tua. **ñ.** In-
tende, próspere prócede,
et regna.

De Parábolis Salomonis.
c. 8 b. et 9.

Lect. i.

Ego sapiéntia hábito in
consilio, et eruditis in-
térsum cogitatióibus.
Timor Dómini odit ma-
lum: arrogántiam, et
supérbiam et viam pra-
vam, et os bilingue de-
téstor. Meum est consi-
lium, et æquitas, mea
est prudéntia, mea est
fortitúdo. Per me reges
regnant, et legum condi-
tóres justa decérnunt.
Per me príncipes ímpe-
rant, et potentes decér-
nunt justitiam. Ego dili-
géntes me diligo: et qui
mane vígilant ad me, in-
veníent me.

V. Vidi speciósam,
sicut colúmbam, ascen-
déntem desuper rivos
aquárum cujus inæstimá-
bilis odor erat nimis in
vestiméntis ejus: Et si-
cut dies verni circúmda-
bant eam flores rosárum,
et lilia convállium.

Quæ est ista quæ as-
céndit per désertum, sí-
cut vírgula fumi, ex aro-
mátibus myrrhæ et thu-
ris? Et sicut.

Lectio ii.

Mecum sunt divitiæ, et glória, opes superbæ et justitia. Mélior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et gemina mea argento electo. In viis justitiæ ambulabo, in medio semitarum iudicii ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant, necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar.

R. Beatissima Virgo sancto Jacobo Apostolo ad Ibéri fluminis ripam oranti apparuit: Ibique ut sacellum extrueret, eidem injunxit.

V. Ecce locus signatus, et honóri Deiparæ deputatus. Ibique.

Lectio iii.

Batus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores mea quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et habuerit salutem à Domino: qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia edificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Missit ancillas suas ut vocarent ad arcem et ad mœnia civitatis. Si quis est parvulus veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis.

R. Jacobus Apostolus ædiculam extruxit. Quæ antiqua populorum religione, et maxima frequentia celebratur. **V.** Auribus nostris audivimus: patres nostri annuntiaverunt nobis. Quæ. Gloria Patri. Quæ.

Anti. II NOCTURNO.

Tulit Jacob lápidem unum, et vocávit nomen loci illius : Lapis adjuvábii.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis; diligit Dóminus portas Sion super omnia tabernácula. **A**nti. Jacob.

Ecce ego mitam in fundaméntis Sion lápidem probátum, anguláre, pretiósus.

Adjuvábii. **A**nti. eam Deus vultu suo. Deus in medio ejus non commovébitur.

Sermo S. Augustini Ep.

Serm. Lectio IV. Sanctis.

Adest nobis, dilectíssimi, optátus dies Commemorationis beatæ ac venerábilis semper Virginis Mariæ: ideo cum summa exultatione gáudeat terra nostra, tantæ Virginis illustráta solemnitate. Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pretiósus líllium convál-
limum: per cujus partum mutátur natúra protoplastórum, delétur et

culpa. Præcisum est in ea illud Hevæ infelicitá-
tis elógium, quo dicitur: In dolóre páries filios tuos: quia ista in lætitia Dóminus péperit. Heva lácrymas, Maria gáudium in ventre portávit; quia illa peccatórem, ista **A**nti. édedit innocéntem.

Hæc est domus Dómini firmite ædificá-
ta, Ecclesia Dei vivi: Columna fidei, et firmaméntum veritátis. Ve-
re non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli. **Lectio VI. fidei.**

O beáta mater, quis tibi digna váleat jura gra-
tiárum, ac láudum præ-
cónia repéndere, quæ
singulári tuo assénsu
mundo succurrísti pérdi-
to? Accipe itaque quas-
cúmque éxiles, quas-
cúmque méritis tuis im-
páres gratiárum actiónes,
et cum suscepéris vota,
culpas nostras orándo
excusa. Admítte nostras
preces intra sacrárium
exauditiónis, et repórta
nobis antídoto reconcili-

liationis. Accipe quod offerimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus; quia tu es spes única peccatórum. Per te sperámus véniam delictórum et in te, Beatíssima, nostrórum est expectátio præmiórum.

¶ Ad simulácrum Vírginis pilæ è mármore supérstans pie venerándum, pópuli de longinquo véniunt. Vota sua húmili corde offerunt, et úberes grátias à Deo impetrant. ✠. Leva in circuitu óculos tuos, et vide: Omnes isti congregáti sunt venérunt tibi. Vota.

Lectio vi.

Et profecto sperándum ac præcipue lætándum est, quibus insigni beneficio peculiárem suimet obtinéndi patrócinii fidúciam clementíssima Virgo concéssit. Ut enim pia et antíqua tráditió habet, cum Jacóbus Apóstolus, Major nuncupátus, divíno consílio in Hispániam appulisset, et aliquándiu Cæsaraugustæ sub-

stitisset, ipsi cum áliquot discípulis noctu ad Ibéri flúminis ripam oránti, beáta Virgo, dum adhuc in humanis ágeret, apparuit, ibíque ut sacéllum extrúeret, eidem injúnxit. Quare nihil cunctátus Apóstolus, discípulis opem feréntibus, ædiculam Deo in ipsíus Vírginis honórem dicávit. Huic autem, procedéntibus sæculis ámplius, et augústius templum accéssit, quod à simulacro Deíparæ pilæ è mármore superstánte, atque ibídem máxima tótius regni pietáte ac frequentia veneráto, à Colúmna olim accéptum nomen, hisce quoque temporibus retínet. Utque débitus Deo cultus ac fervens jam erga Virginem pópuli devótio ubérius in dies incrementum accípiat, Clemens duodécimus, Póntifex Máximus, per univérsas Regi Cathólico subjéctas ditiónes ejúsdem Commemorationis Offícium die duodécima Octóbris celebrári

indúlsit. Postea vero Summus Póntifex Pius séptimus hanc festivitatem ad ritum primæ classis cum octáva elevávit, officiúmque próprium in ea recitári posse concéssit, sed pro toto regno Aragóniæ tantum; ac novíssime Pius nonus Póntifex Máximus cleménter déferens férvidis votis quamplúrium Antistitum Hispánicæ ditiónis, qui anno millésimò octingentésimo sexagésimo secúndo Romæ morabántur occasióne sollemnis canonizatiónis Sanctorum mártyrum Japonénsium et S. Michaélis de Sanctis confessoris, indúlsit, ut idem officiúm cum Missa Deiparæ ab ómnibus in tota Hispánia ad horas canónicas recitándas adstrictis persolverétur.

R. Vox túrturis audita est in terra nostra: signum magnum apparuit in cœlo. Mulier amicta sole, et luna sub pédibus ejus. **V.** Et in cápite ejus coróna dúo-

decim stellárum, Mulier. Gloria Patri. Mulier.

IN III NOCTURNO.

Añã. Dedit nobis Dóminus civitátem munitam, et colúmnam férream.

Añã. Dum anxiarétur cor nostrum, in petra exaltásti nos.

Añã. En ego stábo ibi coram te super petram, et exíbit ex ea aqua, ut bibat pópulus meus.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Lectio santi Evangéllii
secúndum Lucam.

Lectio vii.

Cap. 11.

In illo témpore: Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: beátus venter, qui te portávit. Et reliqua.

Homilia venerábilis

Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in

Lucæ 11.

Magnæ devotiónis et fidei hæc mulier ostén-

ditur, quæ Scribis et Pharisæis Dóminum tantibus, símul et blasphemántibus, tanta ejus incarnationem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præsentium prócerum calúmniam, et futurorum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi, Sancti Spíritus ópera blasphemádo, verum consubstántialemque Patri Dei Filium negábant; sic hæretíci póstea negádo, Mariám semper virginem, Sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humanis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstántialemque matri filium hóminis fatéri non debére dixerunt.

Insígni beneficio peculiárem sui obtinéndi patrocínii fidúciam clementíssima Virgo nobis concéssit: Quæ hunc locum elégit, in quo preces undíque confluéntium benéigne excíperet.

Filii tui de longe vénient, et filiæ tuæ de látere surgent. Quæ hunc..

Lectio viii.

Sed si caro Verbi Dei secúndum carnem nascentis à carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt qui legéndum putant: Natum ex muliere, factum sub lege, quia concéptus ex útero virgínali, carnem non de níhilo, non aliunde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui originem non habéret ex hómine. Et nos ígitur, his contra Eutychen dictis extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc mulier typum gessit, extollámus, et mentem de medio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter, qui

te portávit, et úbera, quæ suxisti. Vere enim beáta parens, quæ sicut quidam ait, eníxa est puérpera Regem, qui cœlum terrámque tenet per sæcula.

ñ. Tu glória Jerúsalem, tu lætitia Israëli: • Tu honorificéntia pópuli nostri. **ŷ.** Cum summa exultatióne gáudeat terra nostra tantæ Virginis illustráta visitatióne. Tu honorificéntia. Gloria Patri. Tu honorificéntia.

Lectio ix.

Quínimo beáti qui audiunt verbum Dei, et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulieris ánnuit non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritáliter auditu fidei concípere, et boni óperis custódia vel in suo, vel in proximórum corde párere, et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos: quia et eádem Dei Génitrix, et inde quídem beáta, quia

Verbi incarnándi minístra facta est temporális; sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat æterna.

Te Deum Laudámus.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Aña 1. Sapiéntia ædificávit sibi domum, et propósuit mensam suam.

Psalm. de Dominica.

2. In altíssimis habitávi, et thronus meus in columna nubis.

3. Érexit Jacob lápidem in titulum: vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

4. Fundáta est domus Dómini secus decúrsus aquárum, et flúmina non óbruent illam.

5. Fundábo te in sahíris: ponam jáspidem propugnácula tua.

Cap. Eccl. 24.

In ómnibus réquiem Inquæsiui, et in hæreditáte Dómini morábor, et dixit mihi Créátor ómnium: In Jacob inhábita, et in Israëli hæreditáre, et in eléctis meis mitte radices,

Hymnus.

Grata Virgini Mariæ,
Præsidi dulcissimæ,
Gáudeat sublime donum
Cóncinens Hispânia,
Occupet nec ulla mentes,
Impúdens obliuio.

Virgo stans super colúnnam
Fulget æde máxima,
Excubántes hinc et inde
Lámpades pulchérrimæ,
Nocte certátim diéque
Dulce lumen ófferunt.

Quæ patres cœpere
primi,
Tecta cultu simplici,
Pósteri majóre sumptu
Promovéntes éxtruunt,
Prisca paupértas placébat,

Nec novus mos displicet.
Nempe devótas ad
aras

Súpplīces se cónferunt,
E remótis dona terris
Consecrántur ædibus,
Spargit unde Virgo clemens
Grátias ubérrimas.

Sit tibi virtus, decúsque
Christe nate Virgine,
Sit Patri laus, et Datóri
Gratiárum Flámini,

Una júgiter canátur
In tribus divínitas.

Amen.

✠. Ora pro nobis
sancta María advocáta
nostra.

℞. Ut digni efficiámur
promissiōnibus
Christi.

AD BENEDICTUS AÑÆ.

Sanctificávit Dóminus
tabernáculum suum: benedicta glória Deíparæ
de loco sancto suo.

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui per gloriosíssimam Filii tui Matrem
cœléste præsidium nobis mirabiliter preparásti;
concéde propítius, ut quam peculiári título
de Colúmma pia devotiōne venerámur, ejus
perpétuo protegámur auxilio: Per eúndem.

Ad Horas Añæ. et Cap. Tertiæ de Laud. reliq. ut
in festis B. M. V. In II Vesp. omn. ut in I. præ.
Añæ. ad Magnificat.

Réspice de cœlo, et vide et vísita vineam istam
quam plantávit dextera tua et pérfice eam.

DIE XV.

In festo S. Teresiæ
Virginis.

Duplex secundæ classis.

AD I. VESPERAS.

Ant. 1 Zelo zelâta sum
pro honóre sponsi mei
Jesu Christi, qui dixit
mihi: ut vera sponsa
meum zelâbis honórem.
Psalm. Dixit Dóminus
cum reliq. de comm.
Virg.

2. Vulnerâsti cor
meum, Dómine, ardén-
ti cúspide charitátis tuæ.

3. Clavo dexteræ
tuæ subarrhâsti me, Dó-
mine: et tâmquam spón-
sam decorâsti me co-
róna.

4. Fulcíte me flóri-
bus, stipáte me malís;
quia amore lángueo.

5. Mihi absit gloriá-
ri, nisi in cruce Dómini
nostri Jesu Chrísti, per
quem mihi mundus cru-
cifíxus est, et ego mundo.

Cap. Sap. 7.

O ptávi, et datus est
mihi sensus: et invo-
cávi, et venit in me spí-
ritus sapiéntiæ: et præ-
pósui illam regnis et sé-

dibus, et divítias nihil
esse duxi in comparatió-
ne illius.

Hymnus.

Régis Superni nuntia
R Dómum patérnam dé-
seris

Terris, Terésa, bárbarís
Christum datúra aut sán-
guinem.

Sed te manet suávior
Mors, pœna poscit dúl-
cior;

Divíni amoris cúspide
In vulnus ieta cóncides.

O charitátis víctima
Tu corda nostra cón-
crema,

Tibíque gentes créditos
Avérni ab igne libera.

Sit laus Patri cum Fí-
lio,

Et Spíritu Paráclito,
Tibíque, Sancta Tríni-
tas,

Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

Ÿ. Oblivíscere pópu-
lum tuum, et domum
patris tui.

Ŗ. Et concupíscet
Rex decórem tuum.

Ad Magnificat.

Ant. Quæsívi in spon-
sam mihi eam assúmere.

Doctrix enim est disciplinæ Dei, et eléctrix óperum illius.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutaris noster : ut sicut de B. Terésia Virginis tuæ festivitáte gaudemus, ita coeléstis ejus doctrinæ pábulo nutriámur; et piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Vírginum Dóminum Veníte adorémus.

Hymnus.

Hæc est dies qua cándidæ

Instar colúmbæ, cœlitum

Ad sacra templa spíritus
Se tránstulit Terésia.

Sponsique voces áudiit:

Veni, soror, de vértice

Carméli ad Agni núptias,

Veni ad corónam glóriæ

Te, sponse, Jesu, Vírginum

Beati adórent órdenes,

Et nuptiáli cántico

Laudent per omne sæculum. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum, sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ et thuris? **Ps. de cñi. Virg.**

Ant. En diléctus meus lóquitur mihi : surge, própera amíca mea, colúmba mea, et veni.

Ant. Revértere, revértere Sunamitis : revértere, revértere ut intueámur te.

ψ. Fiat cor meum immaculátum in justificaciónibus tuis.

ñ. Ut non confundar.

De libro Sapientia

Lect. i. Cap. vii et viii.

Optávi, et datus est mihi sensus : et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ : et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illius. Nec comparávi illi lápidem pretiósum : quoniam omne aurum in comparatióne illius, árena est exigua, et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illius. Super salútem et

spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam : quoniam inextinguíbilis est lumen illius. Venérunt autem mihi omnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honéstas per manus illius, et lætátus sum in ómnibus : quóniam antecedébat me ista sapiéntia et ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne dídici, et sine invídia commúnico, et honestátem illius non abscondo. Infínitus enim thesáurus est homínibus : quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplínæ dona commendáti. Tu autem Dñe.

✠. Habitábit in solitúdine iudícium, et justitia in Carmélo sedébit. Et erit opus justítiæ, pax ; Et cultus justítiæ siléntium, et secúritas usque in sempitérnum.

✠. Et sedébit pópulus meus in pulchritúdine pacis, et in tabernáculis fidúciæ... Et cultus.

Lectio ii.

Omnium enim ártifex docuit me sapiéntia : est enim in illa spíritus intelligétiæ, sanctus, únicus, múltiplex, subtilis, disertus, móbilis, incoinquinátus, certus, suávis, amans bonum, acútus, quem nihil vetat, benefáciens, humánus, benígnus, stábilis, certus, secúrus, omnem habens virtútem, omnia prospíciens, et qui cápiat omnes spíritus, intelligíbilis, mundus, subtilis. Ómnibus enim mobilibus móbilior est sapiéntia : attingit autem ubíque propter suam mundítiam. Vapor est enim virtútis Dei, et emanátio quædam est claritátis Omnipoténtis Dei sincéra : et ideo nihil inquinátum in eam incúrrit. Candor est enim lucis æternæ, et spéculum sine mácula Dei majestátis, et imágo bonitátis illius. Et cum sit una, omnia potest : et in se pérmanens, omnia innovat et per natiónes in

ánimas sanctas se transfert, amícos Dei et prophétas constituit.

✠. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

✠. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, prospere procéde, et regna... Proptérea...

Lectio iii.

Néminem enim diligit Deus, nisi eum qui cum sapiéntia inhábitat. Est enim hæc speciósior sole, et super omnem dispositiónem stellárum, luce comparáta invenitur prior. Illi enim succédit nox, sapiéntiam autem non vincit malitia. Attingit ergo à fine usque ad finem fórtiter, et dispónit omnia suáriter. Hanc amávi et exquisívi à juventúte mea, et quæsívi sponsam mihi eam assúmere, et amátor factus sum formæ illius. Generositátem illius gloriícat, contubérnium habens Dei: sed et omnium Dóminus diléxit illam: doctrix enim est discipli-

næ Dei, et elécatrix óperum illius. Et si divitiæ appetúntur in vita, quid sapiéntia locuplétius, quæ operátur omnia? Si autem sensus operátur; quis horum, quæ sunt, magis quam illa est ártífex? Et si justítiam quis diligit: labóres hujus magnas habent virtutes: sobrietátem enim et prudéntiam docet et justítiam, et virtútem, quibus utilius nihil est in vita homínibus.

✠. Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam: Quia deinceps ut vera sponsa meum zelábis honórem.

✠. Sponsábo te mihi in justítia, et iudicio, et in misericórdia, et in miseratióibus. Quia.... Glória Patri... Quia...

IN II NOCTURNO.

Ant. Vidi Dóminum, qui dedit corónam decóris in cápite meo.

Ant. Induit me Génitrix Dómini vestiméntis salútis: et datum est mihi, ut coopériar byssino splendénti et cándido.

Ant. Ego autem in Dómino gaudébo : et exultábo in Deo Jesu meo.

Ÿ. Sitívit in te ánima mea. **R.** Quam multipliciter tibi caro mea.

Lectio iv.

Terésia virgo nata est Abulæ in Hispânia, paréntibus tum génere, tum pietátē præcláris.

Ab his divíni timóris lacte educáta, admirándæ futúrá sanctitátis in tenérrima adhuc ætáte spécimen dedit. Nam cum Sanctórum Mártyrum acta perlégeret, adeo in ejus meditatióne Sancti Spíritus ignis exársit, ut domo aufúgiens, in Africam trajíceret, ubi vitam pro glória Jesu Christi, etanimárum salúte profúnderet. A pátruo revocatá, ardens martyrii desidérium elemósynis, aliisque piis opéribus compensávit, júgibus lácrymis deplórans óptimam sibi sortem fuisse præréptam. Mórtua matre, cum à Beatíssima Virgine pétet, ut se matrem esse

monstráret, pii voti compos effecta est; semper perinde ac filia patrócinio Deiparáe pérfruens. Vigésimum ætátis annum agens, ad moniales Sanctæ Mariæ de Monte Carmélo se cóntulit : ibi per duodeviginti annos gravíssimis morbis, et variis tentatióibus vexáta, constantíssimè méruit in castris Christiánæ poeniténtiæ, nullo reféc-ta pábulo cœléstium earum consolatiónum, quibus solet etiam in terris sáncritas abundáre.

R. Dixit mihi Dóminus meus : ne timeas filia : Non rápiet te quisquam de manu mea.

Ÿ. Neque mors, neque vita, neque creatúra alia póterit me separáre à charitáte Dei. Non rapiet...

Lectio v.

Angélicis ditáta virtútibus, non modo própriam, sed públicam etiam salutem sollicita charitáte curávit. Quare severiorém véterum Carmelitárum régulam, Deo

afflante et Pio Quarto approbante, primum mulieribus, deinde viris observandam proposuit. Effloruit in eo consilio omnipotens miserentis Domini benedictio : nam duo supra triginta monasteria inops virgo potuit ædificare, omnibus humanis destituta auxiliis, quinimo adversantibus plerumque sæculi Principibus. Infidelium et hæreticorum tenebras perpetuis deflebat lacrymis : atque ad placandam divinæ ultionis iram, voluntarios proprii corporis cruciatus Deo pro eorum salute dicabat. Tanto autem divini amoris incendio cor ejus conflavit, ut merito viderit Angelum ignito jáculo sibi præcordia transverberantem, et audierit Christum data dextera dicentem sibi : Deinceps ut vera sponsa meum zelabis honorem. Eo consiliante, maxime arduum votum emisit, efficiendi semper quidquid perfectius esse intelligeret.

Multa cœlestis, sapientiæ documenta conscripsit, quibus fidelium mentes ad supernæ patriæ desiderium maxime excitantur.

¶. Gaudens gaudēbo in Domino, et exultabit anima mea in Deo meo; quia induit me vestimentis salutis : * Et indumento justitiæ circumdedit me.

¶. Quasi sponsam decoratam corōna, et quasi sponsam ornātam monilibus suis. Et indumento. **Lectio vi.**

Cum autem assidua ederet exempla virtutum, tam anxio castigandi corporis desiderio aestuabat, ut quamvis secus suaderent morbi, quibus afflictabatur, corpus ciliciis, catēnis, urticarum manipulis, aliisque asperrimis flagellis sæpe cruciaret, et aliquando inter spinas volutaret, sic Deum alloqui solita : Domine, aut pati, aut mori : se semper miserrima morte pereuntem existimans, quamdiu à cœlesti ætér-

na vitæ fonte abéssset. Prophétiae dono excélluit, eámque divinis charismátibus tam liberáliter locupletábat Dóminus, ut sæpius exclámans péteret, beneficiis in se divinis modum impóni, nec tam céleri obliuione culpárum suárum memóriam aboléri. Intolerábili igitur divíni amoris incéndio pótius quam vi morbi, Albæ cum decumberet, prænuntiáto suæ mortis die, Ecclesiásticis Sacraméntis munita, alúmnos ad pacem, charitátem, et regulárem observántiam adhortáta, sub colúmbæ spécie puríssimam ánimam Deo réddidit, annos nata sexagínta septem, anno millésimo quingentésimo octogésimo secúndo, idibus Octóbris juxta Kalendárii Románi emendatiónem. Ei moriénti adesse visus est inter Angelórum ágmina Christus Jesus: et arbor árida cellæ próxima státim efflóruit. Ejus corpus usque ad hanc

diem incorrúptum, odoráto liquóre circumfúsum, pia veneratióne cólitur. Miráculis cláruit ante et post óbitum, eámque Gregórius Décimus quintus in Sanctárum númerum rétulit.

R. Regnum mundi et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

Y. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem... Glória Patri. Quem...

IN III NOCTURNO.

Ant. Glória Libani data est ei, decor Carméli et Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri.

Ant. Dómine, prævenísti eam in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus coronam de lápide pretiósó.

Ant. Os suum apérui sapientiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus.

Y. Deus præcínxit

me virtute. *¶* Et pōsuit immaculatam viam meam.

Lectio S. Evangēlii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 11.*

In illo tēpore: Respōndens Jesus dixit: Confiteor tibi, Pater, Dōmine cœli et terræ, quia abscondisti hæc à sapiētibz et prudētibz et revelāsti ea pārvulis. Et reliqua.

Homilia S. Ambrōsii Episcopi.

(*Ex libro 7 in Luc. cap. 10 prope fin.*)

Aperitur cœlēste mysterium, quod placuerit Deo, ut pārvulis magis quam prudētibz istius mundi suam grātiā revelāret. Quod Apōstolus Pāulus stylo pleniore digēssit, dicens: Nonne stultam fecit Deus sapiētiā huius mundi? Nam quōniam in Dei sapiētiā non cognōvit hic mundus per sapiētiā Deum; placuit Deo per stultitiā prædicatiōnis salvos facere credētes. Pārvulum ergo accipiā-

mus, qui se exaltāre non nōverit, et phalerātis sermōnibz artem suā jactāre prudētiā: quod philōsophi plerique faciunt.

¶ Habitāre fecit eam Deus stēilem in domo: • Matrem filiōrum lætāntem.

✠ Cibāvit eam panē vitæ et intellēctus, et aqua sapiētiā salutāris potāvit illam. Matrem...

Lectio viii.

Pārvulus erat qui dixit: Dōmine, non est exaltatum cor meum, neque elāti sunt oculi mei; neque ambulāvi in magnis, neque in mirābilibus super me. Et ut scīres pārvulum hunc non ætāte, non sensu fuisse, sed humilitāte sua, et quadam declinatiōe jactāntiæ, addidit: Sed exaltāvi animam meam. Vides quam excēsus fuerit hic pārvulus, quanto virtūtum sublimis vērtece? Tales nos pārvulos vult esse Apōstolus, cum dicit, Si quis vidētur sapiens esse inter vos in hoc sæculo, stul-

tus fiat, ut sit sapiens. Sapiëntia enim hujus mundi stultitia est apud Deum.

¶ Tu glória Jerúsalem, tu lætitia Israël, tu honorificëntia pópuli nostri : quia fecisti viriliter, et confortátum est cor tuum : ideo et manus Dómini confortábit te : Et eris benedicta in ætérnum.

¶ Surrexérunt filii ejus, et beatíssimam prædicavérunt. Et eris... Glória Patri. Et eris...
Lectio ix.

Pulchérissimus connéctitur de fide locus, quando omnia sibi tradita dicit à Patre suo. Cum ómnia legis, omnipoténtem agnóscis : non decolórem, non degénerem Patris. Cum tradita legis, Filium confitéris, cui per natúram ómnia unius substántiæ jure sunt propria, non dono colláta per grátiam. Addidit: Nemo scit, quis est Filius, nisi Pater: et quis est Pater, nisi Filius, et cui volúerit Filius reveláre. Ut

scias autem, quia sicut Filius Patrem, quibus vult revélat, etiam Pater revélat, quibus vult, Fílium : audi dicéntem ipsum Dóminum Jesum, cum laudáret Petrum, quod eum Filium Dei esse conféssus sit : Beátus es Simon Bar-Jóna : quia non caro et sanguis revelávit tibi, sed Pater meus, qui in coelis est.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ant. Hæc est virgo sapiens, et una de número prudentum.

Ant. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Ant. Sitivit in te, Dómine, ánima sponsæ tuæ, et lætáta est in his, quæ dicta sunt illi.

Ant. Trahe me : post te currémus in odórem unguentórum tuórum, óleum effúsum nomen tuum.

Ant. Lætáre Teresia in eo, qui te fecit, quóniam benedixit Dóminus Filiis,

tuis, et ádipe fruménti
sátiat te.

Capitul. Optavi ut in
Vesp.

Hymn. Regis super-
ni, ut in Vesp.

Ÿ. Adjuvabit eam
Deus vultu suo.

Ŕ. Deus in medio
ejus non commovébitur.

Ad Benedictus.

Ant. Pone me ut signá-
culum super cor tuum,
quia fortis est ut mors
diléctio: dura sicut in-
férnus æmulatio: lám-
pades ejus, lámpades
ignis atque flammárum.

Oratio. Exaudi, ut in
Vesp.

AD TERTIAM.

Ant. Date ei... Capi-
tul. Optávi...

Ŕ. *br.* Tibi dixit cor
meum, Exquisívit te
fácies mea. Tibi dixit.

Ÿ. Fáciem tuam, Dómi-
ne, requíram. Exquisí-
vit. Glória Patri. Tibi
dixit.

. Anima mea exultábit
in Dómino. Ŕ. Et dele-
ctábitur super salutári
suo.

AD SEXTAM.

Ant. Sitívit.

Capitul. *Sap. vii.*

Super salútem et spé-
ciem diléxi illam, et
propósui pro luce habére
illam: quóniam inextin-
guibile est lúmen illius.

Ŕ. *br.* Anima mea.
Exultábit in Dómino.
Anima... Ÿ. Et delectá-
bitur super salutári suo.
Exultábit. Glória Patri.
Anima mea.

Ÿ. Apud me orátio
Deo vitæ meæ.

Ŕ. Dicam Deo: sus-
céptor meus es.

AD NONAM.

Ant. Lætare.

Capitul. *Sap. vii.*

Venérunt autem mihi
omnia bona páriter
cum illa, et innumerábi-
lis honéstas per manus
illius, et lætáta sum in
ómnibus: quóniam an-
tecedébat me ista sa-
piéntia.

Ŕ. *br.* Apud me orá-
tio. Deo vitæ meæ.

Apud. Ÿ. Dicam Deo:
suscéptor meus es. Deo
vitæ. Glória Patri. Apud
me.

☩. Passer invénit sibi domum.

☩. Et turtur nidum sibi, ubi ponat filios suos.

IN II VESPERIS.

Ant. Filiæ Jerúsalem, nuntiáte dilécto meo, quia amóre lángueo.

Ant. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui pás-citur inter lilia.

Ant. Floréte flores quasi lílium, et date odórem et frondéte in grátiam.

Ant. Fiat cor meum immaculátum in justifi-catióibus tuis, ut non confúndar.

Ant. Gaudeámus, et exultémus, et demus glóriam ei, quia venérunt nuptiæ Agni.

Cap. et Hymn. ut in i Vesp.

☩. Elégit eam Deus, et prælégit eam.

☩. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Magnificat.

Ant. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Oratio. Exaudi nos...
ut in i. Vesp.

DIE XIX.

Octava B. M. V. de Columna.

Duplex.

Omn. ut in die præt. lect.

In I Noct. ut in festo Reginæ SS. Omn. p. 35.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Lectio iv.

H. cont. Nestor.

Hílares vídeo cœtum Sanctórum ómnium qui convenérunt promptis ánimis à sancta Dei Matre María semper Virgine convocáti. Laus et glória sit tibi, sancta Trínitas, quæ omnes nos ad hanc celebritátem convocásti. Sit etiam tibi, sancta Dei Mater, laus. Tu enim es pretiósá margaríta orbis terrárum: tu lampas inextinguíbilis, coróna virginitátis, sceptrum orthodóxæ fidei, templum indissolúbile, cóninens eum qui nusquam continéri potest; Mater, et Virgo, per quam

benedictus, qui venit in nómine Dómini, in sanctis Evangéliis nominátur.

℟. Hæc est domus.

Lectio v.

Per te Trínitas sanctificátur, per te crux pretiósa celebrátur, et adorátur in toto orbe terrárum. Per te exúltat cœlum, lætántur Angeli et Archángeli, fugántur dæmones, et homo ipse ad cœlum revocátur. Per te omnis creatúra idolórum errore deténta, convérta est ad agnitióem veritátis, et fidèles hómines ad sanctum baptisma pervenérunt, atque in toto orbe terrárum constrúctæ sunt Ecclésiæ.

℟. Ad simulácrum.

Lectio vi.

Te adjutríce gentes véniunt ad pœniténtiam. Quid plura? Per te unigénitus Dei Fílius vera illa lux effúlsit sedéntibus in tenébris et umbra mortis. Per te Prophétæ prænuntiáru[n]t, per te Apóstoli salútem géntibus prædicáru[n]t.

Quisnam póterit tuárum laudum præcónia explicare, María mater et virgo? Hanc, fratres dilectíssimi, celebrémus, ejus Filium Ecclésiæ sponsum immaculátum adorántes: cui honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Vox túrturis.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 11.*

In illo témpore: Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homília S. Joánnis

Chrysost.

H. 20. In Joann. Cap. 2.

Cum audieris mulierem Cillam, dicéntem: Beátus venter, qui te portávit, et úbera quæ suxísti: deínde Dóminum respondéntem: Quinímmo beati, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud: ea senténtia dictum exístima, non quod matrem negligeret, sed

nihil ei utilitatis matris nomen allatúrum osténderet, nisi bonitáte, et fide præstáret. Quòd si Mariæ nihil sine virtúte matérna cháritas erat profutúra, longe minus nobis patris, fratris, matris, filii bónitas, nisi áliquid nostrum afferámus.

¶. Insigni.

Lectio viii.

In nullo namque alio nisi in solius sui ipsius virtútibus post divínam grátiam de salúte cuiusdam sperándum est. Nam si id profutúrum erat per se Mariæ, profuisset etiam Judæis, quorum consanguíneus erat Christus secúndum carnem: profuisset civitatí in qua natus est, profuisset fratribus: atque dum fratres rerum suárum curam habuerunt nihil eis propinquitatis nomen profuit, sed cum réliquo mundo damnándi erant.

¶. Tu glória Jerúsalem.

Lectio ix.

Tunc autem admiratióni esse cœpérunt, quando propria claruerunt virtúte, patria vero nihil inde consecúta cécidit, et incéndio absúpta est: concíves míserè interémpti periére; consanguínei secúndum carnem nihil ad salútem lucráti sunt, deficiente virtútis patrocínio. Verum Apóstoli ante omnes claríssimi evaserunt, cum se ad veram et expeténdam ejus familiaritátem consuetudinémque per obediéntiam contulérunt. Hic intelligimus, fide semper nobis opus esse, et vita, quæ virtútibus lúceat: hæc dumtaxat salvos nos facere póterit.

Te Deum laudámus.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE XVIII.

In dedicatione Basilicarum Sanctorum App. Petri et Pauli. Duplex.

Omnia ut in Breviario Romano, præter Lectiones in secundo Nocturno, quæ recitandæ erunt prout sequitur.

IN II NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex locis sacris, quæ olim apud Christianos veneratiónem habuerunt, illa celeberrima et frequentissima fuerunt, in quibus condita Sanctorum corpora, vel aliquod Martyrum vestigium, aut monumentum esset. In quorum numero sanctorum locorum in primis semper fuit insignis ea Vaticanæ pars, quam Sancti Petri Confessionem appellabant. Nam eo Christiani ex omnibus orbis terræ partibus, tamquam ad fidei petram, et Ecclesiæ fundamentum convenientes, locum Principis

Apostolorum sepulchro consecratum summa religione ac pietate venerabantur.

R. Orantibus in loco isto, • Dimitte peccata populi tui, Deus, et ostende eis viam bonam, per quam ambulent, et da gloriam in loco isto.

V. Qui regis Israël intende, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim.— Dimitte peccata.

Lectio v.

Illuc Constantinus Magnus Imperator octavo die post susceptum baptismum venit, depositoque diademate et humi jacens, vim lacrymarum profudit: mox sumpto ligone, ac bidente terram eruit; indeque duodecim terræ cophinis, honoris causa duodecim Apostolorum, ablatis, ac loco Basilicæ Principis Apostolorum designato, Ecclesiam edificavit. Quam Sanctus Sil-

véster Papa décimo quarto Kaléndas Decémbris eo modo quo Lateranénsem Ecclesiám quinto idus Novémbris consecráverat, dedicávit, et in ea altare lapideum chrismate delibútum eréxit: atque ex eo témpore sancívit, ne deinceps altária nisi ex lápide fierent. Idem beátus Silvéster Basílicam Sancti Pauli Apóstoli in via Ostiénsi ab eódem Constantíno Imperátore magnificentíssimè ædificátam dedicávit. Quas Basílicas idem Imperátor multis prædiis attribútis locupletávit, ac munéribus amplíssimis exornávit.

R. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic aliud nisi Domus Dei, et porta Cœli.

V. Hæc est Domus Dómini firmiter ædificáta: bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est hic aliud.

Lectio vi.

Porro Vaticanám Basílicam vetustáte jam-

prídem collabéntem, ac proptérea multórum Pontificum pietáte látiús, ac magnificéntius à fundaméntis eréctam Urbánus Octávus hac eádem recurrénte die anni millésimi sexcentésimi vigésimi sexti solémni ritu consecrávit. Basílicam vero Ostiénsensem cùm diraincéndii vis anno millésimo octingentésimo vigésimo tertio pénitus consumpsísset, indeféssa quatuor Pontificum cura splendidius quam ántea eréctam, et ab interitu véluti vindicátam Pius Nonus, auspicatíssimam nactus occasiónem, qua Dogma de Immaculáta Beátæ Mariæ Vírginis Conceptione nuper ab ipso proclamátum, ingéntem Cardinálium et Episcopórum númerum ex dissitis etiam cathólici orbis regiónibus Romam attráxerat, die decima Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti tanta circúmdatus Furratórum Patrum, et

Antistitum coróna solémniter dedicávit, ejúsque celebritátis memóriam hac die recoléndam decrevit.

Mane surgens Jacob erigébat lápidem in titulum, fundens oleum désuper, votum vovit

Dómino: Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

Cumque evigilásset Jacob de somno ait. —Vere locus iste.—Glória Patri et Filio, et Spíritui Sancto.—Vere locus iste.

FINIS.

